

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Punjabi
February 2021

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਡੀ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜਾ ਇੱਕ ਗੁਹੀਏ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** "ਬਾਪ-ਦਾਦਾ" ਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਪਰਮ ਆਤਮਾ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਗੁਹੀਏ ਰਾਜ ਸਭ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ ਕਿ ਇਹ ਬਾਪਦਾਦਾ ਇਕੱਠੇ ਹਨ। ਇਹ (ਦਾਦਾ) ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਭਗਵਾਨ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਭਗਵਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ। ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਆਖਿਰ ਉਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਅੱਜ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਵਾਰਾ ਮਤਲਬ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾਦਾ ਦਵਾਰਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰ ਲਓ। ਲੇਕਿਕ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਵੱਖ, ਦਾਦਾ ਵੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਦਾਦਾ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦਾਦੇ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਹੈ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਆਕੇ ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਾਏ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਪੱਕਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਹੈ? ਵੱਖਣ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਾਕਾਰ ਮਨੁੱਖ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹੋ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ। ਬਾਪ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸੁੱਖ ਦਾ। ਫਿਰ ਅੱਧਾਕਲਪ ਬਾਦ ਰਾਵਣ ਦੁੱਖ ਦਾ ਸ਼ਰਾਪ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਲਈ ਧੱਕਾ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਿਲਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਮ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ... ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਆਵੇਗੇ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੋਵੇਗੇ, ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਮਮਤਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਾਂਗੇ। ਸਾਡਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਬਾਪ ਹੈ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ਼। ਗਰੀਬ ਨੂੰ ਸਾਹੁਕਾਰ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਕੋਡੀ ਨੂੰ ਹੀਰੇ ਤੁਲਯ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਲਤਬ ਕਲਯੁਗੀ ਪਤਿਤ ਕੰਗਾਲ ਤੋਂ ਸਤਿਯੁਗੀ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਦੋਨੇ ਇਕੱਠੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਹੈ, ਦੋ ਹੋਈ ਨਾ। ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਪਰਮ ਆਤਮਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਹੋ ਆਤਮਾਵਾਂ। ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੱਖ ਰਹੇ ਬਹੁਕਾਲ... ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣ ਵਾਲੀ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮਤਲਬ ਜੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਓ ਗਾਡ ਫਾਦਰ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਠਹਿਰੇ। ਫਾਦਰ ਤੋਂ ਜਰੂਰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਰਤ ਜੇ ਸਿਰਤਾਜ ਸੀ ਉਹ ਹੁਣ ਕਿੰਨਾ ਕੰਗਾਲ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਤਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਲਾਈਟ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਦੂਜਾ ਹੈ ਰਤਨ ਜੜਤ ਤਾਜ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਗੁਹੀਏ ਰਾਜ ਸਭ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬਾਪਦਾਦਾ ਇਕੱਠੇ ਹਨ। ਇਹ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਭਗਵਾਨ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਭਗਵਾਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ। ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ। ਜਿੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੋ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਰਵਾਣ ਧਾਮ ਅਤੇ ਵਾਨਪ੍ਰਸਥ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਇੱਥੇ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਸੁੱਖ ਦਾ ਪਾਰੁ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਦੁੱਖ ਦਾ। ਜੱਦ ਦੁੱਖ ਦਾ ਅੰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੱਦ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ। ਇੱਥੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਬਾਹਰ ਦਾ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਬੱਚੇ। ਹੋਰ ਇੱਥੇ ਸੂਦ੍ਰ ਸੰਪਰਦਾਏ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਹੀਂ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਦ੍ਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦਾ ਸੰਗ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਸੰਗ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਾਨੂੰ ਨਰਕ ਤੋਂ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਮਾਲਿਕ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਸੀ ਫਿਰ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਏ ਸਤੇ - ਰਜੇ - ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਾਂ। ਸੀੜੀ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਹਿਸਾਬ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ। ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੀ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਬੀਜ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਾਲੇਜ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਇਸ ਝਾੜ ਦੀ ਕਿਵੇਂ ਉਤਪਤੀ, ਪਾਲਣਾ ਅਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਗਰੀਬ ਹਾਂ। ਜੱਦ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਸਾਹੁਕਾਰ ਸੀ। ਹੀਰਿਆਂ ਨਾਲ ਖੇਡਦੇ ਸੀ। ਹੀਰਿਆਂ ਦੇ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੋ ਪਤਿਤ -

ਪਾਵਨ, ਗਰੀਬ - ਨਿਵਾਜ਼ ਬਾਬਾ ਆਉ। ਅਸੀਂ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਣਾਉਂਦੇ। ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਘਨੇਰੇ ਸੀ, ਹੁਣ ਦੁੱਖ ਘਨੇਰੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਪੂਰੇ ਪਤਿਤ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ, ਹੁਣ ਉਹ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਬਹੁਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਕਨਵਰਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਕਰਮ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਤਿਤ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਵਾਲੇ ਬਣ ਗਏ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਦੁੱਖੀ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਾਲਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸ੍ਰਰਗ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਦ੍ਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਏ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਬਾਪਦਾਦਾ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲੇ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਪਤਿਤ ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ, ਜੱਦ ਤੱਕ ਪਾਵਨ ਨਾ ਬਣਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਦਮਾਪਤੀ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਕੇ ਗਿਆ ਸੀ, ਬਰੇਬਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ 9 ਲੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਸੰਕਰ ਦਵਾਰਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਤਿਆਰੀ ਸਭ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫਿਕ। ਕਿੰਨੇ ਬੰਬ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਇਹ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਏ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਲਯੁਗੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਭੰਬੇਰ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗੇਗੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇ? ਅੱਜਕਲ ਬੰਬਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗ ਭਰਦੇ ਹਨ। ਮੁਸਲਾਧਾਰ ਬਰਸਾਤ, ਅਰਥਕਵੇਕਸ ਆਦਿ ਸਭ ਹੋਵੇਗੀ ਤੱਦ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਮੁਰਦਾਬਾਦ ਹੋ ਰਾਮ ਰਾਜ ਜਿੰਦਾਬਾਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈ ਸੁੰਦਰ, ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਆਰਾ ਬੱਚਾ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਵੱਖ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਾ, ਰਾਧਾ ਵੱਖ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੀ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਸਿਰਤਾਜ ਸੀ। ਹੁਣ ਕੰਗਾਲ ਹੈ, ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ ਅਤੇ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਫਿਰ ਜੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਨਾਉਣਗੇ ਉਹ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ, ਡਬਲ ਸਿਰਤਾਜ ਬਣਨਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਅਤੇ ਪਰਜਾ ਸਭ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦਾ ਰਾਜ। ਦੇਵੇਂ ਤਾਜ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਹਾਲਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਖਾਦ ਨਿਕਲ ਜਾਏ। ਫਿਰ ਸਤੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਹੁਣ ਸ਼ਾਮ ਤੋਂ ਸੁੰਦਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਪੈਣ ਨਾਲ ਕਾਲਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੁਣ ਖਾਦ ਨੂੰ ਨਿਕਾਲਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਕਾਲੇ ਬਣ ਗਏ ਹੋ, ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠੋ ਅਤੇ ਸਭ ਨਾਲੋਂ ਮਮਤਾਵ ਮਿਟਾ ਦੇਵੋ। ਤੁਸੀਂ ਆਸ਼ਿਕ ਹੋ ਮੇਰੇ ਇੱਕ ਮਾਸੂਕ ਦੇ। ਭਗਤ ਸਭ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪਾਲਬੱਧ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਿਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਦਿਨ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਦੀ ਸਮਗਰੀ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਹ ਆਕੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦਾ ਗਿਆਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਯੋਗ ਯੋਗੇਸ਼ਵਰ ਅਤੇ ਫਿਰ ਬਣਦੇ ਹਨ ਰਾਜ ਰਾਜੇਸ਼ਵਰ। ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਦਵਾਰਾ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਪਾਵਨ ਰਾਜੇ ਸੀ ਫਿਰ ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਆਪ ਹੀ ਪੂਜਯ ਫਿਰ ਆਪੇ ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਆਸ਼ਿਕ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਕੰਨਿਆ ਦੀ ਸਗਾਈ ਹੋਣ ਤੇ ਫਿਰ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਜੇ ਮਾਸੂਕ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਸ਼ਿਕ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ। ਸਭ ਦੁੱਖ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਭਗਵਾਨ ਦੁੱਖ ਹਰੇ, ਸੁੱਖ ਦੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਨਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੈ, ਨਾ ਸੁੱਖ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਵੇਂ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਕਿਵੇਂ 84 ਦਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ, ਦੇਵਤਾ, ਸ਼ਤ੍ਰੀਏ, ਵੈਸ਼, ਸੂਦ੍ਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। 84 ਦੀ ਪੌੜੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਪ ਕੱਟ ਜਾਣ। ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇ। ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਲਾਈਟ ਆਉਂਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਖਾਦ ਨਿਕਲਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਟਾਈਮ ਕੱਢਕੇ ਯਾਦ ਦਾ ਉਪਾਏ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਟਾਈਮ ਚੰਗਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹੋ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਆਦਿ ਕਰੋ ਪਰ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ। ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਨਹੀਂ ਚੜ੍ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠੋ ਹੋ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬਰਤਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬਰਤਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਯਾਦ ਭੁੱਲਣ ਨਾਲ ਫਿਰ ਲੋਹੇ ਦਾ ਬਰਤਨ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਮੁੱਖ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋਗੇ ਅਤੇ

ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਘਰਬਾਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ 63 ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਾਲਾ ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੋ ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਇਆ। ਬਹੁਤ ਕਮਾਈ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣੋਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਦਵੀ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਰਨਾ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਹੈ। ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ। ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਾਤਾਂ ਦੀ ਖਾਨੀਆਂ ਭਰਪੂਰ ਹੋ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਾਤਾਂ ਨਾਲ ਖੇਡਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਵੀ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣੋਗੇ। ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਧੱਕੇ ਖਾਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਚੱਕਰਵਰਤੀ ਰਾਜਾ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਕਈ ਵਾਰ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜ ਲੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗਵਾਇਆ ਹੈ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਸੁਖ, ਅੱਧਾਕਲਪ ਹੈ ਦੁਖ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਖਧਾਮ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਆਈ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਭਗਵਾਨ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਅਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਨਿਰੰਤਰ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦਾ ਬਰਤਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇ, ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਲਾਈਟ ਆਵੇਗੀ।

2. ਮੁਰਲੀ ਕਦੀ ਮਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਭੱਠੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਬਾਹਰ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਖ਼ੁਦ ਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤਿਆਗਮੂਰਤ, ਨਿਸ਼ਚਾਬੁੱਧੀ ਭਵ:

"ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲਿਆ" ਇਸ ਖੁਮਾਰੀ ਅਤੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਤਿਆਗ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗਿਆਨ ਸਵਰੂਪ, ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਜਦ ਖੁਸ਼ੀ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸੁਖ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਲੋਕਲਾਜ ਦੀ ਵੀ ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਸਭ ਕੁਝ ਬੇਕਾਰ, ਅਸਾਰ ਅਨੁਭਵ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਦੇ ਤਿਆਗ ਮੂਰਤ, ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੀ ਸਰਵ ਸੰਪੱਤੀ ਸਹਿਤ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬੱਚੇ ਸੰਕਲਪ ਕਰਦੇ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਕਿ ਜੇ ਬਾਪ ਦਾ ਸੋ ਤੁਹਾਡਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਅਤੇ ਕਰਮ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹ ਦਾ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਹਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਖੁਦਾ ਤੁਹਾਡਾ ਦੇਸਤ ਹੈ, ਰਾਵਣ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਸਾੜਦੇ ਹੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਈਆਂ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਆਪੇ ਹੀ ਮਿਲਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਜੇ ਬੱਚੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਆਪ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਈਆਂ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨ ਦੀ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ।
- ਗੀਤ:-** ਆਖਿਰ ਵਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਆਜ..

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਓਮ ਮਾਨਾ ਹੈ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਚੰਗੇ ਜਾਂ ਬੁਰੇ ਸੰਸਕਾਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਨ - ਬੁੱਧੀ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਆਤਮਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਵੇਖਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦਾ। ਆਤਮਾ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਜੜ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵੇਖੀ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸ਼ਰੀਰ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਹੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਜੇ ਬਾਪ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਓ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਹਾਂ। ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹਨ, ਇਹ ਭੈਣ - ਭਰਾ ਹੈ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਸਭ ਭਰਾ - ਭਰਾ ਹੀ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ - ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਜਿਸਮਾਨੀ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਬਣਾਉਣ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਤਿਯੁਗ ਸੀ। ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਲਯੁਗ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਬਦਲਣਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਪੁਰਾਣਾ ਘਰ ਖਤਮ ਹੋ, ਨਵਾਂ ਘਰ ਬਣਦਾ ਹੈ ਨਾ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਖਲਾਸ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਤ੍ਰੇਤਾ, ਦਵਾਪਰ, ਕਲਯੁਗ ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਆਉਣਾ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਡਾਇਨੇਸਟੀ, ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਦੀ ਡਾਇਨੇਸਟੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੈ ਨਾ। ਫਿਰ ਦਵਾਪਰ - ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਧਰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਸਨ ਉਹ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਵਰ੍ਹੇ - ਵਰ੍ਹੇ ਸਾੜਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸੜਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਫਿਰ - ਫਿਰ ਜਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸਭ ਦਾ ਵੱਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਇਸਲਈ ਉਸਨੂੰ ਸਾੜਨ ਦੀ ਰਸਮ ਪੈ ਗਈ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਨੰਬਰਵਨ ਦੁਸ਼ਮਣ ਕੌਣ ਹੈ? ਅਤੇ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਨ ਦੇਸਤ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਖੁਦਾ। ਖੁਦਾ ਨੂੰ ਦੇਸਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇਸ ਤੇ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਵੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਹੈ ਦੇਸਤ, ਰਾਵਣ ਹੈ ਦੁਸ਼ਮਣ। ਖੁਦਾ ਜੋ ਦੇਸਤ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਦੀ ਜਲਾਉਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਇਸਲਈ 10 ਸਿਰ ਵਾਲਾ ਰਾਵਣ ਬਣਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰ੍ਹੇ - ਵਰ੍ਹੇ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਸਾਨੂੰ ਰਾਮਰਾਜ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਹੈ, ਰਾਵਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਕੌਣ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਦਾਦਾ। ਬਾਬਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹੀ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਬਾਪਦਾਦਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਏਡਮ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਹੋਇਆ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਰਚੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤੇ ਫਿਰ ਸ਼ਕਤੀਏ, ਵੈਸ਼, ਸੂਦ੍ਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਵੱਡਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਕਿੰਨੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸਾਕਾਰ ਬਾਬਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਬਾ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਨਵੀਂ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਖਾਲ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਦੀ ਆਸੂਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਇਹ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਰਾਵਣ ਦੁਸ਼ਮਣ ਨੂੰ ਕੋਈ ਜਲਾਉਣਗੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਣ ਹੋਵੇਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਹੀ ਦੁੱਖ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਪੈਸੇ ਹਨ, ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮਹਿਲ ਹਨ, ਉਹ ਸ੍ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿਸ ਦੇ ਕੋਲ ਕਰੋੜ ਹਨ, ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਖਾਨੀਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਆਦਿ ਸਾਰੇ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ, ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਬਣ ਗਏ ਹਾਂ। ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ

ਪਤਿਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਹੀ ਵਾਈਸਲੈਸ, ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ। ਉੱਥੇ ਬੱਚੇ ਯੋਗਬਲ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਵਿਕਾਰ ਉੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਨਾ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਨਾ, ਕਾਮ, ਗੁੱਸਾ... 5 ਵਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਸਲਈ ਉੱਥੇ ਕਦੀ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਜਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਰਾਵਣਰਾਜ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਇਹ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਨਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਜੋ ਖਤਮ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗੀ ਰਾਮਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਮਨੁੱਖ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੈਪੀਟਲ ਦਿੱਲੀ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਿੱਲੀ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਰੀਸਥਾਨ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਹੀ ਗੱਦੀ ਸੀ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਿੱਲੀ ਕੈਪੀਟਲ ਹੈ, ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਿੱਲੀ ਕੈਪੀਟਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੀਰਿਆਂ ਜਵਾਹਰਾਤਾਂ ਦੇ ਮਹਿਲ ਸੀ। ਅਥਾਹ ਸੁੱਖ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਰਾਜ ਗਵਾਇਆ ਹੈ, ਮੈਂ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲੋ। ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਹੋਰ ਕਿਸੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਚਲੋ ਆਉਗੇ। ਮੇਰੇ ਗਲੇ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣ ਕੇ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਹਾਂ ਫਿਰ ਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ। ਉਹ ਹੀ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫਿਰ ਸਾਰੀ ਮਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਨੰਬਰਵਾਰ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਇਸ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਰਸਵਤੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਵਾਰਾ ਸੂਰਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਫਿਰ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਅਤੇ ਉਹ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਮਾਲਾ। ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਹੈ - ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਹੈ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਥਾਨ ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਪਰਮਧਾਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾਡ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਕੋਈ ਅੰਡੇ ਮਿਸਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਬਿੰਦੀ ਮਿਸਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉੱਥੇ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਉਹ ਹੈ ਮੁਕਤੀਧਾਮ। ਮਨੁੱਖ ਸਭ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਈਏ ਪਰ ਵਾਪਿਸ ਕੋਈ ਇੱਕ ਵੀ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਰੂ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਜੋ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ, ਉਹ ਸਭ ਆ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਫਿਰ ਖਲਾਸ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਚੱਕਰ ਚੱਲੇਗਾ। ਗੀਤ ਵਿੱਚ ਸੁਣਿਆ ਨਾ - ਆਖਿਰ ਉਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਅੱਜ.....ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜੋ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੁਣ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹਨ, ਉਹ ਫਿਰ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨਗੇ ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਹੈ। ਅਲਫ਼ ਬਾਬਾ, ਬੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਉਹ ਹੀ ਰਾਜ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਭੋਗ ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਪਤਿਤ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਰਾਵਣ ਨੇ, ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਕੌਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਭਗਵਾਨ ਜਿਸਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ, ਪਾਵਨ ਤੋਂ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਉਹ ਸਾਰੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੈ ਹੀ ਇਸ ਦੇ ਲਈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਆਯੂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ 100 ਵਰ੍ਹੇ ਹੈ। ਇਹ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਬੈਠ ਵਰਸਾ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਸ਼ਰੀਰ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇਗਾ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਜੋ ਬਾਪ ਹੈ ਉਹ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਦੇਵਤੇ ਕਦੇ ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਲੈਂਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਤੇ ਤਕਦੀਰ ਜੱਗ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਜਗਾਉਣ। ਸਭ ਪਤਿਤ ਦੁਖੀ ਹਨ ਨਾ। ਤ੍ਰਾਹਿ - ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤ੍ਰਾਹਿ - ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਲਵੋ। ਇਹ ਜੋ ਕੁਝ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਫਾਲ ਆਫ਼ ਭਾਰਤ, ਇਸ ਦਾ ਹੀ ਖੇਡ ਹੈ, ਰਾਈਜ ਆਫ਼ ਵਰਲਡ। ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਣ - ਕੋਣ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਇਜ ਆਫ਼ ਭਾਰਤ, ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ, ਫਾਲ ਆਫ਼ ਭਾਰਤ ਰਾਵਣਰਾਜ। ਹੁਣ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਇਹ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਕਿਹੜੇ - ਕਿਹੜੇ ਧਰਮ ਕਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਦਵਾਪਰ ਦੇ ਬਾਦ ਹੋਰ - ਹੋਰ ਧਰਮ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਖ ਭੋਗਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਦੁਖ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਚਕ੍ਰਵਰਤੀ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ਼ ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਹੰਗਾਮਾ ਇਤਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜੋ ਵਿਲਾਇਤ ਤੋਂ ਫਿਰ ਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਭਾਰਤ ਭੂਮੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ। ਜਬਰਦਸਤ ਲੜਾਈ ਲੱਗੇਗੀ ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਦੇ ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਣਗੇ। 50 - 60 ਲੱਖ ਵੀ ਦੇਣਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਆ ਸਕਣਗੇ। ਭਾਰਤ ਭੂਮੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਆਕੇ ਅਵਤਾਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਜੇਯੰਤੀ ਵੀ ਇੱਥੇ ਮਨਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਸ੍ਰਵ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਦਾ ਲਿਬਰੇਟਰ ਇੱਥੇ ਹੀ ਆਕੇ ਅਵਤਾਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਜੇਯੰਤੀ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਮਾਨਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੰਡ ਫਾਦਰ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਆਕੇ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਨਮਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਜੇਯੰਤੀ ਮਨਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਪ ਇੱਥੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਸਭਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਤੀਰਥ ਠਹਿਰਿਆ। ਸਭਨੂੰ ਦੁਰਗਤੀ ਤੋਂ ਛੁਡਾਕੇ ਸਦਗਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜਾਣਦੀਆਂ ਹੋ, ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਇਹ ਰਾਜ ਸਮਝਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਸੁਣਦੀਆਂ ਹਾਂ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕੱਟ ਨਿਕਲਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪਿਆਰੇ ਬਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆ ਜਾਵੋਗੇ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋਗੇ। ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਵੋਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਮਿਲੇਗੀ। ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਲਵੋਗੇ ਇਸਲਈ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ, ਹਰ ਕਦਮ ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲੈਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਵਾਂਗੂੰ ਦੁਖਹਰਤਾ ਸੁਖਕਰਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ।

2. ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸਦਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਰਗਾ ਬਨਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਕੇ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਅਧਿਕਾਰੀਪਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਥੀ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਵਿਜੇਈ ਭਵ:
ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਾਥੀ ਬਨਾਉਣ ਦਾ ਸਹਿਜ ਤਰੀਕਾ ਹੈ - ਅਧਿਕਾਰੀਪਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ। ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀਪਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵਿਅਰਥ ਸੰਕਲਪ ਜਾਂ ਅਸ਼ੁੱਧ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦੀ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਅਨੇਕ ਰਸਾਂ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਡਗਮਗ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਇੱਕਾਗਰਤਾ ਦਵਾਰਾ ਸਾਮ੍ਹਣਾ ਕਰਨ, ਪਰਖਣ ਜਾਂ ਨਿਰਣੈ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਹਿਜ ਹੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰ ਤੋਂ ਵਿਜੇਈ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਰਾਜਯੋਗੀ ਉਹ ਹਨ ਜੋ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਾਰ ਤੋਂ ਵਿਸਤਾਰ ਅਤੇ ਵਿਸਤਾਰ ਤੋਂ ਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਅਭਿਆਸੀ ਹਨ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸਭ ਨੂੰ ਇਹ ਪੈਗਾਮ ਦੇਵੇ ਕਿ ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ - ਇਸ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਜਾਏਗਾ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਕਿਹੜਾ ਸਸਤਾ ਸੌਦਾ ਸਭ ਨੂੰ ਦੱਸੋ?

ਉੱਤਰ:- ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚੱਲ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਤਾਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲ ਜਾਏਗੀ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਸਤਾ ਸੌਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੀ ਸੌਦਾ ਕਰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਸਿਖਾਓ। ਬੇਲੇ, ਹੁਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਮੇਲੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ੇ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਕਿਹੜਾ ਵਰਸਾ? ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦਾ ਅਤੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਸੂਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਝਾਉਣ ਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸੌਦਾਗਰ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਇਹ ਸੌਦਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਸਤਿਯੁਗ ਸੀ ਤਾਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਨ। ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਸਵਰਗ ਦੇ ਲਈ। ਸੂਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬਾਪ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰ ਨਾ ਸਕੇ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹੀ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਏ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸੌਦਾ ਕਿੰਨਾ ਸਸਤਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਜੱਦ ਤਕ ਮੈਂ ਇੱਥੇ ਹਾਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਣ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਵੋਗੇ। ਸੌਦਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਸਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ - ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਇਹ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ, ਜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦਾ ਹੈ। ਉੱਤਮ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਪੁਰਸ਼ ਹੈ ਹੀ ਦੇਵਤਾ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਚੱਲਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਡੀ.ਟੀ. ਵਰਲਡ ਸਾਵਰੰਟੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਂਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯੋਗਬਲ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਾਓ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਲਿਆਣ ਲਈ ਖਰਚਾ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਖਰਚੇ ਬਗੈਰ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਹੁਣ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ ਕੋਈ ਵੀ ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਦੀ ਕੋਈ ਖਰਾਬ ਖਿਆਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਵਚਨ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲਦਾ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਸਰਵਗ੍ਰੰਥ ਸੰਪੰਨ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ, ਮਰਿਯਾਦਾ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ..। ਜੇ ਹੋਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾ ਸੰਪੂਰਨ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਸਨ, ਇਹ ਗੁਣ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਮ੍ਰਿਤੁਲੇਕ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡਾ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤੁਲੇਕ, ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅਮਰਲੇਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਮ੍ਰਿਤੁਲੇਕ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਅਮਰਪੁਰੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਵਿਸ਼ਵ ਵਰਲਡ ਖਤਮ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਕੋਈ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਅਗਿਆਨ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਹਨ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਮਾਸਟਰ ਗਾਡ ਤਾਂ ਬਣਨਗੇ ਨਾ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਗਾਡ - ਗਾਡੇਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਗਾਡ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵਰਸਾ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ ਕਰਵਾਏ ਹੀ ਇਵੇਂ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਪਹਿਲੇ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਕਰਮਣਾ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਵਿਕਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਕੀ ਜੇ ਉਮਰ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਅਤੇ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਵੀ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ ਦੇ ਪਾਪ ਵੀ ਕੱਟ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਸੂਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਬਾਪ ਆਫਰ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਬਾਪ ਇਹ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਇਹ ਹੈ ਦਾਦਾ ਇਸਲਈ ਸਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਬਾਪਦਾਦਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾਦਾ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾਂ ਸੌਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮ੍ਰਿਤੁਲੇਕ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਾ ਹੈ। ਅਮਰਲੇਕ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਮੇਲਾ ਕਰਦੇ ਹੀ ਇਸਲਈ ਹਨ ਕਿ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਰਾਮਰਾਜ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਪਵਿੱਤਰ ਹੀ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਮਾਇਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣੋਗੇ। ਜਗਤਜੀਤ ਹਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ

ਜਗਤਜੀਤ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ - ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਲੋਕੀ ਜੇਕਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਲਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਮਬਜ਼ ਹਨ ਹੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਇਵੇਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣੀ, ਪੁਰਾਣੀ ਤੋਂ ਨਵੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਰਾਜ, ਜਿਸਨੂੰ ਰਾਮਰਾਜ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਵੇਂ ਹੀ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਜੱਪਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਧਾਰਨ ਹੋਈਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਹੈ, ਹੁਣ ਉਸ ਤੇ ਚੱਲਾਂਗੇ ਤਾਂ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਚੀ ਪਦਵੀ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਭਾਵੇਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰੇ ਜਾਂ ਨਾ ਕਰੇ, ਭਾਵੇਂ ਤਾਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸੀਏ, ਭਾਵੇਂ ਨਾ ਦੱਸੀਏ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ ਦਵਾਰਾ ਬੱਚੇ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੈਂਦਾ ਬੜਾ ਸਸਤਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣ ਨਾਲ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਕਿੰਨਾਂ ਸਸਤਾ ਸੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਹੀ ਪਲਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸਮਾਚਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਰੱਖੜੀ ਬੰਨਣ ਗਏ ਤਾਂ ਕਿਸੇ - ਕਿਸੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਇਸ ਵਕਤ ਜਦੋਂਕਿ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ - ਇਹ ਤਾਂ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਹੁਣ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਦਦਗਾਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਭੀਤੀ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਾਇਆ ਰੂਪੀ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਜਗਤਜੀਤ ਬਣੋਗੇ। ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਂਗੇ। ਫਸਟਕਲਾਸ ਸੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋਗੇ। ਮਾਇਆ ਜੀਤ ਜਗਤਜੀਤ। ਇਹ ਹੈ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣ ਦੀ ਗੱਲ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਆਕੇ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਖਾਦ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਬਾਪ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਸਭਤੋਂ ਉਤਮ ਪੁਰਸ਼ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਹੀ ਮਰਿਯਾਦਾ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਾਇਆ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਦੇ - ਕਦੇ ਇਹ ਪੁਆਇੰਟਸ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਖਿਆਲ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਇਹ - ਇਹ ਪੁਆਇੰਟਸ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਏ। ਸਮਝਾਉਣ ਦੀਆਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਤੇ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਲੋਕ ਵੀ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਪੁਆਇੰਟ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਜਦੋਂ ਉਹ ਪੁਆਇੰਟ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਲੜਦੇ ਹਨ। ਡਾਕਟਰ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਖਿਆਲਾਤ ਚਲਦੇ ਹਨ - ਇਸ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਦਵਾਈ ਠੀਕ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਤੇ ਢੇਰ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅੱਜ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੂਹੀਏ ਪੁਆਇੰਟਸ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਸਾਰੇ ਪਤਿਤ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ... ਫਿਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਹੇ ਤਾਂ ਵਿਗੜ ਜਾਣਗੇ। ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ, ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਝੂਠ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ, ਇਸ ਲਈ ਬਹੁਤ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਜੇ ਸੱਪ ਵੀ ਮਰੇ ਅਤੇ ਲਾਠੀ ਵੀ ਨਾ ਟੁੱਟੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚੂਹੇ ਕੋਲੋਂ ਗੁਣ ਲਵੋ। ਚੂਹਾ ਕੱਟਦਾ ਇਵੇਂ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਹੈ ਜੇ ਖੂਨ ਵੀ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਪਰ ਪਤਾ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਪੁਆਇੰਟਸ ਰਹਿਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਮਦਦ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਹੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਸੁਣਨ ਵਾਲਾ ਸੁਨਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਬਾਪ ਦਾ ਪਿਆਰਾ ਹੋਵੇ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਖੁਦ ਵੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾ ਦੇਣਗੇ। ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਜੇ ਉਹ ਸਮਝੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਇਸ ਇੱਕ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਅਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਂਗੇ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋਂ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਗਰੰਟੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਵਰਸਾ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸ਼ੌਕ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜਾਕੇ ਸਮਝਾਈਏ। ਭੱਜਣਾ ਪਵੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਉਹ ਕਿੰਨੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੈ ਤਾਂ ਧਾਰਨਾ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਬਾਲਾ ਕਰ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਮੇਲੇ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕੌਣ ਕਿਵੇਂ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਟੀਚਰਜ਼ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਕੌਣ ਕਿਵੇਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਪੇੜੀ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਫਿਰ ਅਜਿਹੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸੋ ਆਦਿ ਦੇਵ, ਆਦਿ ਦੇਵੀ। ਚਤੁਰਭੁਜ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇਵੇਂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੋ ਬਾਹਵਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੀਆਂ, ਦੋ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀਆਂ। ਇਹ ਵੀ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਮਹਾ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੀਆਂ 4 ਬਾਹਵਾਂ, ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੀ ਹੈ ਉਹ ਯੁਗਲ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਹੈ ਹੀ ਚਤੁਰਭੁਜ।

ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਰੋਜ਼ - ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਥ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਰਜੁਨ ਬੈਠਾ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰਥ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਕਥਾਵਾਂ। ਹੁਣ ਇਹ ਹਨ ਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਕਲਸ਼ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਲਸ਼ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਤੇ, ਜੇ ਫਿਰ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਧਰਮ, ਇੱਕ ਮੱਤ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੀ ਹੈ ਹੀ ਇੱਕ ਮੱਤ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰੀ

ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਖਿਆਲ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਅੱਖਰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੋਣ। ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਰਾਮਰਾਜ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਸਤਾ ਸੌਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਉਹ ਹੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੰਦ੍ਰ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬਜ਼ ਪਰੀ, ਪੁਖਰਾਜ ਪਰੀ ਵੀ ਹੈ। ਹਨ ਤੇ ਸਾਰੇ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ਜਵਾਹਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸਮ - ਕਿਸਮ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ ਇਸਲਈ 9 ਰਤਨ ਵਿਖਾਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੈ ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਤਾਂ ਪਦਵੀ ਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੀ ਇਹ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਮਾਲਾ ਦੇ ਦਾਨੇ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਜਿਵੇਂਕਿ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਦੌੜ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਪਾਪ ਵੀ ਜਲਦੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ।

ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕੋਈ ਲੰਬੀ - ਚੌੜੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਦੈਵੀਗੁਣ ਵੀ ਧਾਰਨ ਕਰਨੇ ਹਨ। ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਕਦੇ ਪੱਥਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਪੱਥਰ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ ਪਥਰਬੁੱਧੀ ਹੀ ਬਣਨਗੇ। ਰਤਨ ਕੱਢਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਜਿਗਿਆਸੂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਵੇ - ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸੂਫ਼ ਦਾ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਾਤਾ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ ਕਰੇ - ਹੇ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਓ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਦੇ ਇਸ ਕਲਯੁਗੀ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਅਤੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਯੋਗਬਲ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਨਾਲ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸਤਿਯੁਗੀ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸੁਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਸੰਪਤੀ ਸੰਪੰਨ ਮਰਿਯਾਦਾ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਦੈਵੀ ਸਵਰਾਜ ਪਦਵੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ, 5 ਹਾਜਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ। ਪਰੰਤੂ ਹੋਵਣਹਾਰ ਮਹਾਭਾਰੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੋਗੇ ਉਤਨੀ ਪਦਵੀ ਪਾਵੋਗੇ। ਨਾਲ ਤਾਂ ਲੈ ਹੀ ਜਾਣਗੇ ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਖਿਆਲ ਕਿਉਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਟਾਈਮ ਹੈ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦਾ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਮੰਥਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ ਫਿਰ ਘੁਟਕਾ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਵੇਖੋਗੇ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਆਕੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਰਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬੁਧੀਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਦਦ ਵੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸੋਗੇ ਉਨ੍ਹੀ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹੇਗੀ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵੀ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਤਕਦੀਰ ਵਿਖਾਈ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਤਕਦੀਰ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਉਸ ਤੇ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਰੋੜਪਤੀ, ਪਦਮਪਤੀ ਸਾਰੇ ਇਵੇਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਸਦਾ ਰਤਨ ਨਿਕਾਲਣੇ ਹਨ, ਪੱਥਰ ਨਹੀਂ। ਮਨਸਾ-ਵਾਚਾ-ਕਰਮਣਾ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਹਨ ਜੋ ਮਰਿਯਾਦਾ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣ।

2. ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੀ ਹੀ ਯੁਕਤੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਨਾਉਣੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਭਾਵਨਾ ਦਵਾਰਾ ਗੁਣਗ੍ਰਾਹੀ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਅਚਲ ਅਡੋਲ ਭਵ:
ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਅਚਲ ਅਡੋਲ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸਦਾ ਗੁਣਗ੍ਰਾਹੀ ਬਣੋ। ਜੇਕਰ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਗੁਣਗ੍ਰਾਹੀ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਹਲਚਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਵੋਗੇ। ਗੁਣਗ੍ਰਾਹੀ ਮਤਲਬ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ। ਅਵਗੁਣ ਵਿੱਚ ਗੁਣ ਵੇਖਣਾ ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗੁਣਗ੍ਰਾਹੀ, ਇਸਲਈ ਅਵਗੁਣ ਵਾਲੇ ਤੋਂ ਵੀ ਗੁਣ ਲਵੋ। ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਅਵਗੁਣ ਵਿੱਚ ਪੱਕਾ ਹੈ ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਗੁਣ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਰਹੋ। ਗੁਣ ਦਾ ਗ੍ਰਾਹਕ ਬਣੋ, ਅਵਗੁਣ ਦਾ ਨਹੀਂ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਰਪਣ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਹਲਕੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਫਰਿਸ਼ਤੇ ਹਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਇਹ ਕਿਆਮਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਰਾਵਣ ਨੇ ਸਭਨੂੰ ਕਬਰ ਦਾਖਿਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਕਰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਭੋਲਾ ਭੰਡਾਰੀ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕਿਉਂਕਿ ਸ਼ਿਵ ਭੋਲਾਨਾਥ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗਨਿਕਾਵਾਂ, ਅਹਲਿਆਵਾਂ, ਕੁਬਜਾਵਾਂ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਵੇਖੋ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਅਤੇ ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹਨ ਤਾਂ ਭੋਲਾ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਭੋਲੇ ਬਾਪ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਹੈ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਹੁਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਿਓ, ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਵਿਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦਵੇ।
- ਗੀਤ:-** ਦੂਰਦੇਸ਼ ਕਾ ਰਹਿਣੇ ਵਾਲਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ ਮਤਲਬ ਰੂਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਕੰਨ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦਵਾਰਾ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਹੋ ਨਾ। ਜੇ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਮੁਸਾਫ਼ਿਰ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਘਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਘਰ, ਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਲੋਕ, ਇਸਨੂੰ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਫਿਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੱਥੇ ਆਕੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਤੋਂ ਸਾਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਆਤਮਾ ਦਾ ਕੋਈ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੂਪ ਵੀ ਜਰੂਰ ਹੈ, ਨਾਮ ਵੀ ਹੈ। ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਆਤਮਾ ਕਿਨਾਂ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣ ਦਾ ਕਿਨਾਂ ਪਾਰਟ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਭਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਕਿੰਨੀ ਵਾਰੀ ਵੀ ਰਪੀਟ ਕਰੇ, ਉਹ ਹੀ ਚੱਲੇਗਾ। ਉਵੇਂ ਹੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਆਤਮਾ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ, ਕਿਤੇ - ਕਿਤੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਹ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ, ਪਰ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਅਕਾਸ਼ ਵੀ ਪੇਲਾਰ ਹੈ। ਨਾਮ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ "ਆਕਾਸ਼"। ਬਿਗਰ ਨਾਮ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ। ਹੁਣ ਦੂਰ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਕਾਰ ਦੇਸ਼ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇ ਦਾ ਰਾਜ ਚਲਦਾ ਹੈ - ਰਾਮਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਵਣਰਾਜ। ਅਧਾਕਲਪ ਹੈ ਰਾਮਰਾਜ, ਅਧਾਕਲਪ ਹੈ ਰਾਵਣਰਾਜ। ਬਾਪ ਕਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਦੁਖ ਦਾ ਰਾਜ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਬਨਾਉਣਗੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਹੀ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਦੁਖਹਰਤਾ ਸੁਖਕਰਤਾ। ਇਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਭੁੱਲ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਕਦੇ ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਇਸ ਵਕਤ ਹੈ ਹੀ ਦੁਖਧਾਮ। ਅਧਾਕਲਪ ਰਾਵਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੁਖ ਹੀ ਦੁਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸੁਖ ਦੀ ਰਤੀ ਨਹੀਂ। ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਦੁਖ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਵਰਗ ਦੀ ਰਚਨਾ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਇਸਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ। ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਕਲਯੁਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਚੀਜ਼ ਚੰਗੀ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼ ਖਰਾਬ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਖਲਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਵਿਸ਼ ਨੂੰ ਹੀ ਸੁਖ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛੱਡ ਵਿਸ਼ ਕਾਹੇ ਕੇ ਖਾਏ। ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸ੍ਵ ਦਾ ਭਲਾ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਆਕੇ ਕਰੋਗੇ ਉਸ ਨਾਲ ਭਲਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰਾਵਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਹੀ ਕਰਣਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ 500 ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ ਫਿਰ ਕਦੋਂ ਆਉਣਗੇ? ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਤੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾ ਗਈ। ਆਉਣਗੇ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅੱਜ ਤੋਂ 4500 ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗਾਫੀ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਾਰੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਆਮਤ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਰੇ ਪਏ ਹਨ ਸਭ ਦੀ ਜੋਤੀ ਉਝਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸਭ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ। ਬੱਚੇ ਜੋ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਭਸਮ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਵਰਖਾ ਨਾਲ ਜਗਾਕੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਮਾਇਆ ਰਾਵਣ ਨੇ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬਿਠਾ ਕੇ ਕਬਰਦਾਖਿਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸੋ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਿੱਥੇ ਤੇ ਉਹ ਪਾਣੀ ਕਿੱਥੇ। ਸਿੱਖ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਦਿਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੜੇ ਧੂਮਧਾਮ ਨਾਲ ਤਲਾਬ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮਿੱਟੀ ਕੱਢਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਤਾਲਾਬ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੇ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਉਂਕਾਰ, ਸਤ ਨਾਮ... ਉਹ ਸਦਾ ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਸੱਤਨਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਹੈ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀਆਂ ਕਥਾਵਾਂ ਸੁਣਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਅਮਰਕਥਾ, ਤੀਜਰੀ ਦੀ ਕਥਾ... ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸੰਕਰ ਨੇ ਪਾਰਵਤੀ ਨੂੰ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ, ਉੱਥੇ ਫਿਰ ਕਥਾ ਕਿਹੜੀ ਸੁਣਾਈ? ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾ

ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮ੍ਰਿਤੁਲੋਕ ਤੋਂ ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਪਾਰਵਤੀ ਨੇ ਕੀ ਦੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜੇ ਉਸਨੂੰ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣਾਉਣਗੇ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤੇ ਅਨੇਕ ਕਥਾਵਾਂ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਸੱਤ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਸੱਚੀ ਕਥਾ ਤੇ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਸੱਤ ਨਰਾਇਣ ਦੀਆਂ ਕਥਾਵਾਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਫਿਰ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਕੋਈ ਬਣਦੇ ਹਨ ਕੀ ਹੋਰ ਵੀ ਡਿੱਗਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਨਰ ਤੋਂ ਨਰਾਇਣ, ਨਾਰੀ ਤੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਸੱਚੀ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ, ਤੀਜਰੀ ਦੀ ਕਥਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਜਾ ਨੇਤ੍ਰ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਗੁਲਗੁਲ ਪੂਜੀਏ ਸੀ ਫਿਰ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਬਾਦ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਆਪੇ ਹੀ ਪੂਜੀਏ, ਆਪੇ ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਦਾ ਪੂਜੀਏ ਹਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਕੇ ਪੁਜਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂਜੀਏ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪੂਜੀਏ ਪਾਵਨ ਮਨੁੱਖ, ਇਸ ਵਕਤ ਹਨ ਪੁਜਾਰੀ ਪਤਿਤ ਮਨੁੱਖ। ਸਾਧੂ ਸੱਤ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸੀਤਾਰਾਮ। ਇਹ ਅੱਖਰ ਹੈ ਰਾਈਟ... ਸਭ ਸੀਤਾਵਾਂ ਬ੍ਰਾਈਡਸ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋ ਰਾਮ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਸਾਰੀਆਂ ਭਗਤੀਆਂ ਪੁਕਾਰਦੀਆਂ ਹਨ - ਹੋ ਰਾਮ। ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਵੀ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਕੇ ਪੂਰੀ ਕਰਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ - ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸੀਤਾਰਾਮ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਗੀਤਾ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਈ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਓਪੀਨਿਅਨ ਲੈਂਦੇ ਰਹੋ ਕਿ ਈਸ਼ਵਰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਪੁੱਛੇ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕਿਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ ਕਹਾਂਗੇ ਜਾਂ ਸਾਕਾਰ ਨੂੰ? ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੋਂ ਹੈ ਸਾਕਾਰ। ਸ਼ਿਵ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ। ਉਹ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਤਨ ਦਾ ਲੇਨ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਮਾਤਾ ਦੇ ਗਰਭ ਵਿਚੋਂ ਜਨਮ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਲੋਕ ਵਿੱਚ ਸਥੂਲ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸੱਚੀ ਸੱਤ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਸੂਰ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ, ਸੂਰ ਦਾ ਲਿਬਰੇਟਰ, ਦੁਖਹਰਤਾ, ਸੁਖਕਰਤਾ। ਅੱਛਾ ਸੁਖ ਕਿੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸੁਖ ਮਿਲੇਗਾ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਕੇ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਅੱਛਾ, ਲਿਬਰੇਟ ਕਿਸ ਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਰਾਵਣ ਦੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਦੁਖਧਾਮ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਛਾ ਫਿਰ ਗਾਈਡ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਇੱਥੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਜਨ ਫਿਰ ਸਜਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਸਲੋਨਾ ਸਾਜਨ। ਸਭਨੂੰ ਦੁਖ ਤੋਂ ਛੁਡਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਕੇ ਘਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਦੀ ਕਰ ਜਦੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਘੋਟ (ਪਤੀ) ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਾਈਡ (ਪਤਨੀ) ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਬਾਰਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਲਾ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ। ਉਪਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਫੁੱਲ, ਉਸਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਣਗੇ। ਫਿਰ ਯੁਗਲ ਦਾਨਾ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ। ਫਿਰ ਹੋ ਤੁਸੀਂ, ਜੋ ਬਾਬਾ ਦੇ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਫੁੱਲ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਬਣੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਸੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂਨੇ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਪੂਜੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮਾਲਾ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। 16108 ਦੀ ਵੀ ਮਾਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਕੋਈ ਕਿੱਥੋਂ, ਕੋਈ ਕਿੱਥੋਂ ਖਿੱਚਣਗੇ। ਬਾਬਾ ਬਾਂਮਬੇ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਸਨ, ਮਾਲਾ ਜਾਕੇ ਫੇਰਦੇ ਸਨ, ਰਾਮ - ਰਾਮ ਜੱਪਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਫੁੱਲ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਫੁੱਲ ਨੂੰ ਹੀ ਰਾਮ - ਰਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਸਾਰੀ ਮਾਲਾ ਤੇ ਮੱਥਾ ਟੇਕਦੇ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਪਾਦਰੀ ਵੀ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੁੱਛੇ ਕਿਸਦੀ ਮਾਲਾ ਫੇਰਦੇ ਹੋ? ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਤੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਹਿ ਦੇਣਗੇ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਫੇਰਦੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਦੀ ਖੁਦ ਆਤਮਾ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਬੈਗਰ ਸੀ। ਹੁਣ ਬੈਗਰ ਟੂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਪ੍ਰਿੰਸ ਸੀ, ਹੁਣ ਬੈਗਰ ਹੈ ਫਿਰ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬਾਪ। ਤੁਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇੱਕ ਪ੍ਰਿੰਸ ਕਾਲੇਜ ਵੀ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ ਜਾਕੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਨ।

ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪੜ੍ਹਕੇ 21 ਜਨਮਾਂ ਲਈ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪ੍ਰਿੰਸ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਕੀ ਜਾਨਣ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। "ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ" ਉਹ ਸਭ ਦਾ ਫਾਦਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਤੋਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ, ਜੋ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੱਚਖੰਡ। ਇਹ ਹੈ ਝੂਠਖੰਡ। ਸੱਚਖੰਡ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਥਾਪਨ ਕਰਣਗੇ। ਝੂਠਖੰਡ ਰਾਵਣ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਰੂਪ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਅਰਥ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਆਖਰੀਨ ਰਾਵਣ ਹੈ ਕੌਣ, ਜਿਸਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਜਿੰਦਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰ ਔਰਤ ਦੇ, 5 ਵਿਕਾਰ ਮਰਦ ਦੇ... ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਵਣ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਮਾਰਕੇ ਫਿਰ ਸੋਨਾ ਲੁੱਟਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਹੈ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ। ਬਾਂਮਬੇ ਵਿੱਚ ਬਬੂਲਨਾਥ ਦਾ ਵੀ ਮੰਦਿਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਕੰਡਾ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਚਲਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਇਸਨੂੰ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਗਾਰਡਨ ਆਫ ਅਲਾਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਫਲਾਵਰਜ ਕੰਡੇ ਬਣਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਕੰਡਿਆਂ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਰਾਵਣਰਾਜ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਤੇ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਆਖਰੀਨ ਵੱਡੀ ਲੜਾਈ ਵੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ ਵੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਰਾਵਣਰਾਜ ਹੀ ਖਲਾਸ ਜੋ ਜਾਵੇਗਾ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਲੰਕਾ

ਲੁੱਟੇਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦੇ ਮਹਿਲ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਰਾਜਭਾਗ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸ਼ਿਵ ਭੋਲਾ ਭੰਡਾਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਨਿਕਾਵਾਂ, ਅਹਲਿਆਵਾਂ, ਕੁਬਜਾਵਾਂ.. ਸਭਨੂੰ ਬਾਪ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਭੋਲਾ ਹੈ। ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ, ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਸਵਰਗ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਉਹ ਵਿਸ਼ ਪੀਣਾ ਛੱਡਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਾਵਨ ਬਣੋ। ਇਹ ਵਿਕਾਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਦੁਖੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਇੱਕ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਵਿਸ਼ ਪੀਣਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹੋ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਿਲਾਕੇ ਅਮਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਵਿਸ਼ ਬਿਗਰ, ਸਿਗਰੇਟ ਬਿਗਰ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੈਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ - ਬੱਚੇ, ਇਸ ਇੱਕ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਪਾਵਨ ਬਣੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨਾ - ਇਹ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਲਿਬਰੇਟ ਕਰ ਸੁਖਧਾਮ - ਸਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇੱਕ ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਅਕਾਲਮੂਰਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੈ ਮਹਾਕਾਲ, ਕਾਲਾਂ ਦਾ ਕਾਲ। ਉਹ ਕਾਲ ਤਾਂ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਭਨਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਇਸਲਈ ਮਹਾਕਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਸ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ ਨੂੰ ਛੱਡ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਣਾ ਅਤੇ ਪਿਲਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਗਲੇ ਦੀ ਮਾਲਾ ਦਾ ਦਾਨਾ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਦੁਖਹਰਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਢਾਲ ਨੂੰ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਰੱਖ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਭਵ:
ਖੁਸ਼ੀ ਰੂਪੀ ਭੋਜਣ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ - ਖੁਸ਼ੀ ਵਰਗੀ ਖੁਰਾਕ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਢਾਲਣੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਸਦਾ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਕਦੇ ਵੀ ਮੁਰਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਖੁਸ਼ੀ ਗਾਇਬ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਅਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਸਮਝ ਸਦਾ ਖੁਸ਼ ਰਹੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਪਰਚਿੰਤਨ ਅਤੇ ਪਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਧੂਲ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸੱਚੇ ਅਮੁੱਲ ਹੀਰੇ ਹਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ : ਇੱਥੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਕੁਝ ਗੁਪਤ ਹੈ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਵੀ ਠਾਠ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਧਰਮ ਅਤੇ ਦੈਵੀ ਕਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਿਹੜੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੇ ਹੀ ਸਭ ਨੂੰ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਦੈਵੀ ਧਰਮ ਅਤੇ ਕਰਮ ਤੋਂ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇਵੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਧਰਮ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਦੈਵੀ ਕਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੋਂ ਚਲ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਵਿਜਯ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਰਾਜਤਿਲਕ ਦਿੰਦੇ ਹੋ।
- ਗੀਤ:-** ਤੁਮਹੋਂ ਪਾਕੇ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਬਾ, ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਭ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਆਤਮਾਵਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਉਸ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਜੇ ਸਤਿਯੁਗੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅਟੱਲ ਅਖੰਡ, ਅਡੋਲ ਹੈ, ਉਹ ਸਾਡੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ 21 ਜਨਮ ਕਾਇਮ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਸਾਡੀ ਰਾਜਾਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖੋਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਲੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਾਡੀ ਰਾਜਾਈ ਅਡੋਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਹੈ, ਦਵੈਤ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਅਦਵੈਤ ਰਾਜ। ਬੱਚੇ ਜੱਦ ਵੀ ਗੀਤ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੇ ਗੀਤ ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਆਦਮੀਆਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਠਾਠ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਠਾਠ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਨੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਸਾਧਾਰਨ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਅਨਰਾਇਟਿਅਸ ਛੀ - ਛੀ ਕੰਮ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਬੇਸਮਝ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਤਾਲਾ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸਮਝਦਾਰ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਹੁਣ ਮਾਇਆ ਨੇ ਇੰਨਾ ਬੇਸਮਝ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਯਗ - ਤੱਪ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਮਿਲਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਹੀ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਅਕਲਿਆਣ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ - ਜਿੰਨਾ ਮਨੁੱਖ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਕਲਿਆਣ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੈ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਨੇਤੀ - ਨੇਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵੇਹਮ ਤਤਵਮ, ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹਨ, ਤੇਰੇ - ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਸਭ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਸਿਰਫ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਪਰਮਪਿਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿਣਾ ਇਹ ਤਾਂ ਰਾਂਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਫਿਰ ਈਸ਼ਵਰ ਅਤੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਿਤਾ ਅੱਖਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਕਹਿਣ ਮਾਤਰ। ਜੇਕਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਇੱਕਦਮ ਚਮਕ ਉੱਠੇ। ਬਾਪ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਹੈਵਿਨਲੀ ਗਾਡ ਫਾਦਰ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਪਏ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਦੀ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪਤਿਤ ਬਣ ਪਈ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਪਹਿਲੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ, ਸਮਝਦਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਸਤੇ ਰਜੇ ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਬੇਸਮਝ ਬਣ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝ ਆਈ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਲਾਈ ਹੈ। ਜੱਦ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਭਾਰਤ ਸੀ ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੀ ਮੱਤ, ਇੱਕ ਹੀ ਭਾਸ਼ਾ, ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ, ਇੱਕ ਹੀ ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਫਿਰ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਤੇ ਮਦਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਵੇਂ ਦੇ ਕਰਮ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਜੋ 21 ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਭਾਵੇਂ ਉੱਥੇ ਵੀ ਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਤਾਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉੱਥੇ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਜਾਈ ਦਾ ਵਰਸਾ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਫਿਰ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵਿਕਾਰੀ ਸੰਬੰਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜਨਮ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪੂਜੀਏ ਰਾਜੇ ਵੀ ਸੀ ਤਾਂ ਪੁਜਾਰੀ ਰਾਜੇ ਵੀ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਸਭ ਪੂਜੀਏ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਪੂਜਾ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਕੋਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ ਫਿਰ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਯਥਾ - ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪੂਜਾ ਪੁਜਾਰੀ, ਭਗਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਰਾਜਾ ਜੋ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਪੂਜੀਏ ਸੀ, ਉਹ ਹੀ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਵਾਈਸਲੈਸ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ 21 ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ

ਮੰਦਿਰ ਬਣਾ ਕੇ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਭਾਰਤ ਵਿਚ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਜੇ ਬਾਪ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਭਾਰਤਵਾਸਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹਨ। ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਫ੍ਰੀ ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਰੇਇਟੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਫੀਚਰਸ, ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਵੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਲਈ ਸਮਗਰੀ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬੀਜ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਝਾੜ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਝਾੜ ਦੇ ਪੱਤੇ ਆਦਿ ਗਿਣਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਉਵੇਂ ਭਗਤੀ ਦਾ ਵੀ ਵਿਸਤਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਸ਼ਾਸਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸਾਮਗਰੀ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਭਗਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੈ ਨਾ। ਕਿੰਨੀ ਖੂਬਸੂਰਤ ਹੈ, ਨਾਚ, ਤਮਾਸ਼ਾ, ਗਾਇਨ ਆਦਿ ਕਿੰਨਾ ਖਰਚਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਗਤੀ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤਰ ਤੁਸੀਂ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਵੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਥਾਨ, ਤਤ੍ਵ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮ ਅਤੇ ਤੱਤਵ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੱਦ ਸਤੋਪਧਾਨ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਲੀਨ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣ ਨਾਲ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਏ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਲੀਨ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਆਤਮਾ ਤੇ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ ਨਾ, ਉਹ ਲੀਨ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾਂ ਮੱਥਾ ਕੁੱਟਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਕੌਣ ਰਾਈਟ? ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਕਿਸੀ ਨਾ ਕਿਸੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਆਉਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਸਿਖਾਉਣਗੇ। ਟੀਚਰ ਘਰ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਕਰਣਗੇ ਕੀ! ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਅੱਖਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਸੰਕਰ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਦਵਾਰਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਹੈ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਨੁੱਧ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਮੁਸਲ ਆਦਿ ਤਾਂ ਬਣਾਉਣੇ ਹੀ ਹਨ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਮਹਿਮਾ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵੱਡਿਆਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਨੂੰ ਵੀ ਗੁਰੂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਗੁਰੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਸਦਗਤੀ ਕਰਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਛਾੜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਆਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਦਗਤੀ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕਰਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਿਵੇਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਗੁਰੂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਭਾਵੇਂ ਪਤੀ ਨਾਲ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਪਿਆਰ ਹੋਵੇ ਫਿਰ ਵੀ ਹੋ ਭਗਵਾਨ, ਹੋ ਈਸ਼ਵਰ ਜਰੂਰ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੀ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਾਰੀ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਸਭ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਠਹਿਰਾ। ਭਰਾ, ਭਰਾ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ। ਵਰਸਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ - ਹੋ ਪਰਮਪਿਤਾ, ਸ਼ਮਾ ਕਰੋ, ਰਹਿਮ ਕਰੋ। ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕੋਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁਕਾਰਨ ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਦਾ ਪਾਰੂ ਨੂੰ ਦਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਈ ਧਰਮ ਵਿਨਾਸ਼, ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼, ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਪ ਹੀ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੱਦ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਪਾਰੂ ਪੂਰਾ ਹੋਇਆ ਤੱਦ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਜਾਣ ਗਏ ਹਾਂ, 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਫਿਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਮਿਲੇ ਹਾਂ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਏ ਸੀ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਹ ਹੈ ਗਿਆਨ, ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ। ਗਿਆਨ ਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ, ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਨਕ ਨੇ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਪਾਈ। ਕੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜਨਕ ਨੇ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਪਾਈ? ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਮਤਲਬ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਤੋਂ।

ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਭ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਦੁਰਗਤੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫਿਰ ਸਦਗਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਦੁਰਗਤੀ ਤੋਂ ਫਿਰ ਉੱਚ ਗਤੀ, ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਫਿਰ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੋਂ ਫਿਰ ਸੁਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਚੱਕਰ ਦਾ ਸਾਰਾ ਰਾਜ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੋਰ ਵੀ ਧਰਮ ਆਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਫ੍ਰੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਝਾੜ ਤਮੋਪਧਾਨ ਜੜ ਜੜੀਭੂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਸਾਰਾ ਸੜ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਧਰਮ ਖੜੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਸਮਝਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਹੈ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਵਤੇ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਹਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਸੀਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਪਤਿਤ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਕਿਵੇਂ ਕਹਾਈਏ? ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਰਸਮ ਪੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਹਿੰਦੂ ਕਹਾਉਣ ਦੀ। ਆਦਮਸ਼ੁਮਾਰੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਲਿਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਗੁਜਰਾਤੀ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਹਿੰਦੂ

ਗੁਜਰਾਤੀ ਕਹਿ ਦੇਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛੋ ਤਾਂ ਸਹੀ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਧਰਮ ਕਿਥੋਂ ਆਇਆ? ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਿਰਫ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕੱਦੋ? ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਹੀ ਇਹ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਹਿੰਦੂ ਕਹਾਉਣ ਲੱਗੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੈਵੀ ਧਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸਭ ਚੰਗਾ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਛੀ - ਛੀ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਦੈਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ, ਕਰਮ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਧਰਮ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਦੈਵੀ ਕਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਣਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਦੇ ਜਾਓ। ਇਹ ਵਿਕਾਰ ਅਧਾਕਲਪ ਤੋਂ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਬਗੈਰ ਥੋੜੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ ਤੱਦ ਹੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਾਈ ਦਾ ਤਿਲਕ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਮਤਲਬ ਰਾਜਾਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਜਿੰਨਾ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣੋਗੇ। ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਟੀਚਰ ਤਾਂ ਆਇਆ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਉਣ। ਇਹ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਦੀ। ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਥਾ ਕਿੰਨੀ ਨਾਮੀਗਾਮੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਮਰਕਥਾ, ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ, ਤੀਜਰੀ ਦੀ ਕਥਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਿੰਨਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਕਥਾਵਾਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਗੀਤ ਕਿੰਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਮਾਲਿਕਪਨ ਕੋਈ ਲੁੱਟ ਨਾ ਸਕੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰੱਖਣੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਮੱਤ, ਇੱਕ ਰਾਜ, ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਇੱਕ ਮੱਤ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਖੁਦ ਨੂੰ ਰਾਜਾਈ ਦਾ ਤਿਲਕ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ ਵਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਸਥਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਾਰ ਤੋਂ ਸੇਫ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਭਵ: ਸੰਗਮਯੁਗ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਦਾਨ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ - ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ। ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੁੱਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਪਰ ਇਸ ਸੁਖ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦੇ ਲਈ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਸਥਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਾਰ ਤੋਂ ਸੇਫ ਰਹੋ। ਜੇ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਵਾਰ ਹੁੰਦਾ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਨਹੀਂ ਪਾਓਗੇ। ਜੇ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਦਰੀਆਂ ਦਾ ਸੁਖ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ, ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਹ ਤੁੱਛ ਵਿਖਾਈ ਦਵੇਗਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਰਮ ਅਤੇ ਮਨਸਾ ਦੇਵੇਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦਾ ਬੈਲੈਂਸ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਬਣਾ ਸਕੋਗੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਮਹਾਵੀਰ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨਾਂ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਡਰਨਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹੜੀ ਹਿੰਮਤ ਬਣੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਕੇ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੀ। ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਹੰਗਾਮੇ ਹੋਣ, ਸਿਤਮ ਸਹਿਣ ਕਰਨੇ ਪੈਣ ਪਰ ਬਾਪ ਨੇ ਜੋ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਨ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਮੱਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਉਸ ਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਚਲਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਨਥਿੰਗ ਨਿਊ।
- ਗੀਤ:-** ਭੋਲੇਨਾਥ ਸੇ ਨਿਰਾਲਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਹੈ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਗੀਤ। ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਗੀਤ ਆਦਿ ਦੀ ਕੋਈ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਰਸਮ - ਰਿਵਾਜ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ। ਬੱਚੇ ਕਵਿਤਾ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਉਸ ਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਜੱਦ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਨਾ ਸਮਝਾਓ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਚੱਕਰ ਦਾ ਨਾਲੇਜ ਵੀ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਨਿਸ਼ਚੇਬੁੱਧੀ ਹੀ ਵਿਜੰਤੀ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਾਣਗੇ ਹੀ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੜੇ ਹੰਗਾਮੇ ਹੋਏ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਤੇ ਬੜੇ ਝਗੜੇ ਚੱਲੇ। ਬੱਚੇ ਵੱਡੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਕਹਿਣਗੇ ਜਲਦੀ ਵਿਆਹ ਕਰੋ, ਵਿਆਹ ਬਗੈਰ ਕੰਮ ਕਿਵੇਂ ਚੱਲੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਮਨੁੱਖ ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਸ ਤੋਂ ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਤੋਂ ਜਾਸਤੀ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਅਭਿਆਸ ਸੀ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਵੀ ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਮਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਜਦ ਪਤਾ ਪਿਆ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ ਹੈ, ਨਸਾ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਫਿਰ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੰਗਾਮਾ ਹੋਇਆ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹਾਦੁਰੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਹੀ ਮਹਾਵੀਰ - ਮਹਾਵੀਰਨੀ। ਸਿਵਾਏ ਇੱਕ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ। ਪੁਰਸ਼ ਹੈ ਰਚਤਾ, ਰਚਤਾ ਆਪ ਪਾਵਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਸ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਹੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਝਗੜਾ ਚੱਲਿਆ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਘਰਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਆਏ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਣ ਵੀ ਕਿਵੇਂ। ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਹੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੋ। ਇੰਨੀ ਹਿੰਮਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕਿੰਨੇ ਹੰਗਾਮੇ ਹੋਏ। ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਕਦੀ ਰੰਜ ਹੋਈ ਵੇਖਿਆ? ਅਮਰੀਕਾ ਤੱਕ ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲ ਗਿਆ। ਨਥਿੰਗਨਿਊ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫਿਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਰਨ ਦੀ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਾਰੀ ਕ੍ਰਿਏਸ਼ਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ ਆਓ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਤਰਸ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਰਹਿਮਦਿਲ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਡਰੋ ਨਾ। ਡਰਨ ਨਾਲ ਇੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਤੇ ਹੀ ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ - ਦਰੋਪਦੀ ਨੂੰ ਨਗਨ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਬਾਪ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਨਗਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਪਤਿਤ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਾਣੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵੀ ਬਣਨੀ ਹੀ ਹੈ। ਹਰ ਚੀਜ਼ ਨਵੀਂ ਤੋਂ ਫਿਰ ਪੁਰਾਣੀ ਜਰੂਰ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਨੂੰ ਛੱਡਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਗੋਲਡਨ ਏਜ਼, ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਆਇਰਨ ਏਜ਼... ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਾਂ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਹੈ। - ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਦੀ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਗੀਤਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਰਾਮਰਾਜ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸ੍ਰਰਗ ਅਤੇ ਰਾਮਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਰਾਜ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਗੁਆਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। 21 ਜਨਮ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ 21 ਪੀੜੀ ਮਤਲਬ ਜੱਦ ਵਿਧ ਅਵਸਥਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਉਦੋਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹਨ। ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਕਦੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸੀ ਬਣ ਗਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕੌਣ ਹੈ? ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਢੇਰ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਮੂਰਤੀ ਤਾਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਪਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਮੂਰਤੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਚੀਜ਼ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਫਿਰ ਇੰਨਾ ਦੂਰ - ਦੂਰ ਕਿਓਂ ਜਾਂਦੇ ਹੋ? ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਤੋਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤੁ ਅਸੀਂ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਦਾ ਵੀ ਭਭਕਾ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਪਿਛਾੜੀ ਦਾ ਭਭਕਾ। ਰਾਮਰਾਜ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਵਿਮਾਨ ਆਦਿ ਸਭ ਸੀ ਫਿਰ ਇਹ ਸਭ ਗੁੰਮ ਹੋ ਗਏ। ਫਿਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਹ ਸਭ ਨਿਕਲੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਭ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹਨ,

ਜੇ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਉਹ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਉੱਥੇ ਆਕੇ ਫਿਰ ਵਿਮਾਨ ਬਣਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਇੰਸ ਫਿਰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੰਮ ਆਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਇਹ ਸਾਇੰਸ ਦੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਹੈ ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਸੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਹਾਵੀਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਥੋੜੀ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁਲ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਡਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕਰਕੇ ਗਾਲੀ ਦੇਣਗੇ। ਗਾਲੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਗਾਲੀ ਖਾਈ - ਇਵੇਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਗਾਲੀ ਖਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਗਾਲੀ ਤਾਂ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਰੂਪ ਜੇ ਹੁਣ ਹੈ ਫਿਰ ਕਲਪ ਦੇ ਬਾਦ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੱਧ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਜਨਮ ਬਾਈ ਜਨਮ ਫੀਚਰਸ ਬਦਲਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਵਿੱਚ ਜੇ ਫੀਚਰਸ ਵਾਲੇ ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਲੈਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਹੀ ਫੀਚਰਸ ਬਦਲ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਫੀਚਰਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਹੁਣ ਤਾਲਾ ਖੁਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਨਵਾਂ, ਗੱਲਾਂ ਵੀ ਨਵੀਆਂ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ। ਜੱਦ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ ਉਦੋਂ ਕੁਝ ਸਮਝਣ। ਬਾਕੀ ਮਹਾਵੀਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਤੂਫਾਨ ਆਉਣ, ਹਿਲੇ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਹੋਈ ਹੈ ਜਰੂਰ। ਮਹਾਵੀਰ ਕੋਈ ਤੂਫਾਨ ਤੋਂ ਡਰਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਅਵਸਥਾ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਹੈ ਇਸਲਈ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਗੋਪ - ਗੋਪੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁਛੇ। ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਣ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮਿਸਲ ਨਰਕ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਚਾਹੁੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਵਨਨੇਸ, ਇੱਕ ਧਰਮ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਮ - ਰਾਜ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਪਵੇ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਨਬਜ਼ ਵੇਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਫਿਰ ਰਾਏ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਵੀ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ - ਜੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਕਰੋ। ਬਹੁਤ - ਮਿੱਤਰ ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਬੈਠੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਦੀ ਕਰਵਾ ਦੇਣਗੇ। ਫਿਰ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਨਿਕਲ ਪਿਆ। ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਨਬਜ਼ ਵੇਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਇਹ ਹਾਲਤ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਡੇ ਸੰਬੰਧੀ ਸਾਨੂੰ ਘਰ ਤੋਂ ਕੱਢਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਅਰੇ ਇਹ ਵੀ ਪੁੱਛਦੇ ਹੋ, ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਵਿਆਹ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ ਸਮਝੋ ਕਿਸ ਦੀ ਸਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਰਾਜੀ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਹਰਜ ਨਹੀਂ। ਜਦੋਂ ਹਥਿਆਲਾ ਬੰਨਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪਤੀ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰੂ ਹੈ। ਅੱਛਾ, ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲਿਖਵਾ ਲਵੋ। ਤੁਸੀਂ ਮੰਨਦੀ ਹੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਗੁਰੂ ਈਸ਼ਵਰ ਹਾਂ, ਲਿਖੋ। ਅੱਛਾ ਹੁਣ ਮੈਂ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਹਿੰਮਤ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਮੰਜ਼ਿਲ ਬਹੁਤ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਬਰਦਸਤ ਹੈ। ਕਾਮ ਦੀ ਅੱਗ ਉਦੋਂ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਜੱਦ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਜੇ ਇੱਕ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੇ ਤਾਂ ਕੀ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਤੀ ਈਸ਼ਵਰ ਹਾਂ। ਸਾਡੀ ਆਗਿਆ ਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਬਾਬਾ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਇਮ ਹੈ - ਇਸਤਰੀ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡਾ ਪਤੀ ਈਸ਼ਵਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਪਤੀ ਦਾ ਪੈਰ ਦਬਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ, ਲਕਸ਼ਮੀ ਨੇ ਵੀ ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਪੈਰ ਦਬਾਏ ਸਨ। ਇਹ ਆਦਤ ਕਿੱਥੋਂ ਨਿਕਲੀ? ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੋਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਗੱਲ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਨਾਰਾਇਣ ਕਦੀ ਕੋਈ ਥੱਕਦਾ ਹੈ ਕੀ ਜੇ ਲਕਸ਼ਮੀ ਪੈਰ ਦਬਾਏਗੀ। ਥਕਾਵਟ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ - ਦਰਦ ਕਿੱਥੋਂ ਆਏ। ਤੱਦ ਬਾਬਾ ਨੇ ਫੋਟੋ ਤੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਹੀ ਉਡਾ ਦਿੱਤਾ। ਨਸ਼ਾ ਤਾਂ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਛੋਟੇਪਨ ਤੋਂ ਹੀ ਵੈਰਾਗ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਇਸਲਈ ਭਗਤੀ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਯੁਕਤੀ ਬਹੁਤ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਭਰਾ - ਭੈਣ ਹੋ ਗਏ। ਦਾਦੇ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ। ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸਾਰੀਆਂ ਸੀਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰਾਮ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਟਰੁਥ, ਸੱਚਖੰਡ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਉਹ ਹੀ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਸੱਤ ਗਿਆਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਿੰਮਤ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਵਾਰੀ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਾਰਿਸ ਬਣਾਉਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਰਸਾ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਪ ਬੱਚੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਵਾਰੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਇਹ ਤਨ - ਮਨ - ਧਨ ਸਭ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਵੀ ਹੋ ਤਾਂ ਬੱਚਾ ਵੀ ਹੋ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਤਵਮੇਵ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਤਵਮੇਵ... ਇੱਕ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਰਵ ਦਾ ਦੁਖ ਹਰਤਾ, ਸੁਖ ਕਰਤਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ 5 ਤੱਤਵ ਵੀ ਸੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ 5 ਤਤ੍ਵ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸੁਖ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਉਹ ਹੀ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੀ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਸ੍ਰਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਏਡਾਪਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ

ਬਾਪ ਸਿੰਗਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨ ਦੀ ਹਿਮੰਤ ਰੱਖਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੇ ਪੂਰਾ ਵਾਰੀ ਜਾਣਾ ਹੈ।

2. ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਰਹਿਮ ਅਤੇ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪ੍ਰੀਵਰਤਕ ਭਵ:
ਵਿਸ਼ਵ ਪ੍ਰੀਵਰਤਕ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਮੁੱਖ ਲੱਛਣ ਹੈ- ਆਪਣੇ ਰਹਿਮ ਅਤੇ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਵਾਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਅਤੇ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਣਾ। ਜੇ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੁਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਧਨ ਨਾਲ, ਸ੍ਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਸ੍ਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਿਖਾਰੀ ਤੋਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਉਣਾ। ਅਜਿਹਾ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਆਪਣਾ ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ, ਬੋਲ, ਕਰਮ, ਸੰਬੰਧ, ਸੰਪਰਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੇਖਣ, ਚੱਲਣ, ਖਾਣੇ ਸਭ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਮਾਨ, ਸ਼ਾਨ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰ ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਕਰਨਾ ਹੀ ਪ੍ਰੋਪਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

"ਮਾਤੋਸ਼ਵਰੀ ਜੀ ਦੇ ਅਨਮੋਲ ਮਹਾਵਾਕਿਆ"

ਪਰਮਾਰਥ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਆਪੇ ਹੀ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਦਵਾਰਾ ਪਰਮ ਅਰਥ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਪਰਮ ਪਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰੋਗੇ ਮਤਲਬ ਪਰਮਾਰਥ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਸਿੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ, ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਤਾਂ ਚਰਨਾਂ ਦੀ ਦਾਸੀ ਹੋਕੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਪੰਜ ਤਤ੍ਵ ਸੁਖ - ਸਵਰੂਪ ਬਣ ਮਨ ਇੱਛਤ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਕਤ ਦੇਖੋ ਮਨ ਇੱਛਤ ਸੁਖ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੁੱਖ, ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਬਾ ਅਦਬ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜੜ੍ਹ ਚਿੱਤਰ ਤੇ ਵੀ ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਤ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਚੈਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਣਗੇ ਉਸ ਵਕਤ ਕਿੰਨੇ ਵੈਭਵ ਹੋਣਗੇ? ਇਸ ਵਕਤ ਮਨੁੱਖ ਭੁੱਖੇ ਮਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੜ੍ਹ ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਕਰੋੜਾਂ ਰੁਪਏ ਖਰਚ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਫਰਕ ਕੀ ਹੈ! ਜਰੂਰ ਅਜਿਹੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੜੇ ਯਾਦਗਾਰ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੂਜਨ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਕਮਲ ਫੁੱਲ ਸਮਾਨ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਪਰੰਤੂ ਹੁਣ ਉਹ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਾਰੇ ਪਰਮਾਰਥ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਵੱਲ ਲੱਗ ਗਏ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਰਿਜ਼ਲਟ ਉਲਟੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਖੁਦ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਕੇ ਵਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਕੱਢ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਸਦਾਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਵਿਵਹਾਰ। ਪ੍ਰਮਾਰਥ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਆਟੋਮੈਟਿਕਲੀ ਸਿੱਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ।

ਤਨ, ਮਨ, ਧਨ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ

ਅੱਜ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣੀ ਹੈ ਪਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੈ। ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਅਤੇ ਵਰਦਾਤਾ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਦਾਤਾ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਡਬਲ ਸੰਬੰਧ ਨਾਲ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਇਹ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਨਮ ਤੋਂ ਹੀ ਬਾਪ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਜਨਮ ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਨਾਲ - ਨਾਲ ਵਰਦਾਤਾ ਦੇ ਨਾਤੇ ਨਾਲ ਜਨਮ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਬਣਾਏ ‘ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀ ਭਵ’ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਇੱਕ ਜਿਹਾ ਹੀ ਡਬਲ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਰਵ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬੱਚੇ ਯਥਾ - ਸ਼ਕਤੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਵੇਂ ਲੇਕਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਲੇਕਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੀ ਹਨ। ਜਿੰਨੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਉੰਨੀ ਸਫਲਤਾ। ਮੁੱਖ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ - ਤਨ ਦੀ, ਮਨ ਦੀ, ਧਨ ਦੀ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧ ਦੀ। ਚਾਰੋਂ ਹੀ ਜਰੂਰੀ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਘੱਟ ਹੈ ਤਾਂ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਤੇ ਸਰਵ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਲੇਕਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਾਰੋਂ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਰੂਰੀ ਹਨ।

ਇਸ ਅਲੇਕਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੋਨੋਂ ਦੀ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਜੱਦ ਆਤਮਾ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੈ ਤਾਂ ਤਨ ਦਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਅਤੇ ਤਨ ਦਾ ਰੋਗ ਸੂਲੀ ਤੋਂ ਕੱਡਾ ਬਣਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਵ - ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੰਦਰੁਸਤ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੇ, ਚੇਹਰੇ ਤੇ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਦੇ ਚਿਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੇ। ਮੁੱਖ ਤੇ ਕਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਕਰਮਭੋਗ ਦੇ ਵਰਨਣ ਦੇ ਬਦਲੇ ਕਰਮਯੋਗ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਿਮਾਰੀ ਦਾ ਵਰਨਣ ਵੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੀ ਫਿਫੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੀ ਵੀ ਬਿਮਾਰੀ ਦੇ ਕਸ਼ਟ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਨਾ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਕਸ਼ਟ ਸੁਣਾ ਕੇ ਕਸ਼ਟ ਦੀ ਲਹਿਰ ਫੈਲਾਏਗਾ। ਹੋਰ ਹੀ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਕਸ਼ਟ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਲਹਿਰ ਫੈਲਾਏਗਾ। ਮਤਲਬ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਣ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸਹਿਣ ਸ਼ਕਤੀ, ਸਮਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਅਤੇ ਵਰਸਾ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ - ਇਹ ਹੀ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਵਰਦਾਨ ਹੈ ਮਤਲਬ ਦੁਆ ਦਵਾਈ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਜੋ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਪਰਿਸਥਿਤੀ, ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਜਿਸ ਵਿੱਧੀ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੋ, ਉਸੇ ਹੀ ਰੂਪ ਨਾਲ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭੂ - ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਜਿਸ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਚਾਹੋ ਉਹ ਰੂਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਸ਼ੀਤਲਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਜਲਾਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਪਾਣੀ ਦੀ ਸ਼ੀਤਲਤਾ ਦਾ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਅੱਗ ਦੇ ਜਲਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾ ਸਕਦੇ, ਦਵਾਈ ਦਾ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਵੀ ਮਜ਼ੂਨ ਦਾ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸਿਰਫ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਅਥਾਰਟੀ ਬਣੇ। ਇਹ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੁਸੀਂ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਜਿਸਨੂੰ ਆਰਡਰ ਕਰੋ, ਉਹ 'ਹਾਜ਼ਿਰ ਹਜ਼ੂਰ' ਕਹਿ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਗੀਆਂ ਲੇਕਿਨ ਸੇਵਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਏਨੇ ਚਤੁਰ - ਸੁਜਾਨ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਤਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਸਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਸਵਸਥ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ

ਇਹ ਅਲੇਕਿਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਹੈ ਹੀ ਸਦਾ ਸਵਸਥ ਜੀਵਨ। ਵਰਦਾਤਾ ਤੋਂ 'ਸਦਾ ਸਵਸਥ ਭਵ' ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਵਰਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਬੱਚੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਕੇ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਹ ਕਹੀਏ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਮਤਲਬ ਸੇਵਾਧਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਬੁੱਧੀ ਦਵਾਰਾ ਸੇਵਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। 'ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ' - ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਕੋਈ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ! ਇਹ ਸ੍ਰਵ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਹੈ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਡਾਇਰੈਕਟ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦਵਾਰਾ 'ਪਰਮ ਟਾਈਟਲ' ਵੀ ਹੈ। ਟਾਈਟਲ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਕਿੰਨਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ! ਟਾਈਟਲ ਕਿੰਨੇ ਕੰਮ ਸਫਲ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ! ਤਾਂ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਟਾਈਟਲ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ! ਜੇਕਰ ਇਸੇ ਇੱਕ ਟਾਈਟਲ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਰੁਪੀ ਸੀਟ ਤੇ ਸੈਂਟ ਰਹੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸ੍ਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਸਦਾ ਹਾਜ਼ਿਰ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਆਰਡਰ ਦੀ ਇੰਤਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਤਾਂ ਵਰਦਾਨ ਨੂੰ ਜਾਂ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਵੇ। ਜੇਕਰ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਦੇ ਸਵਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਚਲਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਦੇਵੇ, ਇਹ ਸਾਡਾ ਕੰਮ ਕਰਵਾ ਦੇਵੇ, ਇਹ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਅਜਿਹਾ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਅਰਜ਼ੀ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਦੇ ਵੀ ਸਦਾ ਰਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ

ਹਨ। ਇੱਕ ਗੱਲ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਦੂਜੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸਲਈ ਮਾਲਿਕ ਬਣ, ਯੋਗਯੁਕਤ ਬਣ ਯੂਕਤੀਯੁਕਤ ਸੇਵਾ ਸੇਵਾਧਾਰੀਆਂ ਤੋਂ ਲਵੇ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਵਾਸਥ ਦਾ ਸਦਾ ਹੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇਗੇ। ਇਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ।

ਇਵੇਂ ਹੀ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਤਲਬ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਸ਼ਕਤੀ। ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਦੇ ਹਰ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਇਤਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਜੋ ਚਾਹੇ ਉਹ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਰਵਾ ਵੀ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਸਦਾ ਸੁਭ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਅਤੇ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਹੋਣਗੇ। ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਲਿਆਣ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਹੈ, ਉਹ ਸਿੱਧ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਨ ਕਦੇ ਮਾਲਿਕ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਦੁਖ ਨਹੀਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਨ ਇਕਾਗਰ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਠਿਕਾਣੇ ਤੇ ਸਥਿਤ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਭਟਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਚਾਹੇ, ਜਦੋਂ ਚਾਹੇ ਮਨ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਸਥਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਕਦੇ ਮਨ ਉਦਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਦਾਸ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਮਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜੋ ਅਲੌਕਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਵਰਸੇ ਅਤੇ ਵਰਦਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੀਜੀ ਹੈ ਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮਤਲਬ ਗਿਆਨ ਧਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਗਿਆਨ - ਸਥੂਲ ਧਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਗਿਆਨ ਧਨ ਹੈ ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾਸੀ ਆਪੇ ਹੀ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਥੂਲ ਧਨ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦੇ ਲਈ ਹਨ। ਗਿਆਨ - ਧਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਸ੍ਰਵ ਸਾਧਨ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਗਿਆਨ ਧਨ ਸਭ ਧਨ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਰਾਜਾ ਹੈ ਉੱਥੇ ਸ੍ਰਵ ਪਦਾਰਥ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਲੌਕਿਕ ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਗਿਆਨ ਧਨ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਧਨ ਪਦਮਾਪਦਮਪਤੀ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਰਥ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਸਿੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਪ੍ਰਮਾਤਮ - ਧਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਮਾਰਥੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੰਕਲਪ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਆਪੇ ਹੀ ਸਾਰੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਧਨ ਦੀ ਇੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜੋ ਕਈ ਜਨਮ ਇਹ ਗਿਆਨ - ਧਨ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਰਾਜਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਧਨ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਹਿਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ। ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਸੁਭ ਇੱਛਾ ਇਸਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਲੌਕਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਡਬਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਡਬਲ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ? ਇੱਕ - ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਸ੍ਰਵ ਸੰਬੰਧ, ਦੂਸਰਾ ਦੈਵੀ - ਪਰਿਵਾਰ ਦਵਾਰਾ ਸ੍ਰਵ ਸੰਬੰਧ। ਤਾਂ ਡਬਲ ਸੰਬੰਧ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ - ਬਾਪ ਨਾਲ ਵੀ ਅਤੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਵੀ। ਤਾਂ ਸੰਬੰਧ ਦਵਾਰਾ ਸਦਾ ਨਿਸਵਾਰਥ ਸਨੇਹ, ਅਵਿਨਾਸੀ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਅਵਿਨਾਸੀ ਸਹਿਯੋਗ ਸਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸੰਬੰਧ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਨਾ। ਉਵੇਂ ਵੀ ਬਾਪ, ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਚਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੱਚਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਸਹਿਯੋਗ ਦੇ ਲਈ, ਸਮੇਂ ਤੇ ਸਹਿਯੋਗ ਮਿਲੇ। ਤਾਂ ਇਸ ਅਲੌਕਿਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਚਾਰਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਵਰਦਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਵਰਸੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਚਾਰੋਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ, ਉਸਦੀ ਹਰ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ? ਸਦਾ ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ। ਇਸੇ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਸਥਿਤ ਹੋ? ਇਸੇ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਅੱਖਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਰਾਜਯੋਗੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਜਿਆਂ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਸਦਾ ਭਰਪੂਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਰਾਜਯੋਗੀ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਭੰਡਾਰ ਭਰਪੂਰ ਰਹਿੰਦੇ, ਸਮਝਾ? ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਲੌਕਿਕ ਜੀਵਨ। ਸਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਸ੍ਰਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਵੇ। ਯਥਾਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣੇ। ਅਰਜੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ, ਸਦਾ ਰਾਜੀ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਬਣੇ। ਅੱਛਾ।

ਮਧੁਬਨ ਆਉਣ ਦਾ ਚਾਂਸ ਤਾਂ ਸਭਨੂੰ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਏ ਭਾਗਿਆ ਨੂੰ ਸਦਾ ਨਾਲ ਰੱਖੋ। ਭਾਗਿਆਵਿਧਾਤਾ ਨੂੰ ਨਾਲ ਰੱਖਣਾ ਮਤਲਬ ਭਾਗਿਆ ਨੂੰ ਨਾਲ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਤਿੰਨਾਂ ਜੇਨਾਂ ਦੇ ਆਏ ਹਨ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀਆਂ 3 ਨਦੀਆਂ ਆਕੇ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ - ਇਸਨੂੰ ਤ੍ਰਿਵੇਣੀ ਦਾ ਸੰਗਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਤਾਂ ਵਰਦਾਤਾ ਬਣ ਸਭਨੂੰ ਵਰਦਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਰਦਾਨਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣਾ, ਉਹ ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਉੱਪਰ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਚਾਰੋਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਸ੍ਰਵ ਵਰਸੇ ਅਤੇ ਵਰਦਾਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸ੍ਰਵ ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਰਵਸ਼ਕਤੀਵਾਨ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਲਹਿਰ ਫੈਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਪਰਮਾਰਥ ਦਵਾਰਾ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਮਹਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਪੰਨ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

"ਸ੍ਰਵ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਸੁਖਮਈ ਸੰਸਾਰ" ਕੰਮਕਾਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ - ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰੇਰਨਾਵਾਂ"

ਇਹ ਵਿਸ਼ਾ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਖੁਦ ਸਾਰੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣ ਦੀ ਆਫ਼ਰ ਕਰਨਗੇ। ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਫਿਰ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਉਣਗੇ

ਇਸਲਈ ਆਪੇ ਹੀ ਆਫ਼ਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿਰਫ਼ ਸੁਭਭਾਵਣਾ, ਸੁਭਕਾਮਨਾ ਸੰਪੰਨ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ। ਸੁਭਭਾਵਣਾ ਦਾ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇ - ਇਹ ਹੋ ਗੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸੇਵਾਧਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੁਭਭਾਵਣਾ, ਸੁਭਕਾਮਨਾ ਦੀ ਧਰਨੀ ਸਹਿਜ ਫਲ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇਗੀ। ਫਲ ਤਿਆਰ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਧਰਨੀ ਤਿਆਰ ਹੋਣਦੀ ਥੋੜ੍ਹੀ ਜਿਹੀ ਦੇਰੀ ਹੈ। ਫਲ ਤਾਂ ਫਟਾਫਟ ਨਿਕਲਣਗੇ ਪਰ ਉਸਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਧਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਧਰਨੀ ਤਿਆਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।

ਉਦੋਂ ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਸਭ ਦੀ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਫਿਰ ਵੀ ਜੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੱਤਾਵਾਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨੇੜੇ ਨਹੀਂ ਆਏ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਰਾਜ ਸੱਤਾ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਲੇਕਿਨ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਕੇ ਸਾਮਣੇ ਆਉਣ, ਸਮੇਂ ਤੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨ - ਉਸਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਤੀਰ ਲਗਾਉਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਤੀਰ ਉਹ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੂਫ਼ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇ, ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇ, ਸਦਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਹਰ ਕੰਮ ਸਹਿਜ ਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਜੇ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਉਹ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲੇ ਜਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਜਾਂਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਲੈ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਸਨ। ਉਹ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਹੀ ਸਹਿਜ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਵਰਤਮਾਨ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਡੀਸ਼ਨ (ਅਭੀਵ੍ਰਧੀ) ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੁਭਭਾਵਣਾਵਾਂ, ਸੁਭਕਾਮਨਾਵਾਂ ਲਵੋ, ਸੂਫ਼ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਬਲ ਭਰੋ, ਤਾਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਫਲ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਹੁਣ ਇੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਖੋਖਲੇ ਹੋਏ ਪਏ ਹਨ। ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫੁਕ ਮਾਰੋ ਅਤੇ ਉੱਡ ਕੇ ਇੱਥੇ ਆ ਜਾਣ - ਅਜਿਹੇ ਖੋਖਲੇ ਹਨ। ਅਤੇ ਅੱਜਕਲ੍ਹ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਸਮਝ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਹੋਰ ਕੋਈ ਪਾਵਰ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰ ਸਕੇ - ਭਾਵੇਂ ਰਾਜ ਨੂੰ, ਭਾਵੇਂ ਧਰਮ ਨੂੰ। ਅੰਦਰੋਂ ਲੱਭ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਵਿੱਧੀ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਮੰਤਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੰਤ੍ਰ ਚਲਾਵੇ ਅਤੇ ਸਿੱਧੀ ਹੋਵੇ। 50 ਵਰ੍ਹੇ ਮਿਹਨਤ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਸਭ ਵੀ ਹੋਣਾ ਹੀ ਸੀ, ਅਨੁਭਵੀ ਬਣ ਗਏ। ਹੁਣ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੀ ਲਕਸ਼ ਰੱਖੋ ਕਿ 'ਸੂਫ਼ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ', ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਟਾਪਿਕ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਟਾਪਿਕ - 'ਸੂਫ਼ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਸੁਖਮਈ ਸੰਸਾਰ'।

ਅੱਛਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦੇ ਸਿੱਧੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਕੋਈ ਵਿਗੜਿਆ ਹੋਇਆ ਕੰਮ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਾਲ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਸਹਿਜ ਹੱਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸਦੇ ਕਾਰਨ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਧੰਨ - ਧੰਨ ਕਰਕੇ ਬੁਲਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸਿੱਧੀਆਂ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਮਣੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਕੋਈ ਸਿੱਧੀ ਦੀ ਰੀਤੀ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕੀ ਨਹੀਂ ਕਹੋਗੇ ਕਿ ਹਾਂ ਇਹ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਪਰ ਤੁਹਾਡਾ ਡਾਇਰੈਸ਼ਨ ਆਪੇ ਹੀ ਸਿੱਧੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਤਾਂ ਤੇ ਪੂਜਾ ਜਲਦੀ - ਜਲਦੀ ਬਣੇਗੀ, ਸਭ ਪਾਸਿਓਂ ਨਿਕਲਕੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲ ਆਉਣਗੇ। ਇਹ ਸਿੱਧੀ ਦਾ ਪਾਰੂ ਵੀ ਚੱਲੇਗਾ। ਲੇਕਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਇਤਨੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣੋ ਜੋ ਸਿੱਧੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਾ ਕਰੋ, ਤਾਂ ਇਹ ਪਰਤੱਖਤਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਸਿੱਧੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸਿੱਧੀ ਵਿੱਚ ਫੰਸ ਜਾਣਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੀ ਕਰੋਗੇ? ਤਾਂ ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਇਥੋਂ ਹੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਜੋ ਗਾਇਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਰਜਨ ਵੀ ਹੈ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ ਵੀ ਹੈ, ਵਕੀਲ ਵੀ ਹੈ, ਜੱਜ ਵੀ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਸਾਰੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ, ਉਦੋਂ ਸਭ ਪਾਸਿਓਂ ਬੁੱਧੀ ਹੱਟ ਕੇ ਇੱਕ ਵੱਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਹਾਲੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਿੱਛੇ ਭੀੜ ਲੱਗਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਤਾਂ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਵੇਖਦੇ ਹਨ - ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਕੋਣ, ਉਹ ਬਾਪ ਜਾਣਦਾ ਹੈ! ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਵੰਡਰਫੁਲ ਪਾਰੂ ਹੋਣੇ ਹਨ, ਜੋ ਖ਼ਿਆਲ ਖ਼ਵਾਬ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਿਰਫ਼ ਥੋੜ੍ਹਾ ਰੁੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬਸ। ਜਿਵੇਂ ਪਰਦਾ ਕਦੇ -ਕਦੇ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅਟਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਝੰਡਾ ਵੀ ਲਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਦੇ ਅਟਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜੋ ਹੋ, ਜਿਵੇਂ ਹੋ - ਬਹੁਤ ਮਹਾਨ ਹੋ। ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਤੱਖਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਮਹਾਨ ਬਣੇਗੇ। ਆਖਿਰ ਤੇ ਭਗਤ ਮਾਲਾ ਵੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ, ਲੇਕਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਠਾਕੁਰ ਸੱਜਕੇ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਤਾਂ ਤੇ ਭਗਤ ਆਉਣ ਨਾ। ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੇ ਆਰਾਮ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਸਦਾ ਹਰਸ਼ਿਤ ਭਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਆਪਣੇ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦੇ ਆਰਾਮ ਨੂੰ ਵੀ ਤਿਆਗ ਕਰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਰਾਮ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੀਪਤਾ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਸ਼ੀਤਲਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਝਰਨੇ ਹੇਠਾਂ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਚਿੰਤਰਵਾਨ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਕਾਮਧੇਨੁ ਬਣ ਸਦਾਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਸੂਫ਼ ਦੀਆਂ ਮਨੋਕਾਮਨਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਨੂੰ ਸਦਾ ਹਰਸ਼ਿਤ ਅਤੇ ਸਦਾ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿਣ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਗਿਆਨ ਸਵਰੂਪ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਰ ਵਕਤ ਸਟੈਂਡੀ ਤੇ ਟੈਸ਼ਨ ਰੱਖੋ, ਬਾਪ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਮਾਣ ਪਿਆਰ ਹੋਵੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਖਾਸ ਅਤੇ ਆਮ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬੈਠਣੀ ਹੈ, ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਵਾਰਾ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸੁਖਧਾਮ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਿਹੜਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੋ?
- ਉੱਤਰ:-** ਯੋਗਬਲ ਜਮਾ ਕਰਨ ਦਾ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇ ਦਾਨ ਤਾਂ ਛੁੱਟੇ ਗ੍ਰਹਿਣ। ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਜੇ ਡਿਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਇਸ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। 2 - ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ, ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਛੱਡ ਦੇਵੇ।
- ਗੀਤ:-** ਤੁਮਹੀ ਹੋ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। - ਮਿੱਠੇ ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਸੁਣੀ। ਉਹ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਾਬਾ ਸਾਡੇ ਦਵਾਰਾ ਹੀ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸੁਖਧਾਮ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ ਜਰੂਰ ਉਹ ਹੀ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਗੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਅਪਰਮਪਾਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵਰਸਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੇ ਸਗੋਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਦਸ਼ਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਭਾਰਤ ਖਾਸ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਆਮ ਸਭ ਤੇ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬੈਠਣੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਇੱਥੇ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ, ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਗੁੰਮ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਜਿਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋ ਉਹ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਾਈ ਦੇਕੇ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋਗੇ - ਅਹਿਸਤੇ - ਅਹਿਸਤੇ ਸਭ ਪੁਕਾਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਵੀ ਸਲੇਗਨ ਨਿਕਲਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਇੰਦ੍ਰਾਗਾਂਧੀ ਕਹਿੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਧਰਮ, ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ, ਇੱਕ ਰਾਜਾਈ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਬਰੇਬਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸੀ, ਜੇ ਹੁਣ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਦੀ ਵੀ ਸਾਰਾ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਫਿਰ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ - ਦੇ ਦਾਨ ਤਾਂ ਛੁੱਟੇ ਗ੍ਰਹਿਣ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ, ਅਵਗੁਣਾਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਬੜਾ ਭਾਰੀ ਅਵਗੁਣ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਪਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਵੀ ਛੱਡਣਾ ਪਵੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਭਾਰਤ ਜੋ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਸੀ, ਸੰਪੂਰਨ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਹੁਣ ਗ੍ਰਹਿਣ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸੀ ਨਾ। ਭਾਰਤ ਸ੍ਰਰਗ ਸੀ। ਹੁਣ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਗ੍ਰਹਿਣ ਲੱਗਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇ ਦਾਨ ਤਾਂ ਛੁੱਟੇ ਗ੍ਰਹਿਣ। ਇਹ ਕਾਮ ਵਿਕਾਰ ਵੀ ਡਿਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਦਾਨ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ 16 ਕਲਾ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਨਹੀਂ ਦੇਵੋਗੇ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣੋਗੇ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਪਾਰ੍ਵ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਪਾਰ੍ਵ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਅਥਾਹ ਐਕਟਰਸ ਹਨ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਟਕਲਾਸ ਐਕਟਰਸ ਹਨ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੰਬਰਵਨ ਪਾਰ੍ਵ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਫਿਰ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ 84 ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਸਾਰਾ ਚੱਕਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਥੋੜੀ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਹੀ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਸਵਾਸਤਿਕ ਵੀ ਬਣ ਨਾ ਸਕੇ। ਵਪਾਰੀ ਲੋਕ ਚੋਪੜਾ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਤੇ ਸ੍ਵਾਸਿਕਾ ਲਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਗਣੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਚੋਪੜਾ। ਸ੍ਵਾਸਿਕਾ ਵਿੱਚ 4 ਭਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਜਗਨਨਾਥਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਚਾਵਲ ਦਾ ਹੰਡਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਪੱਕ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ 4 ਭਾਗ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਚਾਵਲ ਦਾ ਹੀ ਭੋਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉੱਥੇ ਚਾਵਲ ਬਹੁਤ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼੍ਰੀਨਾਥ ਦਵਾਰੇ ਵਿੱਚ ਚਾਵਲ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਸੱਚੇ ਘਿਓ ਦਾ ਪੱਕਾ ਮਾਲ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਜੱਦ ਭੋਜਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਸਫਾਈ ਨਾਲ ਮੂੰਹ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਹੁਤ ਇੱਜਤ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਭੋਗ ਲਗਾਕੇ ਫਿਰ ਉਹ ਸਭ ਪੰਡੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਬਹੁਤ ਭੀੜ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਵੇਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ? ਮੇਸ਼ੂ ਬਿਲਵੇਡ ਬਾਪ ਆਕੇ ਤੁਹਾਡਾ ਸਰਵੈਂਟ ਬਣਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਇੰਨਾ ਨਸ਼ਾ ਚੜ੍ਹਦਾ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰ੍ਵ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਨਿਰਲੇਪ ਕਹਿਣਾ ਕਿੰਨਾ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹੀਨਾ ਡੇਢ ਬੈਠ ਸਮਝਣ ਤਾਂ ਇਹ ਪੁਆਇੰਟਸ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਣ। ਦਿਨ -

ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਪੁਆਇੰਟਸ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਨਿਕਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਸਤੂਰੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜੱਦ ਪੂਰਾ ਨਿਸ਼ਚਾ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬਰੇਬਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਆਕੇ ਦੁਰਗਤੀ ਤੋਂ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਹੁਣ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਇਆ ਹੁਣ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਰਾਹੂ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬਿਠਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਣ। ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਘਾਟਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਪਾਰੀ ਲੋਕੀ ਆਪਣਾ ਖਾਤਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਠੀਕ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਘਾਟਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਨਾੜੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਵਪਾਰ ਹੈ। ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਵਪਾਰੀ ਇਹ ਵਪਾਰ ਕਰੇ। ਇਹ ਹੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਵਪਾਰ ਹੈ ਹੋਰ ਸਭ ਵਪਾਰ ਤਾਂ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਸੱਚਾ ਵਪਾਰ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਬਾਪ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸੈਦਾਗਰ, ਰਤਨਾਗਰ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਕਿੰਨੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਆਉਣਗੇ। ਭਾਰਤ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਲੰਬਾ - ਚੌੜਾ ਹੈ ਨਾ। ਸਭ ਜਗ੍ਹਾ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਦੀ ਗੰਗਾ ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਪਵੇ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਕੋਈ ਪਾਣੀ ਦੀ ਗੰਗਾ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਗੰਗਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਚਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਸ਼ੇਭਾਵਾਨ ਚਿੱਤਰ ਹੋਣ ਜੇ ਵੇਖਣ ਨਾਲ ਹੀ ਮਜ਼ਾ ਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਠੀਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੈਂਡੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਫਸਟਕਲਾਸ ਹੈ। ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਤਾਂ ਦਿਲ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਰਹੋ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਛੋਟਾ - ਮੋਟਾ ਕੰਡਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਕਾਮ ਦਾ ਕੰਡਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਗੁੱਸੇ ਦਾ ਛੋਟਾ ਕੰਡਾ ਹੈ ਉਹ ਵੀ ਬੜਾ ਖਰਾਬ ਹੈ। ਦੇਵਤੇ ਕੋਧੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਸ਼ੰਕਰ ਦੀ ਅੱਖ ਖੁਲਣ ਨਾਲ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਇੱਕ ਕਲੰਕ ਲਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੱਪ ਆਦਿ ਥੋੜੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੁਖਸ਼ਮਵਤਨ ਅਤੇ ਮੂਲਵਤਨ ਵਿੱਚ ਬਾਗ ਬਗੀਚੇ ਸੱਪ ਆਦਿ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਇਹ ਸਭ ਇੱਥੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸੂਰਗ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਨੁੱਖ ਕੰਡਿਆਂ ਮਿਸਲ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਹੈ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਕਿਵੇਂ ਬਗੀਚੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਸੂ ਬਿਉਟੀਫੁਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਹਸੀਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਤਾਂ ਐਵਰ ਹਸੀਨ ਹਨ। ਸਭ ਸਜਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹਸੀਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਕਾਲਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਸਾਡੇ ਉੱਪਰ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬੈਠੀ ਹੈ। ਅੱਧਾ ਸਮੇਂ ਸੁੱਖ, ਅੱਧਾ ਸਮੇਂ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਸ ਨਾਲ ਫਾਇਦਾ ਹੀ ਕੀ? ਨਹੀਂ, $\frac{3}{4}$ ਹਿੱਸਾ ਸੁੱਖ, $\frac{1}{4}$ ਹਿੱਸਾ ਦੁੱਖ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਡਰਾਮਾ ਇਵੇਂ ਦਾ ਕਿਉਂ ਬਣਾਇਆ ਹੈ? ਅਰੇ ਇਹ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਹੈ ਨਾ। ਕਿਉਂ ਬਣਿਆ, ਇਹ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਉੱਠ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਅਨਾਦਿ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਣੀ - ਬਣਾਈ ਬਣ ਰਹੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮੇਖਸ਼ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚਲੀ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਚਲਦੀ ਹੀ ਰਹੇਗੀ। ਪ੍ਰਲਯ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ।

ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਕਿੰਨੀ ਹੈ। ਜੱਦ ਮਨੁੱਖ ਪਤਿਤ ਦੁੱਖੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭ ਦੀ ਕਾਇਆ ਕਲਪਤਰੁ ਬਣਾਉਂਦੇ ਜੋ ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੁਹਾਡੀ ਕਦੀ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਾਲ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਉੱਨਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਜਾਸਤੀ ਕਮਾਈ ਦੇ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਲਕੜੀ ਵਾਲੇ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਜਾਸਤੀ ਕਮਾਈ ਕਰੀਏ। ਕਈ ਠੱਗੀ ਨਾਲ ਵੀ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੈਸੇ ਤੇ ਹੀ ਆਫ਼ਤ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪੈਸੇ ਕੋਈ ਲੁੱਟ ਨਾ ਸਕੇ। ਵੇਖੋ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੀ - ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਕਿੰਨਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਾਇਕ ਹਾਂ? (ਨਾਰਦ ਦਾ ਮਿਸਾਲ) ਮਨੁੱਖ ਕਈ ਤੀਰਥ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮਿਲਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਗੀਤ ਵੀ ਹੈ ਨਾ - ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਲਗਾਏ ਫੇਰੇ ਫਿਰ ਵੀ ਹਰਦਮ ਦੂਰ ਰਹੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਚੰਗੀ ਯਾਤਰਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗੇ। ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਯੁਕਤੀ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੇਰਾ ਲੋਨ ਲੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸਰੀਰ ਹੈ। ਇਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਰੀਰ ਲੋਨ ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਨਾਮ ਵੀ ਹੈ ਭਗੀਰਥ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਰਾਮਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਚਲਣ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕੰਡਾ ਕਿਉਂ ਬਣਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ - ਬ੍ਰਾਹਮਣੀਆਂ ਹੋ। ਸਭ ਦਾ ਆਧਾਰ ਮੁਰਲੀ ਤੇ ਹੈ। ਮੁਰਲੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਕਿੱਥੋਂ ਲਵੋਗੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣੀ ਨੇ ਹੀ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਮੁਰਲੀ ਪੜ੍ਹਕੇ ਸੁਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬੋਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅੱਜ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਾਓ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਚੰਗੇ ਬਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਮੁੱਖ ਚਿੱਤਰ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ ਤੇ ਰੱਖੋ, ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੋਲੋ ਆਓ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਈਏ। ਇਹ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਥੋੜਾ ਟਾਈਮ ਗਿਆ ਤਾਂ ਹਰਜਾ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਸੈਂਦੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਸੈਂਦਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ

ਬਾਬਾ ਦਾ ਅਵਿਨਾਸੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਦੁਕਾਨ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਨ ਹੈ ਸੀੜੀ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਅਤੇ ਗੀਤਾ ਦੇ ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਚਿੱਤਰ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਉਹ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ। ਯਗ ਵੀ ਰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਦਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਵਿਕਾਰੀ ਰਾਜਾ ਵੀ ਨਮਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਦਾ ਮਹਾਰਾਜਾ ਮਹਾਰਾਣੀ ਬਣਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਕੋਈ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ ਬਣਾਓ। ਪੈਸੇ ਵੀ ਤਾਂ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣਗੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਕਿਓਂ ਨਾ ਮਕਾਨ ਬਣਾਈਏ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਰਹੋ। ਪੈਸੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਮਕਾਨ ਵੀ ਬਣਾਓ, ਖਾਣ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਰੱਖੋ। ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਜੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸੀ, ਉਹ ਸਭ ਆਰਿਆ ਸਮਾਜੀਆਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ। ਆਪਣੇ ਧਰਮ, ਜਾਤੀ ਦੇ ਲਈ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਜਾਤੀ ਆਦਿ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਦੇਹ ਦੀ ਜਾਤੀ ਆਦਿ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਕੇ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਲੈਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਸਾਡੇ ਉੱਪਰ ਬ੍ਰਹਿਸਪਤੀ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਬੈਠੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵਪਾਰੀ ਲੋਕ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਧਰਮਾਉ ਜਰੂਰ ਕੱਢਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦਾ ਵੀ ਫਲ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਮੈਂ ਡਾਇਰੈਕਟ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਓ। ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਲਈ ਕੋਈ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕੀ। ਇਹ ਸਭ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਗਰੀਬ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਵਿਗੜਦੇ ਹਨ - ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਹਿਲ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਝੋਪੜੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਤਾਂ ਕਦੀ ਅਜਿਹੀ ਗੱਲ ਨਾ ਕਰਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਹ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਅਰਾਮ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਵੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇਣਾ ਪਵੇ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਭ ਦੀ ਖਾਤਰੀ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਦਾ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਲਵ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰੋ। ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਯੁਕਤੀ ਰਚੋ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ 3 ਪੈਰ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦੇ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੱਚੀਆਂ ਸਮਝਾਉਂਦੀਆਂ ਰਹਿਣ। ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ, ਆਦਮੀ ਦਾ ਹਾਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ, ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਚਿੱਤਰ ਰੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ - ਦੋ ਘੰਟਾ ਸਵੇਰੇ - ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਕਲਾਸ ਕਰ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਖਰਚਾ ਸਭ ਸਾਡਾ, ਨਾਮ ਤੁਹਾਡਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਹੁਤ ਆਕੇ ਕੈਡੀ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਨਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਜੇ ਵੀ ਅੰਦਰ ਵਿੱਚ ਕੰਡੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਕੱਢਣਾ ਹੈ। ਰਾਮਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ।
2. ਅਵਿਨਾਸੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਦਾ ਸੋਦਾ ਕਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਹਸੀਨ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਬਨਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਫੁਲਸਟਾਪ ਦਵਾਰਾ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਰੂਪੀ ਮੈਡਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਹਾਵੀਰ ਭਵ:
ਇਸ ਅਨਾਦਿ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਰੂਹਾਨੀ ਸੈਨਾ ਦੇ ਸੈਨਾਨੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮੈਡਲ ਦਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਡ੍ਰਾਮਾਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਥਿਤੀ ਰੂਪੀ ਮੈਡਲ ਆਪ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੈਡਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਕੇ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਫੁੱਲਸਟਾਪ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਸਹਿਜ ਲਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਸਿਆ ਰੂਪੀ ਦੀਵਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹਰ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਰੂਪੀ ਪਹਾੜ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕਰ ਆਪਣੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਉੱਡਦਾ ਪੰਛੀ ਬਣੋ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਅਮਰਲੋਕ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਹੋ, ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਗਾਡਲੀ ਫੈਮਿਲੀ ਦਾ ਵੰਡਰਫੁੱਲ ਪਲਾਨ ਕਿਹੜਾ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਗਾਡਲੀ ਫੈਮਿਲੀ ਦਾ ਪਲਾਨ ਹੈ - "ਫੈਮਿਲੀ ਪਲਾਨਿੰਗ ਕਰਨਾ"। ਇੱਕ ਸੱਤ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਕਈ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਬਰਥ ਕੰਟਰੋਲ ਕਰਨ ਦੇ ਪਲਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਲਾਨ ਚਲ ਨਾ ਸਕਣ। ਮੈਂ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉੱਪਰ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਥੋੜੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਘਰ ਵੀ ਹੈ, ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੰਸਟੀਚਿਊਟ ਵੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗਾ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਸਾਡਾ ਸ਼ਰੀਰ। ਆਤਮਾ ਹੈ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ, ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਸ਼ਿਵ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਫਾਦਰ। ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਉਹ ਸਾਡਾ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ। ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਓ ਗਾਡ ਫਾਦਰ। ਮਰਨ ਸਮੇਂ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਭਗਵਾਨ, ਹੇ ਈਸ਼ਵਰ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਪਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੈਠਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਾਦਰ ਤਾਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਹੋ ਗਿਆ, ਫਿਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੋ ਗਿਆ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਲਿਬ੍ਰੇਟ ਕਰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਓ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਵੀ ਹੋਇਆ ਫਿਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵੀ ਹੋਇਆ, ਫਿਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਕਿਵੇਂ ਫਿਰਦਾ ਹੈ, ਮਨੁੱਖ 84 ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੋਇਆ। ਅਗਿਆਨਕਾਲ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਵੱਖ, ਟੀਚਰ ਵੱਖ, ਗੁਰੂ ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਗੁਰੂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੋ ਗਿਆ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ। ਉਹ ਵੀ ਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਹੱਦ ਦੀ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ - ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਰਾਜ ਕਿਵੇਂ ਪਾਇਆ? ਕਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਉਹ ਰਾਜ ਚੱਲਿਆ? ਫਿਰ ਤੁੰਤਾ ਦੇ ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਨੇ ਕਿੰਨਾ ਸਮੇਂ ਰਾਜ ਕੀਤਾ? ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ। ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਪਤਿਤ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ। ਸਤੋ, ਰਜੋ, ਤਮੋ ਵਿੱਚ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜੋ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਉਮਰ ਹੈ ਨਵੀਂ ਸੋ ਪੁਰਾਣੀ, ਪੁਰਾਣੀ ਸੋ ਫਿਰ ਨਵੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਹੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਗਾਡ ਗਾਡੇਜ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਅੱਛਾ ਫਿਰ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੀਤਾ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋ, ਸਤੋ ਤੋਂ ਰਜੋ ਤਮੋ ਵਿੱਚ ਆਏ। ਇੰਨੇ - ਇੰਨੇ ਜਨਮ ਲੀਤੇ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਜਦੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਐਵਰੇਜ 125- 150 ਵਰ੍ਹੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਅਮਰਲੋਕ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਕਦੀ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤੂਲੋਕ। ਅਮਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਅਮਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਮਰ ਵੱਡੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਆਸ਼ਰਮ ਸੀ। ਵਾਇਸਲੈਸ ਵਰਲਡ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਵਰਲਡ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਹਾਂ। ਵਰਸਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਾਦਾ, ਉਹ ਦਾਦਾ (ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ) ਵਰਸਾ ਦਾਦੇ ਦਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਦਾਦੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਤੇ ਸਭ ਦਾ ਹੱਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ। ਏਡਮ ਅਤੇ ਈਵ, ਆਦਮੀ ਬੀਬੀ। ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਗਾਡ ਫਾਦਰ। ਇਹ (ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ) ਹੈ ਗਿਆਂ ਸਾਕਾਰੀ ਫਾਦਰ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ। ਦਾਦੇ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਮਿਲੇਗੀ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਕੀਏ ਕਰਤ ਨਾ ਲਾਗੀ ਵਾਰ... ਕਿਸ ਨੇ ਬਣਾਇਆ? ਭਗਵਾਨ ਨੇ। ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹੈ ਨਾ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ। ਮਹਿਮਾ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਬੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਤੁਹਾਡੀ। ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਪ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਮਿਲੇ। ਉਸ ਨਿਰਾਕਾਰ ਅਕਾਲਮੂਰਤ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸੁੱਖ ਮਿਲੇ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲੜਾਈ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਫਿਰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਧਰਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਸੁੱਖ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਅਸੀਂ ਸੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਾਂ। ਬਰੇਬਰ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇੱਥੇ ਆ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਜਾਕੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਂਗੇ।

ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਦੁੱਖਧਾਮ, ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਪੁਰਾਣ ਘਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁਰੇ ਸੁੱਖ ਆਦਿ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਇਵੇਂ ਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੈ। ਹੁਣ ਹੈ ਅੰਤ। ਗਾਂਧੀ ਜੀ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਹੋਵੇ, ਰਾਮਰਾਜ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਨੂੰ ਹੀ ਰਾਮਰਾਜ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੋਨੋਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਗਾਈ ਹੋਈ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜਰੂਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਰਮ - ਅਕਰਮ - ਵਿਕਰਮ ਦੀ ਗਤੀ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਕਰਮ ਕਰਨਗੇ ਉਹ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ ਪਰ ਨਾਮ ਬਦਲ ਲੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਭੁੱਲ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਯੰਤੀ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਸ਼ਿਵ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪਰਮਪਿਤਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਸਾਕਾਰ ਮਨੁੱਖ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਯੰਤੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਰਾਤ੍ਰੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸੂਰਗ ਦਾ ਰਾਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਦੇ ਬਾਦ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਯੰਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਰਾਖੀ ਕਿਓਂਕਿ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਲੜਾਈ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਮ੍ਰਿਤੂਲੇਕ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਅਮਰਲੋਕ ਦੇ ਲਈ। ਅਜਿਹਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਾਲੇਜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਮ੍ਰਿਤੂਲੇਕ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ ਇਸਲਈ ਜਲਦੀ ਪੜ੍ਹਕੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਵੀ ਹੈ, ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਗਾਡ ਫਾਦਰਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਹੈ। ਉਹ ਵੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ ਫਿਰ ਜਿੰਨਾ ਪੜ੍ਹਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਤਾਂ ਪਦਵੀ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਰਹੋ, ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹੋ। ਮੁਰਲੀ ਤਾਂ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਰੋਜ਼ ਸਾਵਧਾਨੀ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਜੋ ਖਾਦ ਪਈ ਹੈ ਉਹ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਆਤਮਾ 100 ਪਰਸੈਂਟ ਪਿਓਰ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਮਪਿਓਰ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤੀਰਥਾਂ ਤੇ, ਮੇਲਿਆਂ ਤੇ ਲੱਖਾਂ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਤੋਂ ਚੱਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨੇ ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਤੋਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਫਿਰ ਸਾਨੂੰ ਉਤਰਨਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਮਕਾਨ ਦਾ 10 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਭਭਕਾ ਜਰੂਰ ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ। 1250 ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਰਾਮਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਲੋਕ ਤਾਂ ਫੈਮਿਲੀ ਪਲਾਨਿੰਗ ਦੇ ਪਲਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਮੁੰਡੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਲਿਖਦੇ ਹਾਂ ਇਹ ਤਾਂ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ 9 - 10 ਲੱਖ ਮਨੁੱਖ ਜਾਕੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਪਣੇ ਘਰ ਸਵੀਟਹੋਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਇਹ ਗਾਡਲੀ ਫੈਮਿਲੀ ਪਲਾਨਿੰਗ ਹੈ। ਇੱਕ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਬਾਕੀ ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਜਾਓ ਪਰ ਬੱਚਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਇਵੇਂ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਹੋਵੇਗਾ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਪਲਾਨਿੰਗ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹੀ ਦੁੱਖਧਾਮ ਤੋਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਹਰ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਬਾਦ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਅੰਤ ਅਤੇ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮ ਜਦਕਿ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਇੱਕ ਧਰਮ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ- ਨਾਰਾਇਣ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ, ਮਹਾਰਾਜਾ - ਮਹਾਰਾਣੀ ਸਨ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਇਹ ਮਾਲਾ ਕਿਸ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਫੁੱਲ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਫਿਰ ਹੈ ਯੁਗਲ ਦਾਨਾ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਸਰਸਵਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਮਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਨਰਕ ਤੋਂ ਸਵਰਗ, ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੋ ਸਰਵਿਸ ਕਰਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਸਨ ਨਾ। ਪ੍ਰਵਿੱਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਪਤਿਤ ਹਨ ਨਾ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਨਾ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ, ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਇਵੇਂ ਪੁਕਾਰਣਗੇ। ਸੁਖ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਪ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦੁਖ ਵਿੱਚ ਸਭ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹਨ ਹੀ ਲਿਬੇਟਰ, ਰਹਿਮਦਿਲ, ਬਲਿਸਫੁਲ ਆਕੇ ਸਭਨੂੰ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਨ, ਆਕੇ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚੱਲੋ। ਹੁਣ ਸੁਖ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ ਪੂਜਾ ਤੇ ਪੂਜਾ ਦਾ ਰਾਜ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਰਾਜਾ, ਰਾਣੀ, ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੱਸਦੇ ਹਨ - ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਉਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅਥਾਹ, ਅਣਗਿਣਤ ਧਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਦੇ ਮਕਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਸ਼ੀਨ ਵਿਚੋਂ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ ਇੱਟਾਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੀਰੇ ਜਵਾਹਰਤਾਂ ਦੀ ਜੜਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿੰਨੇ ਹੀਰੇ ਸਨ, ਜੋ ਲੁੱਟਕੇ ਲੈ ਗਏ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੁਝ ਸੋਨਾ ਵਿਖਾਈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਬਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਆਟੋਮਿਕ ਬੌਮਬਜ਼ ਆਦਿ ਬਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸਾਇੰਸ। ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਕੱਢੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਹੀ ਕੁਲ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਕੋਈ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰਿਹਰਸਲ ਹੁੰਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲੜਾਈ ਨਹੀਂ ਲੱਗ ਸਕਦੀ। ਤਿਆਰੀਆਂ ਤਾਂ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ

ਨੈਚਰਲ ਕਲੈਮਿਟੀਜ਼ ਵੀ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਤਨੇ ਆਦਮੀ ਹੋਣਗੇ ਨਹੀਂ।

ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਨਵਾਂ ਘਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਵਾਂ ਘਰ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਵੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੈ ਸ੍ਵਾ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਚਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਬਾਕੀ ਸ਼ਰੀਰ ਇੱਥੇ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇਗੀ, ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ। ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਦੇਵਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਕਦੇ ਬੀੜੀ ਤਮਾਕੂ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਰੱਖੇ ਜਾਂਦੇ, ਉਹ ਵੈਸ਼ਨਵ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂਪੁਰੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ। ਇਹ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਵਰਲਡ। ਹੁਣ ਵਾਈਸਲੈਸ ਵਰਲਡ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਬਾਕੀ ਘੱਟ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਖੁਦ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਆਟੋਮਿਕ ਬੋਮਬਜ਼ ਨਾਲ ਸਭ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਲੜਾਈ ਤਾਂ ਲਗਣੀ ਹੀ ਹੈ। ਬੇਲਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜਾਣਦੇ ਵੀ ਹਨ ਆਪਣੇ ਕੁਲ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਬਨਾਉਣ ਬਿਗਰ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਸ਼ੰਕਰ ਦਵਾਰਾ ਵਿਨਾਸ਼, ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਯੋਗ ਨਾਲ ਇਹ ਵਿਨਾਸ਼ ਜਵਾਲਾ ਪ੍ਰਜਵਲਿਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਨਵੀਂ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਚਕ੍ਰ ਫਿਰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਹਿਸਟਰੀ ਮਸਟ ਰਪੀਟ। ਪਹਿਲਾਂ ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ ਫਿਰ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਸ਼ਤਰੀਏ ਧਰਮ ਫਿਰ ਉਸਦੇ ਬਾਦ ਇਸਲਾਮੀ ਬੋਧੀ ਆਏ ਫਿਰ ਜਰੂਰ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਾਲਾ ਆਵੇਗਾ ਹੋਰ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ? ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਉਹ ਹੀ ਸਿੱਖਿਅਕ ਹੈ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ। ਆਉਣ ਤੇ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਸੋ ਗੀਤਾ ਜਯੰਤੀ। ਗੀਤਾ ਜਯੰਤੀ ਸੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਯੰਤੀ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਸਾਧੂ, ਸੰਤ, ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਦੁਖਹਰਤਾ, ਸੁਖਕਰਤਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਕਿਨਕੀ ਦਬੀ ਰਹੀ ਧੂਲ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਦੀ ਰਾਜਾ ਖਾਏ... ਚੇਰਾਕਾਰੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਅੱਗ ਵੀ ਲੱਗਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਸਵਾਹਾ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਥੋੜ੍ਹੀ - ਥੋੜ੍ਹੀ ਅੱਗ ਲੱਗੇਗੀ ਫਿਰ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਥੋੜ੍ਹੀ ਹਾਲੇ ਦੇਰੀ ਹੈ। ਸਭ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਨਗੇ। ਛੁਡਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਰਹੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਖ਼ੂਨ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਦ ਫਿਰ ਦੁੱਧ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਬਹਿਣਗੀਆਂ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਖ਼ੂਨੇ ਨਾਹਿਕ ਖੇਲ੍ਹ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਵੇਖਣਗੇ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਾਜਧਾਨੀ ਪੂਰੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਫਿਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਵਿਸ਼ਨੂਪੁਰੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚੱਲਣ ਦੇ ਲਈ ਖੁਦ ਨੂੰ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਸੰਪੂਰਨ ਪਾਵਨ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਅਸ਼ੁੱਧ ਖਾਣ - ਪਾਣ ਤਿਆਗ ਕਰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣਾ ਸਭ ਕੁਝ ਸਫਲ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਜਲਦੀ - ਜਲਦੀ ਪੜ੍ਹਕੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ ਇਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਤਪੱਸਿਆ ਦਵਾਰਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ:

ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸਾਧਨ ਹੈ ਤਿਆਗ ਅਤੇ ਤਪੱਸਿਆ। ਤਿਆਗ ਮਤਲਬ ਮਨਸਾ ਸੰਕਲਪ ਤੋਂ ਵੀ ਤਿਆਗ, ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮਰਿਯਾਦਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਮਜਬੂਰੀ ਨਾਲ ਤਿਆਗ ਕਰਨਾ ਇਹ ਤਿਆਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਗਿਆਨ ਸਵਰੂਪ ਨਾਲ, ਸੰਕਲਪ ਤੋਂ ਵੀ ਤਿਆਗੀ ਬਣੇ ਅਤੇ ਤਪੱਸਿਆ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੀ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਲਵਲੀਨ, ਗਿਆਨ, ਪ੍ਰੇਮ, ਆਨੰਦ, ਸੁਖ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਸਮਾਏ ਹੋਏ। ਅਜਿਹੇ ਤਿਆਗੀ, ਤਪੱਸਵੀ ਹੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੀ ਤਪੱਸਿਆ ਦਵਾਰਾ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਫੈਲਾਉਣਾ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਮਰਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਲਈ, ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰੀਤ ਇੱਕ ਭਗਵਾਨ ਨਾਲ ਹੋਈ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬਾਪ ਹੈ ਬਿੰਦੂ। ਤੁਸੀਂ ਬਿੰਦੂ ਬਣ ਬਿੰਦੂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਬਿੰਦੂ ਲਗਾਓ ਤਾਂ 10 ਫਿਰ ਬਿੰਦੂ ਲਗਾਓ ਤਾਂ 100, ਫਿਰ 1000 ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਬਿੰਦੂ ਲੱਗਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਧਨਵਾਨ ਬਣਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਮਹਿਫ਼ਿਲ ਮੇ ਜਲ ਉਠੀ ਸਮਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਸ ਗੀਤ ਦਾ ਅਰਥ ਕਿੰਨਾ ਵਚਿੱਤਰ ਹੈ - ਪ੍ਰੀਤ ਬਣੀ ਹੈ ਕਿਸ ਦੇ ਲਈ? ਕਿਸ ਤੋਂ ਬਣੀ ਹੈ? ਭਗਵਾਨ ਤੋਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਮਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕਦੀ ਕਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕੀ? ਜੇ ਇਹ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਕਿ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗੇ ਫਿਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਣਗੇ? ਗੀਤ ਦਾ ਅਰਥ ਕਿੰਨਾ ਵੰਡਰਫੁਲ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਤੋਂ ਪਰਵਾਨੇ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖ ਫੇਰੀ ਪਹਿਣ - ਪਹਿਣ ਜਲ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਗਾਇਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਪ ਜੱਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੋ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਮਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮਰਕੇ ਕਿੱਥੇ ਜਾਣਗੇ। ਜਰੂਰ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਹੀ ਜਾਣਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਦਾਨ - ਪੁੰਨ ਤੀਰਥ ਯਾਤਰਾ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣ ਸਮੇਂ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਭਗਵਾਨ ਕਿੰਨਾ ਨਾਮੀਗਾਮੀ ਹੈ। ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਇਸ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਮਰਕੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ, ਹੇਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਮੈਂ ਹਾਂ ਹੈਵਿਨਲੀ ਗਾਡ ਫਾਦਰ। ਉਸ ਫਾਦਰ ਤੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਮਲਕੀਅਤ, ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਮਿਲਣਗੇ। ਬੱਚੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਘਰ ਭੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੋਇਆ ਉਹ ਵਾਰਿਸ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰੀ। ਇਹ ਭਗਵਾਨ ਤਾਂ ਹੈ ਸਾਰੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਸਭ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਸਭ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਥੋੜੇ ਮਨੁੱਖ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਥੋੜੇ ਅਤੇ ਸੁੱਖ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪੂ ਗਾਂਧੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਮਝਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਵਰਲਡ ਦਾ ਲਿਬੇਟਰ ਹੈ। ਰਾਮ - ਸੀਤਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਮਨੇਗੀ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਲਿਬੇਟਰ, ਗਾਈਡ ਮਨਦੀ ਹੈ। ਲਿਬੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਦੁੱਖ ਤੋਂ। ਅੱਛਾ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੌਣ? ਬਾਪ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਤਾਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਉਸ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚੇ। ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ, ਉਵੇਂ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦੇ ਹਨ ਲੈਕਿਕ ਮਤਲਬ ਜਿਸਮਾਨੀ ਬੱਚੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਆਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸ੍ਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਜਰੂਰ ਮਿਲੇਗਾ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਸ੍ਰਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਅਸੀਂ ਸਟੂਡੈਂਟ ਹਾਂ, ਇਹ ਭੁੱਲਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਮਧੂਬਨ ਵਿੱਚ ਮੁਰਲੀ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ (ਕਾਠ ਦੀ) ਮੁਰਲੀ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਡਾਂਸ ਕਰਨਾ, ਮੁਰਲੀ ਵਜਾਉਣਾ - ਉਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਗਿਆਨ ਦੀ ਮੁਰਲੀ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਗੀਤ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਆਉਣਗੇ। ਗੀਤ ਅਕਸਰ ਕਰਕੇ ਪੁਰਸ਼ ਹੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਗੀਤ ਹੀ ਗਾਉਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਆਵੇ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਅਲਫ਼ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਿੰਦੂ। ਵਪਾਰੀ ਲੋਕ ਬਿੰਦੂ ਲਿਖਣਗੇ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਸ਼ਿਵ। ਇੱਕ ਦੇ ਅੱਗੇ ਬਿੰਦੂ ਲਿਖੇ ਤਾਂ 10 ਹੋ ਜਾਏਗਾ ਫਿਰ ਬਿੰਦੂ ਲਿਖੇ ਤਾਂ 100 ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਿੰਦੀ ਲਿਖੇ ਤਾਂ 1000 ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਬਿੰਦੀ - ਬਿੰਦੀ ਲੱਗਦੀ ਜਾਏਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਗਰੀਬ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਭ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ ਹੁੰਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ ਬਣੋਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੱਚੇ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ। ਇਹ ਹੀ ਨਾਲ ਚੱਲੇਗੀ। ਮਨੁੱਖ ਸਭ ਖਾਲੀ ਹੱਥ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਰਤੁ ਹੱਥ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਪਿਓਰਿਟੀ

ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਪੀਸ, ਪ੍ਰਾਸਪੈਰਿਟੀ ਮਿਲੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਪਹਿਲੇ ਪਿਓਰ ਸੀ ਫਿਰ ਇਮਪਿਓਰ ਬਣੀ ਹੋ। ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੇਮੀ ਪਿਓਰ ਕਹਿਣਗੇ। ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ ਫੁਲ ਸੰਨਿਆਸ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਸੁੱਖ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਥੋੜਾ ਸੁੱਖ ਹੈ ਫਿਰ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਹੀ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਉਹ ਲੋਕ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਡਿੱਗਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਕਿਸਮ ਦੇ ਮੇਲੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਆਮਦਨੀ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧੰਧਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਧੰਧੇ ਸਭ ਵਿੱਚ ਧੂਲ, ਬਗੈਰ ਧੰਧੇ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੇ। ਇਹ ਧੰਧਾ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਕਰੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਕੇ ਸਭ ਕੁਝ ਦੇਹ ਸਹਿਤ ਬਾਪ ਨੂੰ ਦੇ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ ਨਵਾਂ ਸਰੀਰ ਮਿਲੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਪਰ ਆਤਮਾ ਜਦੋਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ - ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਇੱਥੇ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਹੋ ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ ਆਓ। ਇਸ ਪਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਲਿਬ੍ਰੇਟ ਕਰੋ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ। ਉੱਥੇ ਜਾਣਾ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਕਰਮ ਬਗੈਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਰੀਰ ਲੈਕੇ ਕਰਮ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਕਿਵੇਂ ਮਿਲੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਹੀ ਸਾਡਾ ਘਰ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੀ ਹੈ, ਸੁੱਖ ਵੀ ਹੈ। ਸਭ ਕੁਝ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਹ ਚਾਹੀਦਾ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਸ਼ਾਂਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਦੁੱਖ ਹੈ ਇਸਲਈ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਥੇ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ। ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ। ਭਗਤੀ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਫਿਰ ਵਿਭਚਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਭਚਾਰੀ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਕੀ - ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਸ ਨੇ ਬਣਾਇਆ? ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਸਿੱਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ ਹੈ? ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਿਸ ਨੇ ਬਣਾਇਆ? ਅੱਗੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਸੀ? ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਬੜੀ ਯੁਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਲ ਵੀ ਸ਼ਾਇਦੀ (ਗਵਾਹੀ) ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਵਿੱਚ ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਉਹ ਜਰੂਰ ਤਿੱਖੇ ਜਾਣਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਕੋਈ ਡਲਹੇਡ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਮੇਰੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੋਲ੍ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਤਾਲਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਤਾਂ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਪਰ ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜੋ ਤਾਲਾ ਖੁਲਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਕੀ ਕਰਨਗੇ? ਬਹੁਤ ਪਾਪ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਕਰਣਗੇ? ਟੀਚਰ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਸਟੂਡੈਂਟ ਕਹਿਣ ਕਿ ਅਸੀਂ ਘੱਟ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਟੀਚਰ ਕੀ ਕਰਣਗੇ? ਟੀਚਰ ਕੋਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ! ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੇ ਲਈ ਐਕਸਟਰਾ ਟਾਈਮ ਰੱਖਣਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਖੁਲੀ ਪਈ ਹੈ ਬੈਠ ਕੇ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰੋ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਹਿਣਗੇ ਮਾਲਾ ਫੇਰੋ, ਕੋਈ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਮੰਤਰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਪਣਾ ਪਰਿਚੈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ। ਥੋੜਾ ਵੀ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਟੇਸਟ ਬੈਠੀ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵਿਧੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਿਗਰੇਟ ਆਦਿ ਦੀ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵੀ ਟੇਸਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸੰਗ ਦਾ ਰੰਗ ਝੱਟ ਲੱਗ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਆਦਤ ਛੱਡਣਾ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਹਾਨਾ ਕਿੰਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਦਤ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਛੀ - ਛੀ ਆਦਤਾਂ ਵੀ ਮਿਟਾਉਣੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਸਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਛੱਡ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਦੇਵਤਾ ਨੂੰ ਭੋਗ ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਵਿੱਤਰ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਭੋਜਨ ਖਾਓ। ਅੱਜਕਲ ਤਾਂ ਸੱਚਾ ਘਿਓ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ ਤੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤੇਲ ਆਦਿ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਡੇਅਰੀ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ ਪਿਓਰ ਘਿਓ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਝੂਠਾ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਦੇਨੇ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਪਿਓਰ ਘਿਓ, ਕੀਮਤ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਵਾਂਗੂੰ ਖਿੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹਰਸ਼ਿਤ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਨੈਚਰਲ ਬਿਉਟੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਜਿਹੀ ਨੈਚਰਲ ਬਿਉਟੀ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੇਖ ਥੋੜੀ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹਾਂ, ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਹੋਣ ਨਾਲ ਕੋਈ ਹੂਬਹੂ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾ ਥੋੜੀ ਸਕਣਗੇ। ਹਾਂ ਕੋਈ ਆਰਟਿਸਟ ਨੂੰ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਬੈਠ ਬਣਾਏ। ਪਰ ਹੈ ਬੜਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਬਾਬਾ ਲੈਣ ਲਈ ਆਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਾਡੇ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਹੋਏ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਖਿਆਲ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਜਰਾ ਵੀ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਹੈ। ਦੁੱਖਦੀ ਨੇ ਵੀ ਇਸਲਈ ਪੁਕਾਰਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ 5 ਪਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਪੁਕਾਰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੁਸ਼ਾਸਨ ਨਗਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਚਾਓ। ਫਿਰ 5 ਪਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਗੱਲ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਵੀਂ - ਨਵੀਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਮਿਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਚੋਂਜ ਕਰਨਾ ਪਵੇ, ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਚੋਂਜ ਕਰ ਅੱਖਰ ਪਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਲਿਖਦੇ ਹੋ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਸੀਂ ਇਸ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਪਰਿਸਤਾਨ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਚੈਲੇਂਜ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਨ ਸੋਜ਼ ਫਾਦਰ, ਫਾਦਰ ਸੋਜ਼ ਸਨ। ਫਾਦਰ ਕੌਣ ਸੀ? ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਸਾਲੀਗ੍ਰਾਮ, ਗਾਇਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਜੋ ਸਮਝਾਉਂਦੇ

ਹਨ ਉਸ ਤੇ ਫਾਲੇ ਕਰੇ। ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਵੀ ਗਾਇਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਲੈਕਿਕ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਫਾਲੇ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਫਰਕ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਫਾਲੇ ਕਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਸ੍ਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨ ਨਾਲ 63 ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਸੀੜੀ ਥੱਲੇ ਉਤਰੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰ ਉੱਪਰ ਚੜ੍ਹਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਰਤਨ ਲੱਖਾਂ ਰੁਪਿਆ ਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਕੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਲੀਨ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਆਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਰੋਜ਼ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ, ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ, ਇਸਲਈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਉਹ ਹੈ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਆਪ ਹੀ ਪੁਕਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਤਾਂ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਸਭ ਨੂੰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਸ਼ਾਦੀ ਕਰ ਪਤਿਤ ਬਣੋ, ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਾਵਨ ਬਣੋ। ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਆਇੰਟਸ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਪੁਆਇੰਟਸ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹੋ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਹੀ ਧੰਧਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਹੀ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ। ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਹੁਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਾਵਨ ਬਣੋ ਜੱਦ ਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਕੀ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਜਰੂਰ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਲਿਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ। ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਫਾਦਰ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਕਰਨਗੇ। ਪਤਿਤ ਬਣਨਾ ਛੱਡਣਗੇ। ਲਿਖੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਗਾਰੰਟੀ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਸਾਰੀ ਗੱਲ ਹੈ ਪਿਓਰਿਟੀ ਦੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਨ - ਰਾਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਲਫ਼ ਅਤੇ ਬੇ, ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਾਨਾ ਹੀ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸ੍ਰਗ ਦੀ ਜਯੰਤੀ। ਗੀਤਾ ਹੀ ਸਰਵ ਸ਼ਾਸਤਰ ਮਈ ਸ਼ਿਰੋਮਣੀ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਮਾਤਾ। ਵਰਸਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਮਿਲੇਗਾ। ਗੀਤਾ ਦਾ ਰਚਤਾ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਅਸੀਂ ਗਾਡਲੀ ਸਟੂਡੈਂਟਸ ਹਾਂ, ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਛੀ - ਛੀ ਆਦਤ ਨਹੀਂ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣਾ ਹੈ। ਵਿਕਾਰ ਦਾ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਖਿਆਲ ਨਹੀਂ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ।

2. ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਭਾਨ ਭੁਲਕੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਵੱਖ - ਵੱਖ ਪੁਆਇੰਟਸ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਧੰਧਾ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਬਰਥ ਰਾਈਟ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਦਵਾਰਾ ਲਕਸ਼ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਣ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਭਵ: ਜਿਵੇਂ ਲੈਕਿਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਸਥੂਲ ਸੰਪਤੀ ਬਰਥ ਰਾਈਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਦਿਵਯ ਗੁਣ ਰੂਪੀ ਸੰਪਤੀ, ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੁੱਖ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀ ਬਰਥ ਰਾਈਟ ਹੈ। ਬਰਥ ਰਾਈਟ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਨੈਚੁਰਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨ ਦੀ ਜਰੂਰ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਲਕਸ਼ ਅਤੇ ਲਕਸ਼ਣ ਸਮਾਨ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਆਪ ਨੂੰ ਜੇ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਾਪ ਅਤੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਹਾਂ ਉਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਅਤੇ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਤਕਦੀਰਵਾਨ ਬਣੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹਰ ਕਰਮ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਕੇ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੀ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਸਿਤਾਰੇ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- ਪਰਾਨੇਸ਼ਵਰ ਬਾਪ ਆਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਣਦਾਨ ਦੇਣ, ਪ੍ਰਾਣਦਾਨ ਮਿਲਣਾ ਮਤਲਬ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ"
- ਪ੍ਰਸ.ਨ:- ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਹਰ ਰਾਜ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਹਿਣਾ ਸੀਨ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਨਵਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ?
- ਉਤਰ:- ਇਸ ਸਮੇਂ ਜੋ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੰਗਾਮੇ ਹਨ, ਵੀਨਾਸ ਕਾਲੇ ਵਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਬਣ ਆਪਣੇ ਹੀ ਕੁਲ ਦਾ ਖੂਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਸਾਧਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਬਦਲਣੀ ਹੀ ਹੈ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਦੇ ਬਾਦ ਹੀ ਸਾਡੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਆਵੇਗੀ।
- ਗੀਤ:- ਯਹ ਕੋਣ ਆਜ ਆਇਆ ...

ਓਮ ਸ.ਭੀ। ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਇਹ ਕੋਣ ਆਕੇ ਮੁਰਲੀ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਬਲਿਕੁਲ ਹੀ ਘੋਰ ਹਨੁਹੇਰੇ ਵੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਪਰਾਨੇਸ਼ਵਰ ਬਾਪ ਤੋ। ਉਹ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣ ਬਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਈਸ਼ਵਰ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਹੋ ਈਸ਼ਵਰ ਇਸ ਦੁੱਖ ਤੋ ਬਚਾਓ। ਉਹ ਹੱਦ ਦੀ ਮਦਦ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਲਿਦੀ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਮਦਦ ਕਹਿੰਕਿ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਆਤਮਾ ਵੀ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੈ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਸ੍ਰੀਮਤ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ। ਸਰਵ ਸ.ਸਤਰਮਈ ਸ੍ਰੋਮਣੀ ਗੀਤਾ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਸਰਿਫ ਉਸ ਵਿੱਚ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ੍ਰੀਮਤ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਣਾਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸ੍ਰੋਸ਼ਣਾਚਾਰੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਨਰ ਤੋ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਥਾ ਵੀ ਹੈ ਸੱਤ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਣ ਦੀ। ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਮਰਕਥਾ। ਅਮਰਪੁਰੀ ਦਾ ਮਾਲਕਿ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਨਰ ਤੋ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਮੁਰਤੀਲੋਕ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਅਮਰਪੁਰੀ ਸੀ। ਇਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਅਮਰ ਬਾਬਾ ਨੇ ਪਾਰਵਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਰਵਤੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦਰੋਪਦੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬੱਚੇ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਮਨੋ - ਮਨੋ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਤਮ - ਅਭਿਆਨੀ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨਹੀਂ ਜਿਸ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇ। ਆਤਮਾ ਦਾ ਹੀ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕਵਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਕੀਨੀ ਭਾਰੀ ਭੁੱਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਫਸੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਲਿਕੁਲ ਹੀ ਪੱਥਰ ਬੁੱਧੀ ਹਨ। ਵਲਾਇਤ ਵਾਲੇ ਵੀ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਹ ਜੋ ਬੰਬਸ ਆਦਿ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਵੀ ਖੂਨ, ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਖੂਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਬੁੱਧੀ ਕੋਈ ਕੰਮ ਦੀ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਹੀ ਵੀਨਾਸ ਦੇ ਲਈ ਸਾਰੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਪਾਕ੍ਰ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਬੰਧਨ ਵਿੱਚ ਬੰਨੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਨਾ ਹੋਣ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਸਾਰੇ ਕੁਲ ਦਾ ਵੀਨਾਸ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ - ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬੈਠੇ - ਬੈਠੇ ਅੱਜ ਠੀਕ ਚਲ ਰਹਿਾ ਹੈ, ਕਲ ਮਲਿਟਰੀ ਵਗਿੜੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰੈਜ਼ੀਡੈਂਟ ਨੂੰ ਵੀ ਮਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਇਤਫ਼ਾਕ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਜਕਲ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹੰਗਾਮਾ ਬਹੁਤ ਹੈ, ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਵੀ ਅਥਾਹ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਵੀਨਾਸ ਕਾਲੇ ਜੋ ਬਾਪ ਤੋ ਵਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵੀਨਾਸੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਰੋਬਰ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ ਸੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ। ਸ.ਸਤਰਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਟੋਟਲ ਵੀਨਾਸ ਵੀਖਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪਰ ਟੋਟਲ ਵੀਨਾਸ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਫੀਰ ਤਾਂ ਪੁਰਲ੍ਯ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਮਨੁੱਖ ਕੋਈ ਵੀ ਨਾ ਰਹਿਣ, ਸਰਿਫ 5 ਤਤ੍ਵ ਰਹਾਂ ਜਾਣ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਪੁਰਲ੍ਯ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫੀਰ ਮਨੁੱਖ ਕਹਿ ਆਉਣ। ਵੀਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸ੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅੰਗੂਠਾ ਦੂਸਦਾ ਹੋਇਆ ਪਾਪਿਲ ਦੇ ਪੱਤੇ ਤੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ। ਬਾਲਕ ਇਵੇਂ ਆ ਕਵਿ ਸਕਦਾ? ਸ.ਸਤਰਾ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਲੱਖਿ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਗੱਲ ਨਾ ਪੁੱਛੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਦਵਾਰਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਦਵਾਨਾਂ, ਭੀਸ਼ਮ ਪਤਿਮਹ ਆਦਿ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਬਾਣ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਅੱਗੇ ਚੱਲਕੇ ਆਉਣਗੇ। ਜੀਨਾ - ਜੀਨਾ ਤੁਸੀਂ ਸਰਵੀਸ ਤੇ ਜੋਰ ਭਰੋਗੇ, ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਚਿ ਸਭਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵਧੇਗਾ। ਹਾਂ ਵੀਖਨ ਵੀ ਵਧੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਆਸ਼ੁਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਦੇ ਇਸ ਗਿਆਨ ਯਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਵੀਖਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਵੀਚਰੇ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਮਨੁੱਖ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਹੀ ਨਹੀਂ ਆਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਸਿਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਬਾਪ ਹੀ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦੇਣਗੇ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ - ਅਸੀਂ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣ ਪਾਰਸਨਾਥ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਮੰਦਰਿ ਕੀਨੇ ਵੇਰ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਕੋਣ ਹੈ, ਕੀ ਕਰਕੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਰਥ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਪਾਰਸਨਾਥ ਦਾ ਵੀ ਮੰਦਰਿ ਹੈ, ਪਰ ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਪਾਰਸਪੁਰੀ ਸੀ, ਸੋਨੇ ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਾਤਾਂ ਦੇ ਮਹਲਿ ਸੀ। ਕਲ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਸਰਿਫ ਇੱਕ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ। ਅਤੇ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਰਾ ਡਰਾਮਾ ਹੀ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਅੱਜ ਦਾ ਭਾਰਤ ਕੀ ਹੈ! ਕਲ ਦਾ ਭਾਰਤ ਕੀ ਸੀ! ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਤਾਂ ਕਸਿ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਤੀ ਰਹਾਂ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਮ੍ਰਤੀ ਮਲਿ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਹਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਬਾਦ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਸਮ੍ਰਤੀ ਦਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸ੍ਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਕਿ ਸੀ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕੋਈ ਤੋ ਵੀ

ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਵੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਕੱਦ ਸੀ? ਕੀਨੇ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ? ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਾਂ ਦੇਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ ਇਹ ਤਾਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਕੁਰਾਈਸਟ ਤੋਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲੇ ਪੈਰਾਡਾਈਜ਼ ਸੀ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਭਾਰਤ ਵੱਚ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕੁਝ ਕਰਨ ਆਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਤੰਤਿ - ਪਾਵਨ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਕੇ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਹੈ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਗਿਆਨ ਦੇਣਗੇ ਨਾ। ਯੋਗ ਵੱਚ ਬੈਠੋ, ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਹੈ ਹਠਯੋਗੀ। ਲੱਤ ਤੇ ਲੱਤ ਚੜ੍ਹਾਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਕੀ - ਕੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਮਾਤਾਵਾਂ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਕਰ ਨਾ ਸਕੋ। ਬੈਠ ਵੀ ਨਾ ਸਕੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੰਠੇ ਬੱਚੇ, ਇਹ ਕੁਝ ਕਰਨ ਦੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਵੱਚ ਸਟੂਡੈਂਟ ਕਾਇਦੇਸਰਿ ਤਾਂ ਬੈਠਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਵਿੰ ਚਹੇ ਉਵੇਂ ਬੈਠੋ। ਬੈਠਕੇ ਥੱਕ ਜਾਓ ਤਾਂ ਅੱਛਾ ਸੌ ਜਾਓ। ਬਾਬਾ ਕਸਿ ਗੱਲ ਵੱਚ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਲਿਕੁਲ ਸਹਜਿ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਇਸ ਵੱਚ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਭਾਵੇਂ ਕੀਨਾ ਵੀ ਬਮਿਾਰ ਹੋਵੇ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੁਣਦੇ - ਸੁਣਦੇ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵੱਚ ਰਹਿੰਦੇ - ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤਨ ਵੱਚਿ ਨਕਿਲ ਜਾਣ। ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ - ਗੰਗਾ ਦਾ ਤਟ ਹੋਵੇ, ਗੰਗਾਸਲ ਮੁੱਖ ਵੱਚਿ ਹੋਵੇ ਉਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨ ਤੋਂ ਨਕਿਲਣ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ। ਅਸਲ ਵੱਚਿ ਹੈ ਇਹ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਸੱਚਮੁੱਚ ਇਵੇਂ ਹੀ ਪ੍ਰਾਣ ਨਕਿਲਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ। ਸਾਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਲੈ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ, ਨਾ ਆਤਮਾ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਨੇ ਬਲਿਕੁਲ ਹੀ ਪੰਖ ਕੱਟ ਦੱਤਿ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਆਤਮਾ ਉਡ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ ਕਾਓਂਕੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਜੱਦ ਤਕ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਨਾ ਉਦੇ ਤੱਕ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਵੱਚਿ ਜਾ ਕਵਿੰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਨੂੰ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਬਲਿਕੁਲ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਜੜ - ਜੜ੍ਹੀਭੂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ। ਇੱਥੇ ਕਸਿ ਦੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਅਵਸਥਾ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਇੱਥੇ ਆਤਮਾ ਪਵੰਤਰ ਬਣ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਫਰਿ ਇੱਥੇ ਠਹਿਰੇ ਨਹੀਂ, ਇੱਕਦਮ ਭੱਜ ਜਾਵੇ। ਸਭ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਲਈ ਅਥਵਾ ਸ.ਤੀਧਾਮ ਵੱਚਿ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਪਰ ਕੋਈ ਵੀ ਵਾਪਸਿ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਲਾਅ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਇਹ ਸਭ ਰਾਜ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਫਰਿ ਵੀ ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ, ਸਵਦਰਸਨ ਚੱਕਰਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬੀਜ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਾਰਾ ਝਾੜ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਝਾੜ ਪਹਿਲੇ ਛੋਟਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਫਰਿ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਈ ਧਰਮ ਹਨ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਸੈਕੰਡ ਵੱਚਿ ਜਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਾਸ਼ਿਟੀ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਦੀ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਬੋਝੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵੱਡੀ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਭੁੱਲ ਹੈ ਇਹ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹੋ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਕਦੀ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਸਹਜਿ ਕਰਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਫਰਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਵੱਚਿ ਹੈ, ਨਸ਼ਿਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਜਰੂਰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਗੇ। ਨਸ਼ਿਚਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਕਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਣਗੇ। ਤਕਦੀਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਫਰਿ ਤਦਬੀਰ ਵੀ ਕੀ ਕਰਨਗੇ। ਤਕਦੀਰ ਵੱਚਿ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਬੈਠਦੇ ਹੀ ਇਵੇਂ ਹਨ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਨਸ਼ਿਚਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ। ਜਵਿੰ ਕੋਈ ਨਵਾਂ ਆਦਮੀ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲੇਜ ਵੱਚਿ ਜਾਕੇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਕੀ ਸਮਝਣਗੇ? ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਆਕੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਵਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਤਾਂ ਨੌਕਰ ਚਾਕਰ ਪ੍ਰਰਜਾ, ਪ੍ਰਰਜਾ ਦੇ ਵੀ ਨੌਕਰ ਚਾਕਰ ਸਭ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਤਾਂ ਅਜਹੀ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝ ਵੱਚਿ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਓਪੀਨਮਿਨ ਵੀ ਲਖਿਦੇ ਹਨ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਕੁਝ ਚੜ੍ਹਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਪਰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਾਓਂਕੀ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੰਗਾਮਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਦਨਿ - ਪ੍ਰਤੀਦਨਿ ਤੁਕ.ਨ ਵਧਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੈਟਰਜ਼ ਹਨ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਣਗੇ ਵੀ। ਇਹ ਵੀ ਲਖਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ। ਵਨਾਸ਼ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਵਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਗੌਰਮੰਟਿ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਨਮ ਘੱਟ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਇਸ ਵੱਚਿ ਕਰ ਹੀ ਕੀ ਸਕਣਗੇ? ਝਾੜ ਦੀ ਵ੍ਰਧੀ ਤਾਂ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਜੱਦ ਤੱਕ ਬਾਪ ਹੈ ਤੱਦ ਤੱਕ ਸਭ ਧਰਮਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਜੱਦ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮੇਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਦ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਆਉਣਾ ਬੰਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਪਰ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪੁ ਜੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਰਾਮਰਾਜ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਫਲਾਣਾ ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਰਕ ਹੈ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਸ੍ਵਰਗਵਾਸੀ ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਨਾ। ਜਰੂਰ ਨਰਕਵਾਸੀ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਸੂਰਤ ਮਨੁੱਖ ਦੀ, ਸੀਰਤ ਬੰਦਰ ਦੀ ਹੈ। ਸਭ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤੰਤਿ - ਪਾਵਨ ਸੀਤਾਰਾਮ। ਅਸੀਂ ਪਤੰਤਿ ਹਾਂ, ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬਾਪ। ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੀ ਸੀਤਾਵਾਂ, ਬਾਪ ਹੈ ਰਾਮ। ਕਸਿ ਨੂੰ ਸਾਧਿ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੰਨਦੇ ਨਹੀਂ ਰਾਮ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਦੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਵਿੰ ਵੱਖ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵੱਚਿ ਕੀ - ਕੀ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬੇਸਮਝ ਤੋਂ ਸਮਝਦਾਰ ਬਣੇ ਹੋ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀਨਾ ਬੇਸਮਝ ਬਣਾ ਦੱਤਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੇ ਮਨੁੱਖ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਆਪਣੀ ਸਰਵਸਿ ਵੀ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਸਰਿਫ਼ ਇੱਕ ਗੱਲ ਯਾਦ ਰੱਖੋ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਦਸ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਸਰਵ ਦਾ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਜਨ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਾਓਂਕੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਵਨਾਸ਼ੀ ਸਰਜਨ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੀ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਸ਼ਿਚਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਉਪਰ ਵੱਚਿ ਲਗਾਓ। ਜਾਉਂਦੇ ਜੀ ਫਾਂਸੀ ਤੇ ਲਟਕ ਜਾਓ ਮਤਲਬ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵੱਚਿ ਲਗਾਓ। ਸਾਨੂੰ ਸਵੀਟ ਸਾਈਲੈਂਸ ਹੋਮ ਵੱਚਿ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਨਰਿਵਾਣਧਾਮ ਨੂੰ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਕਹਿ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮੰਠਿ- ਮੰਠਿ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਮਿਾਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵੱਖ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਝਾੜ ਦੀ ਵਰਧੀ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਜੋ ਵਧਿਨਾਂ ਰੂਪੀ ਤੁਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਾਰ ਹੋਣਾ ਹੈ।

2. ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਗਿਆਨ - ਯੋਗ ਦਾ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਸਵੀਟ ਹੋਮ ਵੱਚਿ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:-

ਆਪਣੇ ਭਾਗਿਆ ਅਤੇ ਭਾਗਿਆਵਧਿਤਾ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਦਵਾਰਾ ਸਰਵ ਉਲਝਣਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਰਚਤਾ ਭਵ:

ਹਮੇਸ਼ਾ ਵਾਹ ਮੇਰਾ ਭਾਗ ਅਤੇ ਵਾਹ ਭਾਗ ਵਧਿਤਾ! ਇਸ ਮਨ ਦੇ ਸੂਕਸ਼ਮ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਸੁਣਦੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵੱਚਿ ਨੱਚਦੇ ਰਹੋ। ਜਾਨਣਾ ਸੀ ਉਹ ਜਾਣ ਲਿਆ, ਪਾਉਣਾ ਸੀ ਉਹ ਪਾ ਲਿਆ - ਇਸੇ ਅਨੁਭਵ ਵੱਚਿ ਰਹੋ ਤਾਂ ਸਰਵ ਉਲਝਣਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ। ਹੁਣ ਉਲਝੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਸਮੇਂ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਮਾਸਟਰ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹਾਂ, ਮਾਸਟਰ ਰਚਤਾ ਹਾਂ - ਇਸ ਸਮੁੱਚੀ ਨਾਲ ਬਚਪਨ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ - ਛੋਟੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵੱਚਿ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਗਵਾਓ।

ਸਲੋਗਨ:-

ਕਮਲ ਆਸਨਧਾਰੀ ਹੀ ਮਾਇਆ ਦੀ ਆਕਰਸ਼ਣ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ, ਬਾਪ ਦੇ ਸਨੇਹ ਵੱਚਿ ਪਿਆਰੇ ਸ੍ਵਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮਯੋਗੀ ਹਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਮਾਈ ਦਾ ਬਹੁਤ ਸ਼ੌਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਮਾਈ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਗਿਆਨ ਦੇ ਸਾਗਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਹੜੀ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਵੀ ਵਿਘਨ ਰੂਪ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਣਾ, ਇਹ ਹੈ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਗੱਲ ਲੇਕਿਨ ਜੇਕਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਮੁੰਡ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝੋ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਇਆ, ਬਿੰਦੂ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਕੀ ਸਮਝਣਗੇ, ਹੋਰ ਹੀ ਮੁੰਡ ਜਾਣਗੇ। ਇਸਲਈ ਗਿਆਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਫਾਇਦਾ ਨਹੀਂ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵੀ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਿਘਨ ਪੈਣ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਦਾ ਉਲਟਾ ਨਸ਼ਾ ਵੀ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਤਕਦੀਰ ਜਗਾਕੇ ਆਈ ਹਾਂ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਨਵਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਸੁਣਿਆ, ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਸੁਣਿਆ। ਕੁਮਾਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਇਹ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਹੈ। ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਰਜਨ ਬਣਨ ਦੀ, ਕੋਈ ਬੈਰਿਸਟਰ ਬਣਨ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ ਏਮ - ਆਬਜੈਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਬਗੈਰ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ ਵਿੱਚ ਕੀ ਪੜ੍ਹਨਗੇ। ਹੁਣ ਇੱਥੇ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਕੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਆਪਣਾ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਲੈਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ ਹੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਹੈ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਬੈਰਿਸਟਰ, ਇੰਜੀਨੀਅਰ, ਸਰਜਨ ਆਦਿ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬਣਦੇ - ਬਣਦੇ ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਤਾਂ ਟਾਈਮ ਬਹੁਤ ਥੋੜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਤਕਦੀਰ ਹੈ ਇਸ ਮ੍ਰਿਤਯੁਲੋਕ ਦੇ ਲਈ ਮਤਲਬ ਇਸ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾ ਕੇ ਆਏ ਹੋ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਮਿਲੇਗਾ। ਕੌਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਡਾਕਟਰ ਤੋਂ ਡਾਕਟਰੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇਸ ਜਨਮ ਦਾ ਵਰਸਾ। ਇੱਕ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਬਾਪ ਤੋਂ, ਦੂਜਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਆਪਣੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ। ਅੱਛਾ, ਫਿਰ ਜੱਦ ਬੁੱਢੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੱਦ ਗੁਰੂ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ? ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਵੋ। ਸਾਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦੇਵੋ। ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਨਿਕਾਲ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਲੈ ਜਾਓ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਤੋਂ ਵੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਇਸ ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ, ਬਾਕੀ ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਨਹੀਂ। ਟੀਚਰ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਵਰਸਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਟੀਚਰ ਬਣੇ, ਸੁਇੰਗ ਟੀਚਰ (ਸਿਲਾਈ ਟੀਚਰ) ਬਣੇ, ਕਿਓਂਕਿ ਆਜੀਵਿਕਾ ਤਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵੀ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਕਰੀਏ। ਗੁਰੂ ਤੋਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਕਮਾਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਹਾਂ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਗੀਤਾ ਆਦਿ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਕੇ ਫਿਰ ਗੀਤਾ ਤੇ ਭਾਸ਼ਣ

ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਅਲਪਕਾਲ ਸੁੱਖ ਦੇ ਲਈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਇਸ ਮ੍ਰਿਤਯੁਲੋਕ ਵਿੱਚ ਹੈ ਥੋੜਾ ਸਮੇਂ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵੀ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੱਥ ਫਿਰ ਖਾਲੀ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਮਾਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ - ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਉਹ ਕਰਾ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਕਮਾਈ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਆਏ ਹੋ। ਉਹ ਬਾਪ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ, ਟੀਚਰ ਵੀ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਵੀ ਹੈ। ਅਤੇ ਉਹ ਆਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਕਮਾਈ ਕਰਨਾ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹੇ ਰੋਜ਼ ਹਨ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕਹਿਣਗੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਫਿਰ ਕਦੇ ਆਏਗੀ, ਇਹ ਗਪੜਾ ਮਾਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਸਮਝਣ ਵਾਲੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਕਹੇਗਾ ਇਹ ਗਪੜਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਇਹ ਸਾਡਾ ਬਾਪ, ਟੀਚਰ, ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣ। ਕੋਈ ਤਕਦੀਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਗੋਇਆ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਘਰ ਵਿੱਚ ਇਸਤਰੀ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ, ਪੁਰਸ਼ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹੇਗਾ, ਬੱਚੇ ਪੜ੍ਹਨਗੇ, ਮਾਂ - ਬਾਪ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨਗੇ। ਇਵੇਂ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਕੁਟੁੰਬ ਦੇ ਕੁਟੁੰਬ ਆਏ ਪਰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਤੁਫਾਨ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਆਸਚਰਿਆਵਤ ਸੁੰਨਤੀ, ਕਬੱਤੀ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਛੱਡ ਚਲੇ ਗਏ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੈ ਆਸਚਰਿਆਵਤ ਸੁੰਨਤੀ, ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਨਗੇ, ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਫਿਰ ਵੀ...ਹਾਏ ਕੁਦਰਤ ਡਰਾਮਾ ਦੀ। ਬਾਪ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹਾਏ ਡਰਾਮਾ, ਹਾਏ ਮਾਇਆ। ਡਰਾਮਾ ਦੀ ਹੀ ਗੱਲ ਹੋਈ ਨਾ। ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਇੱਕ - ਦੋ ਨੂੰ ਡਾਈਵੇਰਸ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਫਾਰਖਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਡਾਈਵੇਰਸ ਦੇ ਨਾ ਸਕਣ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਆਏ ਹੀ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰਾਉਣ। ਬਾਪ ਥੋੜੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਖੱਡੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਰਹਿਮਦਿਲ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਦੁੱਖ ਤੋਂ ਲਿਬ੍ਰੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਗਾਈਡ ਬਣ

ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਲੇਕਿਕ ਗੁਰੂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਅਜਿਹਾ ਗੁਰੂ ਕਦੀ ਵੇਖਿਆ, ਕਦੀ ਸੁਣਿਆ? ਗੁਰੂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛੋ - ਇੰਨੇ ਤੁਹਾਡੇ ਜੇ ਫਾਲੇਅਰਸ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਜਾਓਗੇ ਫਿਰ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਫਾਲੇਅਰਸ ਨੂੰ ਵੀ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗੇ? ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਕਦੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਹੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ ਫਾਲੇਅਰਸ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਕਦੀ ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਵਾਣਧਾਮ ਜਾਂ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕੋਈ ਪੁੱਛ ਵੀ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵੇਗੇ? ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਮੱਛਰਾਂ ਸਦ੍ਰਿਸ਼ ਸਭ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਥੋੜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਢੇਰ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਬਾਕੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰ ਚਲੀ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਭੱਜਣਾ ਜਰੂਰ ਹੈ, ਇੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕਣ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਜਾਣਾ ਹੈ ਘਰ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਆਪ ਮੁਏ ਮਰ ਗਈ ਦੁਨੀਆਂ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਚੇਲਾ ਤਾਂ ਛੱਡਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵੀ ਪੁਰਾਣੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋਏ ਨਵਾਂ ਘਰ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਤਿਆਰ ਹੁੰਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਤਾਂ ਸਮਝੋਗੇ ਸਾਡੇ ਲਈ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਚਲੀ ਜਾਵੇਗੀ ਨਵੇਂ ਘਰ ਵੱਲ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬਣਾਓ, ਇਹ ਕਰੋ। ਮਮਤਾਵ ਸਾਰਾ ਪੁਰਾਣੇ ਤੋਂ ਮਿਟਕੇ ਨਵੇਂ ਵਿੱਚ ਜੁੱਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੋਈ ਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਗੱਲ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਮਮਤਾਵ ਮਿਟਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਸ੍ਰਵਗ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਰਾਜਾਈ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਜਿੰਨਾ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ, ਗਿਆਨ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨਗੇ, ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਪਾਰਾ ਚੜ੍ਹੇਗਾ। ਬੜੀ ਭਾਰੀ ਇਮਤਿਹਾਨ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਵਗ ਦਾ 21 ਜਨਮ ਦੇ ਲਈ ਵਰਸਾ ਪਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਨਾ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਨਾ। ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਮਿਲੀ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ ਨਾ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਣਗੇ, ਜਿੰਨਾ ਜੇ ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫਾਇਦਾ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਬਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਜਾ ਵੀ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਇੰਨੇ ਢੇਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ - ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਜਾਸਤੀ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਪਰਜਾ ਵਿੱਚ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਘੱਟ ਦਰਜੇ ਵਾਲੀ ਪਰਜਾ ਬਣਨਗੇ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਰਾਮਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਹੋਣਗੇ ਹੀ ਦੇਵਤੇ।

ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਮਾਲਿਕ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਜਾ ਸਭ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਜਾ ਵੀ ਕਹੇਗੀ ਭਾਰਤ ਸਾਡਾ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਬਰੇਬਰ ਭਾਰਤ ਬਹੁਤ ਉੱਚ ਸੀ। ਹੁਣ ਥੋੜੀ ਹੈ, ਸੀ ਜਰੂਰ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਗਰੀਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਭਾਰਤ ਸਭ ਤੋਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਕੁਲ ਦੇ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਕੋਈ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੀਆਂ ਇਹ ਪੜ੍ਹਦੀਆਂ ਹੋ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪਦਵੀ ਕਿਵੇਂ ਪਾਈ ਹੈ? ਅੱਗੇ ਅੱਖਰ (ਤਿਥੀ - ਤਾਰੀਖ ਸਹਿਤ) ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਧ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਇਹ ਪਦਵੀ ਪਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਹੈ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ 21 ਜਨਮ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਮਾਲਿਕ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾਦਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਇਹ ਵਰਸਾ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਸੁਣਦੀ ਹੈ, ਆਤਮਾ ਹੀ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਇਹ। ਚਿੰਤਰ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਚਿੰਤਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਹੈ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ ਦੇ ਦੇਵਤਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਇੱਥੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ - ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਢੇਰ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਨਾ ਬਣਨ, ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਾ ਬਣ ਸਕਣ, ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਕਿਵੇਂ ਲੈਣਗੇ। ਕੁੱਖ ਦੀ ਪੈਦਾਇਸ਼ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੀ ਮੁੱਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਹਾਂ। ਉਹ ਗੁਰੂਆਂ ਦੇ ਫਾਲੇਅਰਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਨੂੰ ਹੀ ਬਾਪ - ਟੀਚਰ - ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਸੇ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਟੀਚਰ ਵੀ ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਸਾਕਾਰ ਦਵਾਰਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਬੋਲਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਤੰਗ ਨਾ ਕਰੋ। ਆਤਮਾ ਦੁਖੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੱਦ ਕਿ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਹੈ, ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਸਭ ਨੂੰ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਜਾਣ। ਬਾਕੀ ਜੇ ਵੀ ਕੁਝ ਹੈ, ਇਹ ਸਭ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤਯੁਲੋਕ। ਸ੍ਰਵਗ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਿਲਵਾੜਾ ਮੰਦਿਰ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਥੱਲੇ ਤਪੱਸਿਆ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਸ੍ਰਵਗ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਿੱਥੇ ਵਿਖਾਉਣ। ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਚਿੰਤਰ ਵਿਖਾਏ ਹਨ। ਉਹ ਵੀ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਇੱਥੇ ਨਾ। ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਬੜੀ ਯੁਕਤੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੰਦਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਯਾਦਗਾਰ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਹੈ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਬਿੰਦੀ, ਪਰ ਬਿੰਦੀ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ, ਫਲ ਫੁੱਲ ਕਿਵੇਂ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਇਸਲਈ ਵੱਡਾ ਰੂਪ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇੰਨਾ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਚਮਕਦਾ ਹੈ ਅਜਬ ਸਿਤਾਰਾ। ਹੈ ਵੀ ਅਤਿ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ, ਬਿੰਦੀ ਹੈ। ਵੱਡੀ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਾਇੰਸ ਆਦਿ ਵਾਲੇ ਝੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫੜ ਲੈਣ। ਨਾ ਇੰਨੇ ਹਜ਼ਾਰ ਸੂਰਜ ਨਾਲੋਂ

ਤੇਜ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਭਗਤ ਲੋਕ ਵੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਸ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਚਿਹਰਾ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਪਰਿਚੈ ਮਿਲਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਕਦੀਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਖੁਲੀ ਹੈ। ਜੱਦ ਤਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਾ ਜਾਨਣ। ਇਹ ਨਾ ਸਮਝਣ ਕਿ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾ ਬਿੰਦੀ ਸਮਾਨ ਹੈ, ਸਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਬਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਸਮਝ ਜੱਦ ਯਾਦ ਕਰਨ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਵਿਖਦਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਵਿਖਦਾ ਹੈ... ਇਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਦਾ ਵਿਘਨ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਕਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਡਾਂਸ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਸਦਗਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਇਹ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਤਾਂ ਅਨਯਾਸ ਹੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਰਜਾ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ। ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਦਾ ਵੀ ਫਾਇਦਾ ਤਾਂ ਮਿਲਣਾ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬੜੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬੋਝੀ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਫਾਇਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਸਾਧਾਰਨ ਪਰਜਾ ਆਦਿ ਜਾਕੇ ਬਣਨਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਿਵਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਹੈ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਰ ਕੋਈ - ਕੋਈ ਪਵਿੱਤਰ ਵੀ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੈ, ਕਦੀ ਪਤਿਤ ਵੀ ਇੱਥੇ ਛਿਪਕੇ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਹੀ ਨੁਕਸਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਠੱਗਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਠੱਗਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਠੱਗੀ ਕਰਕੇ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ ਕਿ? ਸਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਕਾਇਦੇ ਸਿਰ ਨਹੀਂ ਚਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੀ ਹਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਝਿਆ ਜਾਏਗਾ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਾਣੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਫਿਰ ਪਦਵੀ ਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਾਇਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣਗੇ ਨਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਚਲਣ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਕਮਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਕੋਈ ਕਰੇ ਨਾ ਕਰੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ। ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਾਕੇ ਵਾਪਿਸ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਤਾਂ ਜਾਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਪਦਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਕੁਝ ਵੀ ਮਿਲੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਆਉਂਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ ਪਰ ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਦਾ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਾਈ ਪਦਵੀ ਪਾਵਾਂਗੇ। ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ ਨਾ। ਸਟੂਡੈਂਟ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਵੀ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਾਸ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਲਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਲੀਤੀ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ - ਜਿੰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਪਾਸ ਹੋਵੇਗਾ ਇਵੇਂ - ਇਵੇਂ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਮਿਲੇਗਾ। ਇਹ ਮਾਲਾ ਬਣੀ ਹੋਈ ਹੈ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਟ੍ਰਿਪੀ ਹੁੰਦੇ - ਹੁੰਦੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਾਈ ਪਦਵੀ ਹੈ ਸਕਾਲਰਸ਼ਿਪ। ਜੇ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਉਹ ਗੁਪਤ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਨਵੇਂ - ਨਵੇਂ ਵੀ ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਨਿਕਲ ਪੈਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਵੇਖੋ ਕੋਈ ਬੱਚੀਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਲਗਦੀ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਣ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਇਹ ਜਿਸਮਾਨੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਕੋਰਸ ਪੂਰਾ ਕਰ ਫਿਰ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਲਗ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਆਪਣਾ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਜੀਵਨ ਬਣਾਵਾਂਗੀਆਂ। ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਸੱਚੀ ਕਮਾਈ ਕਰ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਵਰਸਾ ਪਾਵਾਂਗੀਆਂ। ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵਰਸਾ ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਲੀਤਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਾਂਗੇ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਸ਼ੌਂਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਸਮਝਣ ਦਾ। ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇੰਨਾ ਸ਼ੌਂਕ ਨਹੀਂ, ਜਿੰਨਾ ਨਵਿਆਂ ਨੂੰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵੰਡਰ ਹੈ ਨਾ। ਕਹਿਣਗੇ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨ ਵੀ ਕੀ ਕਰੇ। ਟੀਚਰ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੀ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਛਿਪਾਉਣਾ ਵੀ ਖੁਦ ਨੂੰ ਠੱਗਣਾ ਹੈ - ਇਸਲਈ ਕਦੀ ਵੀ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਠੱਗੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।
2. ਆਪਣੀ ਉੱਚ ਤਕਦੀਰ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ ਕਾਇਦੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਆਪ ਸਮਾਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਰ ਕਰਮ ਫਰਮਾਨ ਤੇ ਚਲ ਕੇ ਮਾਇਆ ਨੂੰ ਕੁਰਬਾਨ ਕਰਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਭਵ:
ਜੇ ਬੱਚੇ ਹਰ ਕਰਮ ਫਰਮਾਨ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸਾਰੀ ਵਿਸ਼ਵ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨਾਲ - ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵੰਸ਼ ਸਾਹਿਤ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਆਪ ਬਾਪ ਤੇ ਕੁਰਬਾਨ ਹੋ ਜਾਓ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਕੁਰਬਾਨ ਜਾਏਗੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹਰ ਫਰਮਾਨ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇਗੇ। ਹੁਣ ਸਹਿਜਯੋਗ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਸਹਿਜ ਜੀਵਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਜ ਜੀਵਨ ਬਣਾਓ।

ਸਲੋਗਨ:- ਖੁਦ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਲ ਹੋਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨਾ ਹੀ ਜਿਯਦਾਨ ਦੇਣਾ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਏ ਹੋ ਸੁੱਤੀ ਹੋਈ ਤਕਦੀਰ ਜਗਾਉਣ, ਤਕਦੀਰ ਜਗਾਉਣ ਮਾਨਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਹੜੀ ਖੁਰਾਕ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬੁੱਧੀਵਾਨ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਖੁਰਾਕ ਜੇ ਰੋਜ਼ ਪੜ੍ਹਾਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਇਸ ਖੁਰਾਕ ਨੂੰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਪਾਰਸ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਾਰਸਨਾਥ ਬਾਪ ਜੋ ਬੁੱਧੀਮਾਨਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਹੈ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਾਂਗੂੰ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:-** ਤਕਦੀਰ ਜਗਾਕੇ ਆਈ ਹੂੰ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। :- ਗੀਤ ਦੀ ਲਾਈਨ ਸੁਣਕੇ ਵੀ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਮਨ ਗੀਤ ਪਰੰਤੂ ਇਸ ਦਾ ਸਾਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਗੀਤ, ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਸੁੱਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਜਗੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਸੁੱਤੀ ਹੋਈ ਤਕਦੀਰ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਤਦਬੀਰ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਤਕਦੀਰ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤਕਦੀਰ ਜਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਾ ਜੰਮਿਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਚਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਾਰਿਸ ਹਾਂ। ਹੁਬਹੂ ਇਹ ਫਿਰ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸਾਡੀ ਤਕਦੀਰ ਜਗਦੀ ਹੈ ਫਿਰ ਸੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤਕਦੀਰ ਜਗਦੀ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਆਸ਼ਰਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਸ਼ਰਮ ਅਕਸਰ ਪਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਆਸ਼ਰਮ ਇਸਦੇ ਅਗੇਸਟ ਫਿਰ ਹੈ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਪਤਿਤ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਆਸ਼ਰਮ। ਆਸ਼ਰਮ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਧਰਮ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਹੈ ਹੀ। ਜਾਨਵਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਸਭ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕਹਾਂਗੇ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਹੁਣ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਦੈਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸ੍ਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ, 16 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ... ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਗਾਇਨ ਵੀ ਹੈ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ... ਬ੍ਰਹਮਾ- ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵਤਾਏ ਨਮਾ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਏ ਨਮਾ। ਹੁਣ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਤਾਂ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸ਼ੰਕਰ ਦੇਵਤਾਏ ਨਮਾ ਕਹਿਣਗੇ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਲਈ ਕਹਾਂਗੇ ਸ਼ਿਵ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾਏ ਨਮਾ ਤਾਂ ਫਰਕ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਉਹ ਦੇਵਤਾ ਹੋ ਗਿਆ, ਉਹ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਸ਼ੰਕਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਰੇਬਰ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਫਿਰ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੀੜੀ ਉਤਰਨੀ ਹੈ। ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਬੁੱਧੀਵਾਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਦਮ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਬਾਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਪਾਰਸਬੁੱਧੀ ਬਣਨ। ਪਾਰਸਨਾਥ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵੀ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਮੇਲੇ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਸਨਾਥ ਕੌਣ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਰਸ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਬੁੱਧੀਵਾਨਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਲਈ ਖੁਰਾਕ, ਇਸ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀ ਕਿੰਨੀ ਪਲਟਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ। ਕਿੰਨਾਂ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਹੈ ਹੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਰੇਰਵ ਨਰਕ। ਗਰੁਤ ਪੁਰਾਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਰੇਚਕ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਖੁਰਾਕ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਖੁਰਾਕ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਪੜ੍ਹਾਈ। ਇਸਨੂੰ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਜਲ ਆਦਿ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਅੱਜਕਲ ਸਭ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੰਗਾਜਲ ਨੂੰ ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪੈਰ ਧੋਕੇ ਪਾਣੀ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਉਸਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਵੀ ਬੁੱਧੀ ਨਾਲ ਸਮਝਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਅੰਚਲੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ ਗੰਗਾ ਦਾ ਜਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ? ਅੰਚਲੀ ਜੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਇਹ ਪਤਿਤਾ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਗੰਗਾਜਲ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਮਨੁੱਖ ਮਰੇ ਤਾਂ ਗੰਗਾਜਲ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਰਜੁਨ ਨੇ ਬਾਣ ਮਾਰਿਆ ਫਿਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਪਿਲਾਇਆ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਕੋਈ ਬਾਣ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਚਲਾਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਪਿੰਡ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਬਾਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲੜਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਦੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸੱਚਾ - ਸੱਚਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਜੋ ਸ੍ਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਜੋ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਵਾਪਿਸ ਕੋਈ ਲੈ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਣ ਦੀ ਵੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਟਕ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਚੱਕਰ ਅਨਾਦਿ ਫਿਰਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਕਿਵੇਂ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਮਨੁੱਖ ਮਤਲਬ ਆਤਮਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਰਚਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਯਾਦ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਓ ਗੈਡ ਫਾਦਰ। ਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਕਦੇ ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਗੈਡ ਫਾਦਰ ਅੱਖਰ ਬਹੁਤ ਰਿਸਪੈਕਟ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ, ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਸੁਖ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਸੁਖ ਕਰਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਬੱਚਾ ਆਦਿ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਹੀ ਦੁਖ - ਸੁਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਈਸ਼ਵਰ ਨੇ ਸਾਡਾ ਬੱਚਾ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕੀ ਕੀਤਾ? ਹੁਣ ਮਹਿਮਾ ਇੱਕ ਦੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕੁਝ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਈਸ਼ਵਰ ਨੇ ਬੱਚਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਜੇਕਰ ਉਸਨੇ ਵਾਪਿਸ ਲੈ ਲਿਆ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਰੋਂਦੇ ਕਿਉਂ ਹੋ? ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਕੋਲ ਗਿਆ ਨਾ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਕੋਈ ਰੋਂਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਰੇਣ ਦੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਅਨੁਸਾਰ ਜਾ ਦੂਸਰਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਨੁੱਖ ਕਿੰਨਾ ਰੋਂਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਅੰਮਾ ਮਰੇ ਤਾਂ ਵੀ ਹਲਵਾ ਖਾਣਾ... ਨਸਟੇਮੇਹਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ, ਦੂਸਰਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਅਜਿਹੀ ਅਵਸਥਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹੋਈ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੋਹਜੀਤ ਰਾਜਾ ਦੀ ਕਥਾ ਵੀ ਸੁਣੀ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਸਭ ਹਨ ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਦੁਖ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਨਾ ਕਦੇ ਅਕਾਲੇ ਮ੍ਰਿਤੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕਾਲ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਹਾਕਾਲ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਾਲਾਂ ਦਾ ਕਾਲ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਾਲ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਕਾਲ ਕਦੇ ਖਾਂਦਾ ਨਹੀਂ। ਕਾਲ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਖਾ ਸਕਦਾ। ਆਤਮਾ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਾਲ ਖਾ ਗਿਆ। ਬਾਕੀ ਕਾਲ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਚਤਮ ਕੇਸ਼ਵਮ... ਅਰਥ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ 5 ਵਿਕਾਰ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਖਰਾਬ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਬਦਰੀਨਾਥ ਆਦਿ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਦੇ ਲੱਖ ਗਏ, 4 ਲੱਖ ਗਏ... ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਆਫ਼ਿਸਰਜ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤੀਰਥ ਕਰਨ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਂਦੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਉਹ ਕਹਿਣਗੇ ਇਹ ਬੀ. ਕੇ. ਤਾਂ ਨਾਸਤਿਕ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਭਗਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਜੇ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਉਹ ਨਾਸਤਿਕ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਤੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਇਸਲਈ ਇਸਨੂੰ ਆਰਫ਼ਨ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ - ਝਗੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਾਬਾ ਦਾ ਘਰ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਧਾਕਲਪ ਬਰੇਬਰ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ ਨਾ। ਗਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਰਾਮ ਰਾਜਾ, ਰਾਮ ਪ੍ਰਜਾ, ਰਾਮ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹੈ... ਉੱਥੇ ਫਿਰ ਅਧਰਮ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਉੱਥੇ ਸ਼ੇਰ ਬੱਕਰੀ ਇਕੱਠੇ ਪਾਣੀ ਪੀਂਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਰਾਵਣ ਆਦਿ ਕਿੱਥੇ ਆਏ? ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਹਰ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਕੇ ਹੱਸਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣਗੇ ਕੀ? ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ, ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਸਭ ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ। ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - ਵਿਆਸ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਬਣਾਏ। ਹੁਣ ਉਹ ਵਿਆਸ ਸੀ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦਾ। ਇਹ ਹੈ ਵਿਆਸ ਦੇਵ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁਖ ਦੇਵ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸੁਖ ਦੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸੁਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ ਵਿਆਸ ਤੋਂ, ਸ਼ਿਵਚਾਰਿਆ ਤੋਂ। ਵਿਆਸ ਦੇ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋ। ਪਰੰਤੂ ਮਨੁੱਖ ਮੁੰਡਾ ਨਾ ਜਾਣ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਬੱਚੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਨਾਮ ਹੈ ਹੀ ਸ਼ਿਵ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਸੇ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖੋ। ਜਦਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਾਹਮਣੇ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ। ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦਾ ਰਾਹ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਰਿਅਲਾਇਜ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਰਿਅਲਾਇਜ਼ ਕੀਤਾ? ਇੰਨੀ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰੂ ਨੂੰਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਇੱਕ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹਾਂ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਸੀ, ਹੁਣ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੀ ਹਾਂ। ਉਸ ਦਾ ਏਂਡ (ਅੰਤ) ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ? ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਤਾਂ ਅਨਾਦਿ ਹੈ, ਕਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਵਰਲਡ ਡਰਾਮਾ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਅਨਪੜ੍ਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਪਥਰਬੁੱਧੀ ਦੇ ਲਈ ਫੂਡ (ਭੋਜਨ), ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਸਮਝ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਬਾਬਾ ਨੇ ਚਿੱਤਰ ਬਣਵਾਏ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ - ਸ਼ੰਕਰ। ਹੁਣ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਵੀ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਕਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਦੇਵ - ਦੇਵ ਮਹਾਦੇਵ। ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਅਰਥ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵਤਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ

ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਇੱਥੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕੋਈ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਵਾਰਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਨਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਵੀ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਨਿਆਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਯੋਗੀ, ਰਿਸ਼ੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ ਬਣੇ ਹੋ। 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਸੰਨਿਆਸ ਤੁਸੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਮ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਰਾਜਯੋਗੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਾਂ ਘਰ - ਬਾਰ ਛੱਡ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਇਕੱਠੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਹੀ ਵਿਕਾਰ ਦੀ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਰਚਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਨਵੀਂ ਰਚਨਾ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਬੀਜ ਰੂਪ, ਸੱਤਚਿਤ ਆਨੰਦ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਸਥਾਪਨਾ, ਵਿਨਾਸ਼, ਪਾਲਨਾ ਕਿਵੇਂ ਕਰਦੇ ਹਨ- ਇਹ ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਫੁਟ ਨਾਲ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਬੀ. ਕੇ. ਤਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰੇਗੀ। ਅੱਛਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਗੁਲਾਬ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਲਈ ਨਿਮਿਤ ਬਣੀਆਂ ਹਨ। ਨਾ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਨੂੰ, ਨਾ ਭਗਤੀ ਨੂੰ, ਨਾ ਗੁਰੂਆਂ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਿਰਫ ਆਪਣੇ ਦਾਦਾ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀਆਂ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਦਾਦਾ ਤੇ ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪਤਿਤ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਾਵਨ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਜੋ ਸੁਣੀਆਂ - ਸੁਣਾਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਉਹ ਬੋਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੁਣੀਆਂ - ਸੁਣਾਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੁਰਗਤੀ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸੱਚ ਸੁਣਾਏ ਸਭ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈਕੇ ਸੁਖ ਦਾ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਸੁਖ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਸ੍ਵ ਵਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੀ ਸੱਚੀ ਖੁਰਾਕ ਹੈ। ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਲਈ ਸੁਣੀਆਂ - ਸੁਣਾਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਸੁਣਨਾ ਹੈ। ਮੋਹਜੀਤ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਸਵਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹਿ ਨਿਰਮਾਣ ਸਥਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਸ੍ਵ ਨੂੰ ਸੰਮਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਾਨਣੀਏ, ਪੂਜਨੀਏ ਭਵ: ਜੋ ਬਾਪ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਮਾਨ ਹੈ, ਸਵਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਰਹੋ ਤਾਂ ਨਿਰਮਾਣ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ, ਫਿਰ ਸ੍ਵ ਦਵਾਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਮਾਨ ਮਿਲਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਮਾਨ ਮੰਗਣ ਤੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਲੇਕਿਨ ਸੰਮਾਨ ਦੇਣ ਨਾਲ, ਸਵਮਾਨ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਮਾਨ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸ੍ਵ ਦੇ ਮਾਨਣੀਏ ਅਤੇ ਪੂਜਨੀਏ ਬਣਨ ਦਾ ਭਾਗਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੰਮਾਨ ਦੇਣਾ, ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਸਲੋਗਨ:- ਜਾਨਨਹਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕਰਨਹਾਰ ਬਣ ਅਸਮਰੱਥ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਵੰਡਦੇ ਚੱਲੋ।

“ਸਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਆਧਾਰ - 'ਸੱਚੇ ਦਿਲ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ’”

ਅੱਜ ਵਿਸ਼ਵ ਪ੍ਰੀਵਰਤਕ, ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਪਣੇ ਸਨੇਹੀ, ਸਹਿਯੋਗੀ, ਵਿਸ਼ਵ ਪ੍ਰੀਵਰਤਕ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਸਵ ਪ੍ਰੀਵਰਤਕ ਦਵਾਰਾ ਵਿਸ਼ਵ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਭ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਚੇ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਹੀਏ ਕਿ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਹੋਇਆ ਹੀ ਪਿਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਨਿਮਿਤ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ, ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਬਣ ਵਰਤਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਵਿਸ਼ਵ ਪ੍ਰੀਵਰਤਕ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ - ਹਨ ਸਾਰੇ ਇੱਕ ਹੀ ਕੰਮ ਦੇ ਨਿਮਿਤ, ਲਕਸ਼ ਵੀ ਸਭ ਦਾ ਸਵ - ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਹੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਸਵ -ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਨਿਮਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਕਿਉਂ? ਕਈ ਬੱਚੇ ਸਵ - ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਹੁਣੇ - ਹੁਣੇ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਕਰਨਗੇ ਲੇਕਿਨ ਖੁਦ ਦੇ ਸੰਸਕਾਰ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਦਵਾਰਾ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਜਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਦਵਾਰਾ ਚੁਕਤੂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਦੇ ਉਮੰਗ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਬੱਚੇ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਉੱਥੇ ਉਮੰਗ ਉਤਸ਼ਾਹ ਨਹੀਂ। ਅਤੇ ਸਵ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਪਸੰਦ ਸਫਲਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਲੌਕਿਕ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੇਵਾ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਤਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਿੱਧੀ ਹੈ, ਉਹ ਤਿੰਨ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਨਾਲ- ਨਾਲ ਕਿਹੜੀ ਹੈ? ਇੱਕ ਵਿੱਤੀ, ਦੂਸਰਾ - ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ, ਤੀਸਰਾ ਵਾਈ, ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਨਿਮਿਤ, ਨਿਰਮਾਣ ਅਤੇ ਨਿਸਵਾਰਥ ਇਸ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਦਿਲ - ਪਸੰਦ ਸਫਲਤਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਆਪਣਿਆਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ ਤਾਂ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਦਿਲਪਸੰਦ ਸਫਲਤਾ ਜੋ ਬਾਪਦਾਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਦਿਲਾਰਾਮ ਦੇ ਦਿਲ ਤੇ ਯਥਾਸ਼ਕਤੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਨੋਟ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ। 'ਸ਼ਾਬਾਸ਼, ਸ਼ਾਬਾਸ਼! ਜਰੂਰ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਦੀ ਹਰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਸਦਾ ਵਰਦਾਨ ਦੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਵਿੱਤੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਬੱਚੇ ਅੱਜ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਲ ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਬਣਨੇ ਹੀ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਵਰਦਾਤਾ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵੀ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਅੱਗੋਂ ਦੇ ਲਈ ਅਟੈਂਸ਼ਨ ਵੀ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਤਾਂ ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਵਿਸ਼ਵ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪ੍ਰੀਵਰਤਕ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਰਿਜ਼ਲਟ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਵਿੱਧੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ, ਆਵਾਜ਼ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਫੈਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਪਰਦਾ ਖੁਲ੍ਹਣ ਦਾ ਵੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਇੱਛਾ ਉਤਪੰਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਨਜ਼ਦੀਕ ਜਾਕੇ ਵੇਖੋ। ਸੁਣੀਆਂ - ਸੁਣਾਈਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹੁਣ ਵੇਖਣ ਦੇ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਭ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਬਾਪ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨਿਮਿਤ ਬਣੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਪਰਿਨਾਮ ਇਹ ਵਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਮੈਜਾਰਿਟੀ ਇਸ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸਿੱਧੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸਿੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ - ਦਿਲਪਸੰਦ, ਲੋਕਪਸੰਦ, ਬਾਪ - ਪਸੰਦ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਆਧਾਰ 'ਸਵ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਦੀ ਹਾਲੇ ਕਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵ - ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਦੀ ਕਮੀ ਕਿਉਂ ਹੈ? ਉਸ ਦਾ ਮੂਲ ਆਧਾਰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ। ਉਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਦਾ ਸਹਿਜ ਆਧਾਰ ਮਹਿਸੂਸਤਾ - ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਅਨੁਭੂਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਨੁਭੂਤੀ ਨਹੀਂ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦਾ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਮਜ਼ਬੂਤ ਨਹੀਂ। ਆਦਿ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਲਿਆਵੋ।

ਪਹਿਲਾ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਮੇਰਾ ਹੈ - ਇਹ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਿਸ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਹੋਇਆ? ਜਦੋਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਹੀ ਮੇਰਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਤਾਂ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਹੀ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਾਧਾਰਨ ਗਤੀ ਨਾਲ ਚਲਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਹੜੀ ਘੜੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਜੋ ਵੀ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਗੱਲਾਂ ਹਨ - ਭਾਵੇਂ ਰਚਤਾ ਦੇ

ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਭਾਵੇਂ ਰਚਨਾ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਹਰ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਸਮਾਂ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਯੋਗ ਹੈ, ਮੈਂ ਵੀ ਉਹ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਆਤਮਾ ਹਾਂ - ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਮੰਗ - ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਚਾਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਹੋਵੇਗਾ ਲੇਕਿਨ ਸਦਾਕਾਲ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਦਾਕਾਲ ਦਾ ਸਹਿਜ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰ ਲਵੇਗੀ।

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ - ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਦਾਕਾਲ ਦਾ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦੇ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ - ਆਪਣੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ। ਦੂਸਰਾ - ਜੋ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਜਾਂ ਪਰਵਸ਼ ਦੇ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ। ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਦੇ ਪੇਪਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਜਾਣ ਖੁਦ ਦੇ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਵਿੱਚ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਹਾਂ, ਸਵਸਥਿਤੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਹੈ, ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਪੇਪਰ ਹੈ। ਇਹ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਸਹਿਜ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰਵਾ ਲਵੇਗੀ ਅਤੇ ਪਾਸ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ਦੂਸਰੇ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਦੂਸਰੇ ਦੇ ਸਵਉਨਤੀ ਦੀ ਵੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਆਪਣੇ ਸਵ - ਉਨਤੀ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਖੁਦ ਦਾ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਹੈ ਸੱਚੇ ਦਿਲ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ, ਦੂਸਰੀ - ਚਤੁਰਾਈ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਵੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਬਹੁਤ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਵੇਖ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਚੰਗਾ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਸ ਵਕਤ ਮਹਿਸੂਸ ਵੀ ਕਰ ਲੈਣਗੇ ਪਰ ਉਸ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜੋ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰ ਲੈਣ। ਤਾਂ ਦਿਲ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਦਿਲਾਰਾਮ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚਤੁਰਾਈ ਵਾਲੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਨਾਲ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਤੀਜੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ - ਮਨ ਮੰਨਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਵਿਵੇਕ ਆਵਾਜ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਬਾਹਰ ਦੇ ਰੂਪ ਨਾਲ ਖੁਦ ਨੂੰ ਮਹਾਂਰਥੀ ਸਿੱਧ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰ ਜਾਂ ਘੱਟ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵਿਵੇਕ ਦਾ ਖੂਨ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਿਵੇਕ ਦਾ ਖੂਨ ਕਰਨਾ ਵੀ ਪਾਪ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਘਾਤ ਕਰਨਾ ਮਹਾਪਾਪ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਵੀ ਪਾਪ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਮੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨ ਦੇ ਡਾਇਲਾਗ ਵੀ ਸੁਣਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸੋਹਣੇ ਡਾਇਲਾਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੂਲ ਗੱਲ - ਅਜਿਹੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਵਾਲੇ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕੀ ਪਤਾ ਚਲਦਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਚਲਦਾ ਹੈ... ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹਰ ਪੱਤੇ ਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਸੁਣਾਉਣ ਨਾਲ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ, ਪਰ ਪਤਾ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਬਾਪ ਅਨਜਾਣ ਬਣ ਭੋਲੇਪਨ ਨਾਲ ਭੋਲਾਨਾਥ ਦੇ ਰੂਪ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਫਿਰ ਭੋਲੇ ਕਿਉਂ ਬਣਦੇ? ਕਿਉਂਕਿ ਰਹਿਮਦਿਲ ਬਾਪ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਪ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਪਾਪ ਨਾ ਵੱਧਦੇ ਜਾਣ, ਉਹ ਰਹਿਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਮਝਾ? ਅਜਿਹੇ ਬੱਚੇ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨ ਬਾਪ ਨਾਲ ਵੀ ਅਤੇ ਨਿਮਿਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਬਹੁਤ ਚਤੁਰ ਬਣ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਰਹਿਮਦਿਲ, ਭੋਲਾਨਾਥ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਹਰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਕਰਮ ਦਾ, ਮਨ ਦੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਹਰ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਦਿਲ ਨੂੰ ਜਾਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਹਰ ਬੱਚੇ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੀ ਹੈ। ਹਰ ਘੜੀ ਦੇ ਦਿਲ ਦੀ ਧੜਕਣ ਅਤੇ ਮਨ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਚਾਰਟ ਬਾਬਾ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਹੈ। ਦੱਸ ਵੀ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਤਿਥੀ, ਸਥਾਨ, ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਕੀ - ਕੀ ਕੀਤਾ - ਸਭ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਅਨਜਾਣ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਅੱਜ ਸਾਰਾ ਚਾਰਟ ਵੇਖਿਆ।

ਖੁਦ ਦਾ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਤੇਜ਼ ਸਪੀਡ ਨਾਲ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ 'ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ' ਦੀ ਕਮੀ ਹੈ। ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਨਾ ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੇ ਨੂਰੇ ਰਤਨ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਨੈਣਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਾਈ ਹੋਈ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬਿੰਦੂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋ। ਨੈਣਾਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਬਿੰਦੂ ਹੀ ਸਮਾਂ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਨਹੀਂ ਸਮਾਂ ਸਕੇਗਾ। ਕਦੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਮੱਥੇ ਵਿੱਚ ਚਮਕਣ ਵਾਲੀ ਮਸਤਕ - ਮਨੀ, ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ ਸਿਤਾਰਾ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋ, ਕਦੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਰਾਈਟ ਹੈਂਡ ਸਾਕਾਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਦੀਆਂ ਬਾਹਵਾਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ, ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋ। ਕਦੇ ਅਵਿਅਕਤ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਸਵਰੂਪ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋ। ਅਜਿਹੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਅਨੇਕੇ ਅਲੌਕਿਕ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ। ਸਿਰਫ ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਰੀਤੀ ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਕਰੋ, ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋ। ਇਸ ਮਹਿਸੂਸਤਾ - ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਧਾਓ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੀ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਖੁਦ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦਰਪਣ ਵਿੱਚ ਛੋਟਾ - ਜਿਹਾ ਦਾਗ ਵੀ ਸਾਫ਼ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ਤਾਂ ਸਮਝਾ, ਖੁਦ ਦੇ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਮਹਿਸੂਸਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਵੋ, ਸਿਰਫ ਗਿਣਤੀ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ ਨਾ ਹੋਵੋ - ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਪਰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ, ਸੂਝ ਪ੍ਰਤੀ, ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਤੀ ਸਦਾ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਗਾਵੋ। ਸਮਝਾ? ਕਈ ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਪ ਇਹ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਪਰ ਬਾਪ ਕੀ ਕਰੇ, ਨਾਲ ਤੇ ਲੈ ਹੀ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਥੀ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਇਸਲਈ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਾਚਾਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਥੀ ਸਮਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਪਿੱਛੇ - ਪਿੱਛੇ ਆਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਤੇ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਉਹ ਤੇ ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਸਾਥੀ ਤਾਂ

ਸਮਾਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਥੀ ਹੋ ਜਾਂ ਬਰਾਤੀ ਹੋ? ਬਾਰਾਤ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਇਸਲਈ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਬਾਰਾਤ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਬਾਰਾਤ ਤਾਂ ਵੈਰਾਇਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਲੇਕਿਨ ਸਾਥੀ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਅੱਛਾ।

ਇਹ ਈਸਟਰਨ ਜੇਨ ਹੈ। ਈਸਟਰਨ ਜੇਨ ਕੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਸੂਰਜ ਕਿਥੋਂ ਚੜ੍ਹਾਉਣਗੇ? ਬਾਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਹੋਈ ਉਹ ਗੱਲ ਤਾਂ ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਹੋ ਗਈ। ਪਰ ਹੁਣ ਕੀ ਕਰੇਗੇ? ਪੁਰਾਣੀ ਗੱਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਤਾਂ ਨਸ਼ਾ ਚੰਗਾ ਹੈ? ਹੁਣ ਕੋਈ ਨਵੀਨਤਾ ਦਾ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਾਓ ਜੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿਚੋਂ ਨਿਕਲੇ ਕਿ ਇਹ ਈਸਟਰਨ ਜੇਨ ਨਾਲ ਨਵੀਨਤਾ ਦਾ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ! ਜੇ ਕੰਮ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਨੇ ਨਾ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਹੁਣ ਕਰ ਕੇ ਵਿਖਾਓ। ਫੰਕਸ਼ਨ, ਸੈਮੀਨਾਰ ਕੀਤੇ, ਆਈ. ਪੀ. (ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਟ ਵਿਅਕਤੀ) ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ, ਅਖਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ - ਇਹ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਨਵੀਨਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਝਲਕ ਵਿਖਾਓ। ਸਮਝਾ।

ਬਾਪ ਦਾ ਘਰ ਸੋ ਆਪਣਾ ਘਰ ਹੈ। ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਪਹੁੰਚ ਗਏ ਹੋ। ਦਿਲ ਦਾ ਆਰਾਮ ਸਥੂਲ ਆਰਾਮ ਵੀ ਦਿਲਵਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਦਿਲ ਦਾ ਆਰਾਮ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਰਾਮ ਦੇ ਸਾਧਨ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਬੇਆਰਾਮ ਹੁੰਦੇ। ਦਿਲ ਦਾ ਆਰਾਮ ਹੈ ਮਤਲਬ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਰਾਮ ਨਾਲ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਰਾਮ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਆਰਾਮ ਹੈ ਨਾ, ਕਿ ਆਉਣ - ਜਾਣਾ ਬੇਆਰਾਮ ਲਗਦਾ ਹੈ? ਫਿਰ ਵੀ ਮਿੱਠੇ ਡਰਾਮੇ ਦੀ ਭਾਵੀ ਸਮਝੋ। ਮੇਲਾ ਤਾਂ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਮਿਲਣਾ, ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲਣਾ - ਇਹ ਮੇਲਾ ਮਨਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਮਿੱਠੀ ਭਾਵੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ।

ਸ੍ਰਵਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਹਰ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੂਫ਼ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਦਵਾਰਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਪਸੰਦ ਸਫਲਤਾ ਪਾਉਣ ਵਾਲੇ ਦਿਲ ਖੁਸ਼ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਦਿਲਾਰਾਮ ਬਾਪ ਦੇ ਅੱਗੇ ਸੱਚੀ ਦਿਲ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਫਲਤਾ - ਸਵਰੂਪ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿਲਾਰਾਮ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਦਿਲ ਤੋਂ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਕਾਰ।

"ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਵਿਅਕਤ - ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ"

ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦੀ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਤਮਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਜਿੱਥੇ ਬਾਪ ਦੀ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਸਦਾ ਮਾਇਆ ਤੋਂ ਸੇਫ਼ ਰਹੇਗੇ। ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮਾਇਆ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਮਿਹਨਤ ਤੋਂ ਆਪੇ ਹੀ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੇ। ਸਦਾ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਮਿਹਨਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਮੌਜ ਅਨੁਭਵ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਉਂਦੀ। ਜਿਵੇਂ, ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਜਦੋਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾਈ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਇਮਤਿਹਾਨ ਦੇ ਦਿਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੌਜ ਨਾਲ ਖੇਡਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਮਿਹਨਤ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਮਤਿਹਾਨ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੌਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਜਿੱਥੇ ਮਿਹਨਤ ਹੈ ਉੱਥੇ ਮੌਜ ਨਹੀਂ। ਜਿੱਥੇ ਮੌਜ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਮਿਹਨਤ ਨਹੀਂ। ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਉੱਚੀ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਉੱਚੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਿਜੇਈ ਹਾਂ ਹੀ, ਪਾਸ ਹੋਏ ਹੀ ਪਏ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਹੈ, ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੌਜ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋ, ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾ ਦਾ ਫਲ ਇਸ ਵਕਤ ਵੀ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਾਂਦੇ ਰਹੇਗੇ। ਸੇਵਾ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਫਲ ਮਿਲੇਗਾ।

"ਵਿਦਾਈ ਦੇ ਵਕਤ - ਭਾਈ - ਭੈਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ"

ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਾਨ ਬਨਾਉਣ ਦੀ ਸੁਭਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਉਡਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬਣਨੇ ਹੀ ਹਨ, ਕਿਵੇਂ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਬਨਾਉਣਾ ਹੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਏਸੇ - ਵੈਸੇ ਨੂੰ ਤਾਂ ਨਾਲ ਲੈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਦੀ ਵੀ ਤੇ ਸ਼ਾਨ ਹੈ ਨਾ ਬਾਪ ਸੰਪੰਨ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਸਾਥੀ ਲੰਗੜਾ ਜਾਂ ਲੂਲਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸਜੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਲੂਲੇ - ਲੰਗੜੇ ਬਰਾਤੀ ਹੋਣਗੇ, ਸਾਥੀ ਨਹੀਂ, ਇਸਲਈ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਬਾਰਾਤ ਸਦਾ ਲੂਲੀ - ਲੰਗੜੀ ਵਿਖਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਕਮਜ਼ੋਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਧਰਮਰਾਜਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਨਗੀਆਂ। ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਸਮਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਵਾਰਾ ਸਫਲਤਾ ਮੂਰਤ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਸਾਗਰ ਭਵ ਜਦੋਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝ ਲਵੋ ਤਾਂ ਸਫਲਤਾ ਮੂਰਤ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਸਮਾਉਣਾ ਮਤਲਬ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੀਆਂ ਵਿਅਕਤ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਭਾਵ ਦਾ ਅਸ਼ਿਕ ਰੂਪ ਸਮਾਇਆ ਹੋਇਆ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਅਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਬੋਲ ਕਲਿਆਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਬਦਲ ਦੇਵੇ ਜਿਵੇਂ ਅਕਲਿਆਣ ਦਾ ਬੋਲ ਸੀ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਅਵਗੁਣ ਨੂੰ ਗੁਣ ਵਿੱਚ, ਨਿੰਦਾ ਨੂੰ ਸਤੁਤੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦੇਵੇ - ਉਦੋਂ ਕਹਾਂਗੇ ਮਾਸਟਰ ਸਾਗਰ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਨਾ ਵੇਖ ਸਾਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਸਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਤੀਵਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਹਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :-ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਯੁੱਗ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦਾ ਭਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸਭਦਾ ਭਲਾ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਬਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਵਧਾਈਆਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਕਿਉਂ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਦੀਆਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਵਧਾਈਆਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਤੰਗ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਡੋਰ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।
- ਗੀਤ:-** ਆਖਿਰ ਵਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਅੱਜ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਅਮਰਕਥਾ ਕੌਣ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ? ਅਮਰਕਥਾ ਕਹੇ ਜਾਂ ਸੱਤ ਨਰਾਇਣ ਦੀ ਕਥਾ ਕਹੇ ਜਾਂ ਤੀਜਰੀ ਦੀ ਕਥਾ ਕਹੇ - ਤਿੰਨੇ ਹੀ ਮੁੱਖ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕਿਸ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕੌਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ? ਸਤਿਸੰਗ ਤਾਂ ਇਸਨੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿਣਗੇ ਫਲਾਣਾ ਸੰਨਿਆਸੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਾਨੰਦ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਤੇ ਢੇਰ ਸਤਿਸੰਗ ਹਨ। ਗਲੀ - ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਸਤਿਸੰਗ ਹੈ। ਮਹਿਲਾਵਾਂ ਵੀ ਕਿਤਾਬ ਚੁੱਕ ਬੈਠ ਸਤਿਸੰਗ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕੌਣ ਹੈ? ਪਰਮਾਤਮਾ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿਣਗੇ ਉਹ ਈਸ਼ਵਰ ਤੇ ਨਾਮ - ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾਮ -ਰੂਪ ਤੋਂ ਨਿਆਰੀ ਚੀਜ਼ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਕਾਰ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਜਾਵੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਾਕਾਰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਬਾਪ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਨਿਰਾਕਾਰ ਗੰਡ ਫਾਦਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਹੋਈ। ਜਨਮ ਬਾਏ ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਆਏ ਹੋ, ਇਹ ਫਲਾਣਾ ਪੰਡਿਤ ਹੈ, ਗੁਰੂ ਹੈ। ਢੇਰ ਦੇ ਢੇਰ ਨਾਮ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਕੁਝ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਹੀ। ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਸ਼ਿਸ਼ਯ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਫਲਾਣਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਨਿਰਾਕਾਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਕੇ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਜੋ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਪਾਵਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਜੋ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਈ ਕੱਚੇ ਹਨ, ਕਈ ਪੱਕੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਜੋ ਆਤਮਾ ਹੈ ਉਸਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਸੰਸਕਾਰ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਆਰਗਨਜ ਦੇ ਦਵਾਰਾ ਕਿ ਮੈਂ ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ। ਪਰੰਤੂ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ - ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਸਨ ਉਹ ਹੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਕੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨਗੇ ਫਿਰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਦੇ ਆਦਤੀ ਹਨ, ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣਾ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਚੋਲਾ ਲੈਕੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹਨ ਉਸਦੇ ਆਰਗਨਜ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਬਾਕੀ ਸਿਰਫ ਗੀਤਾ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਕੋਈ ਰਾਜਭਾਗ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਮਿਲ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵਕਤ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਦਾ ਫਰਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤੇ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਹੈ। ਜੋ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਦੇਵਤੇ ਸਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਗਿਆਨ ਹੈ ਹੀ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਲਈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੁਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਸਤਿਯੁਗ ਹੁਣ ਹੈ ਕਲਯੁਗ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ 8 ਜਨਮ ਫਿਰ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ 12 ਜਨਮ ਇੱਕ ਜਨਮ ਹੁਣ ਤੁਹਾਡਾ ਸਭਤੋਂ ਵਧੀਆ ਜਨਮ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖਵੰਸ਼ਾਵਲੀ। ਇਹ ਹੈ ਸ੍ਵੇਤਮ ਧਰਮ। ਦੇਵਤਾ ਸ੍ਵੇਤਮ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹੈ। ਦੇਵਤੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਲਬਧ ਭੋਗਦੇ ਹਨ।

ਅੱਜਕਲ ਬਹੁਤ ਸੋਸ਼ਲ ਵਰਕਰ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ। ਉਹ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨਾ। ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਸੋਸ਼ਲ ਵਰਕਰ ਆਦਿ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੂਜੀਏ ਸੀ ਫਿਰ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਿਵ ਦਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਸ੍ਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ

ਪੂਜਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੇ ਹੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਵਿਕਾਰੀ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਨਾ। ਫਿਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਪੁਜੀਏ ਸੀ ਫਿਰ ਪੂਜਾਰੀ ਬਣੇ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਪੌੜੀ ਉੱਤਰਦੇ - ਉੱਤਰਦੇ ਇੱਕਦਮ ਪਟ ਤੇ ਆ ਡਿੱਗੋ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਸ੍ਵ ਦਾ ਭਲਾ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਦੀ ਹੁਣ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਕੇ ਸਭਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਸਤਿਯੁਗ ਸੀ ਤਾਂ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਸੀ ਹੋਰ ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸਨ।

ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚਿਓ ਮੇਰਾ ਜਨਮ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਇਆ ਸੀ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਜਸਵ ਅਸਵਮੇਯ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਰੂਪ ਗਿਆਨ ਯੋਗ। ਸਵਰਾਜ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਰਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵਿਘਨ ਵੀ ਪਏ ਸਨ, ਹੁਣ ਵੀ ਪੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਮਾਤਾਵਾਂ ਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਨਗਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਛੱਡਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਸਾਡੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ। ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਦੁਪਦੀ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਹੋਈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਬੇਹੱਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣ ਆਏ ਹੋ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਕੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਗਏ ਤਾਂ ਖਲਾਸ, ਇੱਕਦਮ ਡਿੱਗ ਪੈਣਗੇ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਵਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਬਣੇ ਸਨ ਉਹ ਹੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤਿਗਿਆ ਕਰਣਗੇ ਫਿਰ ਕੋਈ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਵੀ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਗੱਲ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ। ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ, ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੋਗੇ ਅਤੇ ਸਵਦਰਸ਼ਨ ਚੱਕਰ ਫਿਰਾਉਂਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਓਗੇ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਦੋ ਰੂਪ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਪਰੰਤੂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਨੂੰ ਜੇ ਸ਼ੰਖ ਚੱਕਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਉਹ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਤਾਂ ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੱਕਰ ਦੇ ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਮੁਵੀ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਹੁਣ ਆਤਮਾ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਉਹ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਸੇ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ। ਆਤਮਾ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਚਮਕਦਾ ਹੋਇਆ ਸਿਤਾਰਾ ਹੈ ਜੋ ਭ੍ਰਿਕੂਟੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੇ, ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰਕੇ ਰੱਖੀਏ ਕਿ ਵੇਖੀਏ ਕਿ ਆਤਮਾ ਨਿਕਲਦੀ ਕਿਵੇਂ ਹੈ? ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ ਹੈ - ਆਤਮਾ ਕੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ? ਬਾਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਤਮਾ ਸਟਾਰ ਮਿਸਲ ਹੈ। ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਬਿਨਾਂ ਉਸਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਅਰਜੁਨ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਇਆ ਅਖੰਡ ਜੇਤੀ ਹੈ। ਅਰਜੁਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਮੈਂ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇਜੇਮਈ ਆਦਿ ਕੁਝ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਆਕੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਪਤਾ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਕਿਵੇਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਆਕੇ ਬੋਲਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਨੁੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਆਤਮਾ ਕੋਈ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਜਾਂਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਵੱਡਰਫੁਲ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਵੀ ਸਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਪਹਿਲੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਪੁੱਛਦੇ ਵੀ ਸਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਇਸਲਈ ਕਿ ਮੈਂ ਜਾਕੇ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਵਾਂ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ 84 ਜਨਮ। ਤਾਂ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਪਹਿਲੇ ਆਏ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਜਰੂਰ 84 ਜਨਮ ਲਏ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਤੇ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਕੇ ਰਾਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਸੀ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਯੁਗੇ - ਯੁਗੇ ਅੱਖਰ ਲਿਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੀੜੀ ਕਿਵੇਂ ਉੱਤਰਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਚੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ। ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਫਿਰ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ। ਹੁਣ ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ ਸ੍ਵ ਦੀ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਯੁਗ। ਸਭ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਆਵੇਗੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਾਇਸਲੇਸ ਵਰਲਡ। ਫਿਰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤੇ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਹੋਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ, ਯਥਾ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਤਥਾ ਪ੍ਰਜਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੇ ਭਾਰਤਵਾਸੀਓ ਤੁਸੀਂ ਵਾਇਸਲੇਸ ਵਰਲਡ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਹੁਣ ਹੈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਰਲਡ। ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਹਨ ਬਾਕੀ ਇੱਕ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਜਦੋਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਵੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਆਕੇ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਕਰੇਗਾ ਨਾ। ਸੁਖਸਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰਣਗੇ। ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਰਚਨਾ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਵਕਤ ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਪਾਵਨ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਟਾਈਮ ਤਾਂ ਲਗਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਹੈ। ਉਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਆਰਫਨ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਲੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਾਰੇ ਮਿਲਕੇ ਕਿਵੇਂ ਹੋਈਏ। ਭਾਈ - ਭਾਈ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਬਾ ਤੇ ਅਨੁਭਵੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵੀ ਇਸਨੇ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਗੁਰੂ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡੋ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ। ਸ੍ਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਸਤ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਕਹਿੰਦੇ

ਹਨ ਨਾ। ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਪੜ੍ਹਦੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਨ ਫਿਰ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣੇਗੀ। ਭਾਰਤ ਹੀ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਕਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਕਦੇ ਪਰਲੈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਜੇ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਪਿੱਪਲ ਦੇ ਪੱਤੇ ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਏ - ਹੁਣ ਪਿੱਪਲ ਦੇ ਪੱਤੇ ਤੇ ਤਾਂ ਬੱਚਾ ਆ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਗਰਭ ਤੋਂ ਜਨਮ ਲਵੋਗੇ, ਬਹੁਤ ਆਰਾਮ ਨਾਲ। ਉੱਥੇ ਗਰਭ ਮਹਿਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਹੈ ਗਰਭ ਜੇਲ੍ਹ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਗਰਭ ਮਹਿਲ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਨਾ ਰਚਤਾ ਨੂੰ, ਨਾ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਹੈ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ। ਤੁਸੀਂ ਮਾਸਟਰ ਸਾਗਰ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ (ਮਾਤਾਵਾਂ) ਹੋ ਨਦੀਆਂ ਅਤੇ ਇਹ ਗੋਪ ਹੈ ਗਿਆਨ ਮਾਨਸਰੋਵਰ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਦੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸਰੋਵਰ। ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਡਾ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਆਸ਼ਰਮ ਸੀ। ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਦਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਫਰਮਾਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ ਜੇ ਕੁਝ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਉਹ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ, ਮੱਧਿਆਜੀ ਭਵ। ਇਸ ਕਬਰਿਸਥਾਨ ਨੂੰ ਭੁੱਲਦੇ ਜਾਵੋ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੁਫਾਨ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਆਉਣਗੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਡਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਤੁਫਾਨ ਆਉਣਗੇ ਪਰ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤੂਲੋਕ ਦੀਆਂ ਯਾਤਰਾਵਾਂ, ਅਮਰਲੋਕ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਇਹ ਹੈ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰੋ।

ਬੱਚੇ, ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਦੀਆਂ ਕਿੰਨੀਆਂ ਤਾਰਾਂ ਭੇਜਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੱਤਵਮ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਵਧਾਈਆਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧਾਈਆਂ ਹੋਣ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਤੁਸੀਂ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਫਿਰ ਜੇ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਰਕਸ ਅਤੇ ਚੰਗਾ ਨੰਬਰ ਮਿਲੇਗਾ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਵਧਾਈਆਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਰਾਵਣ ਦੀਆਂ ਜੰਜੀਰਾਂ ਤੋਂ ਛੁੱਟਦੇ ਹੋ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਤੰਗਾਂ ਹਨ। ਸਭ ਦੀ ਰੱਸੀ ਬਾਪ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਹ ਸਭ ਨੂੰ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਸ੍ਰਵ ਦੇ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹਨ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਸਵਰਗ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਆਨਰ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਵੇਖਣਾ।

2. ਅਸੀਂ ਅਮਰਲੋਕ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਮ੍ਰਿਤੂਲੋਕ ਦਾ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਰਹੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਕਰਮ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁਖਮਈ ਸਥਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਅਵਾਹਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਭਵ: ਜਿੰਨੀ ਲਾਸ਼ ਕਰਮਾਤੀਤ ਸਟੇਜ ਨੇੜੇ ਆਉਂਦੀ ਜਾਵੇਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਵਾਜ਼ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਜਿਆਦਾ ਪਿਆਰੀ ਲੱਗੇਗੀ - ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁਖ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਸੇ ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁਖਮਈ ਸਥਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਸਹਿਜ ਅਵਾਹਨ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਇਹ ਪਾਵਰਫੁਲ ਸਥਿਤੀ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਕਿੰਨੀ ਵੀ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਹੁੰਚਾ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਫੁਲ ਬਣੇ ਤਾਂ ਸੰਗਠਨ ਇੱਕਮਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

- ਮਨੋ ਬੱਚੇ:- "ਮਨੋ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਡੋਰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਬੰਨੀ ਹੈ, ਤੁਹਾਡਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਇੱਕ ਨਾਲ ਹੈ, ਇੱਕ ਨਾਲ ਹੀ ਤੋੜ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਤਮਾ ਆਪਣੀ ਡੋਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਰਸਮ ਅਗਿਆਨ ਵੱਚ ਕੀਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਚਲਦੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ?
- ਉਤਰ:- ਸ.ਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇਸਤਰੀ ਦਾ ਪੱਲਵ ਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਇਸਤਰੀ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸਾਥੀ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਪੱਲਵ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡੀ ਪਰਵਰਸ਼ਿ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਲਈ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਹੋਵੇਗੀ।
- ਗੀਤ:- ਜੀਵਨ ਡੋਰ ਤੁਮਹੀ ਸੰਗ ਬੰਧੀ...

ਓਮ ਸ.ਤੀ। ਵੇਖੋ, ਗੀਤ ਵੱਚ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੀਵਨ ਡੋਰ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਬੰਨੀ ਹੈ। ਜਵੇਂ ਕੋਈ ਕੰਨਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਡੋਰ ਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਨਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜੀਵਨ ਭਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਸਾਥੀ ਹੋਕੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ ਪਰਵਰਸ਼ਿ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਕੰਨਿਆ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਵਰਸ਼ਿ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਨਹੀਂ, ਜੀਵਨ ਤੱਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਵਰਸ਼ਿ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਜੀਵਨ ਡੋਰ ਬੰਨੀ ਹੈ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹੋ, ਟੀਚਰ ਕਹੋ, ਗੁਰੂ ਕਹੋ ਜੋ ਕਹੋ... ਇਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਡੋਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਨਣ ਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਹੱਦ ਦੀ ਸਥੂਲ ਗੱਲ, ਇਹ ਹੈ ਸੂਕਸ਼ਮ ਗੱਲ। ਕੰਨਿਆ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀ ਡੋਰ ਪਤੀ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ, ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਮਝਣ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਵੱਚ ਸਭ ਆਸ਼ੁਰੀ ਮੱਤ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਜੀਵਨ ਦੀ ਡੋਰ ਇੱਕ ਨਾਲ ਬੰਨੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡਾ ਕਨੈਕਸ਼ਨ ਇੱਕ ਨਾਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਾਲ ਹੀ ਤੋੜ ਨਿਭਾਉਣਾ ਹੈ ਕਠਿਕਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਸੁੱਖ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਕਿ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਅਜਹੀ ਬਾਪ ਦੀ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਡੋਰ। ਰੂਹ ਹੀ ਸ੍ਰੀਮਤ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਆਸ਼ੁਰੀ ਮੱਤ ਲੈਣ ਨਾਲ ਤਾਂ ਥੱਲੇ ਡੰਗੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਸ੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਡੋਰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਨਦੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ 21 ਜਨਮ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਅਲਪਕਾਲ ਦੇ ਜੀਵਨ ਡੋਰ ਤੋਂ ਤਾਂ ਥੱਲੇ ਡੰਗਦੇ ਆਏ ਹਾਂ। ਇਹ 21 ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਲਈ ਗਾਰੰਟੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਕਮਾਈ ਕੀਨੀ ਜਬਰਦਸਤ ਹੈ, ਇਸ ਵੱਚ ਗਫ਼ਲਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਮਾਇਆ ਗਫ਼ਲਤ ਬਹੁਤ ਕਰਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੇ ਜਰੂਰ ਕੀਸੇ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਡੋਰ ਬੰਨੀ ਜਿਸ ਤੋਂ 21 ਜਨਮ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਲਿਆ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਡੋਰ ਬੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਲਪ - ਕਲਪ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਗਣਿਤੀ ਨਹੀਂ। ਬੁੱਧੀ ਵੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਡੋਰ ਬੰਨੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਬੰਨੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਕੀਸੇ ਦੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਜੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ ਉਹ ਜਰੂਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਆਵੇਗਾ। ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕੋਟੇ ਵੱਚ ਕੋਊ। ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਪਰਾਏ: ਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਭ ਸ.ਸਤਰ ਕਹਾਣੀਆਂ ਆਦਿ ਹੈ। ਇਹ ਧਰਮ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਜਾਨਣ ਕਵਿ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜੀਵਨ ਦੀ ਡੋਰ ਬੰਨ੍ਹ ਰਹੇ ਹੋ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਡੋਰ ਜੁਟੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਸ ਵੱਚ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਘਰ ਵੱਚ ਬੈਠੇ ਰਹੋ, ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਜੀਵਨ ਡੋਰ ਬੰਨੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਪੱਲਵ ਬੰਨਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਉਹ ਸਥੂਲ ਪੱਲਵ, ਇਹ ਹੈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ। ਭਾਰਤ ਵੱਚ ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਕਦੇ ਆਏ ਸਨ, ਇਹ ਕੀਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਕਦੇ, ਰਾਮ ਦੀ ਜਯੰਤੀ ਕਦੇ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਅੱਖਰ ਲਖਿਦੇ ਹੋ ਪਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੀਨ ਮੂਰਤਾਂ ਤਾਂ ਹਨ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸ੍ਰਸ਼ਿਤੀ ਰਚਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਾਕਾਰ ਵੱਚ ਜਰੂਰ ਚਾਹੀਦੇ ਨਾ। ਬਾਕੀ ਵਸ਼ਿਨੂੰ ਅਤੇ ਸੰ.ਕਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕੱਥੇ ਹਨ, ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਸ਼ਿਨੂੰ - ਸੰ.ਕਰ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਉਹ ਤਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵਸ਼ਿਨੂੰ ਦਵਾਰਾ ਸਤੀਯੁਗ ਵੱਚ ਪਾਲਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਵਨਿਸ਼ ਦਾ ਕੰਮ ਅੰਤ ਵੱਚ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਭਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਸਭ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਇਹ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਵਤ ਇਹ ਹੈ। ਫਲਾਣੇ ਟਾਈਮ, ਫਲਾਣਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਕੀਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਜਯੰਤੀ, ਸ.ਵਿ ਜਯੰਤੀ ਕਦੇ ਹੋਈ, ਕੀਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਅਤੇ ਰਾਧੇ ਦੀ ਉਮਰ ਵੱਚ 2 - 3 ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਫਰਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਤੀਯੁਗ ਵੱਚ ਜਰੂਰ ਪਹਿਲੇ ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੇ ਜਨਮ ਲੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਫਰਿ ਰਾਧੇ ਨੇ। ਪਰ ਸਤੀਯੁਗ ਕਦੇ ਸੀ, ਇਹ ਕੀਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਣ ਵੱਚ ਬਹੁਤ ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕੱਥੇ ਤੱਕ ਸਮਝਣਗੇ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਹਜਿ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ, ਜਰੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਭ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਮਲਿਦਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਓ ਗਾਡ ਫਾਦਰ ਕਹਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਮੰਦਰਿ ਹੈ। ਉਹ ਸ੍ਵਰਗ ਵੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵਰਸਾ ਕੀਸੇ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ? ਜਰੂਰ ਸ੍ਵਰਗ ਦੇ ਰਚਤਾ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਕਦੇ ਕਵਿ ਦਿੱਤਾ, ਉਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਜਦੋਂ ਸਤੀਯੁਗ ਸੀ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਤੀਯੁਗ ਵੱਚ ਅਸੀਂ ਪਵੰਤਰ ਸੀ, ਕਲਯੁਗ ਵੱਚ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਸੰਗਮ ਤੇ ਗਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਸਤੀਯੁਗ ਵੱਚ ਨਹੀਂ। ਉਥੇ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਹੈ। ਜਰੂਰ ਅਗਲੇ ਜਨਮ ਵੱਚ ਗਿਆਨ ਲੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਹੁਣ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਬਾਪ ਹੀ ਕਰੇਗਾ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਤਾਂ ਸਤੀਯੁਗ ਵੱਚ ਸੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਕੱਥੇ ਮਲਿੀ? ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹੀ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਸੀ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ

ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਨੇ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਸਮਝਿਆ ਸੀ ਉਹ ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਇਹ ਸਪੈਲਿੰਗ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਮੋਸਟ ਸਵੀਟੇਸਟ ਝਾੜ ਦਾ ਕਲਮ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਵੀ ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ। ਪਹਿਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬਾਜ਼ੋਲੀ ਖੇਡਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਚੋਟੀ ਜਰੂਰ ਆਵੇਗੀ। ਬਰੋਬਰ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਯੱਗ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸ.ਵਿ ਅਤੇ ਰੂਦਰ ਦਾ ਯੱਗ ਹੈ। ਰੂਦਰ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਹੀ ਕਹਿਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਸ਼ਿਨ ਨੇ ਯੱਗ ਨਹੀਂ ਰਚਿਆ। ਇਸ ਰੂਦਰ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਤੋਂ ਵਨਿਸ਼ ਜਵਾਲਾ ਪਰਜਵਲਤਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਦਾ ਯੱਗ ਪਤਤਿ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਰੂਦਰ ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨਰਿਕਾਰ ਹੈ, ਉਹ ਯੱਗ ਕਵਿ ਰਚੇ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਨੁੱਖ ਤਨ ਵੱਚਿ ਨਾ ਆਵੇ। ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਯੱਗ ਰੱਚਦੇ ਹਨ। ਸੂਕ੍ਸ਼ਮ ਅਤੇ ਮੂਲ ਵਤਨ ਵੱਚਿ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਸਤਯੁਗ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਰਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਜੀਵਨ ਦੀ ਡੋਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਇਹ ਡੋਰ ਕੀਉ ਬੰਨੀ ਹੈ? ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ੁੱਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਅਸੀਂ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਤੁਸੀਂ ਸੋ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ। ਤੁਹਾਡਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਪਿਛੋਂ ਤੁਸੀਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੇ - ਲੈਂਦੇ ਸਤ੍ਰੀਯ ਧਰਮ ਵੱਚਿ ਆਏ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜਾਈ ਚਲੀ ਗਈ ਫਰਿ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਆਏ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਇਹ ਚੱਕਰ ਕਵਿ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਨੇ - ਇਨੇ ਜਨਮ ਲਏ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਹੇ ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਸ ਤਨ ਵੱਚਿ ਦੋ ਮੂਰਤੀਆਂ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ.ਵਿ ਪਰਮ ਆਤਮਾ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੋ ਮੂਰਤੀਆਂ ਇਕੱਠੀਆਂ ਹਨ - ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਅਤੇ ਸ.ਵਿ। ਸੰਕਰ ਕਦੇ ਪਾਰ੍ਟ ਵੱਚਿ ਆਉਂਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਕੀ ਵਸ਼ਿਨੂੰ ਸਤਯੁਗ ਵੱਚਿ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੋ ਦੇਵਤਾ ਬਣੋਗੇ। ਅਸੀਂ ਸੋ ਦਾ ਅਰਥ ਅਸਲ ਵੱਚਿ ਇਹ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - ਆਤਮਾ ਸੋ ਪਰਮਾਤਮਾ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੋ ਆਤਮਾ। ਕੀਨਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਹੀ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੱਤ ਸੁਰੂ ਹੋ ਗਈ। ਸਤਯੁਗ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੀ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਭ ਹੋਣਾ ਡਰਾਮਾ ਵੱਚਿ ਨੂੰਧ ਹੈ ਨਾ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰੇ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ, ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਰਚਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਜੋ ਹੈ ਉਹ ਇਸ ਯੱਗ ਵੱਚਿ ਸਵਾਹ ਹੋ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਵਨਿਸ਼ ਜਵਾਲਾ ਇਸ ਯੱਗ ਤੋਂ ਪ੍ਰਜਵਲਤਿ ਹੋਣੀ ਹੈ। ਪਤਤਿ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਤਾਂ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਕਵਿ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹੋ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਆਓ ਤਾਂ ਪਤਤਿ ਦੁਨੀਆਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਇਕੱਠੀ ਰਹੇਗੀ ਕੀ? ਪਤਤਿ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਵਨਿਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਵੱਚਿ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਭਾਰਤ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸ੍ਵਰਗ ਦੇ ਗੇਟ ਖੁੱਲੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਹੈ, ਪਤਤਿ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਪੀਸ ਦੇ ਲਈ ਮੱਥਾ ਮਾਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਕੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਜੋ ਹੁਣ ਤੀਜਾ ਨੇਤਰ ਮਲਿਆ ਹੈ ਉਹ ਕਸਿ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਫਰਿ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਕਈ ਵਾਰੀ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੀਤਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਫਰਿ ਸ਼ਰਾਪ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਸਹਜਿ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੰਨਾ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਫਰਿ ਗਰੀਬ ਕੀਉ ਬਣੇ? ਇਹ ਸਭ ਡਰਾਮਾ ਵੱਚਿ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗਿਆਨ, ਭਗਤੀ, ਵੈਰਾਗ। ਭਗਤੀ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਉਦੋਂ ਹੋਵੇ ਜਦੋਂ ਗਿਆਨ ਮਲਿੰ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਮਲਿਆ ਤਾਂ ਭਗਤੀ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਹੋਇਆ। ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ। ਇਹ ਤਾਂ ਕਬਰਸਿਤਾਨ ਹੈ। 84 ਜਨਮ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਘਰ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਚਲੇ ਆਵੋਗੇ। ਵਿਕਰਮ ਵਨਿਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਨਹੀਂ। ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਾਲ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ ਗੰਗਾ ਸਨਾਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਇਆ ਨੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫੂਲ (ਮੂਰਖ) ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਅਪ੍ਰੈਲ ਫੂਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਚੰਤਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਹਨ - ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਕੀ ਹਾਂ, ਕਲ ਅਸੀਂ ਕੀ ਹੋਵਾਂਗੇ? ਪਰ ਮਾਇਆ ਘੱਟ ਨਹੀਂ। ਮਾਇਆ ਡੋਰ ਬੰਨਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਖਿਚਤਾਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਫਰਿ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ। ਇਸ ਵੱਚਿ ਮਹਿਨਤ ਹੈ ਇਸਲਈ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਕਸਿ ਨੇ ਦਿੱਤਾ, ਇਹ ਕੋਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਰਿ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਰਹੇ ਹੋ। ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬਰੋਬਰ ਠੀਕ ਹੈ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਹਸਿਬ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਅੱਧਾਕਲਪ ਭਗਤੀ ਕਰਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚ ਗਏ ਹੋ। ਮੰਨੋ ਬੱਚੇ - ਬਾਪ ਤੁਹਾਡੀ ਸਭ ਥਕਾਨ ਦੂਰ ਕਰਣਗੇ। ਹੁਣ ਭਗਤੀ ਹਨ੍ਹੇਰਾ ਰਾਹ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਕੀਥੇ ਇਹ ਦੁੱਖਧਾਮ, ਕੀਥੇ ਉਹ ਸੁੱਖਧਾਮ। ਮੈਂ ਦੁੱਖਧਾਮ ਨੂੰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਬਣਾਉਣ ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਚਿੰ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਮਹਿਮਾ ਹੈ। ਸ.ਵਿਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਕੌਣ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਡਰਾਮਾ ਵੱਚਿ ਸਾਰੀ ਨੂੰਧ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹੋ ਕੀ ਹੋ ਪਤਤਿ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਸ.ਵਿ ਦੀ ਜਯੋਤੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਨੇ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਫਰਿ ਸ.ਵਿ ਨੇ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜੋ ਸ.ਵਿ ਜਯੋਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵੱਚਿ ਗਿਆਨ ਇੱਕਦਮ ਬੈਠ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡੋਰ ਇੱਕ ਦੇ ਨਾਲ ਬੰਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਰਿ ਹੋਰ ਕਸਿ ਦੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੰਨੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਡਾਂਗ ਪਵੇਗੇ। ਪਰਾਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਮੋਸਟ ਸੰਪਿਲ ਹੈ। ਕੋਈ ਠਾਠ - ਬਾਠ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਬਾਪ ਤਾਂ ਮੋਟਰਾਂ ਵੱਚਿ, ਐਰੋਪਲੇਨ ਵੱਚਿ ਘੁੰਮਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਪਤਤਿ ਦੁਨੀਆਂ, ਪਤਤਿ ਸ਼ਰੀਰ ਵੱਚਿ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ ਹੇ ਅਵਨਿਸ਼ਾਸੀ ਸਰਜਨ ਆਓ, ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਲਗਾਓ। ਇੰਜੈਕਸ਼ਨ ਲਗ ਰਹਿਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯੋਗ ਲਗਾਓ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਹੈ ਹੀ 63 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਸ਼ੁੱਖ ਕਰਤਾ। ਅੱਛਾ!

ਮੰਨੋ- ਮੰਨੋ ਸੰਕੀਲਪੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨੀਂਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਪਣੀ ਬੁੱਧੀ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਡੋਰ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਦੀ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ।

2. ਅਸੀਂ ਮੋਸ਼ੇ ਸਵੀਟੇਸਟ ਝਾੜ ਦੀ ਕਲਮ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਪਹਿਲੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਸਵੀਟ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਤੱਤਪਰ ਰਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰਨੇ ਹਨ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਰਵ ਖਜਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਪ੍ਰਤੀ ਯੂਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਧੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ:
ਜਿਵੇਂ ਆਪਣੇ ਹੱਦ ਦੀ ਪ੍ਰਵਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਹੱਦ ਦੇ ਸ਼ਵਭਾਵ - ਸੰਸਕਾਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਵਰਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਮੇਂ ਲਗਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਆਪਣੀ
- ਆਪਣੀ ਪ੍ਰਵਰਤੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਮਤਲਬ ਉਪਰਾਮ ਰਹੋ ਅਤੇ ਹਰ ਸੰਕਲਪ, ਬੋਲ, ਕਰਮ ਅਤੇ ਸੰਬਧ - ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਬੈਲੈਂਸ ਰੱਖੋ ਤਾਂ
ਸਰਵ ਖਜਾਨਿਆਂ ਦੀ ਇਕਾਨਾਮੀ ਦਵਾਰਾ ਘੱਟ ਖਰਚ ਬਾਲਾ ਨਸ਼ੀਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਰੂਪੀ ਖਜਾਨਾ, ਐਨਰਜੀ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਅਤੇ
ਸਥੂਲ ਖਜਾਨੇ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਖਰਚ ਬਾਲਾ ਨਸ਼ੀਨ ਬਣੋ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਦ ਦੇ ਬਜਾਏ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਪ੍ਰਤੀ ਯੂਜ਼ ਕਰੋ ਤਾਂ ਸੱਧੀ ਸਵਰੂਪ
ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਇੱਕ ਦੀ ਲਗਨ ਵਿੱਚ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮਗਨ ਰਹੋ ਤਾਂ ਨਰਿਵਿਪਿਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਾਤੀ ਦਾ ਨਸ਼ਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਮੁੱਖ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਕੀ ਹੋਣਗੀਆਂ?

ਉੱਤਰ:- 1. ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋਂ ਲੰਗਰ ਉਠਿਆ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਇਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਕਿਨਾਰਾ ਛੱਡ ਚੁਕੇ ਹਨ। 2. ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਉਹ ਜੋ ਹੱਥਾਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਮਤਲਬ ਕਰਮਯੋਗੀ ਹੋਣ। 3. ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਰਥਾਤ ਕਮਲ ਫੁਲ ਸਮਾਨ। 4. ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਰਥਾਤ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। 5. ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਅਰਥਾਤ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਤੇ ਵਿਜੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਕੌਣ? ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਇਹ ਕਦੀ ਭੁੱਲੇ ਨਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ, ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਵਰਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸੂਦਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨ ਬਗੈਰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਵਰਸਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਸ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਭ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਇਹ ਹੈ ਅਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਭਾਵੇਂ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਵੀ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਆਦਿ ਦੇਵ ਦਾ ਮੰਦਿਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਹਾਵੀਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਦਿਲਵਾਲਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਿਲ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਨਾ ਕਿ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਆਦਿ ਦੇਵ ਬ੍ਰਾਹਮਾ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ, ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਹ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਯਾਦ ਹੈ ਬੜੀ ਸਹਿਜ। ਯੋਗ ਅੱਖਰ ਸੰਨਿਆਸੀਆਂ ਨੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਯੋਗ ਕਾਮਨ ਅੱਖਰ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਆਸ਼ਰਮ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ, ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਬਾਪ ਬੈਠੇ ਹਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ - ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ, (ਦਾਦੇ) ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਇਸਲਈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਚਿੰਤਰ ਵੀ ਭਾਵੇਂ ਰੱਖੇ ਤਾਂ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ, ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਦੀ ਆਪਣੀ ਜਾਤੀ ਨੂੰ ਭੁੱਲਦੇ ਹਨ ਕੀ? ਤੁਸੀਂ ਸੂਦਰਾਂ ਦੇ ਸੰਗ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਬ੍ਰਾਹਮਣਪਣਾ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਉੱਚ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨਾਲੇਜਫੁਲ ਹੋ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਜਾਣੀ ਜਾਨਣਹਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹੈ ਨਾ। ਉਸ ਦਾ ਵੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਭ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ ਹੈ ਉਹ ਬੈਠ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਉਹ ਬੀਜਰੂਪ ਹਨ। ਝਾੜ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਵੀ ਉਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਹੀ ਇਹ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਪਦਵੀ ਪਾਵੋਗੇ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਆਏ ਸੀ ਫਿਰ ਅਸ਼ਰੀਰੀ ਬਣ ਕੇ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਸਭ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ। ਜੱਦ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੈ ਚਲਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਦੈਵੀ ਸੰਬੰਧ। ਇੱਥੇ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਕਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਮੈਂ ਉਸ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ, ਜਿੱਥੇ ਵਿਕਾਰ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦੀ। ਇਹ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰੋਧ ਦੇ ਲਈ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ ਕਿ ਇਹ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ। ਕਾਮ ਨੂੰ ਜਿੱਤਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਹੀ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਤਿਤ ਅੱਖਰ ਵਿਕਾਰ ਤੇ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਗ ਦੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜੱਦ ਤੱਕ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕੁਝ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ ਐਕੁਰੇਟ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਅੱਗੇ ਚਲਕੇ ਸਮਝਣਗੇ। ਚਾਹੁੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਵਨ ਵਰਲਡ, ਵਨ ਰਾਜ, ਵਨ ਰਿਲੀਜਨ, ਵਨ ਭਾਸ਼ਾ ਹੋਵੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋਵੇ - ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਇੱਕ ਰਾਜ, ਇੱਕ ਧਰਮ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸ੍ਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰਾਮਰਾਜ ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। 100 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਤੁੱਛ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਵੱਛ

ਬੁੱਧੀ ਬਣਦੇ ਹੇ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਚੱਲੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਕਮਲ ਫੁਲ ਸਮਾਨ ਪਵਿੱਤਰ ਰਹੇ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੇ। ਬਾਪ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਰਗਨਸ ਦਵਾਰਾ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੀ ਅਰਗਨਸ ਦਵਾਰਾ ਸੁਣਦੀਆਂ ਹੋ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣਾ ਛੀ - ਛੀ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪੂਜਾ ਦੇ ਲਾਇਕ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਗਾਇਨ ਲਾਇਕ ਹੋ, ਪੂਜਣ ਲਾਇਕ ਦੇਵਤੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਸ੍ਰਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਪੂਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਗਾਇਨ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦਾ। ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੀ ਸੂਦਰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਦਿ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੌਣ ਹਨ? ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੋਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਪਵਿੱਤਰ ਹੁੰਦੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸ੍ਰਰਗ ਦੇ ਲਾਇਕ ਬਣ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਜਰੂਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹੀ ਹੋ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਬੈਠ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਝਾੜ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੇ ਪੱਕੇ ਬਣ ਜਾਣਗੇ ਉਹ ਫਿਰ ਜਾਕੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਨਵਾਂ ਝਾੜ ਹੈ। ਮਾਇਆ ਦੇ ਤੂਫਾਨ ਵੀ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੂਫਾਨ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਇੱਥੇ ਮਾਇਆ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ। ਅਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੀਏ। ਤਮੇ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੀਏ। ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਹੈ ਯਾਦ ਤੇ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਾਲੇ ਵੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਕੋਈ ਆਕੇ ਸਿਖਾਏ। ਹੁਣ ਯੋਗ ਵੀ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਹੈ ਹਠਯੋਗੀ, ਦੂਜੇ ਹਨ ਰਾਜਯੋਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰਾਜਯੋਗੀ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ ਜੋ ਬਾਪ ਹੀ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਬਦਲੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਫਰਕ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਬੈਕੁੰਠ ਦੀ ਵੀ ਜਯੰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਮੁਅਫਿਕ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਾਇਆ ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਵਿਕਰਮ ਕਰਵਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਲੱਗੀ ਚਮਾਟ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਚਮਾਟ ਨਹੀਂ ਖਾਣਗੇ। ਇਹ ਬਾਕਸਿੰਗ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਸਾਡਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਹੈ ਦੁਸ਼ਮਣ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸ਼ਾਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ - ਦੋ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। (ਪਤਿਤ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ) ਹੁਣ ਪਾਰਲੋਕਿਕ ਬਾਪ ਨੇ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਕੱਡਿਆ ਹੈ, ਬੱਚੇ ਇਹ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤਰੂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਓ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਵੀ ਪਤਿਤ ਨਾ ਬਣੇ। ਜਨਮ - ਜਨਮਾਂਤ੍ਰ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ ਇਸ ਵਿਕਾਰ ਨਾਲ ਇਸਲਈ ਕਾਮ ਮਹਾਸ਼ਤ੍ਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਸਭ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਪਤਿਤ ਕੋਈ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਸਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਸਾਰੇ ਦੁਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਦਿਨ ਹੈ। ਦਿਨ ਹੈ ਰਾਮ ਦਾ, ਰਾਤ ਹੈ ਰਾਵਣ ਦੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਰਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਰਥ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਸਿਰਫ ਪੁਰਸਾਰਥ ਵਿੱਚ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਰੀਤੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਹੁਣ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਕੇ ਵਾਪਿਸ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਤਾਂ ਸੁੱਧ ਹੰਕਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਬਾ ਦੀ ਮੱਤ ਤੇ ਇਸ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਸ੍ਰਰਗ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਰਾਜ ਕਰਣਗੇ। ਜਿਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨਗੇ ਉਨ੍ਹੀ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਬਣੇ, ਚਾਹੇ ਪਰਜਾ ਬਣੇ। ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਦੇਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਹੁਣ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਲੋਕਿਕ ਸੰਬੰਧ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਇਹ ਬਾਪ ਮੱਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਹਾਂ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਬੱਚੇ, ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਵੀ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਬਹਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਤਾਂ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਸਵੇਰੇ ਨੂੰ। ਅੱਛਾ ਫਿਰ ਕੋਈ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਕੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਕਹਿਣਗੇ ਕੀ ਕਿ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਆਕੇ ਸਮਝਾਓ, ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਵਾਂਗਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਗੁਪਤ ਗੂੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਨਾ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਸਮਝਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਕਿਉਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਇਸ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ, ਤੁੱਟ ਤਾਂ ਇਹ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ਹੈ। ਮੰਮਾ ਵੀ ਸਮਝਾਉਂਦੀ ਸੀ ਨਾ। ਉਹ ਵੀ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ ਮੰਮਾ - ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸੂਕ੍ਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਫਾਲੇ ਫਾਦਰ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਰੈਂਡਰ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਗਰੀਬ ਹਨ, ਸਾਹੁਕਾਰ ਹੋ ਨਾ ਸਕਣ। ਗਰੀਬ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤਾਂ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਦੀ ਲੈਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਮਹਿਲ ਨਾ ਇੱਥੇ, ਨਾ ਉੱਥੇ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਝੋਲੀ ਭਰਨੀ ਹੈ। ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੇਰੀ ਝੋਲੀ ਭਰੋ। ਪਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ, ਕਿਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਝੋਲੀ ਭਰ ਦੇ... ਝੋਲੀ ਭਰਨ ਵਾਲੀ ਤਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ ਹੈ, ਜੇ ਪੈਸਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਕੋਲ ਤਾਂ ਜਾਂਦੇ ਨਹੀਂ, ਸੰਕਰ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵ ਅਤੇ ਸੰਕਰ ਇੱਕ ਹੈ ਪਰ ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਨਾ ਹੈ।

ਬਾਪ ਆਕੇ ਸੱਚ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੈ ਹੀ ਦੁੱਖ ਹਰਤਾ ਮੁੱਖ ਕਰਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਧੰਧਾ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਲਈ ਰਾਏ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਝੂਠ ਬੋਲਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਨਬਜ਼ ਵੇਖ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਹਾਂ ਅਤੇ ਕਰ ਨਾ ਸਕਣ ਅਜਿਹੀ ਰਾਏ ਹੀ ਕਿਉਂ ਦਵਾਂ। ਨਬਜ਼ ਵੇਖ ਰਾਏ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਰ ਵੀ ਸਕੇ। ਕਹਾਂ ਅਤੇ ਕਰਨ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਾਫਰਮਾਨਦਾਰ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਣ। ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਹੈ। ਸਰਜਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਆਉਣਾ ਪਵੇ। ਉਹ ਪੂਰੀ ਰਾਏ ਦੇਣਗੇ। ਸਭ ਨੂੰ ਪੁੱਛਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਹੁਣ ਕੀ ਕਰੀਏ? ਬਾਪ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਗਵਾਸੀ ਤਾਂ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਸੰਗਮਵਾਸੀ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਨਾ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਨਾ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਜੇ - ਜੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੰਗਰ ਇਸ ਛੀ - ਛੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਉੱਠ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਲਯੁਗੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਕਿਨਾਰਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਤਿੱਖਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਘੱਟ। ਕੋਈ ਹੱਥ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਮਤਲਬ ਫਿਰ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਖਵਈਆ ਸਾਨੂੰ ਹੁਣ ਲੈ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਯਾਤਰਾ ਤਾਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਕ ਹੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਿਆਰੀ ਯਾਤਰਾ ਹੈ। ਹਾਂ ਤੁਫਾਨ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜੋ ਯਾਦ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਕਾ ਕਰੋ। ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ। ਤੁਸੀਂ ਕਰਮਯੋਗੀ ਹੋ। ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਹੱਥ ਕਾਰ ਡੇ ਦਿਲ ਯਾਰ ਡੇ... ਅੱਧਾਕਲਪ ਤੁਸੀਂ ਆਸ਼ਿਕ ਮਾਸੂਕ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ। ਬਾਬਾ ਇੱਥੇ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਹੈ, ਹੁਣ ਸਾਨੂੰ ਸੁੱਖਧਾਮ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਓ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸ੍ਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਪਾਇਆ ਸੀ, ਹੁਣ ਗਵਾਇਆ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਸ੍ਰਗ ਸੀ ਤਾਂ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਭਾਰਤ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹੀ ਬਹੁਤ ਮਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਵੀ ਹੈ, ਸਭ ਤੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਵੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਗਰੀਬ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਭ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਅਨਾਜ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਿਥੋਂ ਮੰਗਣਾ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ ਪਰ ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਹੈ ਜੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸੱਤ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਪਰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਥੋੜੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲੇ ਖਲਾਸ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਨਾ ਗਰਭ ਜੇਲ ਵਿੱਚ, ਨਾ ਉਸ ਜੇਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਜੇਲ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵੀ ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਕਦੀ ਜੇਲ ਦਾ ਮੂੰਹ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗਾ। ਦੋਨੇ ਜੇਲ ਨਹੀਂ ਰਹੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਇਹ ਮਾਇਆ ਦਾ ਪਾਮਪ ਹੈ। ਵੱਡਿਆਂ - ਵੱਡਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਖਲਾਸ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਅੱਜ ਬਹੁਤ ਮਾਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਲ ਮਾਨ ਹੀ ਖਲਾਸ। ਅੱਜ ਹਰ ਇੱਕ ਗੱਲ ਕਵਿਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂਤ ਵੀ ਕਵਿਕ ਹੁੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਉਪਦ੍ਰਵ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਅੱਗੇ ਚਲ ਵੇਖਣਾ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਡਰਾਵਣਾ ਸੀਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਾਖਸ਼ਾਤਕਾਰ ਵੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਮੁੱਖ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਮਨਸਾ - ਵਾਚਾ - ਕਰਮਣਾ ਬਹੁਤ - ਬਹੁਤ ਐਕੁਰੇਟ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣ ਕੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸੂਦਰਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨੇ ਹਨ।
2. ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਜੋ ਰਾਏ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਉਸ ਤੇ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਚਲਕੇ ਫਰਮਾਨਦਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਕਰਮਯੋਗੀ ਬਣ ਹਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸਰਵ ਦੀ ਝੋਲੀ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਭਰਨੀ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਦੇ ਮਹੱਤਵ ਨੂੰ ਸਮਝਕੇ ਸਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਯੂਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਪੰਨ ਭਵ: ਖੁਦ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਸੰਪੰਨ ਬਣਾਉਣ 4ਵੇਂ ਲਈ ਰੋਜ਼ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਤਨ ਦੀ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਸੈਰ ਕਰੋ। ਜਿਵੇਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵੀ ਸਹਿਯੋਗ ਹੈ, ਬੁੱਧੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸਟੇਜ ਦਾ ਵੀ ਸਹਿਯੋਗ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਦੇ ਵਰਦਾਨੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਮਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਸਟੇਜ ਦੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਾਵਰਫੁੱਲ ਸਟੇਜ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਸਮਾਨ ਬੀਜਰੂਪ ਸਥਿਤੀ। ਸਾਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਵੀ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਪਰ ਵਰਦਾਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਯੂਜ਼ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਖਜਾਨੇ ਨਾਲ ਸ਼ਕਤੀਹੀਣ, ਪਰਵਸ਼ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬਣਾਓ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ ਸੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਇਸ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਬਲ ਜਮਾਂ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕੰਮ ਆਵੇਗਾ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਵੈਰਾਗੀ ਬੱਚੇ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਹੜੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਦਾ ਰਹਿਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

ਉੱਤਰ:- ਇਹ ਸਾਡਾ ਛੀ - ਛੀ ਚੋਲਾ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਛੱਡ ਵਾਪਸ ਘਰ ਜਾਣਾ ਹੈ - ਇਹ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਸਦਾ ਰਹੇ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਵਰਸਾ ਯਾਦ ਰਹੇ, ਦੂਸਰਾ ਕੁਝ ਵੀ ਯਾਦ ਨਾ ਆਵੇ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦੇ ਦਾ ਵੈਰਾਗ। ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝਾ ਸਿਰ ਤੋਂ ਉਤਰ ਜਾਵੇ। ਆਤਮਾ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ ਸਹਿਜ ਗੱਲਾਂ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਪਾਠਸ਼ਾਲਾ। ਬਰੇਬਰ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ। ਭਗਵਾਨ ਬਾਪ ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਭਗਵਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ। ਇਹ ਜਰੂਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਸਵਰਗ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਸ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਜਰੂਰ ਮਿਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਦੇ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ ਮਤਲਬ ਵਰਸਾ ਦੇਣ। ਇਸ ਵਕਤ ਸਭਨੂੰ ਰਾਵਣ ਦਾ ਸ਼ਰਾਪ ਹੈ ਇਸਲਈ ਸਾਰੇ ਦੁਖੀ ਹਨ। ਹੁਣ ਕਲਯੁਗ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਹਾਂ। ਜੋ ਵੀ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਦਾਦੇ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ। ਇੰਨੇ ਫੇਰ ਬੱਚੇ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਹੈ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੀ ਬੱਚਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਾਦੇ ਤੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਹੈ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ। ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਜੱਦ ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਚਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਜਰੂਰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਰਾਜਾਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਇਹ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਸੀ। ਪ੍ਰੰਤੂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਦੇਣਗੇ, ਜਰੂਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਦੇਣਗੇ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਹੁਣ ਕਲਪ ਦਾ ਸੰਗਮ ਹੈ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਬੀ. ਕੇ. ਕਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ ਦੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਅਡੋਪਸ਼ਨ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀ ਹਾਂ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਬੱਚਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਜਿਸਨੂੰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਏ। ਅਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਸੀ। ਪਿਛਾੜੀ ਤੱਕ ਫਿਰ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਆਇਆ, ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਧਰਮ ਹੁਣ ਤੱਕ ਹੈ। ਫਿਰ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਦਵਾਰਾ ਅਸੀਂ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਬਣੇ। ਅੱਜ ਤੋਂ 2 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲਾਂ ਕ੍ਰਾਇਸਟ ਆਇਆ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ - ਪਹਿਲਾਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਫਿਰ ਰਜੇ, ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਫਿਰ ਰਜੇ, ਤਮੇ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹੋ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ। ਮੁੱਖ ਧਰਮ ਹਨ ਚਾਰ। ਤੁਹਾਡਾ ਧਰਮ ਅੰਧਾਕਲਪ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਧਰਮ ਦੇ ਹੋ। ਲੇਕਿਨ ਵਿਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੇ ਪਰੰਤੂ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹੋ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ। ਫਿਰ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ਤੁਹਾਡਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦਾ ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਵਰਣ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਪਰੰਤੂ ਵਰਸਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਵਾਰਾ ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਈ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰੇ ਦਵਾਰਾ ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਨਾਲ ਸਾਰੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਸਮਝ ਲਵੇਗੇ। ਉਹ ਗਿਆਨ ਮੈਨੂੰ ਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਆਨੰਦ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹਾਂ। 21 ਜਨਮ ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ੇ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਗੰਗਾ ਦਾ ਪਾਣੀ ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ। ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਪਾਣੀ ਕੋਈ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਨਦੀਆਂ ਤਾਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਨ, ਤੇ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਨ ਪਾਣੀ ਦਾ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ " ਸ੍ਰਵ ਦੀ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਰਾਮ।" ਉਹ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ।

ਬਾਬਾ ਆਕੇ ਗਿਆਨ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਭਗਤੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਕੁਝ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋ ਸਦਾ ਸੁਖ ਦਾ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਗੰਗਾ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਯਾਤਰਾ ਜੋ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਸਿਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਹੈ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ,

ਜਿਸਮਾਨੀ ਬਾਪ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਹਨ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਪੱਕਾ - ਪੱਕਾ ਯਾਦ ਕਰ ਲਵੋ। ਬਾਬਾ ਵੀ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿੰਨੇ ਬਾਪ ਹਨ ਤਾਂ ਮੂੰਝ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ? ਬਾਪ ਤਾਂ ਸਭ ਦਾ ਇੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦੇ - ਤਿੰਨ ਬਾਪ ਕਿਵੇਂ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਸ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਦੁਖ ਵਿੱਚ। ਦੁਖ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਾਨੂੰ ਦੁਖ ਤੋਂ ਛੁਡਾਓ। ਤਾਂ ਦੇ ਬਾਪ ਹੋਏ ਨਾ। ਇੱਕ ਜਿਸਮਾਨੀ ਬਾਪ, ਦੂਸਰਾ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ। ਜਿਸ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਮਾਤ - ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਲਕ ਤੇਰੇ... ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੈਂ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ। ਲੈਕਿਕ ਮਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁਖ ਘਨੇਰੇ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਦੁਖ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਬਾਪ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਾਪ ਹੀ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ, ਦੂਸਰਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪੁੱਛ ਨਾ ਸਕੇ।

ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਗਾਉਂਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਆਵੋਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਿਵਾਏ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਂਗੇ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਸਭ ਦੁਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਸੁਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਬਾਪ ਆਕੇ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀ ਕਹਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਪੱਥਰਬੁੱਧੀ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਬੀ. ਕੇ. ਕੀ ਹਨ! ਮੰਮਾ ਬਾਬਾ ਕੌਣ ਹੈ! ਇਹ ਕੋਈ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਾਧੂ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕਹਿਣਗੇ, ਮਾਤਾ - ਪਿਤਾ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਬਾਪ ਤਾਂ ਆਕੇ ਦੈਵੀ ਧਰਮ ਦਾ ਰਾਜ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਜਾ ਰਾਣੀ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਸਨ ਫਿਰ ਅਪਵਿੱਤਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਪੂਜੀਏ ਸਨ, ਉਹ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ 21 ਜਨਮ ਸੁਖ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਕੁਮਾਰੀ ਉਹ ਜੇ 21 ਕੁਲ ਦਾ ਉਧਾਰ ਕਰੇ। ਇਹ ਤੁਹਾਡਾ ਗਾਇਨ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਹੋ, ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਭਾਵੇਂ ਵੱਡੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਮਰਜੀਵਾ ਬਣ, ਸਭ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਢੇਰ ਬੱਚੇ ਹਨ ਹੋਰ ਟ੍ਰਿਪੀ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਫਿਰ ਇਹ ਸਭ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨਗੇ। ਇਹ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਯੱਗ ਹੈ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਾਜਸਵ ਯੱਗ, ਸਵਰਾਜ ਪਾਉਣ ਦਾ ਯੱਗ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਾਜ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰਾਜਸਵ ਅਸ਼ਵਮੇਧ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਵਿੱਚ ਕੀ ਕਰਨਾ ਹੈ? ਸ਼ਰੀਰ ਸਹਿਤ ਜੋ ਕੁਝ ਹੈ, ਉਹ ਬਲਿਹਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਾਹਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਯੱਗ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਫਿਰ ਰਾਜ ਪਾਵੋਗੇ। ਬਾਪ ਯਾਦ ਦਵਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਗਾਉਂਦੇ ਸੀ ਕਿ ਹੋ ਬਾਬਾ, ਤੁਸੀਂ ਜਦੋਂ ਆਵੋਗੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਵਾਂਗੇ, ਵਾਰੀ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਸਭ ਬ੍ਰਹਮਾਕ੍ਰਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ ਤਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਭਾਵੇਂ ਰਹੇ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿਵਹਾਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੰਤੂ ਪਾਵਨ ਰਹਿਣਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਕਮਲ ਪੁਸ਼ਪ ਸਮਾਨ। ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝੋ। ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਆਸ਼ਿਕ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਹਾਂ ਇੱਕ ਮਸ਼ੂਕ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਮਸ਼ੂਕ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਅੱਧਾਕਲਪ ਦੇ ਆਸ਼ਿਕ ਹੋ ਜਿਸਨੂੰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਹੈ ਹੀ ਰਾਤ, ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਠੋਕਰਾਂ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਤੁਸੀਂ ਠੋਕਰਾਂ ਖਾਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਮਹਾਦੁਖੀ ਹੋ ਗਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ। ਇਹ ਪੈਸਾ ਆਦਿ ਸਭ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕੋਈ ਕਰੋੜਪਤੀ ਹਨ, ਰਾਜਾ ਹਨ, ਬੱਚੇ ਪੈਦਾ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਸਮਝਣਗੇ ਇਹ ਧਨ ਸਾਡੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਲਈ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਪੁੱਤਰ, ਪੋਤਰੇ ਖਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੁਝ ਵੀ ਖਾਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਹੀ ਖ਼ਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹਾ ਸਮਾਂ ਹੈ। ਵਿਘਨ ਬਹੁਤ ਪੈਣਗੇ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਣਗੇ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਇੰਝ ਲੜਣਗੇ ਜੋ ਖੂਨ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਬਹਿਣਗੀਆਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਲੜਾਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਯੋਗਬਲ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭਿਅੰਕਰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਝੱਟ ਭੱਜ ਜਾਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਭੱਜ ਜਾਣਗੇ। ਜੋ ਪੱਕੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਦੂਸਰਾ ਨਾ ਕੋਈ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੱਥ ਕਾਰ ਡੇ .. ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਘਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਭਾਲਣਾ ਹੈ। ਪਰੰਤੂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪਾਂ ਦਾ ਬੋਝਾ ਉਤਰ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਿਰਫ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ, ਪਰੰਤੂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡੋਗੇ, ਬਾਬਾ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੰਛਰਾਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੈ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੇ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਾਈਆਂ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਾਕੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਾਕੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਸਦੇ ਲਈ ਇਹ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਵਾਧਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਰ ਆਦਿ ਦਵਾਰਾ ਕਿੰਨੇ ਸੁਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਾਜਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਬਾਕੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪ੍ਰਜਾ। ਵਜ਼ੀਰ ਵੀ ਪ੍ਰਜਾ ਦੀ ਲਾਈਨ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਢੇਰ ਪ੍ਰਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੀ ਲੱਖਾਂ ਦੇ ਅੰਦਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਨੂੰ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇ ਨਾ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ - ਸਭ ਕੁਝ ਕਰਦੇ ਨਿਰੰਤਰ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜਿਵੇਂ ਆਸ਼ਿਕ - ਮਸ਼ੂਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਿਸਮਾਨੀ ਲਵ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਆਸ਼ਿਕ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਮਸ਼ੂਕ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪੜ੍ਹਦੇ - ਪੜ੍ਹਦੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਦੈਵ ਨਿਰੋਗੀ ਵੀ ਬਣੋਗੇ। ਫਿਰ 84 ਦੇ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹੇ ਜਨਮ, ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਇਤਨੇ ਜਨਮ। ਅਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਪੂਰੇ 84 ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾਇਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਚੱਲਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਟ੍ਰਿਪੀ ਨੂੰ ਪਾਵੋਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਗਲੀ - ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਕਿ ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਚੱਲੋ ਘਰ ਵਾਪਸ। ਇਹ ਤਾਂ ਛੀ - ਛੀ ਚੋਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ

ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ। ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਹੱਦ ਦਾ ਘਰਬਾਰ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੈ ਹਠਯੋਗੀ। ਉਹ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਇਹ ਭਗਤੀ ਵੀ ਅਨਾਦਿ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਭਗਤੀ ਤਾਂ ਦਵਾਪਰ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। 84 ਪੌੜੀਆਂ ਉਤਰੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸੋ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਕਹਿਣਗੇ ਹਮ ਸੋ ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਜੋ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਸਨ ਉਹ ਹੁਣ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਸਨ, ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਸਭ ਆਦਿ - ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੋ। ਉਹ ਜੋ ਕਹਿੰਦੇ ਆਤਮਾ ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ ਜਾਂ ਈਸ਼ਵਰ ਸ੍ਵਵਿਆਪੀ ਹੈ, ਇਹ ਰਾਂਗ ਹੈ। ਸਭ ਵਿੱਚ ਆਤਮਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਤਾਂ ਸਭ ਫਾਦਰਜ਼ ਹੋ ਗਏ ਨਾ। ਕਿੰਨੇ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਪਹਿਲੋਂ ਜੋ ਸੁਣਦੇ ਸਨ ਉਹ ਮੰਨ ਲੈਂਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸੱਚ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਾ ਤੀਸਰਾ ਨੇਤ੍ਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ ਮੱਧ ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਅਮਰਕਥਾ ਵੀ ਇਹ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸੂਖਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਕਥਾ ਆਦਿ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਭ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਸੈਪਲਿੰਗ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹੋ, ਅਮਰ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਉੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਸਰਾ ਜਾਕੇ ਲਵੋਗੇ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਮਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰੋਂਦੇ ਪਿੱਟਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਬਿਮਾਰੀ ਆਦਿ ਕੋਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਸਦਾ ਏਵਰਹੇਲਦੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਮਰ ਵੀ ਵੱਡੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਪਤਿਤਪਣਾ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਹੁਣ ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰ ਲੈਣਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ 84 ਦਾ ਚਕ੍ਰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਲੈਣ ਆਇਆ ਹੈ। ਪਾਵਨ ਬਣਨ ਦੀ ਯੁਕਤੀਆਂ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਰਸੇ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ 16 ਕਲਾਂ ਸੰਪੂਰਨ ਫਿਰ ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਲਾ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਹੀ ਦੁਖ ਤੋਂ ਛੁਡਾਕੇ ਸੁਖ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਲਿਬਰੇਟਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਭਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੇ ਗੁਰੂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲ ਥੋੜੀ ਨਾ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਗੁਰੂ ਚਲਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਚੇਲਾ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਚੇਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਗੜਬੜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਗੱਦੀ ਦੇ ਲਈ ਲੜ੍ਹ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਬਣੋਗੇ ਤਾਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਖਾਵੋਗੇ ਅਤੇ ਪਦਵੀ ਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਯਾਦ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜੋ ਬੁਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਾਲੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਹੋ ਜਾਣ। ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਿਵਬਾਬਾ, ਦੂਜਾ ਨਾ ਕੋਈ.. ਇਸ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

2. ਸਵਰਾਜ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸ਼ਰੀਰ ਸਹਿਤ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਹੈ, ਉਹ ਬਲਿਹਾਰ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਇਸ ਰੂਦਰ ਯੋਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਕੁਝ ਸਵਾਹਾ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਰਾਜ ਪਦਵੀ ਮਿਲੇਗੀ।

ਵਰਦਾਨ:- ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਬਣ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸ੍ਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਵਰੂਪ ਭਵ: ਜੋ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਨ ਉਹ ਸਦਾ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਈਆਂ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਹਨ, ਸ੍ਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਸਵਰੂਪ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿਦਿਆ ਦੀ ਸਟੇਜ ਖੁਦ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੋ ਅੰਸ਼ ਮਾਤਰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸਵਭਾਵ ਸੰਸਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ, ਨਾਮ - ਮਾਨ - ਸ਼ਾਨ ਦੇ ਮੰਗਤਾ ਹਨ। ਕੀ, ਕਿਉਂ, ਦੇ ਕੁਵਸ਼ਚਨ ਵਿੱਚ ਚਿਲਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਪੁਕਾਰਨ ਵਾਲੇ, ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਬਾਹਰ ਦੂਸਰਾ ਰੂਪ ਹੈ - ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨੀ ਤੂੰ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਸਲੋਗਨ:- ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਤਿੰਦਰੀਏ ਸੁਖ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਹਨ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਨੂੰ ਪਰਿਸਤਾਨ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਇਸਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਵੈਰਾਗ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਵੰਡਰਫੁਲ ਸਰਵੈਂਟ ਹੈ, ਕਿਵੇਂ?

ਉੱਤਰ:- ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਬੱਚੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਧੋਬੀ ਹਾਂ, ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਤਾਂ ਕੀ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਛੀ - ਛੀ ਗੰਦੇ ਕਪੜੇ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਾਫ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਆਤਮਾ ਰੂਪੀ ਕਪੜੇ ਸਵੱਛ ਬਣਨ ਨਾਲ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਸੁੱਧ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਵੰਡਰਫੁਲ ਸਰਵੈਂਟ ਹੈ ਜੋ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦੋ ਛੂ ਮੰਤਰ ਨਾਲ ਸਭ ਨੂੰ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਾਫ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਅਹਿਮ ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਵਧਰਮ ਹੈ ਸ਼ਾਂਤ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਕੋਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਆਪ ਸ਼ਾਂਤ ਸਵਰੂਪ, ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਹਾਂ, ਥੋੜਾ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਂਤ ਰਹਿ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਮੈਂ ਕਰਮਇੰਦਰੀਆਂ ਦੇ ਬੋਝ ਤੋਂ ਥੱਕ ਗਈ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸਵਧਰਮ ਵਿੱਚ ਟਿੱਕ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ, ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹਾਂ। ਪਰ ਕਰਮ ਤਾਂ ਕਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਤੱਕ ਬੈਠੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਹਿਵਾਸੀ ਹਾਂ। ਸਿਰਫ ਇੱਥੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਮੈਂ ਟਾਕੀ ਬਣਿਆ ਹਾਂ। ਅਹਿਮ ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ, ਮਮ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ੀ। ਆਤਮਾ ਪਾਵਨ ਅਤੇ ਪਤਿਤ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ 5 ਤਤ੍ਵ ਵੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ 5 ਤੱਤਵ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ। ਸੋਨੇ ਵਿੱਚ ਖਾਦ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਸੋਨਾ ਪਤਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਹੀ ਹੈ ਯੋਗ ਅਗਨੀ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹਠਯੋਗ ਆਦਿ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯੋਗ ਅਗਨੀ ਇਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਪਾਪ ਸੜਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ, ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਝਾੜ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਜੱਦ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਬੁੱਧੀ ਉੱਪਰ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ, ਜੇ ਹੁਣ ਥੱਲੇ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਸਿਸਟੀ ਦਾ ਜੋ ਝਾੜ ਹੈ, ਕਈ ਵੈਰਾਇਟੀ ਧਰਮਾਂ ਦਾ, ਉਹ ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਪਤਿਤ ਹੈ। ਜੜਜੜੀਭੂਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤੇ, ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਅਸੁਰ। ਬਾਕੀ ਅਸੁਰ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੀ ਲੜਾਈ ਲੱਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਸੁਰੀ 5 ਵਿਕਾਰਾਂ ਤੇ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਬਾਕੀ ਕੋਈ ਹਿੰਸਕ ਲੜਾਈ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹਿੰਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹੱਥ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਓਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਡਬਲ ਅਹਿੰਸਕ ਹੋ। ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਚਲਾਉਣਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਕਾਮ ਕਟਾਰੀ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੁੱਖ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਿਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਦੇਵਤਾ ਦੇ ਅੱਗੇ ਮਹਿਮਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ - ਆਪ ਸਰਵਗੁਣ ਸੰਪੰਨ...। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਜੱਦ ਪਾਵਨ ਹਨ ਉਦੋਂ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੂਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਆਦਿ ਕਿੰਨੀ ਧੁੰਨ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਸੀਤਾਰਾਮ...। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਪਤਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਾ - ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਜੱਦ ਤੱਕ ਮੈਂ ਆਵਾਂ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਫਿਰ ਹੈ ਵੈਰਾਗ। ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੁਣ ਖਤਮ ਹੋਈ ਹੈ। ਨਵਾਂ ਘਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਵੈਰਾਗ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੂਰਗ ਰੂਪੀ ਘਰ ਬਣਾਕੇ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਹੈ ਨਰਕ। ਸੂਰਗ ਹੈ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ। ਨਰਕ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਹੁਣ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਅਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਪੁਰਾਣੇ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਤੇ ਅਸੀਂ ਪਰਿਸਤਾਨ ਬਣਾਵਾਂਗੇ। ਇਹੀ ਜਮੁਨਾ ਦਾ ਕੰਠਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੇ ਮਹਿਲ ਬਨਣਗੇ। ਇੱਥੇ ਹੀ ਦਿਲੀ ਜਮੁਨਾ ਨਦੀ ਆਦਿ ਹੋਵੇਗੀ ਬਾਕੀ ਇਹ ਜੋ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੇ ਕਿਲੇ ਸੀ, ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ। ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਜਰੂਰ ਫਿਰ ਇਹ ਬਨਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਯੱਗ ਤਪ ਦਾਨ ਆਦਿ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹੋ ਫਿਰ ਵੀ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਫਸਟਕਲਾਸ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਭਚਾਰੀ ਭਗਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਗਿਆਨ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਅਵਿਭਚਾਰੀ ਗਿਆਨ। ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਜਿਸ ਦੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਹੁੰਦੇ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸੁਖੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਬਹੁਤ ਸੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਨਾਮ ਲੈਣ ਨਾਲ ਮੁੱਖ ਮਿੱਠਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤੋਂ ਨਾ ਸੁਣੋ। ਇਹ ਹੈ ਤੁਹਾਡਾ ਅਵਿਭਚਾਰੀ

ਗਿਆਨ। ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਬਣੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਹੀ ਵਰਸਾ ਮਿਲੇਗਾ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਬਾਪ ਵੀ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਮੈਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਸਥਾਈ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਤੋਂ ਫਿਰ ਝੱਟ ਗੀਤਾ ਜਯੰਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਗਿਆਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਵਿੱਦਿਆ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਰੂਹ ਹੀ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਪਾਣੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਪਾਣੀ ਨੂੰ ਥੋੜੀ ਗਿਆਨ ਕਹਿਣਗੇ। ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਬਨਣਗੇ, ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਥੋੜੀ ਪਾਵਨ ਬਨਣਗੇ। ਨਦੀਆਂ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਨ ਹੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਜੱਦ ਕੋਈ ਮਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਗੰਗਾ ਦਾ ਜਲ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਜਲ ਹੈ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਚਲਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਗਊ ਮੁਖ ਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਗੋਮੁੱਖ ਤੁਸੀਂ ਚੇਤਨ ਹੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਮੁਖ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਗਊ ਤੋਂ ਦੁੱਧ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਪਾਣੀ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਜੇ ਇੱਕ ਵਾਰੀ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਫਿਰ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਬਾਦ ਹੋਵੇਗਾ, ਹੁਬਹੂ ਰਿਪੀਟ। ਇਹ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਸਾਰੀਆਂ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਭ ਦੁਰਗਤੀ ਵਿੱਚ ਪਏ ਹਨ। ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਸੀ ਕਿ ਰਾਵਣ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਸਾੜਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਦਸ਼ਹਿਰਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੇ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਹੈ ਨਾ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਜੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਹੈ ਉਹ ਲੰਕਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਕੋਈ ਹੱਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵੀ ਅੱਧਾਕਲਪ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਵਿੱਭਚਾਰੀ ਭਗਤੀ ਫਿਰ ਵਿਭਚਾਰੀ ਭਗਤੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਦੁਸ਼ਹਿਰਾ, ਰੱਖੜੀ ਆਦਿ ਸਾਰੇ ਹੁਣੇ ਦੇ ਤਿਉਹਾਰ ਹਨ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਦੇ ਬਾਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਯੰਤੀ। ਹੁਣ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੂਰੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅੱਜ ਕੰਸਪੂਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋ, ਕਲ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੂਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਥੋੜੀ ਇੱਥੇ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹੀ ਹਨ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ। ਉਹ ਹੈ ਫਸਟ ਪ੍ਰਿੰਸ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੱਦ ਵੱਡਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੱਦ ਗੱਦੀ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਇਹ ਰਾਸਲੀਲਾ ਆਦਿ ਉਹ ਤਾਂ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬੈਠ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਏ ਇਹ ਹੋ ਕਿਵੇਂ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੀ ਮਹਿਮਾ ਇੱਕ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਵੱਡੇ ਅਫ਼ੀਸਰ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ ਤਾਂ ਕਹਿਣਗੇ ਤੁਸੀਂ ਠੀਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਉਹ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾ ਨਾ ਸਕਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕੋਈ ਸੁਣੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਬੀ. ਕੇ. ਬਣਿਆ ਅਤੇ ਸਭ ਕਹਿਣਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਦੂ ਲੱਗ ਗਿਆ ਹੈ। ਬੀ. ਕੇ. ਦਾ ਨਾਮ ਸੁਣਿਆ, ਬਸ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਹ ਜਾਦੂ ਕਰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਥੋੜਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦੇ ਤਾਂ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਇਹ ਬੀ. ਕੇ. ਜਾਦੂ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਬਸ ਇਹ ਤਾਂ ਸਿਵਾਏ ਆਪਣੇ ਦਾਦਾ ਦੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮੰਨਦੀ ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਆਦਿ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਬਾਬਾ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਮਨਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿ ਭਗਤੀ ਨਾ ਕਰੋ। ਆਪੇ ਹੀ ਛੁੱਟ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਭਗਤੀ ਛੱਡਦੇ ਹੋ, ਵਿਕਾਰ ਛੱਡਦੇ ਹੋ, ਇਸ ਤੇ ਹੀ ਹੱਗਾਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਮੈਂ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਰਚਦਾ ਹਾਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਸੁਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਦੇ ਵਿਘਨ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਯੱਗ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਵੀ ਹੈ - ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਤੋਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਜਵਾਲਾ ਪ੍ਰਜਵਲਿਤ ਹੋਈ। ਜੱਦ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇ ਤੱਦ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰੋਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਕਹਿਣਗੇ ਅਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਬੀ. ਕੇ. ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਾਰੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਇਸ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲਗਣੀ ਹੈ। ਨੈਚਰਲ ਕਲੈਮਿਟੀਜ਼ ਵੀ ਆਵੇਗੀ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਰਸੋ ਮੁਅਫ਼ਿਕ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਪਿਸਕੇ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਚ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ - ਆਤਮਾ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਹੇਲਿਕਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰੀਰ ਸਭ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਚਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ। ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਚੀਜ਼ ਸੁੱਧ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਹਵਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸੁੱਧਤਾ ਦੇ ਲਈ। ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਜਿਸਮਾਨੀ ਗੱਲਾਂ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਵਾਰਾ ਹੋਈ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਜਰੂਰ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਾਓ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਬੋਲੇ ਸਥਾਪਨਾ ਫਿਰ ਵਿਨਾਸ਼। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ। ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਤਾਂ ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ ਨਾ। ਆਦਿ ਦੇਵ ਅਤੇ ਆਦਿ ਦੇਵੀ। ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਦੇ ਵੀ ਲੱਖਾਂ ਮੰਦਿਰ ਹਨ। ਕਿੰਨੇ ਮੇਲੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਜਗਤ ਅੰਬਾ ਦੇ ਬੱਚੇ, ਗਿਆਨ - ਗਿਆਨੇਸ਼੍ਵਰੀ ਫਿਰ ਬਣਨਗੇ ਰਾਜ - ਰਾਜੇਸ਼੍ਵਰੀ। ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ ਬਣਦੇ ਹੋ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ ਤੋਂ ਦੀਪਮਾਲਾ ਤੇ ਵਿਨਾਸ਼ੀ ਧਨ ਮੰਗਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਭ ਕੁਝ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਆਯੂਸ਼ਵਨ ਭਵ, ਪੁਤਰਵਾਨ ਭਵ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡੀ ਉਮਰ 150 ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨਾ ਯੋਗ ਲਗਾਵੇਗੇ ਉਨ੍ਹੀ ਉਮਰ ਵੱਧਦੀ ਰਹੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਕੇ ਯੋਗੇਸ਼ਵਰ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਹਨ ਭੋਗੇਸ਼ਵਰ। ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਿਕਾਰੀ, ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜ ਧੋਇ...ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਧੋਬੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕੇ ਸਾਫ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਫਿਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਨਵਾਂ ਸੁੱਧ ਮਿਲੇਗਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਕਪੜੇ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਿਰਫ ਮਨਮਨਾ ਭਵ ਹੋਣ ਨਾਲ ਸ਼ਰੀਰ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਛੂ ਮੰਤਰ ਹੈ ਨਾ। ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਉਪਾਏ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਚਲਦੇ - ਫਿਰਦੇ ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਰਾ ਵੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਸਿਰਫ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਸਰਵੈਂਟ ਬਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਬੁਲਾਇਆ ਹੀ ਹੈ ਹੋ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ, ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਓ। ਅੱਛਾ ਬੱਚੇ ਆਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਸਰਵੈਂਟ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਜੱਦ ਤੁਸੀਂ ਬਹੁਤ ਪਤਿਤ ਬਣੇ ਹੋ ਤੱਦ ਹੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਚਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਮੈਂ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਆਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ

ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਹੈ - ਮਨਮਨਾਭਵ, ਮੱਧਿਆਜੀ ਭਵ ਮਤਲਬ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੀ ਹੋ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਦਾ ਰਾਜ ਲੈਣ। ਰਾਵਣਪੁਰੀ ਦੇ ਬਾਦ ਹੈ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ। ਕੰਸਪੁਰੀ ਦੇ ਬਾਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਪੁਰੀ, ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤੋਂ ਮਮਤਾਵ ਮਿਟਾ ਦੇ। ਹੁਣ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਪੁਰਾਣਾ ਚੋਲਾ ਛੱਡ ਕੇ ਅਸੀਂ ਜਾਵਾਂਗੇ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਪਾਪ ਕੱਟਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਇੰਨੀ ਹਿੰਮਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਤਾਂ ਹੈ ਰਹਿਣ ਦਾ ਸਥਾਨ। ਉਹ ਲੋਕ ਤਪੱਸਿਆ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਸ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਲੀਨ ਹੋ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਪਰ ਵਾਪਿਸ ਤਾਂ ਕੋਈ ਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਬਣਨਗੇ ਨਹੀਂ। ਇੱਕ ਵੀ ਜਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਤਾਂ ਲੈਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸੱਚ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਸੱਚਖੰਡ ਸੱਚਾ ਬਾਬਾ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਆਕੇ ਝੂਠ ਖੰਡ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਉੱਤਮ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਬਣਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕੋਡੀ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਉੱਤਮ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਮਨੁੱਖ ਹਨ ਦੋਵੇਂ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਬੈਠੋ ਹੋ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਾਪ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਸ੍ਰਵਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਫਿਰ ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਭੁਲਦੇ ਕਿਉਂ ਹੋ ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬਾਬਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਭੁਲੀਏ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ! ਬਾਬਾ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਰਾਏ ਤੇ ਚੱਲੋ ਨਾ। ਬਾਕੀ ਅਸੀਰਵਾਦ ਕੀ ਕਰਾਂ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਬਾਪ ਦੇ ਹਰ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਤੇ ਚਲਕੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਕੋਡੀ ਤੋਂ ਹੀਰੇ ਵਰਗਾ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਖੁਦ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਨੂੰ ਸਵੱਛ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ।
2. ਹੁਣ ਨਵੇਂ ਘਰ ਵਿੱਚ ਚਲਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਘਰ ਤੋਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵੈਰਾਗ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਨਸ਼ਾ ਰਹੇ ਕਿ ਇਸ ਪੁਰਾਣੇ ਕਬਰਿਸਤਾਨ ਤੇ ਅਸੀਂ ਪਰਿਸਤਾਨ ਬਣਾਵਾਂਗੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖ ਭਵਿੱਖ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਭਵ: ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਆਪ ਸੰਗਮਯੁਗੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਡਬਲ ਤਾਜ, ਤਖਤ, ਤਿਲਕਧਾਰੀ, ਸਰਵ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੂਰਤ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਗੋਲਡਨ ਸਪੂਨ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਹੁਣ ਹੀਰੇ ਤੁਲਯ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹੋ। ਜੀਵਨ ਹੀ ਹੀਰਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਸੋਨੇ, ਹੀਰੇ ਦੇ ਝੂਲੇ ਝੁਲਣਗੇ ਇੱਥੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੀ ਗੋਦੀ ਵਿੱਚ, ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਦੇ ਝੂਲੇ ਵਿੱਚ ਝੁਲਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣ ਵਰਤਨਮਾਨ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਚਿੱਤਰ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਸਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ।

ਸਲੋਗਨ:- ਕਰਮ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦਾ ਬੈਲੇਂਸ ਹੀ ਪਰਮਾਤਮ ਬਲੈਸਿੰਗ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ : ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਪ੍ਰਦਾਏ ਹੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਬਾਪ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਗੇ ਹੋ ਤਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਗਾਓ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟਕਰਾਓ ਦਾ ਕਾਰਨ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਨਿਵਾਰਨ ਕੀ ਹੈ ?
- ਉੱਤਰ:-** ਜਦੋਂ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟਕਰਾਓ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ਮਾਇਆ ਦੀ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਬੈਠਦੀ ਹੈ । ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੇ, ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲਗ ਜਾਓ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਏਗੀ।

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਦੇਵ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰਾ ਕੰਮ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਮਾਂ ਥੋੜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਰਾਵਣਪੂਰੀ ਤੋਂ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੂਰੀ - ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਵੀ ਹੈ ਗੁਪਤ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਵੀ ਹੈ ਗੁਪਤ, ਸੈਂਟਰਜ਼ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਛੋਟੇ - ਵੱਡੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ - ਵੱਡੇ ਸੈਂਟਰਜ਼ ਹਨ ਅਤੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਹੁਣ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਚੈਲੇਂਜ ਤਾਂ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਲਿਖਣਾ ਵੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਲਿਟਰੇਚਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਲਿਖਣਾ ਹੈ - ਅਸੀਂ ਇਸ ਭਾਰਤ ਭੂਮੀ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾ ਕੇ ਛੱਡਾਂਗੇ । ਤੁਹਾਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਭਾਰਤ ਭੂਮੀ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇਹ ਭਾਰਤ ਹੀ ਸਵਰਗ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੀ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਬਹੁਤ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਨੂੰ ਹੀ ਇਹ ਨਾਲੇਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸਵਰਗ ਜਰੂਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਸਭ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਖਿਟਾਪਿਟ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ ਰਾਏ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਦੇ ਚਿੱਤਰਾਂ ਦਵਾਰਾ ਅਸੀਂ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਏਡਵਰਟਾਇਜ਼ਮੈਂਟ ਕਰੀਏ, ਜੋ ਅਖਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਚਿੱਤਰ ਦਈਏ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਸੈਮੀਨਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੌਰਮਿੰਟ ਦੇ ਲੋਕ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਰਾਏ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸੁਧਾਰੀਏ? ਇਹ ਜੋ ਏਨੇ ਮਤਭੇਦ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਠੀਕ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਖ ਕਿਵੇਂ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਵੇ! ਉਸ ਗੌਰਮਿੰਟ ਦਾ ਵੀ ਪੁਰਸਾਰਥ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਪਾਂਡਵ ਗੌਰਮਿੰਟ ਗਈ ਹੋਈ ਹੋ। ਇਹ ਵੱਡੀ ਈਸ਼ਵਰੀ ਗੌਰਮਿੰਟ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਾਵਨ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਗੌਰਮਿੰਟ, ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹੀ ਪਤਿਤ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਭਾਰਤ ਦਾ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਹੈ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯਗ। ਰੁਦ੍ਰ ਕਿਹਾ ਹੀ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰ ਬਾਪ ਨੂੰ, ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਬਰੇਬਰ ਬਾਪ ਨੇ ਆਕੇ ਰੁਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਯੱਗ ਰਚਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਾਂ ਟਾਈਮ ਲੰਬਾ - ਚੌੜਾ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਗਿਆਨ ਨਿੰਦਾ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਾਪ ਨੇ ਜਗਾਇਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਪਲਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤੁਸੀਂ ਜਾਗਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਜਿਸਨੇ ਜਿਵੇਂ - ਜਿਵੇਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ - ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਤਨਾ ਹੀ ਕਲਪ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਂ, ਯੁੱਧ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਉਤਾਰ ਚੜ੍ਹਾਅ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਕਦੇ ਮਾਇਆ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਦੇ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਤਾਨ ਦਾ ਜ਼ੋਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਦੀ - ਕਦੀ ਸਰਵਿਸ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਕਦੀ - ਕਦੀ ਕਿਧਰੇ - ਕਿਧਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਇਆ ਦੇ ਵਿਘਨ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮਾਇਆ ਇਕਦਮ ਬੇਹੋਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਲੜਾਈ ਦਾ ਮੈਦਾਨ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਰਾਵਣ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਨੂੰ ਬੇਹੋਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮਣ ਦੇ ਲਈ ਵੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ ਨਾ।

ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਕੁੰਭਕਰਨ ਦੀ ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀਏ ਸੰਪਰਦਾਏ ਹੀ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਸੂਰਜ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਾਗ ਉੱਠੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੀ ਸਮਝਣਗੇ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੇ ਨੂੰ ਕਹਿਣ ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਜਾਗੇ ਹਾਂ। ਬਾਕੀ ਦੂਜੇ ਸਭ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦੇਣ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਕੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਸ੍ਵਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਸ਼ੇ ਨਹੀਂ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਜਨਮ ਵੀ ਇੱਥੇ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਜਰੂਰ ਉਸ ਨੇ ਆਕੇ ਕੁਝ ਤਾਂ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਬੁੱਧੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਰੂਰ ਆਕੇ ਸ੍ਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਤੋਂ ਥੋੜੀ ਹੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਸਮਝਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਆਵਾਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸੰਕਰ ਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੱਦ ਉਹ ਯਾਦਵ ਮੁਸਲ ਆਦਿ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੀ ਤਾਂ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਗਏ ਹੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਹੈ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁਸਲ ਆਦਿ ਬਣਾਉਣ ਦਾ। ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁਸਲ ਕੰਮ ਆਏ। ਤਾਂ ਜੋ ਪਾਸਟ ਹੋ

ਗਿਆ ਹੈ ਉਹ ਫਿਰ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਗਾਰੰਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੂਰਗ ਸਥਾਪਨ ਕਰਾਂਗੇ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਧਰਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਤੁਸੀਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖਦੇ ਕਿ ਕਈ ਧਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਸੂਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਪਾਠੂ ਹੈ ਸ਼ਿਵ ਦਾ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੇ ਬ੍ਰਹਮਾ - ਇਹ ਤਾਂ ਬੜੀਆਂ ਡੂੰਘੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਤੋਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸੈਸੀਬਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਝੱਟ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਤਾਂ ਬਣਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਇੱਕ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦਾ। ਭਾਵੇਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਹੀ ਦੇ ਰੂਪ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਹਨ, ਜੋ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਕੀ 4 ਭੁਜਾ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਸੂਕਸ਼ਮਵਤਨ ਵਿੱਚ ਏਮ ਆਬਜੈਕਟ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਵ੍ਰਿਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਕਿਵੇਂ ਚੱਕਰ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਨਾਲੇਜ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣ ਲੈਣ ਤਾਂ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣ ਲੈਣ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਆਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਸਮਝਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਫਿਰ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਹੀ ਕਿਵੇਂ? ਬਾਪ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਸਿਵਾਏ ਸੰਗਮਯੁਗ ਦੇ ਕਦੇ ਆਉਂਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹਨ ਸੰਗਮ ਤੇ। ਪਾਵਨ ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਤਿਤ ਕਲਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਮੈਂ ਆਵਾਂਗਾ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਾ। ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਪਾਵਨ ਹਨ, ਇਹ ਤੇ ਸਹਿਜ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਮਨੁੱਖ ਕੁਝ ਵੀ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਕਿ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਕਦੇ ਆਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਅੰਤ ਕਰਾਂਗੇ। ਜੇਕਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਜੁਨ 40 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਏ ਹਨ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਿੰਨਾ ਪਤਿਤ ਬਣਨਗੇ! ਕਿੰਨਾ ਦੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ! ਮੁੱਖ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕੁਝ ਵੀ ਮਾਲੂਮ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਘੇਰ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਮਿਲਣਾ ਹੈ। ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਸਭ ਨਿਕਲੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸਮੇਂ ਪਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਹੁਬਹੂ ਡਰਾਮਾ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਅਵਸਥਾਵਾਂ ਵੀ ਕਦੀ ਥੱਲੇ, ਕਦੀ ਉੱਪਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ। ਬਹੁਤ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਕਦੀ - ਕਦੀ ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਆਕੇ ਬੈਠਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਘੜੀ - ਘੜੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਟੱਕਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਪਵੇ। ਬੱਚਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਰਹੇਗੀ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨਤੀ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਾਉਣਾ ਹੈ ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਤਦਬੀਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਖੁਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਸਾਨੂੰ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਕੇ ਫਿਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਓ। ਕਈ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੱਗੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਜੋ ਸੈਕਿੰਡ ਗੁਜਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ ਨੂੰਧ ਹੈ ਫਿਰ ਇਵੇਂ ਹੀ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਾਹਰ ਭਾਸ਼ਣ ਆਦਿ ਤੇ ਤਾਂ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਸੁਣਨ ਦੇ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਗੀਤਾ ਵੇਦ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਤੇ ਕਿੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਹ ਥੋੜੀ ਹੀ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਈਸ਼ਵਰ ਆਪਣਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਰਚਤਾ ਹੀ ਆਕੇ ਸਾਰਾ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸ਼ੀ ਬਣਾਉਣਾ, ਇਹ ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਕੰਮ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਤੇ ਵੀ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਇਹ ਸਮਝਾਵੇ ਕਿ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ ਹੈ - ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵ? ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਰ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਾ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਚਿੱਤਰ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਤੇ ਸਜਾ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਦੱਸੋ ਗੀਤਾ ਦਾ ਭਗਵਾਨ ਕੌਣ? ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਕੌਣ ਹੈ? ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਪਵਿੱਤਰਤਾ, ਸੁਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਲਿਬ੍ਰੇਟਰ, ਗਾਈਡ ਕੌਣ ਹੈ? ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਤਾਂ ਲਿਖਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਫਾਰਮ ਭਰਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਫਿਰ ਸਭ ਸਹੀ ਰਾਏ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(ਚਿੜੀਆਂ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਹੋਇਆ) ਵੇਖੋ ਕਿੰਨਾ ਝਗੜਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲੜਾਈ - ਝਗੜਾ ਹੀ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮਝਣ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਹੈ। 5 ਵਿਕਾਰ ਵੀ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਜਾਨਵਰਾਂ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ ਵਿਸ਼ਵ ਵਰਲਡ। ਵਰਲਡ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਏ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਸਾਰੇ ਕੰਟਰਾਸਟ ਦਾ ਪਤਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਿੱਧ ਕਰ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸੀੜੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਕਲੀਅਰ ਵਿਖਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਥੱਲੇ ਹੈ ਪਤਿਤ, ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਾਵਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਕਲੀਅਰ ਹੈ। ਸੀੜੀ ਹੀ ਮੁੱਖ ਹੈ - ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਅਤੇ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ। ਇਹ ਸੀੜੀ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਕੀ ਪਾਈਏ ਜੋ ਮਨੁੱਖ

ਬਿਲਕੁਲ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝ ਜਾਣ ਕਿ ਬਰੇਬਰ ਇਹ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ , ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਸ੍ਵਰਗ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਸਭ ਪਤਿਤ ਹਨ, ਪਾਵਨ ਇੱਕ ਵੀ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਰਾਤ - ਦਿਨ ਇਹ ਖਿਆਲਾਤ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਤਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬੱਚਾ ਲਿਖਦਾ ਹੈ - ਬਾਬਾ ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਓ, ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਾਵੇਂ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਚਿੱਤਰ ਬਣਾਓ, ਪਰ ਸੀੜੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਬਣਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਬਹੁਤ ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। 84 ਜਨਮ ਪੂਰੇ ਕਰ ਫਿਰ ਪਹਿਲਾ ਨੰਬਰ ਜਨਮ ਲੀਤਾ ਹੈ ਫਿਰ ਉਤਰਦੀ ਕਲਾ ਤੋਂ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਪਵੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਰਵਿਸ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਚਿਤਰਾਂ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਬਾਦ ਸੀੜੀ ਉਤਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਪਾਰਟਦਾਰੀ ਐਕਟਰਸ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਤੋਂ ਟਰਾਂਸਫਰ ਹੋ ਸਿੱਧਾ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ, ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਹਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹਨ ਜੋ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪਾਰਟਦਾਰੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਸ ਡਰਾਮਾ ਵਿੱਚ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਕਹਿ ਨਾ ਸਕੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਾਰਟਦਾਰੀ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਲਿਖਦੇ ਵੀ ਹਾਂ ਕਿ ਪਾਰਟਦਾਰੀ ਐਕਟਰਸ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਕ੍ਰਿਏਟਰ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਉਹ ਫਸਟਕਲਾਸ ਬੇਸਮਝ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਹੈ। ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤਨ ਦਵਾਰਾ। ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਉਹ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਸ਼ਾ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਗਲਾਨੀ ਥੋੜੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਤਾਂ ਰਾਈਟ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਜੇ ਵੀ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਤੁਸੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਸੀੜੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਖਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਵਰਗ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸੈਮੀਨਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਨਤੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਰਵਿਸ ਨਾਲ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਹਿਣ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਥਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਆਪਣੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਤਿਆਗ ਵਿੱਚ ਭਾਗਿਆ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੱਚੇ ਤਿਆਗੀ ਭਵ:
ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਸ਼ਠ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਸੰਪੂਰਨ ਪਵਿੱਤਰਤਾ। ਇਸ ਹੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਲਈ ਗਾਇਨ ਹੈ "ਪ੍ਰਾਣ ਜਾਏ ਪਰ ਧਰਮ ਨਾ ਜਾਵੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਰਿਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਇਸ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕੁਝ ਵੀ ਤਿਆਗ ਕਰਨਾ ਪਵੇ, ਸਹਿਣ ਕਰਨਾ ਪਵੇ, ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇ, ਸਾਹਸ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ - ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਕਰੋ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਿਆਗ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਨਾ ਸਮਝ ਭਾਗਿਆ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਸੱਚੇ ਤਿਆਗੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਧਾਰਨਾ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸੱਚੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਰੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਰਡਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਮਾਸਟਰ ਸ੍ਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਹਨ।

“ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣਨ ਦਾ ਸਾਧਨ - ਚਾਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ”

ਅੱਜ ਵਿਸ਼ਵ - ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ, ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾਦਾਰੀ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਸੂਫ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਨਿਰੰਤਰ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਕਿਥੋਂ ਤੱਕ ਬਣੇ ਹਨ? ਕਿਉਂਕਿ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਬੈਲੈਂਸ ਸਦਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਅਤੇ ਸੂਫ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਵਾਰਾ ਬਲੈਸਿੰਗ ਦਾ ਪਾਤਰ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਤੇ ਹੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਇਸਲਈ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸੂਫ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸਦਾਕਾਲ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤੀਆਂ ਸਹਿਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸੰਗਮਯੁਗ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਬਲੈਸਿੰਗ - ਯੁੱਗ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਇਸਲਈ ਹੀ ਇਸ ਯੁੱਗ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਯੁੱਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਖੁਦ ਬਾਪ ਹਰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਰਮ, ਹਰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਹਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਨੂੰ ਹਰ ਸਮੇਂ ਦਿਲ ਨਾਲ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਪਰਮਾਤਮ - ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੀ ਪਾਲਨਾ ਨਾਲ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਜੀਵਨ ਹੈ। ਭੋਲਾਨਾਥ ਬਾਪ ਸੂਫ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੀਆਂ ਝੋਲੀਆਂ ਖੁਲ੍ਹੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਲੈਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਬੈਲੈਂਸ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ ਹਨ ਤਾਂ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਵੀ ਹਨ। ਸੇਵਾ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਸਦਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ?

ਕਈ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ - ਸੇਵਾ ਦਾ ਜਦੋਂ ਚਾਂਸ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਾਧਨ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਜਦੋਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਬਾਪਦਾਦਾ ਜਿਵੇਂ ਨਿਰੰਤਰ, ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਸੇਵਾ ਵੀ ਨਿਰੰਤਰ ਅਤੇ ਸਹਿਜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਅੱਜ ਬਾਪਦਾਦਾ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾ ਚਾਰਟ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸਦਾ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦੇ। ਜਿਵੇਂ - ਸਮੇਂ ਪ੍ਰਮਾਣ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਚਾਂਸ ਪ੍ਰਮਾਣ, ਪ੍ਰੇਰਾਮ ਪ੍ਰਮਾਣ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਫਲਸਵਰੂਪ ਬਾਪ ਦੀ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਅਤੇ ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹੋ ਲੇਕਿਨ ਸਦਾਕਾਲ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਕਦੇ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਹਿਜ ਖੁਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉੱਨਤੀ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਕਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦੇ ਬਾਦ ਸਫਲਤਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦਾ ਬੈਲੈਂਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾਦਾਰੀ ਕਿਵੇਂ ਬਣ ਸਕਦੇ, ਅੱਜ ਉਸ ਸੇਵਾ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਸੁਣਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੈ ਖੁਦ ਦੀ ਸੇਵਾ ਮਤਲਬ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਸੰਪੰਨ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਬਣਨ ਦਾ ਸਦਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰੱਖਣਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਪੜ੍ਹਾਈ ਦੇ ਜੇ ਮੁੱਖ ਸਬਜੈਕਟ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਪਾਸ ਵਿੱਚ - ਆਨਰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ - ਸਵਰੂਪ - ਯਾਦ ਸਵਰੂਪ, ਧਾਰਨਾ - ਸਵਰੂਪ - ਸਭ ਵਿੱਚ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰਹੇ। ਇਹ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਖੁਦ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸੰਪੰਨ ਸਵਰੂਪ ਦਵਾਰਾ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾਉਂਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਇਸ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੈ - ਅਟੈਸ਼ਨ ਅਤੇ ਚੈਕਿੰਗ। ਆਪਣੀ ਚੈਕਿੰਗ ਕਰਨੀ ਹੈ, ਦੂਸਰੇ ਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਦੂਸਰੀ ਹੈ - ਵਿਸ਼ਵ ਸੇਵਾ ਜੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਾਧਨਾਂ ਦਵਾਰਾ, ਵੱਖ - ਵੱਖ ਵਿਧੀ ਨਾਲ, ਵਾਈ ਦਵਾਰਾ ਜਾਂ ਸਬੰਧ ਸੰਪਰਕ ਦਵਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਭ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਤੀਸਰੀ ਹੈ - ਯਗ ਸੇਵਾ ਜੇ ਤਨ ਅਤੇ ਧਨ ਦਵਾਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ।

ਚੌਥੀ ਹੈ - ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ। ਆਪਣੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਾਮਨਾ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਿੱਤੀ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਵਾਰਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸਦੀ ਵਿਧੀ ਹੈ - ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ, ਮਾਈਟ ਹਾਊਸ ਬਣਨਾ। ਲਾਈਟ ਹਾਊਸ ਇੱਕ ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੁੰਦੇ ਦੂਰ - ਦੂਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਹੁੰਦੇ ਕਈਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਅਰਥ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਤਨਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਜਮਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਥੂਲ ਸਾਧਨ ਅਤੇ ਚਾਂਸ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਬਲਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਲਾਈਟ - ਮਾਈਟ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਬਣਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਸਦਾ ਮਨ, ਬੁੱਧੀ ਵਿਅਰਥ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, 'ਮਨਮਨਾਭਵ' ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ ਦਾ ਸਹਿਜ ਸਵਰੂਪ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚਾਰੋਂ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੀ? ਚਾਰੋਂ ਹੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਸਮੇਂ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾਵਾਂ ਤੇ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਦਾ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਹਿਜ ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਚਾਰੋਂ ਹੀ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਜੇ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਉਹ ਕਰੋ ਲੇਕਿਨ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵੀ ਵੰਚਿਤ ਨਾ ਰਹੋ। 24 ਘੰਟੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ। 8 ਘੰਟੇ ਦੇ ਯੋਗੀ ਜਾਂ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ। ਸਹਿਜ ਹੈ ਨਾ? ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ

ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਜੇ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇ ਉਹ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ।

ਕਈ ਬੱਚੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਸਮਾਂ ਨਾ ਮਿਲਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਲੇਕਿਨ ਜੇਕਰ ਚਾਰੋਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵਿਧੀਪੂਰਵਕ ਬਿਜ਼ੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸਬਜੈਕਟਸ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕਸ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਨੰਬਰ ਫਾਈਨਲ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਮਾਂ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਵਾਈ ਦਵਾਰਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਮਾਰਕਸ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਵੇਂ ਯਗ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੀ ਇਤਨਾ ਹੀ ਮਹੱਤਵ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਵੀ ਇਨ੍ਹੇ ਹੀ ਨੰਬਰ ਜਮਾਂ ਹੋਣਗੇ। ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨੰਬਰ ਇਨ੍ਹੇ ਹੀ ਹਨ। ਲੇਕਿਨ ਜੇ ਚਾਰੋਂ ਹੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ - ਉਸਦੇ ਵੀ ਉਤਨੇ ਹੀ ਨੰਬਰ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦੇ ਜੋ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ, ਉਸਦੇ ਨੰਬਰ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦੇ। ਫਿਰ ਵੀ, ਜੇਕਰ ਚਾਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਵੀ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਹਨ। ਤਾਂ ਨਿਰੰਤਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੰਬਰ ਵੱਧ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਮਤਲਬ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਸਹਿਜਯੋਗੀ।

ਜਿਵੇਂ ਯਾਦ ਦਾ ਅਟੈਸ਼ਨ ਰੱਖਦੇ ਹੋ ਕਿ ਨਿਰੰਤਰ ਰਹੋ, ਸਦਾ ਯਾਦ ਦਾ ਲਿੰਕ ਜੁੱਟਿਆ ਰਹੇ। ਉਵੇਂ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਦਾ ਲਿੰਕ ਜੁੱਟਿਆ ਰਹੇ। ਜਿਵੇਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ - ਕਦੇ ਬੀਜਰੂਪ ਦਾ, ਕਦੇ ਫਰਿਸ਼ਤਾ ਰੂਪ ਦਾ, ਕਦੇ ਮਨਨ ਦਾ, ਕਦੇ ਰੂਹਰੂਹਾਨ ਦਾ ਲੇਕਿਨ ਸਥਿਤੀ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਯਾਦ ਦੀ ਸਬਜੈਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਗਿਣਦੇ ਹੋ। ਇਵੇਂ ਇਹ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸੇਵਾ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋਵੇ। ਲੇਕਿਨ ਸੇਵਾ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਜੀਵਨ ਨਹੀਂ। ਸਵਾਸ ਸਵਾਸ ਯਾਦ ਅਤੇ ਸਵਾਸ ਸਵਾਸ ਸੇਵਾ ਹੋਵੇ - ਇਸ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੈਲੈਂਸ। ਤਾਂ ਹੀ ਹਰ ਵਕਤ ਬਲੈਸਿੰਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਸਦਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਦਿਲ ਤੋਂ ਸਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਰਵਾਦਾਂ ਨਾਲ ਪਲ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਅਸੀਰਵਾਦ ਨਾਲ, ਉੱਡਦੀ ਕਲਾ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਨਾਲ ਉੱਡ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਮਿਹਨਤ ਨਾਲ, ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਛੁੱਟ ਜਾਵਾਂਗੇ। 'ਕੀ', 'ਕਿਉਂ', ਕਿਵੇਂ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਸਦਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹੋਗੇ। ਸਫਲਤਾ ਸਦਾ ਜਨਮ - ਸਿੱਧ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਫਲਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਅਸੀਂ ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਸਕਾਂਗੇ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਚੱਲ ਸਕਾਂਗੇ - ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਾਸਟਰ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋਗੇ। 'ਵਿਜੇ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ' - ਇਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਅਤੇ ਨਸ਼ਾ ਸਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਹੀ ਬਲੈਸਿੰਗ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਹਨ। ਸਮਝਾ?

ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ, ਮਹਾਨ ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣ ਫਿਰ ਵੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪਵੇ, ਸਦਾ ਯੁੱਧ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਣ - ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਜੀਵਨ ਬਾਪਦਾਦਾ ਤੋਂ ਵੇਖੀ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੀ ਇਸਲਈ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ, ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣੋ। ਸਮਝਾ? ਅੱਛਾ।

ਪੁਰਾਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਆਸ਼ਾ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਨਾ। ਪਾਣੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਫਰੀਨ (ਸ਼ਾਬਾਸ) ਹੈ ਜੋ ਅਨੇਕ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀਆਂ ਆਸ਼ਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰਾਤ - ਦਿਨ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹਨ। ਨਿਦ੍ਰਾ ਜੀਤ ਬਣ ਗਏ ਜੋ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤੀ ਜੀਤ ਵੀ ਬਣ ਗਏ। ਤਾਂ ਮਧੁਬਨ ਦੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਭਾਵੇਂ ਪਲਾਨ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਭਾਵੇਂ ਪਾਣੀ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ, ਭਾਵੇਂ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਰਸੀਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਰਹਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਭੋਜਨ ਸਮੇਂ ਤੇ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ - ਜੇ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਥੈਕਸ ਦੇਣਾ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਤੇ ਦੇ ਹੀ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਪਾਣੀ - ਪਾਣੀ ਕਰਕੇ ਚਿਲਾਉਂਦੀ ਪਈ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਕੰਮ ਚਲਾ ਰਹੇ ਹਨ! ਬਾਪਦਾਦਾ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵੇਖਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨਾ ਆਰਾਮ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮਧੁਬਨ ਨਿਵਾਸੀ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਚਾਂਸ ਦਵਾ ਰਹੇ ਹੋ! ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣੋ ਹੋ ਨਾ? ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣੇ ਹਨ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਵੇਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਵੀ ਹਰ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਜਿਵੇਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਚਲਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ਫਲ ਹੋਰਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲਦਾ ਰਹੇਗਾ।

ਬਾਪਦਾਦਾ ਮੁਸਕਰਾ ਰਹੇ ਸਨ - ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੁੱਧ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਬਹਿਣਗੀਆਂ, ਘਿਓ ਤਾਂ ਬਣ ਗਿਆ ਨਾ। ਘਿਓ ਦੀ ਨਦੀ ਨਲਕੇ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਾਣੀ ਘਿਓ ਬਣ ਗਿਆ ਤਾਂ ਅਮੁੱਲ ਹੋ ਗਿਆ ਨਾ। ਇਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਨੇਕਾਂ ਨੂੰ ਚਾਂਸ ਦਿੰਦੇ ਰਹੋਗੇ। ਫਿਰ ਵੀ ਵੇਖੋ, ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਹੈ ਨਾ। ਕਈਆਂ ਜਗ੍ਹਾ ਨਾਲੋਂ ਫਿਰ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਆਰਾਮ ਹੈ ਅਤੇ ਅਭਿਆਸ ਵੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਰਾਜਯੁਕਤ ਬਣ ਹਰ ਪ੍ਰਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਵਧਾਉਂਦੇ ਚੱਲੋ। ਅੱਛਾ।

ਸ੍ਰਵ ਨਿਰੰਤਰ ਯੋਗੀ, ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਕਾਲਦਰਸੀ ਬਣ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਸਦਾ ਪ੍ਰਸੰਨਚਿਤ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ ਬਲੈਸਿੰਗ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ

ਵਿਧਾਤਾ, ਵਰਦਾਤਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਦਾਦੀ ਜੀ :- ਸੰਕਲਪ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੂਵ ਨੂੰ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਦਾ ਫਲ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਕਿੰਨੇ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਲਾਵਾਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ! ਜੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀ, ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਗੁਣ ਤਾਂ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਨਾ ਇਸਲਈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਪੂਜਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਕੱਲੇ ਬਾਪ ਦੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ! ਇਹ ਅਸ਼ੀਰਵਾਦਾਂ ਦੀਆਂ ਮਾਲਾਵਾਂ ਭਗਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਲਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ!

ਪਾਰਟੀਆਂ ਨਾਲ ਅਵਿਅਕਤ ਬਾਪ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ

1) ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ? ਉਹ ਹੈ ਸਥੂਲ ਪਾਣੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਹੈ - 'ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ'। ਜਲ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾ ਕੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਆਤਮਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਵਾਰਾ ਤ੍ਰਿਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹੋ ਨਾ। ਇਹ ਉਮੰਗ ਸਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਕਿਉਂਕਿ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਉਣਾ - ਇਹ ਮਹਾਨ ਪੁੰਨ ਹੈ। ਪਿਆਸੇ ਦੀ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਪਿਆਸ ਨਾਲ ਮਨੁੱਖ ਤੜਫਦੇ ਹਨ, ਜੇਕਰ ਪਾਣੀ ਨਾ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਪਿਆਸ ਨਾਲ ਤੜਫਣਗੇ ਨਾ! ਇਵੇਂ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਾਰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੁਖ ਅਤੇ ਅਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਤੜਫ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਕੇ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ। ਤਾਂ ਪੁੰਨ ਦਾ ਖਾਤਾ ਅਨੇਕ ਜਨਮਾਂ ਲਈ ਜਮਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ? ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਅਨੇਕ ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਜਮਾਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ? ਇੱਕ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਹੀ ਕਈਆਂ ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਖਾਤਾ ਜਮਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਇਤਨਾ ਜਮਾਂ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ ਨਾ? ਇੰਨੇ ਮਾਲਾਮਾਲ ਬਣ ਗਏ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵੰਡ ਸਕਦੇ ਹੋ! ਆਪਣੇ ਲਈ ਵੀ ਜਮਾਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦਾਤਾ ਬਣ ਗਏ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਇਹ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਬਣੇ, ਪੁੰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਲਈ ਹੀ ਖਾਧਾ - ਪੀਤਾ ਮੈਂਜ ਕੀਤਾ? ਜਮਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਕਮਾਏ ਅਤੇ ਖਾਏ ਉਸਨੂੰ ਸਮਝਦਾਰ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਭੋਜਨ ਖਾਣ ਲਈ ਫਰਸਤ ਕੱਢਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਜਰੂਰੀ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਹੀ ਇਹ ਪੁੰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਹੀ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾ ਹੋ, ਕਦੇ - ਕਦੇ ਦੀ ਨਹੀਂ। ਚਾਂਸ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਕਰੀਏ, ਨਹੀਂ। ਚਾਂਸ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਸਮੇਂ ਮਿਲੇਗਾ ਨਹੀਂ, ਸਮੇਂ ਕੱਢਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਮਾਂ ਕਰ ਸਕਾਂਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਭਾਗਿਆ ਦੀ ਲਕੀਰ ਖਿੱਚਣੀ ਚਾਹੇ, ਉਤਨੀ ਖਿੱਚ ਸਕਦੇ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਭਾਗਿਆਵਿਧਾਤਾ ਅਤੇ ਵਰਦਾਤਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਕਲਮ ਬਾਪ ਨੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਲਮ ਨਾਲ ਜਿੰਨੀ ਲੰਬੀ ਲਕੀਰ ਖਿੱਚਣੀ ਚਾਹੇ, ਖਿੱਚ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਅੱਛਾ।

2) ਸਾਰੇ ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ ਹੋ ਨਾ? ਰਾਜ ਮਤਲਬ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਰਿਸ਼ੀ ਮਤਲਬ ਤਪੱਸਵੀ। ਤਪੱਸਿਆ ਦਾ ਬਲ ਸਹਿਜ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਤਮ ਲਗਨ ਨਾਲ ਖੁਦ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਨਿਰਵਿਘਨ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਨਿਰਵਿਘਨ ਬਣਨਾ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਬਣਾਉਣਾ - ਇਹ ਹੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਘਨਾਂ ਤੋਂ ਸੂਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਤਾਂ ਜੀਵਨਮੁਕਤ ਦਾ ਵਰਦਾਨ ਬਾਪ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਵਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋ ਨਾ। ਨਿਰਬੰਧਨ ਮਤਲਬ ਜੀਵਨਮੁਕਤ।

3) ਹਿੰਮਤੇ ਬੱਚੇ ਮਦਦੇ ਬਾਪ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਤੇ ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੀ ਮਦਦ ਪਦਮਗੁਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੇੜ ਤਾਂ ਬਾਪ ਦੇ ਉਪਰ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਟਰੱਸਟੀ ਬਣ ਸਦਾ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹੋ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਹੀ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਹੈ। ਪਿਛਲਾ ਹਿਸਾਬ ਸੂਲੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਕੰਡਾ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਥਿਤੀਆਂ ਆਉਣੀਆਂ ਜਰੂਰ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਇੱਥੇ ਹੀ ਚੁਕਤੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਲੇਕਿਨ ਬਾਪ ਦੀ ਮਦਦ ਕੰਡਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਛੋਟਾ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵੱਡਾ ਬਾਪ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੈ। ਸਦਾ ਨਿਸ਼ਚੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧਦੇ ਰਹੋ। ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ ਟਰੱਸਟੀ, ਟਰੱਸਟੀ ਮਤਲਬ ਸਭ ਕੁਝ ਤੇਰਾ, ਮੇਰਾ - ਪਨ ਖਤਮ। ਗ੍ਰਹਿਸਥੀ ਮਤਲਬ ਮੇਰਾ। ਤੇਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਛੋਟੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਛੋਟੀ ਗੱਲ ਵੱਡੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੇਰਾ - ਪਨ ਹਲਕਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੇਰਾ - ਪਨ ਭਾਰੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਜਦੋਂ ਵੀ ਭਾਰੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੋ ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਕਿਤੇ ਮੇਰਾ - ਪਨ ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲੀ ਕਰ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਉਸੇ ਘੜੀ ਹਲਕੇ ਹੋ ਜਾਵੋਗੇ, ਸਾਰਾ ਬੋਝ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਅੱਛਾ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਅਤੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਤਾ ਦਵਾਰਾ ਸੂਵ ਦੇ ਇਸ਼ਟ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਵਰਦਾਨੀ ਮੂਰਤ ਭਵ ਜੋ ਸਦਾ ਖੁਦ ਤੋਂ ਅਤੇ ਦੂਸਰਿਆਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਅਨੇਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਸ਼ਟ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਗੁਣ ਕਹੋ, ਦਾਨ ਕਹੋ ਜਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਜਾਂ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਤਾ ਕਹੋ - ਉਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਹੀ ਹੈ। ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਹੀ ਪ੍ਰਭੂਪ੍ਰਿਯ, ਲੋਕਪ੍ਰਿਯ ਅਤੇ ਖੁਦ ਪ੍ਰਿਯ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਜਿਹੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਆਤਮਾ ਹੀ ਵਰਦਾਨੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਮਹਾਂਦਾਨੀ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਰਦਾਨੀ ਰੂਪ ਦਵਾਰਾ ਸੇਵਾ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਵਿਜੇਈ ਰਤਨ ਉਹ ਹਨ ਜਿਸਦੇ ਮਸਤਕ ਤੇ ਸਦਾ ਵਿਜੇ ਦਾ ਤਿਲਕ ਚਮਕਦਾ ਹੋਵੇ।

ਸੂਚਨਾ :- ਅੱਜ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਤੀਜਾ ਐਤਵਾਰ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਯੋਗ ਦਿਵਸ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਭਾਈ - ਭੈਣ ਸ਼ਾਮ 6.30 ਤੋਂ 7.30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯੋਗ ਅਭਿਆਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪੂਰਵਜ ਸਵਰੂਪ ਨੂੰ ਇਮਰਜ ਕਰੋ। ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਬ੍ਰਿਖ ਨੂੰ ਸ੍ਵ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਕਾਸ਼ ਦੇਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੋ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਹੁਣ ਇਹ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਦਾ ਸਮੇਂ ਹੈ, ਭਾਰਤ ਗਰੀਬ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸਤਿਯੁਗੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਲਵੋ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਪ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਟਾਈਟਲ ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?
- ਉੱਤਰ:-** ਬਾਪ ਹੈ ਗਰੀਬ - ਨਿਵਾਜ਼। ਸ਼੍ਰੀਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਉਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਸਾਹੂਕਾਰ ਹਨ। ਬਾਪ ਜੱਦ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਗਰੀਬ ਭਾਰਤ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਹੀ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਭਾਰਤ ਸ੍ਰਰਗ ਸੀ, ਹੁਣ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਤੋਂ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਗਰੀਬ - ਨਿਵਾਜ਼ ਬਾਬਾ ਹੀ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ।
- ਗੀਤ:-** ਆਖਿਰ ਵੇ ਦਿਨ ਆਇਆ ਆਜ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਇਹ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਜਿਵੇਂ ਆਤਮਾ ਗੁਪਤ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਪ੍ਰਤੱਖ (ਸਾਹਮਣੇ) ਹੈ। ਆਤਮਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਇਨਕਾਗਨੀਟੇ ਹੈ। ਹੈ ਜਰੂਰ ਪਰ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਆਤਮਾ ਗੁਪਤ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਆਪ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਹਾਂ, ਇੱਥੇ ਸਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਗੁਪਤ ਬਣੀ ਹਾਂ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਹੈ। ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਗੁਪਤ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵੀ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਆਤਮਾ, ਪਰੇ ਤੇ ਪਰੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਪਰਮ ਆਤਮਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਗੁਪਤ ਹੋ, ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਗੁਪਤ ਆਉਣਾ ਪਵੇ। ਮੈਂ ਗਰਭਜੇਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਿਵ ਚਲਿਆ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਸ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਵੀ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ ਦਾ ਜੋ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵ ਹੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ। ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਗੁਪਤ ਹੋ, ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਕਰਮ ਕਰਦੀ ਹੋ। ਮੈਂ ਵੀ ਗੁਪਤ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਗਿਆਨ ਹੁਣ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਤਮਾ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਢੱਕੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਇਨਕਾਗਨੀਟੇ ਹੈ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਕਾਗਨੀਟੇ। ਮੈਂ ਵੀ ਹਾਂ ਅਸ਼ਰੀਰੀ। ਬਾਪ ਇਨਕਾਗਨੀਟੇ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਇਨਕਾਗਨੀਟੇ ਹੋ, ਸ਼ਰੀਰ ਦਵਾਰਾ ਸੁਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਗਰੀਬ ਤੋਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਉਣ। ਤੁਸੀਂ ਕਹੋਗੇ ਸਾਡਾ ਭਾਰਤ। ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣੇ ਸਟੇਟ ਦੇ ਲਈ ਕਹਿਣਗੇ - ਸਾਡਾ ਗੁਜਰਾਤ, ਸਾਡਾ ਰਾਜਸਥਾਨ। ਸਾਡਾ - ਸਾਡਾ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮੋਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਭਾਰਤ ਗਰੀਬ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਮੰਨਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਸਾਡਾ ਭਾਰਤ ਸਾਹੂਕਾਰ ਕਦੋਂ ਸੀ, ਕਿਵੇਂ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਨਸ਼ਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਭਾਰਤ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ, ਦੁਖ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਜੋ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ ਹੈ ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ, ਸਾਡਾ ਭਾਰਤ ਬਹੁਤ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਗਰੀਬ ਹੈ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਉਣ। ਭਾਰਤ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ ਫਿਰ ਉਹ ਰਾਜ ਕਿੱਥੇ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਰਿਸ਼ੀ - ਮੁਨੀ ਆਦਿ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਅਸੀਂ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ ਤਾਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਦਾ ਸੁੱਖ ਵੀ ਨਾ ਰਹੇ, ਚਿੰਤਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ। ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਲੱਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੀਏ! ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਜੋ ਨਿਰਾਕਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀ ਸੀ, ਉੱਥੇ ਤੋਂ ਫਿਰ ਕਿਵੇਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਆਏ ਇਹ ਵੀ ਗਿਆਨ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਚੜ੍ਹਦੀ ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਇਹ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਸੀੜੀ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਇੱਕ ਐਕਟਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਸਮੇਂ ਤੇ ਆਕੇ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਗਰੀਬ - ਨਿਵਾਜ਼ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੁਣਿਆ - ਆਖਿਰ ਉਹ ਦਿਨ ਆਇਆ ਆਜ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਤੱਕਦੇ ਸੀ... ਸਭ ਭਗਤ। ਭਗਵਾਨ ਕਦੋਂ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਛੁੜਾਕੇ ਸਦਗਤੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣਗੇ, ਇਹ ਹੁਣ ਸਮਝਿਆ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਗੇ ਮੈਂ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇ ਤਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੇ 84 ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਹੈ। ਜੇ ਪਹਿਲੇ ਨੰਬਰ ਵਿੱਚ ਸੀ ਉਹ ਹੁਣ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਤੱਤਵਮ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਸਾਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਕੇ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ- ਤੁਸੀਂ ਕਿਵੇਂ 84 ਜਨਮ ਭੋਗੇ ਹਨ। ਸਰਦਾਰ ਲੋਕ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਇਕ ਓਂਕਾਰ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਹ ਬਰੇਬਰ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਦੇਵਤਾ ਬਣੀਏ। ਜੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਇੱਕਦਮ ਚਟਕ ਪੈਣਗੇ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦਾ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵੀ ਆਪਣੇ

ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਦੀ 50 ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ, ਕਿਸੇ ਦੀ 1250 ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਹਿਸਟਰੀ ਹੈ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ। ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ। ਹੋਰ ਧਰਮ ਤਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹੁਣ ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਨਵਰਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ। ਫਿਰ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੀ ਕਨਵਰਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਫਿਰ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਵਾਪਿਸ ਆਉਣਗੇ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂਗੇ, ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਵਰਸਾ ਜਰੂਰ ਲਵਾਂਗੇ - ਤਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਸਾਡੇ ਧਰਮ ਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਆਏਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕਹਿਣਗੇ ਪਰਾਏ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਜਾਈਏ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਤਿਯੁਗ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁੱਖ ਸੀ, ਸੋਨੇ ਦੇ ਮਹਿਲ ਸੀ। ਸੋਮਨਾਥ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਸੋਨਾ ਸੀ। ਇਵੇਂ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਧਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਸੋਮਨਾਥ ਮੰਦਿਰ ਵਰਗਾ ਇੰਨਾ ਭਾਰੀ ਮੰਦਿਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤ ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਾਤ ਸੀ। ਬੁੱਧ ਆਦਿ ਦੇ ਕੋਈ ਹੀਰੇ - ਜਵਾਹਰਾਤ ਦੇ ਮਹਿਲ ਥੋੜੀ ਹੋਣਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਜਿਸ ਬਾਪ ਨੇ ਇੰਨਾ ਉੱਚ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਇੰਨੀ ਇੱਜਤ ਰੱਖੀ ਹੈ ਇੱਜਤ ਰੱਖੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਚੰਗਾ ਕਰਮ ਕਰਕੇ ਗਏ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੇ ਕਰਮ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹੀ ਕਰਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਸੇਵਾ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਕੇ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਰੰਕ ਤੋਂ ਰਾਵ, ਬੈਗਰ ਤੋਂ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੁਣ ਇੱਜਤ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਮੰਦਿਰ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਲੁਟਕੇ ਲੈ ਗਏ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਨੂੰ ਕਦੀ ਕਿਸੇ ਨੇ ਲੁਟਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੋਮਨਾਥ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਨੂੰ ਲੁਟਿਆ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬਹੁਤ ਧਨਵਾਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਨਾ। ਜੇ ਉੱਚ ਮਰਤਬੇ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਛੋਟੇ ਮਰਤਬੇ ਵਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਜਤ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਦਰਬਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨੰਬਰਵਾਰ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਬਾਬਾ ਅਨੁਭਵੀ ਹਨ ਨਾ। ਇੱਥੇ ਦੀ ਦਰਬਾਰ ਹੈ ਪਤਿਤ ਰਾਜਾ ਦੀ। ਪਾਵਨ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਦਰਬਾਰ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੱਦ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੋਲ ਇੰਨਾ ਧਨ ਹੈ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਵੀ ਇੰਨੇ ਚੰਗੇ ਹੋਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾ ਰਹੇ ਹਨ, ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਮਹਾਰਾਣੀ - ਮਹਾਰਾਜਾ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਬਣਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਡਿੱਗਦੇ - ਡਿੱਗਦੇ ਭਗਤ ਬਣਾਂਗੇ ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਾਂਗੇ। ਜਿਸ ਨੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਇਆ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਪੂਜਾ ਕਰਾਂਗੇ। ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਾਹੁਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਭਾਰਤ ਕਿੰਨਾ ਗਰੀਬ ਹੈ, ਜੇ ਜਮੀਨ 500 ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਲੀਤੀ ਸੀ ਉਸ ਦੀ ਵੈਲਿਊ ਅੱਜ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਆਰਟੀਫਿਸ਼ਲ ਦਾਮ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਧਰਤੀ ਦਾ ਮੁੱਲ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਜਿੰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਲੈ ਲਵੇ। ਢੇਰ ਦੀ ਢੇਰ ਜਮੀਨ ਪਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਿੱਠੀ ਨਦੀਆਂ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਮਹਿਲ ਹੋਣਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਥੋੜ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦਾਸੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਫਲ ਫੁੱਲ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ ਮਿਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕਿੰਨੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਪੈਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਅੰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਮਨੁੱਖ ਬਹੁਤ ਭੁੱਖ ਪਿਆਸ ਵਿੱਚ ਮਰਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਗੀਤ ਸੁਣਨ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੇ ਰੋਮਾਂਚ ਖੜੇ ਹੋ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਗਰੀਬ - ਨਿਵਾਜ਼ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗਰੀਬ - ਨਿਵਾਜ਼ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਿਆ ਨਾ! ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸਾਹੁਕਾਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ? ਜਰੂਰ ਇੱਥੇ ਆਏਗਾ ਉਹ ਸਾਹੁਕਾਰ ਬਣਾਏਗਾ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ - ਸਾਨੂੰ ਪਾਵਨ ਤੋਂ ਪਤਿਤ ਬਣਨ ਵਿੱਚ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਫੱਟ ਤੋਂ ਬਾਬਾ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇੱਕ ਸੈਕਿੰਡ ਵਿੱਚ ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਹੋ। ਬੱਚਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਵਾਰਿਸ ਬਣਿਆ। ਕਿੰਨੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬੱਚੀ ਨੂੰ ਵੇਖ ਚਿਹਰਾ ਉਤਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਪਤਾ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਇਵੇਂ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਸ਼ਿਵਜਯੰਤੀ ਵੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਉਹ ਕਦੇ ਆਇਆ ਸੀ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ, ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਜਯੰਤੀ ਮਨਾਉਂਦੇ ਸਿਰਫ ਲਿੰਗ ਦੇ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਆਇਆ, ਕੀ ਆਕੇ ਕੀਤਾ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਲਾਇੰਡ ਫੇਥ, ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਧਰਮ ਕਿਹੜਾ ਹੈ, ਕਦੇ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਇਆ। ਹੋਰ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਬੁੱਧ ਕਦੇ ਆਇਆ ਤਿਥੀ ਤਾਰੀਖ ਵੀ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਕੋਈ ਤਿਥੀ ਤਾਰੀਖ ਨਹੀਂ ਹੈ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਿਸ ਨੂੰ ਯਾਦ ਆ ਸਕੇਗੀ? ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਕਦੇ ਸੀ, ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਤਾਂ ਭਾਰਤ ਦੀ ਅਬਾਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਜਮੀਨ ਵੀ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੇ ਮਨੁੱਖ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਮਨੁੱਖ ਹੋ ਜਾਣ। ਇੰਨੇ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ, ਹੋਰ ਹੀ ਘੱਟ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਸੁਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਤਾਂ ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਸੁਣੀਆਂ, ਨਾ ਕੋਈ ਸਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹੀਆਂ। ਇਹ ਵੰਡਰਫੁਲ ਗੱਲਾਂ ਹਨ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੁਣ ਪਤਿਤ ਆਤਮਾ ਹੈ ਜੋ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ ਸੋ ਹੁਣ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਸਿੱਖਿਆ ਮਿਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਕੰਨਾਂ

ਦਵਾਰਾ ਸੁਣਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਝੂਲਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਆਤਮਾ ਸੁਣਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਬਰੇਬਰ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਾਂ। 84 ਜਨਮ ਵਿੱਚ 84 ਮਾਂ - ਬਾਪ ਜਰੂਰ ਮਿਲੇ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਵੀ ਹਿਸਾਬ ਹੈ ਨਾ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਫਿਰ ਘੱਟ ਜਨਮ ਵਾਲੇ ਵੀ ਹੋਣਗੇ। ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਹੀ ਸਭ 84 ਜਨਮ ਲੈਣਗੇ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀ - ਕੀ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਵੀ 84 ਜਨਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਤਾਂ ਅਣਗਿਣਤ, ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਜਨਮ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਣ - ਕਣ ਵਿੱਚ ਪੱਥਰ - ਭੀਤਰ ਵਿੱਚ ਠੋਕ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਬਸ ਜਿੱਥੇ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ ਤੂੰ ਹੀ ਤੂੰ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੈ। ਮਥੁਰਾ, ਵਿੰਦਾਵਨ ਵਿੱਚ ਇਵੇਂ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਹੈ। ਰਾਧੇ ਪੰਥੀ ਵਾਲੇ ਫਿਰ ਕਹਿਣਗੇ ਰਾਧੇ ਹੀ ਰਾਧੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਰਾਧੇ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਰਾਧੇ।

ਤਾਂ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਬਰੇਬਰ ਗਰੀਬ - ਨਿਵਾਜ਼ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਜੋ ਸਭ ਤੋਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ, ਹੁਣ ਸਭ ਤੋਂ ਗਰੀਬ ਬਣਿਆ ਹੈ ਇਸਲਈ ਮੈਨੂੰ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ ਪਵੇ। ਇਹ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਡਰਾਮਾ ਜੋ ਸੂਟ ਹੋਇਆ ਉਹ ਹੂਬਹੂ ਰਿਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਾਈ ਦਾ ਵੀ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਡਰਾਮਾ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡਰਾਮਾ ਮਾਨਾ ਡਰਾਮਾ। ਉਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਹੱਦ ਦੇ ਡਰਾਮਾ, ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ। ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਜੋ ਗਰੀਬ - ਨਿਵਾਜ਼ ਨਿਰਾਕਾਰ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਹੀ ਮੰਨਣਗੇ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਣਗੇ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਧਨਵਾਨ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ ਪ੍ਰਿੰਸ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਤਾਂ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਆਕੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਧਨਵਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਸਿਖਿਆ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪੜ੍ਹਾਈ ਨਾਲ ਬੈਰਿਸਟਰ ਆਦਿ ਬਣ ਕੇ ਫਿਰ ਕਮਾਈ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹੁਣ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਤੁਹਾਡਾ ਜਨਮ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਸ਼ਰਗ ਕੋਈ ਸਮੁੰਦਰ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਆਵੇਗਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਵੀ ਜਨਮ ਲੀਤਾ ਹੈ ਨਾ। ਕੰਸਪੁਰੀ ਆਦਿ ਤਾਂ ਉਸ ਸਮੇਂ ਸੀ ਨਹੀਂ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਨਾਮ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਾਪ ਦਾ ਗਾਇਨ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਜਰੂਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਦਾ ਬਚਾ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਦੋਂ ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਥੋੜੇ ਬਹੁਤ ਪਤਿਤ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਬਿਲਕੁਲ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਉਹ ਗੱਦੀ ਤੇ ਬੈਠਦੇ ਹਨ। ਆਪਣਾ ਰਾਜ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੰਵਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਤੋਂ ਹੀ ਸੰਵਤ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪੂਰਾ ਹਿਸਾਬ ਲਿਖਦੇ ਹੋ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਇੰਨਾ ਸਮੇਂ, ਫਿਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੰਨਾ ਸਮੇਂ, ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਸਮਝਦੇ - ਇਹ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਵੱਡੀ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦਾ ਪੂਰਾ ਹਿਸਾਬ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਅਸੀਂ ਕਲ ਸ਼ਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਬਾਪ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਸੀ ਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਮਨਾ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਕ੍ਰਾਈਸਟ, ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਆਦਿ ਫਿਰ ਕਦੋਂ ਆਉਣਗੇ, ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਾਲੇਜ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗਾਫੀ ਹੂਬਹੂ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੜ੍ਹਾਈ ਕਿੰਨੀ ਸਹਿਜ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸ਼ਰਗ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਬਰੇਬਰ ਭਾਰਤ ਸ਼ਰਗ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਖੰਡ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਜਿਹੀ ਮਹਿਮਾ ਤੇ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ਸਭ ਨੂੰ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਸਭ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਛੱਡ ਦੇਣੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਰੱਖਣੀ ਹੈ।

2. ਗਰੀਬ ਨਵਾਜ਼ ਬਾਬਾ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਗਰੀਬ ਤੋਂ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਨਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਮਦਦਗਾਰ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਇੱਕੋ ਵਾਰੀ ਤਿੰਨ ਰੂਪਾਂ ਦਵਾਰਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਭਵ:
ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿੰਨ ਸ਼ਰੂਪਾਂ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਾਜ਼ਿਰ ਹਨ ਬਾਪ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਅਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ, ਇਵੇਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਵੀ ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ ਮਨ, ਵਾਣੀ ਅਤੇ ਕਰਮ ਤਿੰਨਾਂ ਦਵਾਰਾ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਸਰਵਿਸ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਮਾਸਟਰ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ। ਮਾਸਟਰ ਤ੍ਰਿਮੂਰਤੀ ਬਣ ਜੋ ਹਰ ਸੈਕਿੰਡ ਤਿੰਨ ਰੂਪਾਂ ਦਵਾਰਾ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਾਜ਼ਿਰ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਸਕਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਤਿੰਨਾਂ ਰੂਪ ਦਵਾਰਾ ਸੇਵਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਹੀ ਇਹ ਸੇਵਾ ਦਾ ਕੰਮ ਸਮਾਪਤ ਹੋਵੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਉੱਚ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਬੁਰੇ ਨੂੰ ਚੰਗੇ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦੇਵੇ।

ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:- "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਥਾਈ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਯਾਦ ਰਹੇ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਅਹੇ ਸੋਭਾਗ ਹੈ"

ਪ੍ਰਸ਼ਨ:- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਹੋਵੇਗਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ?

ਉੱਤਰ:- ਉਹ ਮੂੰਹ ਤੋਂ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਣ ਬਗ਼ੈਰ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਹੱਡੀ ਹੱਡੀ ਸਵਾਰਾ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨੱਚਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਵੱਡਿਆਂ ਦਾ ਬਹੁਤ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਗੀਤ:- ਬਦਲ ਜਾਏ ਦੁਨੀਆਂ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਦੀਆਂ ਦੋ ਲਾਈਨਾਂ ਸੁਣੀਆਂ। ਇਹ ਵਾਇਦੇ ਦਾ ਗੀਤ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਗਾਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਵਾਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸਤਰੀ - ਪੁਰਸ਼ ਕਦੀ ਇੱਕ - ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਛੱਡਣਗੇ ਨਹੀਂ। ਕੋਈ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਛੱਡ ਵੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਕਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਨਾਲ। ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂ ਸਜਨੀਆਂ ਦੀ ਸਗਾਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਇਆ ਕਿ ਆਇਆ। ਇਹ ਅਵਸਥਾ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀ ਇੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਬਾਹਰ ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਤਾਂ ਰਹਿ ਨਾ ਸਕੇ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝੋਗੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਆਇਆ ਕਿ ਆਇਆ। ਬਾਹਰ ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਸਮਝਣਗੇ ਬਾਬਾ ਦੀ ਵਜਾਈ ਹੋਈ ਮੁਰਲੀ ਆਈ ਕਿ ਆਈ। ਇੱਥੇ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਤੁਸੀਂ ਬੈਠੇ ਹੋ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਨਹੀਂ ਹੋ। ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਜਾਕੇ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣੀਏ। ਇੱਥੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਆਇਆ - ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਕਿ ਆਇਆ। ਜਿਵੇਂ ਹੋਰ ਸਤਸੰਗ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਉਹ ਸਮਝਣਗੇ ਫਲਾਣਾ ਸਵਾਮੀ ਆਏਗਾ। ਪਰ ਇਹ ਖਿਆਲ ਵੀ ਸਭ ਦੀ ਇੱਕਰਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਈਆਂ ਦਾ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵੱਲ ਭਟਕਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤੀ ਯਾਦ ਆਵੇਗਾ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧੀ ਯਾਦ ਆਉਣਗੇ। ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਇੱਕ ਗੁਰੂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀ ਟਿਕਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਈ ਬਿਰਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਭ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀ ਕਿੱਥੇ ਨਾ ਕਿੱਥੇ ਦੌੜਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀ ਆਦਿ ਯਾਦ ਆਉਣਗੇ। ਸਾਰਾ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਫਿਰ ਤਾਂ ਅਹੇ ਸੋਭਾਗਿਆ। ਸਥਾਈ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਬਿਰਲਾ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਬਾਪ ਦੇ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਤਿਇੰਦ੍ਰੀਏ ਸੁੱਖ ਗੋਪੀ ਵੱਲਭ ਦੇ ਗੋਪ ਗੋਪੀਆਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ, ਇਹ ਇੱਥੇ ਦਾ ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇ ਹੋ, ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਫਿਰ ਦੈਵੀ ਗੋਦ ਵਿੱਚ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਖਿਆਲ ਵੀ ਚਲਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਚਿੰਤਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੁਰੈਕਸ਼ਨ ਕਰੀਏ, ਇਹ ਲਿਖੀਏ। ਪਰ ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਜੋ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਸਮਝਣਗੇ ਹੁਣ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁਣਨਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਸੰਕਲਪ ਆਉਣ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਬਾਪ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਝੋਲੀ ਭਰਨ ਆਏ ਹਨ, ਤਾਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਹੀ ਬੁੱਧੀ ਦਾ ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਧਾਰਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ। ਕੋਈ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਧਾਰਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਘੱਟ ਧਾਰਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਹੋਰ ਵੱਲ ਦੌੜਦਾ ਰਹੇਗਾ ਤਾਂ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੱਚੇ ਪੈ ਜਾਣਗੇ। ਇੱਕ - ਦੋ ਵਾਰੀ ਮੁਰਲੀ ਸੁਣੀ, ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਉਹ ਆਦਤ ਪੱਕੀ ਹੁੰਦੀ ਜਾਏਗੀ। ਫਿਰ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਸੁਣਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਾਰਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਛਲਦਾ ਰਹੇਗਾ, ਸੋਚੇਗੇ ਕਿ ਜਾਕੇ ਧਨ ਦਾਨ ਕਰੀਏ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਧਨ ਇੱਕ ਬਾਪ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਸਭ ਨੂੰ ਧਾਰਨਾ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਸਭ ਇੱਕਰਸ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਇਸਲਈ ਬੁੱਧੀ ਹੋਰ ਵੱਲ ਭਟਕਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਭਵਿੱਖ ਤਕਦੀਰ ਇੰਨੀ ਉੱਚ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਫਿਰ ਸਥੂਲ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਹੱਡੀ - ਹੱਡੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਭ ਨੂੰ ਰਾਜੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਭੋਜਨ ਪਕਾਉਂਦੇ ਖਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਸਬਜੈਕਟ ਹੈ ਨਾ। ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਕਹਿਣ ਬਗ਼ੈਰ ਰਹੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਵੇਖਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਵੱਡਿਆਂ ਦਾ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ? ਵੱਡੇ ਮਹਾਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਿਗਾਰਡ ਤਾਂ ਰੱਖਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਹਾਂ, ਕੋਈ - ਕੋਈ ਛੋਟੇ ਵੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਵੱਡੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਿਗਾਰਡ ਰੱਖਣਾ ਪਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਗੈਲਪ ਕਰ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਦਾ ਸ਼ੌਂਕ ਵੇਖ ਬਾਪ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਨਾ, ਇਹ ਚੰਗੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨਗੇ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਤਾਂ ਢੇਰ ਬਣਦੀ ਹੈ ਨਾ ਹੋਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ, ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ, ਰਾਜਾ, ਰਾਣੀ, ਪੂਜਾ ਸਭ ਇੱਥੇ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਕਿੰਨੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤਾਂ ਹੈ - ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣੇ ਹਾਂ। ਘਰ ਗ੍ਰਹਿਸਥ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਨਾਲ ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਅਵਸਥਾ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਨਾ। ਘਰ - ਬਾਰ ਤਾਂ ਛੱਡਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਘਰ ਵਿੱਚ ਭਾਵੇਂ ਰਹੋ ਪਰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਿਸ਼ਚਾ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਖਤਮ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਹੁਣ ਬਾਪ ਨਾਲ ਕੰਮ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ

ਗਿਆਨ ਲੀਤਾ ਸੀ ਉਹ ਹੀ ਲੈਣਗੇ। ਸੈਕਿੰਡ ਬਾਈ ਸੈਕਿੰਡ ਹੂਬਹੂ ਰਿਪੀਟ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਬਾਪ ਦੇ ਕੋਲ ਵੀ ਗਿਆਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਾਪ ਵਰਗਾ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪੁਆਇੰਟ ਧਾਰਨ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਪੁਆਇੰਟ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਨਾਸ਼ ਵੀ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੈ, ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਲੜਾਈ ਹੁੰਦੀ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਤਾਂ ਬਾਦ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਬਹੁਤ ਧਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਲਸ਼ਕਰ ਆਦਿ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਲੜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਪਰਮਧਾਮ ਤੋਂ ਉਤਰਦੀਆਂ ਹਨ ਫਿਰ ਸਤੇ, ਰਜੇ, ਤਮੇ ਦੀ ਸਟੇਜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਸਭ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ। ਕਿਵੇਂ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਬੈਠੇ ਹੋ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਖਜਾਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਬੱਚੇ ਨੋਟਿਸ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਲਿਖਣਾ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਟਾਪਿਕਸ ਆਉਣਗੇ। ਅੱਜ ਇਸ ਟਾਪਿਕ ਤੇ ਸਮਝਾਵਾਂਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿੰਨਾ ਖਜਾਨਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਤਿਯੁਗ - ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅਥਾਹ ਧਨ ਸੀ। ਫਿਰ ਵਾਮ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਨਾਲ ਉਹ ਘੱਟ ਹੁੰਦਾ ਗਿਆ। ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਗਈ। ਕੁਝ ਨਾ ਕੁਝ ਵਿਕਰਮ ਹੋਣ ਲੱਗਦੇ ਹਨ। ਉਤਰਦੇ - ਉਤਰਦੇ ਕਲਾਵਾਂ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ, ਸਤੇ, ਰਜੇ, ਤਮੇ ਦੀ ਸਟੇਜਿਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਤੇ ਤੋਂ ਰਜੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਫੱਟ ਤੋਂ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਉਤਰਣਗੇ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਸੀੜੀ ਉਤਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋ, ਕਲਾ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਘੱਟ ਹੁੰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਜਨਮ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਟਾਈਮ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਗਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਚੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਚਾਖੇ ਬੈਕੁੰਠ ਰਸ.. ਕਾਮ ਦੀ ਚਮਾਟ ਲੱਗਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇੱਕਦਮ ਚਕਨਾਚੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੱਡੀ - ਹੱਡੀ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਈ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣਾ ਜੀਵਘਾਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਆਤਮਘਾਤ ਨਹੀਂ, ਜੀਵਘਾਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਤੋਂ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਆਪਣੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਣਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨੀ ਕਮਾਈ ਕੀਤੀ? ਕਿੰਨੇ ਅੰਨਿਆਂ ਦੀ ਲਾਠੀ ਬਣੇ? ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਬਦਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਸੀੜੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਵਿਖਾਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਬਣਾਉਣ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਖਿਆਲ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਵੇਂ ਸਹਿਜ ਬਣਾਉਣ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਝ ਜਾਵੇ। ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਚਲਣੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਾਡਾ ਇਹ ਕਲਾਸ ਕਦੋਂ ਤੱਕ ਚੱਲੇਗਾ। ਉਹ ਤਾਂ ਲੱਖਾਂ ਵਰ੍ਹੇ ਕਲਪ ਦੀ ਉਮਰ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰ ਆਦਿ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੀ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ ਉਦੋਂ ਸਭ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਆਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੇ ਸਾਡੇ ਚੇਲੇ ਹੋਣਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਫਿਰ ਅਸੀਂ ਵੀ ਜਾਕੇ ਜੇਤੀ ਵਿੱਚ ਸਮਾਵਾਂਗੇ। ਪਰ ਇਵੇਂ ਤਾਂ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਅਮਰ ਬਾਪ ਦਵਾਰਾ ਸੱਚੀ - ਸੱਚੀ ਅਮਰਕਥਾ ਸੁਣ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਤਾਂ ਅਮਰ ਬਾਪ ਜੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਮੰਨਣਾ ਵੀ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਬਹੁਤ ਖਾਣੀ ਪਵੇਗੀ। ਪਦਵੀ ਵੀ ਘੱਟ ਮਿਲੇਗੀ। ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਦਧਿਚੀ ਰਿਸ਼ੀ ਦਾ ਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਹੱਡੀਆਂ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਦੇ ਦਿੱਤੀਆਂ। ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਵੀ ਖਿਆਲ ਨਾ ਕਰ ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇਣਾ। ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ ਹੱਡੀ ਸਰਵਿਸ, ਦੂਜੀ ਹੈ ਰੂਹਾਨੀ ਹੱਡੀ ਸਰਵਿਸ। ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਵਾਲੇ ਰੂਹਾਨੀ ਨਾਲੇਜ ਹੀ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਧਨ ਦਾਨ ਕਰਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਜੇ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਹੈ ਜਿਸਮਾਨੀ। ਸ਼ਾਸਤਰ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਕੋਈ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸਪ੍ਰਿਚੂਲ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਪ੍ਰਿਚੂਲ ਬੱਚਿਆਂ (ਆਤਮਾਵਾਂ) ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੁਣ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਸਤਿਯੁਗੀ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ। ਉੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਹੈ ਹੀ ਰਾਮਰਾਜ। ਉੱਥੇ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਥੋੜੇ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਰਾਵਣਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦੁਖੀ ਹਨ ਨਾ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਵੀ ਤੁਹਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ ਨੰਬਰਵਾਰ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਅਨੁਸਾਰ। ਇਸ ਸੀੜੀ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਾਰੀ ਨਾਲੇਜ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਅੰਤਿਮ ਜਨਮ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੇ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰ ਦੁਨੀਆਂ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਇਵੇਂ ਹੈ ਜੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਪਵੇ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਫਿਰ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨਾਲ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਂਗੇ। ਵੇਖਣਗੇ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਚੱਲੇਗੀ, ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕੋਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਹਿਣਗੇ ਇਸ ਸੀੜੀ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਸਮਾਚਾਰ ਕਿੱਥੇ ਹੈ। ਉਹ ਫਿਰ ਇਸ ਗੇਲੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਹ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਹੀ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਸੀ ਨਾ। ਬਾਪ ਵੀ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਯੋਗ ਸਭ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਆਪ ਵੀ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ। ਬਰੇਬਰ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਭਾਰਤ ਹੀ ਸੀ। ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ। ਭਾਵੇਂ ਕਾਈਸਟ ਆਇਆ, ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਵੀ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ। ਇਹ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਵੱਡੀ ਨਾਲੇਜ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ ਸਾਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੈਸਾ ਅਸੀਂ ਕੀ ਕਰਾਂਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸੁਣੋ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਣਾਓ। ਇਹ ਚਿੱਤਰ ਆਦਿ ਛੁਪਾਓ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਤਰਾਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਹਾਲ ਬਣਾਓ ਜਿੱਥੇ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਾਈ ਜਾਵੇ। ਬਾਕੀ ਅਸੀਂ ਪੈਸਾ ਲੈਕੇ ਕੀ

ਕਰਾਂਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਹੀ ਘਰ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੋ। ਬਹੁਤ ਆਕੇ ਕਹਿਣਗੇ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਬੜੀ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੇ ਹੀ ਸਮਝਣੀ ਹੈ। ਵਿਲਾਇਤ ਵਾਲੇ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਕਰਨਗੇ। ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਸਮਝਣਗੇ ਅਸੀਂ ਵੀ ਬਾਪ ਦੇ ਨਾਲ ਯੋਗ ਲਾਈਏ ਤਾਂ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਸਭ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸਮਝ ਜਾਣਗੇ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਤਾਂ ਗਾਡ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਦੇ ਨਾ ਸਕੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਬਹਿਸ਼ਤ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਕਿਵੇਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਯੋਗ ਸਿੱਖਾਂਗੇ। ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਗੇ। ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਖਿਆਲ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੁਨਰ ਵਿਖੇ ਤਾਂ ਤੇ ਫਿਰ ਬਾਬਾ ਬਾਹਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਭੇਜਣਗੇ। ਇਹ ਮਿਸ਼ਨ ਜਾਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਟਾਈਮ ਪਿਆ ਹੈ ਨਾ। ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਦੇਰੀ ਥੋੜੀ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਅਰਥਕਵੇਕ ਆਦਿ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ 2 - 3 ਵਰ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕਦਮ ਨਵੇਂ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਬਣਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਕਾਰੀਗਰ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਸਮਾਨ ਸਾਰਾ ਤਿਆਰ ਹੋਵੇ ਫਿਰ ਬਣਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰ ਥੋੜੀ ਹੀ ਲੱਗੇਗੀ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਮਕਾਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣਦੇ ਹਨ - ਮਿੰਟ ਮੇਟਰ। ਤਾਂ ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨਾ ਜਲਦੀ ਬਣਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਸੋਨਾ - ਚਾਂਦੀ ਆਦਿ ਬਹੁਤ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਖਾਣੀਆਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਸੋਨਾ ਚਾਂਦੀ ਹੀਰੇ ਲੈ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਹੁਨਰ ਤਾਂ ਸਭ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਸਾਇੰਸ ਦਾ ਕਿੰਨਾ ਘਮੰਡ ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਇੰਸ ਫਿਰ ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਆਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਫਿਰ ਦੂਜਾ ਜਨਮ ਉੱਥੇ ਲੈ ਇਹ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਗੇ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨਵੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 5 ਤਤ੍ਵ ਵੀ ਕਾਇਦਮੁਜਿਬ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸੂਰਗ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਇਵੇਂ ਉਪਦ੍ਰਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਰਾਵਣਰਾਜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਭ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਹਨ।

ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਲਵ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਖਜਾਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰ ਅਤੇ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਦਾਨ ਦੇਵੋਗੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਕੱਠਾ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਰਵਿਸ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਧਾਰਨਾ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਬੁੱਧੀ ਚਲਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਰਵਿਸ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਢੇਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਉੱਨਤੀ ਨੂੰ ਪਾਉਣਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਵੀ ਉੱਨਤੀ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਹਮੇਸ਼ਾ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਤੱਤਪਰ ਰਹਿਣਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਧਨ ਦਾਨ ਕਰਕੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚਣਾ ਹੈ। ਆਪ ਧਾਰਨ ਕਰ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਨਾ ਕਰਾਉਣੀ ਹੈ।

2. ਬਾਪ ਜੋ ਗਿਆਨ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਝੋਲੀ ਭਰਨੀ ਹੈ। ਨੋਟਿਸ ਲੈਣੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਟਾਪਿਕ ਤੇ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਧਨ ਦਾ ਦਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਲਈ ਉਛਲਦੇ ਰਹਿਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- "ਨਿਰਾਕਾਰ ਸੇ ਸਾਕਾਰ"- ਇਸ ਮੰਤਰ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਭਵ: ਜਿਵੇਂ ਬਾਪ ਨਿਰਾਕਾਰ ਸੇ ਸਾਕਾਰ ਬਣ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਵੇਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਮੰਤਰ ਦਾ ਯੰਤਰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਸੇਵਾ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਕਾਰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ, ਸਾਕਾਰ ਸ਼ਰੀਰ ਸਟੇਜ ਹੈ। ਸਟੇਜ ਆਧਾਰ ਹੈ, ਪਾਰ੍ਵਧਾਰੀ ਆਧਾਰਮੂਰਤ ਹਨ, ਮਾਲਿਕ ਹਨ। ਇਸ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਤੋਂ ਨਿਆਰੇ ਬਣ ਕੇ ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸੈਂਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸੈਂਸਫੁਲ, ਰੂਹਾਨੀ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਾਖਸ਼ੀ ਬਣ ਹਰ ਖੇਡ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸਾਖਸ਼ੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਹਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰੋ ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਤੋਂ ਗਫ਼ਲਤ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਖ ਤੋਂ ਕਿਹੜੇ ਬੋਲ ਆਪੇ ਹੀ ਨਿਕਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ?
- ਉੱਤਰ:-** ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਜੇ ਹੋਵੇਗਾ ਉਹ ਮਿਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੂਰਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਾਵਾਂਗੇ ਹੀ। ਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਬੋਲ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਹੀਂ। ਉੱਚ ਮਤਰਬਾ ਪਾਉਣ ਦਾ ਹੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਜੱਦ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਉੱਚ ਮਰਤਬਾ ਦੇਣ ਤਾਂ ਗਫ਼ਲਤ ਨਾ ਕਰੋ।
- ਗੀਤ:-** ਬਚਪਨ ਕੇ ਦਿਨ ਭੁਲਾ ਨਾ ਦੇਣਾ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਗੀਤ ਦੀ ਲਾਈਨ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਿਆ। ਹੁਣ ਜਿਉਂਦੇ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਸਾਰਾ ਕਲਪ ਤਾਂ ਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਹੁਣ ਸਿਰਫ਼ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬੱਚੇ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕੇਗਾ। ਭਾਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਪਰ ਥੋੜੇ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਰਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਮਨੁੱਖ ਧਨ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਧਨ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਸੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਧਨ ਵੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਨਿਰੋਗੀ ਕਾਇਆ ਵੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਅੱਜ ਕੀ ਹੈ, ਕਲ ਕੀ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤਾਂ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਜੇ ਸਮਝਣ ਵੀ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਵੀ ਕਰਨਾ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਦੀ ਵੀ ਲੜਾਈ ਲਗ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਥੋੜੀ ਚਿੰਗਾਰੀ ਲੱਗੀ ਤਾਂ ਭਾਂਡ ਮੱਚ ਜਾਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇਗੀ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ ਖਤਮ ਹੋਈ ਕਿ ਹੋਈ ਇਸਲਈ ਹੁਣ ਜਲਦੀ ਹੀ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਰਸਿਤ ਰਹੋਗੇ। ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਦੁੱਖ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਜਿੰਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉੰਨਾ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁੱਖ ਉਠਾਓਗੇ। ਇੱਥੇ ਤੁਸੀਂ ਆਏ ਹੀ ਹੋ ਅਜਿਹੇ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ। ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ ਦਾ ਅਤੇ ਪੂਜਾ ਦਾ ਨੈਕਰ ਚਾਕਰ ਬਣਨਾ - ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਹੈ ਨਾ। ਹੁਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਫਿਰ ਕਲਪ - ਕਲਪਾਂਤਰ ਦੇ ਲਈ ਕਾਇਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਸਭ ਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ - ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਤਾ ਹੈ? ਹੁਣ ਵੀ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਰਹੋ। ਮਿੱਠੇ ਤੇ ਮਿੱਠੇ ਬਾਬਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸੂਰਗ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਕਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਰਾ ਮਦਾਰ ਹੀ ਯਾਦ ਤੇ ਹੈ। ਜਿੰਨਾ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਉੰਨਾ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹੇਗੀ। ਸਮਝਣਗੇ ਹੁਣ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਕੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ। ਕਈ ਥੱਕ ਵੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਮੰਜ਼ਿਲ ਕਿੰਨਾ ਦੂਰ ਹੈ। ਪਹੁੰਚਣ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਵੀ ਸਫਲ ਹੋਵੇ। ਹੁਣ ਜਿਸ ਮੰਜ਼ਿਲ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਾ ਰਹੇ ਹੋ, ਦੁਨੀਆਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੀ ਹੈ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਵੀ ਹਨ ਭਗਵਾਨ। ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਠੀਕਰ - ਭਿੱਤਰ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣ ਚੁਕੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਦੀ ਹੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਵਿਲਾਇਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣ, ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੇ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਸਿਵਾਏ ਯਾਦ ਦੇ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲਵਾਂਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਡੇ ਮੰਮਾ ਬਾਬਾ ਵਰਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਵੀ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਦੀ ਤੇ ਜਰੂਰ ਬੈਠਾਂਗੇ। ਮੰਮਾ ਬਾਬਾ, ਰਾਜ - ਰਾਜੇਸ਼੍ਵਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਵੀ ਬਣਾਂਗੇ। ਇਮਤਿਹਾਨ ਤਾਂ ਸਭ ਦੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਥੋੜਾ ਸਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਹਿਜ ਰਾਜਯੋਗ ਬਲ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਯੋਗ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਬਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਵਿਕਰਮ ਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂ ਸਜ਼ਾ ਬਹੁਤ ਖਾਵਾਂਗੇ। ਪਦਵੀ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਾਇਆ ਵਿਘਨ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਫਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਭਗਵਾਨ। ਸਾਧੂ - ਸੰਤ ਆਦਿ ਸਭ ਭਗਤ ਹਨ। ਭਗਤ ਹੀ ਗੰਗਾ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਗਤ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਫਲ ਥੋੜੀ ਦੇਣਗੇ। ਭਗਤ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਫਲ ਦੇਣ ਤਾਂ ਫਿਰ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਿਉਂ ਕਰਨ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਸਭ ਭਗਤ ਹਨ। ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਫਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਭਗਵਾਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਜਾਸਤੀ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਥੋੜੀ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਫਲ ਦੇਣਗੇ। ਨਹੀਂ। ਭਗਤੀ ਮਾਨਾ ਭਗਤੀ। ਰਚਨਾ, ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਵਰਸਾ ਦੇਣਗੇ! ਵਰਸਾ ਰਚਤਾ ਤੋਂ ਹੀ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤ। ਜੱਦ ਗਿਆਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਭਗਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਛੁੱਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਜਿੰਦਾਬਾਦ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਬਗੈਰ ਸਦਗਤੀ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਭ ਆਪਣਾ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਚੁਕਤੁ ਕਰ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਵਿਨਾਸ਼ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ।

ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਬਣਨਗੇ ਉਹ ਹੀ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨਗੇ। ਬ੍ਰਾਹਮਾ ਮੁਖ ਵੰਸ਼ਾਵਲੀ ਬਣਨ ਦੇ ਬਗ਼ੈਰ ਤੁਸੀਂ ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਲੈ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਰਚਦੇ ਹੀ ਹਨ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਦੇ ਲਈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਹਾਂ ਹੀ। ਸ੍ਰੀਸ਼ਟੀ ਰਚਦੇ ਹਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦੇਣ ਲਈ। ਸ਼ਰੀਰਧਾਰੀ ਨੂੰ ਹੀ ਵਰਸਾ ਦੇਣਗੇ ਨਾ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਵਰਸੇ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਦੀ ਗੱਲ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਦਾ ਪ੍ਰਾਲਬੱਧ ਲੈ ਰਹੇ ਹੋ, ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਮੇਂ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਉਂਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬੰਬਸ ਕੋਈ ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤਿਆਰੀਆਂ ਬਹੁਤ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਾਨੂੰ ਫਰਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਰੋਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਰਾਜ - ਵਿਦਿਆ ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨਾਪਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜਾਕੇ ਡੁੱਬ ਮਰਦੇ ਹਨ ਗੁੱਸੇ ਵਿੱਚ। ਇੱਥੇ ਗੁੱਸੇ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਖਸ਼ਤਕਾਰ ਬਹੁਤ ਹੋਣਗੇ। ਕੀ - ਕੀ ਅਸੀਂ ਬਣਾਂਗੇ ਉਹ ਵੀ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਏਗਾ। ਬਾਪ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਉਣਾ। ਬੱਚੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਅਸੀਂ ਕਰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਭੁੱਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ, ਕਈ ਫਿਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਫਰਸਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਬਾਬਾ ਕਹਿਣਗੇ ਅੱਛਾ ਸਮੇਂ ਕੱਢਕੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਬੈਠੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਜੱਦ ਮਿਲਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ, ਅਸੀਂ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੀਏ। ਮਿਲਕੇ ਬੈਠਣ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਚੰਗਾ ਕਰੋਗੇ, ਮਦਦ ਮਿਲੇਗੀ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੈ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ। ਕੋਈ ਵਿਲਾਇਤ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਉੱਥੇ ਵੀ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗੱਲ ਯਾਦ ਰੱਖੋ। ਬਾਪ ਦੀ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣੋਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਗੱਲ ਯਾਦ ਕਰੋ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਸਭ ਪਾਪ ਭਸਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਨਮਨਾਭਵ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਘਰ ਵਿੱਚ ਰਹੋ, ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣੋਗੇ ਤਾਂ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੋਗੇ। ਇਵੇਂ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ ਸਭ ਆਕੇ ਕਲਾਸ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਣਗੇ। ਮੰਤਰ ਲੀਤਾ ਫਿਰ ਭਾਵੇਂ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਚਲੇ ਜਾਓ। ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣਨ ਦਾ ਰਸਤਾ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੀ ਹੈ। ਉਂਝ ਤਾਂ ਸੈਂਟਰ ਤੇ ਆਉਣ ਨਾਲ ਨਵੀਂ - ਨਵੀਂ ਪੁਆਇੰਟਸ ਸੁਣਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਬਰਸਾਤ ਪੈਂਦੀ ਹੈ, ਕਰਫਿਊ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕਦੇ ਫਿਰ ਕੀ ਕਰੋਗੇ? ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕੋਈ ਹਰਜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਲੋਟੀ ਚੜ੍ਹਾਉਣੀ ਹੀ ਪਵੇਗੀ। ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਰਹਿੰਦੇ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹੋ। ਚਲਦੇ ਫਿਰਦੇ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਹੀ ਕਰੋ ਕਿ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਦੇਵਤਾ ਬਣ ਜਾਵੇਗੇ। ਅੱਖਰ ਹੀ ਦੇ ਹਨ - ਬਾਪ ਰਚਤਾ ਤੋਂ ਹੀ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਰਚਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮੰਤਰ ਮਿਲ ਗਿਆ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਬਚਪਨ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ। ਅੱਜ ਹੱਸਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਕਲ ਰੋਣਾ ਪਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁਲਾਇਆ ਤਾਂ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਪੂਰਾ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਬਹੁਤ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸ੍ਰਾਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਜਾਵਾਂਗੇ ਨਾ, ਜੋ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ.. ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥੀ ਨਹੀਂ ਕਹਾਂਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਉੱਚ ਮਰਤਬਾ ਪਾਉਣ ਲਈ। ਹੁਣ ਜੱਦ ਕਿ ਬਾਪ ਤੋਂ ਉੱਚ ਮਰਤਬਾ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗਫਲਤ ਕਿਓਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਜੇ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨਗੇ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਦੇ ਅੱਗੇ ਭਰੀ ਢੇਈ ਪਵੇਗੀ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਪੂਜਾ ਵਿੱਚ ਨੈਕਰ - ਚਾਕਰ ਜਾਕੇ ਬਣਨਗੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ ਥੋੜੀ ਨਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਸਮੁੱਖ ਰਿਫਰੇਸ਼ ਹੋਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਬੰਧੇਲੀਆਂ ਹਨ, ਹਰਜ ਨਹੀਂ, ਘਰ ਬੈਠ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀ ਰਹੋ। ਕਿੰਨਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਮੌਤ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਲੜਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਵੇਖਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਲੜਾਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਛਿੜੀ ਕਿ ਛਿੜੀ। ਰੇਡੀਓ ਤੋਂ ਵੀ ਸਾਰਾ ਪਤਾ ਪੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਥੋੜਾ ਵੀ ਗੜਬੜ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਵੇਂ ਕਰਾਂਗੇ। ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੰਬਸ ਦੀ ਮਗਰੂਰੀ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਬੱਚੇ ਅਜੁਨ ਯੋਗਬਲ ਵਿੱਚ ਤੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੋਏ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਲੜਾਈ ਲੱਗ ਜਾਵੇ, ਇਵੇਂ ਡਰਾਮਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੀਤਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਪੂਰੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਥੋੜਾ ਟਾਈਮ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਵੀ ਕੁਝ ਹੋ ਜਾਏ, ਐਰੋਪਲੇਨ, ਟ੍ਰੇਨ ਡਿੱਗ ਪੈਂਦੀ ਹੈ। ਮੌਤ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਖੜ੍ਹੀ ਹੈ। ਧਰਤੀ ਹਿਲਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਭਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਰਥ ਕੁਵੇਕ ਨੇ। ਇਹ ਹਿੱਲੇ ਤਾਂ ਤੇ ਸਾਰੇ ਮਕਾਨ ਆਦਿ ਡਿੱਗਣ। ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਬਾਪ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਵਰਸਾ ਲੈਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਬਾਬਾ ਤੁਹਾਡੇ ਬਗ਼ੈਰ ਸਾਡਾ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਰੀਤੀ ਜਿਵੇਂ ਛੋਟੇ - ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਿਰਫ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਕਾਮ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਜਲ ਮਰੇ ਹੋ ਹੁਣ ਗਿਆਨ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠ ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਨ ਤੁਹਾਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੀ ਹੈ? ਬੋਲੋ, ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਜੋ ਸਭ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਹਨ। ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ।

ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਸਿਰਫ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕੱਟ ਉਤਰ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਇੰਨਾ ਪੈਗਾਮ ਤਾਂ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਆਪ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਵਾ ਸਕੋਗੇ। ਆਪ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋਵੋਗੇ ਤਾਂ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਰੁਚੀ ਨਾਲ ਕਰੋਗੇ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦਿਲ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲੇਗਾ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਹੋ ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ, ਸਿਰਫ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਜੇ ਮਿਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਹੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਵੋ - ਮੌਤ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਤਮੋਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿਤ ਬਣ ਪਏ ਹੋ। ਹੁਣ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ। ਆਤਮਾ ਹੀ

ਪਤਿਤ ਬਣੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਪਾਵਨ ਆਤਮਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਆਤਮਾ ਪਾਵਨ ਬਣੇਗੀ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਉਪਾਏ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਪੈਗਾਮ ਸਭ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਜਾਓ ਤਾਂ ਵੀ ਬਹੁਤਿਆਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰੇਗੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਹੀ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਪੁਰਸ਼ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਬਾਪ। ਜੋ ਪੂਜਯ ਸੀ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣੇ ਹਾਂ, ਰਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪੂਜਯ ਸੀ। ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਦਾ ਅੰਤ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਪੁਜਾਰੀ ਤੋਂ ਫਿਰ ਪੂਜਯ ਬਣਦੇ ਹਾਂ - ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ। ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਰਸਤਾ ਦੱਸਣਾ ਹੈ, ਬੁੱਢਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮਿੱਤਰ - ਸੰਬੰਧੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ। ਸਤਸੰਗ, ਮੰਦਿਰ ਆਦਿ ਵੀ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਹਨ। ਤੁਹਾਡਾ ਤਾਂ ਹੈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਰ। ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਮੇਕਮ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣੋਗੇ। ਨਿਰਾਕਾਰ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਬਾਬਾ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਇਹ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਹੈ ਨਾ ਸਮਝਾਉਣਾ। ਬੁੱਢੀਆਂ ਵੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੂਲ ਗੱਲ ਹੀ ਇਹ ਹੈ। ਸ਼ਾਦੀ ਮੁਰਾਦੀ ਤੇ ਕਿੱਥੇ ਵੀ ਜਾਓ, ਕੰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣਾਓ। ਗੀਤਾ ਦੇ ਭਗਵਾਨ ਕਹਿੰਦੇ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਪਸੰਦ ਕਰਣਗੇ। ਜਾਸਤੀ ਬੋਲਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਦਾ ਪੈਗਾਮ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਅੱਛਾ, ਇਵੇਂ ਸਮਝੋ ਭਗਵਾਨ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਸਾਕਸ਼ਾਤਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਨ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤਮੇਪ੍ਰਧਾਨ ਤੋਂ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਓਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਵੀ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਚਿੰਤਨ ਕਰਦੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਬੇੜਾ ਪਾਰ ਹੋ ਜਾਏਗਾ। ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੈਕਟੀਕਲ ਵਿੱਚ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਦੇ ਬਣੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਬਾਪ ਤੋਂ 21 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਵਰਸਾ ਲੈ ਰਹੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਭੁੱਲਣ ਨਾਲ ਹੀ ਤਕਲੀਫ਼ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਿੰਨਾ ਸਹਿਜ ਦੱਸਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਆਤਮਾ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਭ ਸਮਝਣਗੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਸਤਾ ਤਾਂ ਬਰੇਬਰ ਰਾਈਟ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਰਸਤਾ ਕਦੀ ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਾ ਸਕੇ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਕਹਿਣ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਾਧੂਆਂ ਆਦਿ ਦੇ ਕੋਲ ਕੈਣ ਜਾਣਗੇ। ਸਮੇਂ ਇਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਘਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕੋਗੇ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ - ਕਰਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੇਵੋਗੇ। ਅੰਤਕਾਲ ਜੇ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਿਮਰੇ...ਸੇ ਫਿਰ ਨਾਰਾਇਣ ਯੋਨੀ ਵਲ - ਵਲ ਉਤਰੇ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਡਾਇਨੇਸਟੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ ਨਾ। ਘੜੀ - ਘੜੀ ਰਾਜਾਈ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਗੇ। ਬਸ ਸਿਰਫ਼ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਬਗੈਰ ਪਿਆਰ ਕਿਵੇਂ ਕਰਣਗੇ। ਸੁੱਖ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰਰਗ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ ਇਸਲਈ ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਦੀ ਮਤ ਤੇ ਚਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੇ ਲਈ ਯਾਦ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਯਾਦ ਦਾ ਬਲ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ।

2. ਉੱਚ ਮਰਤਬਾ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਪੂਰਾ - ਪੂਰਾ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਜੇ ਤਕਦੀਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਗਫ਼ਲਤ ਛੱਡ, ਪੂਰਾ ਵਰਸੇ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸੋਚਣ ਅਤੇ ਕਰਨ ਦੇ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਵ - ਪਰਿਵਰਤਕ ਸੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਕ ਭਵ: ਕੋਈ ਵੀ ਸੰਸਕਾਰ, ਸ੍ਰਭਾਵ, ਬੈਲ ਜਾਂ ਸੰਪਰਕ ਜੋ ਯਥਾਰਥ ਨਹੀਂ ਵਿਅਰਥ ਨੂੰ ਪਰਿਵਰਤਨ ਕਰਨ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਫਾਸਟ ਕਰੇ। ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਕੀਤਾ। ਤੱਦ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਤੇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਣ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਸੋਚਣ ਅਤੇ ਕਰਨ ਨਾਲ ਅੰਤਰ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਮਿਟਾਓ। ਤਾਂ ਸਵ ਪਰਿਵਰਤਕ ਸੇ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਿਵਰਤਕ ਬਣ ਸਕੋਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਸਭ ਤੋਂ ਲੱਕੀ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭੂਤੀ ਦੀ ਗਿਫ਼ਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਜਰੂਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਯਾਦ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਵਿਕਰਮਾਜੀਤ ਬਣੋਗੇ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਕਿਹੜਾ ਖਿਆਲ ਆਇਆ ਤਾਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਵੇਗੇ? ਖੁਦਾਈ ਖ਼ਿਦਮਤਗਾਰ ਬੱਚੇ ਕਿਹੜੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ?
- ਉੱਤਰ:-** ਕਈ ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਹਾਲੇ ਟਾਈਮ ਪਿਆ ਹੈ, ਪਿਛੋਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ, ਪਰ ਮੌਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਥੋੜੀ ਹੀ ਹੈ। ਕਲ - ਕਲ ਕਰਦੇ ਮਰ ਜਾਣਗੇ ਇਸਲਈ ਇਵੇਂ ਨਾ ਸਮਝੋ ਬਹੁਤ ਵਰ੍ਹੇ ਪਏ ਹਨ, ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਗੈਲਪ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਖਿਆਲ ਹੋਰ ਹੀ ਡਿੱਗਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਜਿੰਨਾ ਹੋ ਸਕੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਦਾਈ ਖ਼ਿਦਮਤਗਾਰ ਬੱਚੇ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸੈਲਵੇਜ ਕਰਨ, ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।
- ਗੀਤ:-** ਓਮ ਨਮੋ ਸ਼ਿਵਾਏ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਨਿਰਾਕਾਰ ਬਾਪ ਸਾਕਾਰ ਬਗੈਰ ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਾਰ੍ਵ ਵਜਾ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣਨਾ ਹੈ ਫਿਰ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਵਿਸ਼ਵ ਦਾ ਮਾਲਿਕ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਕਲਪ - ਕਲਪ ਬਾਪ ਆਕੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਆਕੇ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯਾਨੀ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ ਜੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ ਸੇ ਹੁਣ ਬਦਲਕੇ ਸੂਦ੍ਰ ਪਤਿਤ ਬਣ ਪਏ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਜਦੋਂ ਪਾਰਸਪੁਰੀ ਸੀ ਤਾਂ ਪਵਿੱਤਰਤਾ - ਸੁੱਖ - ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਭ ਸੀ। ਇਹ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਐਕੁਰੇਟ ਹਿਸਾਬ - ਕਿਤਾਬ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤਾਂ ਕੋਈ ਹੈ ਨਹੀਂ। ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਜਾਂ ਝਾੜ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਲਪ ਵਿੱਖ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਰਾਜ ਬਾਪ ਹੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਜੇ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ ਉਹ ਹੁਣ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਤਾਂ ਹੁਣ ਰਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਚਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਹਨ। ਇਹ ਤਾਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭੁੱਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦਵਾਪਰ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ ਹਨ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਭੁੱਲੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਰਸਤਾ ਦੱਸਣ ਵਾਲਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਰਵ ਦਾ ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ। ਰਚਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਹੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ। ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੇਗ੍ਰਾਫੀ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਰਿਪੀਟ ਹੁੰਦੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ, ਤ੍ਰੇਤਾ, ਦਵਾਪਰ, ਕਲਯੁਗ ਫਿਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹੈ ਪਤਿਤ, ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਪਾਵਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਕਲਯੁਗ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਨਾਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਭਗਵਾਨ ਆਏਗਾ ਹੀ ਉਦੋਂ ਜਦੋਂ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਦੁਨੀਆਂ ਬਣਾਉਣ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਸਹਿਜ ਤੋਂ ਸਹਿਜ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਦੇਹ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧ ਛੱਡ ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਕੋਈ ਇੱਕ ਤਾਂ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਫਲ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਹੀ ਭਗਵਾਨ ਹੈ। ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਗਿਆਨ ਸਾਗਰ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ। ਪਾਵਨ ਬਣਦੇ ਹੋ ਯੋਗ ਨਾਲ। ਬਾਪ ਬਗੈਰ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪਾਵਨ ਬਣਾ ਨਾ ਸਕੇ। ਇਹ ਸਭ ਗੱਲਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੇ ਲਈ। ਘਰ - ਘਰ ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਹੈ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਆਇਆ ਹੈ। ਬੜਾ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਬੋਲੇ, ਉਹ ਬਾਪ ਹੈ ਨਾ। ਇੱਕ ਹੈ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ, ਦੂਜਾ ਹੈ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ। ਦੁੱਖ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੁੱਖ ਹੀ ਸੁੱਖ ਸੀ। ਪਿਓਰਿਟੀ, ਪੀਸ, ਪ੍ਰਾਸਪਰਟੀ ਸੀ। ਬਾਪ ਦਾ ਵਰਸਾ ਮਿਲ ਗਿਆ ਫਿਰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਕਿਓਂ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਸਾਨੂੰ ਸੁਖ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਉੱਥੇ ਸੁਖ ਹੀ ਸੁਖ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਦੁੱਖ ਦੇ ਲਈ ਤਾਂ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਰਚੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਣਾ - ਬਣਾਇਆ ਖੇਡ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰ੍ਵ ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, 2 - 4 ਜਨਮ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਜਰੂਰ ਬਾਕੀ ਸਮੇਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਬਾਕੀ ਡਰਾਮਾ ਦੇ ਖੇਡ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿਕਲ ਜਾਣ, ਇਹ ਹੋ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਭ ਨੂੰ ਆਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ - ਦੋ ਜਨਮ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਬਾਕੀ ਸਮੇਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੇਕਸ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਪਾਰ੍ਵਧਾਰੀ ਹੈ ਨਾ। ਕਿਸੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਉੱਚ ਪਾਰ੍ਵ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਘੱਟ। ਇਹ ਵੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਕੋਈ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਪਾ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਅੰਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ। ਜੱਦ ਤਕ ਰਚਤਾ ਆਪ ਨਾ ਆਵੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਰਚਤਾ ਅਤੇ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ

ਸਾਧਾਰਨ ਤਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ 84 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਾਰੂ ਵਿੱਚ ਚੌਜ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਹ ਬਣੀ - ਬਣਾਈ ਖੇਡ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਸੇ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਉਦੋਂ ਬੈਠੇ ਜੱਦ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋਕੇ ਸਮਝਣ। ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਦੇ ਲਈ ਹੀ 7 ਰੇਜ਼ ਭੱਠੀ ਹੈ। ਭਾਗਵਤ ਆਦਿ ਵੀ 7 ਦਿਨ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ - ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ 7 ਦਿਨ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਸਮਝ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ - ਕੋਈ ਤਾਂ 7 ਰੇਜ਼ ਸਮਝਕੇ ਵੀ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠਦਾ ਨਹੀਂ। ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਤਾਂ 7 ਰੇਜ਼ ਆਏ। ਸਾਡੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬੈਠਦਾ ਨਹੀਂ। ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬੈਠੇਗਾ ਨਹੀਂ। ਚੰਗਾ ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਤਾਂ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਪੂਜਾ ਤਾਂ ਇਵੇਂ ਹੀ ਬਣਦੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਰਾਜ - ਭਾਗ ਲੈਣਾ ਉਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਗੁਪਤ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਕਰੋ ਨਾ ਕਰੋ ਪਰ ਬਾਪ ਦਾ ਡਾਇਰੈਕਸ਼ਨ ਇਹ ਹੈ। ਪਿਆਰੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਤਾਂ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨਾ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਵੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਹੇ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਆਓ। ਹੁਣ ਉਹ ਮਿਲਿਆ ਹੈ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕੱਟ ਉਤਰ ਜਾਵੇਗੀ। ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਸਹਿਜ ਥੋੜੀ ਮਿਲ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਤਾਂ ਮਿਹਨਤ ਹੋਵੇਗੀ ਨਾ। ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮਿਹਨਤ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਹੈ ਹੀ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਬਹੁਤ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਰਮਾਤੀਤ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਪੂਰਾ ਯਾਦ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮਾਜੀਤ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੋਂ ਵੀ ਯੋਗਬਲ ਨਾਲ ਹੀ ਵਿਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਜਿੱਤਿਆ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਇਨ੍ਹੇ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ ਜਦਕਿ ਕਲਯੁਗ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਪਵਿੱਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਾਫ਼ ਹੈ, ਇਹ ਗੀਤਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦਾ ਐਪੀਸੋਡ ਰਪੀਟ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। " ਸ਼ਿਵ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ " ਭੁੱਲਾਂ ਤਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਨਾ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਅਭੁੱਲ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਜੋ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹਨ ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੇ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਜੋ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਦਵੀ ਪਾਈ। 21 ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਲਬੱਧ ਪਾਈ ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਪਰਾਏ ਲੇਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਚੱਕਰ ਲਗਾਕੇ ਆਏ ਹੋ। ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਆਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸੈਪਲਿੰਗ ਲਗਾ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਨਾਉਣ ਦਾ। ਇਹ ਹੈ ਦੈਵੀ ਝਾੜ ਦਾ ਸੈਪਲਿੰਗ। ਉਹ ਲੋਕੀ ਫਿਰ ਝਾੜਾਂ ਦਾ ਸੈਪਲਿੰਗ ਬਹੁਤ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਕੰਟਰਾਸਟ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਦੈਵੀ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਸੈਪਲਿੰਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਤਾਂ ਜੰਗਲ ਦਾ ਸੈਪਲਿੰਗ ਲਗਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵਿਖਾਉਂਦੇ ਵੀ ਹੋ - ਕੋਰਵ ਕੀ ਕਰਦੇ ਪਏ, ਪਾਂਡਵ ਕੀ ਕਰਦੇ ਪਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਪਲਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕੀ ਪਲਾਨਸ ਹਨ। ਉਹ ਆਪਣਾ ਪਲਾਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ ਵਧੇ ਨਹੀਂ। ਫੈਮਲੀ ਪਲਾਨਿੰਗ ਕਰਨ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾ ਵਧਣ, ਉਸਦੇ ਲਈ ਮਿਹਨਤ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਤੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ, ਅਨੇਕ ਧਰਮ ਵਿਨਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਦੈਵੀ- ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਫੈਮਲੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਦੀ ਫੈਮਲੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਤਨੀਆਂ ਫੈਮਲੀਆਂ ਸਨ ਨਹੀਂ। ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿੰਨੀਆਂ ਫੈਮਲੀਆਂ ਹਨ। ਗੁਜਰਾਤੀ ਫੈਮਲੀ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰੀਅਨ ਫੈਮਲੀ... ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਫੈਮਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਫੈਮਲੀਜ਼ ਹੋਣਗੀਆਂ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਖਿਟਪਿਟ ਹੀ ਰਹੇਗੀ। ਫਿਰ ਸਿਵਿਲ ਵਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਫੈਮਲੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸਿਵਿਲ ਵਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕ੍ਰਿਸਚਨਜ਼ ਦੀ ਆਪਣੀ ਫੈਮਲੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੱਗਦੀ ਹੈ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਭਰਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੇ, ਪਾਣੀ ਵੀ ਵੰਡਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਸਮਝਣਗੇ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸੁਖ ਦਈਏ, ਰਗ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੱਥਾ ਮਾਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਅੰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਿਵਿਲਵਾਰ ਆਦਿ ਸਭ ਆ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਨ ਲੱਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਨਾਸ ਤੇ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਬੇਮਬਜ਼ ਢੇਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਵੱਡੀ ਲੜਾਈ ਜਦੋਂ ਲੱਗੀ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਬੇਮਬਜ਼ ਛੱਡੇ ਸਨ, ਹੁਣ ਤਾਂ ਢੇਰ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਸਮਝ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਨਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਇਹ ਲੜਾਈ ਉਹ ਹੀ ਮਹਾਭਾਰਤ ਦੀ ਹੈ। ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਲੋਕੀ ਜੋ ਵੀ ਹਨ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜੇਕਰ ਇਸ ਲੜਾਈ ਨੂੰ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਲੱਗ ਜਾਵੇਗੀ। ਅੱਗ ਤੇ ਲਗਨੀ ਹੀ ਹੈ, ਇਹ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਾਜਯੋਗ ਹੈ ਹੀ ਸਤਿਯੁਗ ਦਾ। ਉਹ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਹੁਣ ਪਰਾਏ ਲੇਪ ਹੈ। ਚਿੱਤਰ ਵੀ ਬਣੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਲਪ ਪਹਿਲੋਂ ਮੁਆਫ਼ਿਕ ਜੋ ਵਿਘਨ ਪੈਣੇ ਹੋਣਗੇ ਉਹ ਪੈਣਗੇ। ਪਹਿਲੋਂ ਥੋੜੀ ਨਾ ਪਤਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਲਪ ਪਹਿਲੇ ਇਵੇਂ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਬਣਿਆ ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਬੰਨੇ ਹੋਏ ਹਾਂ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਇਸਨੂੰ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਥੱਕ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਗੀਤ ਹੈ ਨਾ - ਰਾਤ ਕੇ ਰਾਹੀਂ... ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਕੋਈ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਇਹ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਾਤ ਪੂਰੀ ਹੋ ਦਿਨ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਧਾਕਲਪ ਪੂਰਾ ਹੋ ਫਿਰ ਸੁਖ ਸੁਰੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਹੀ ਮਨਮਨਾਭਵ ਦਾ ਅਰਥ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਉਹ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਕਲਿਆਣ ਤੇ ਸਭ ਦਾ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਗੋਇਆ ਅਸੀਂ ਸਭ ਮਨੁੱਖ ਮਾਤਰ ਦਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ। ਭਾਰਤ ਖਾਸ ਅਤੇ ਦੁਨੀਆਂ ਆਮ। ਸਭਦਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਅਸੀਂ ਕਲਿਆਣ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ। ਕਲਿਆਣਕਾਰੀ ਜੋ ਬਣਨਗੇ ਤਾਂ ਵਰਸਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ। ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਦੇ ਸਿਵਾਏ ਕਲਿਆਣ ਹੋ ਨਾ ਸਕੇ।

ਹੁਣ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਤਾਂ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਹੈ। ਬਾਪ ਤੋਂ ਵਰਸਾ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਭਾਰਤਵਾਸੀਆਂ ਨੇ ਵੀ 84 ਜਨਮ

ਲਏ ਹਨ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਦਾ ਵੀ ਹਿਸਾਬ ਹੈ। ਕਈ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ ਕਿ 84 ਜਨਮ ਕੈਣ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਆਪਣੇ ਹੀ ਸ਼ਲੋਕ ਆਦਿ ਬਣਾਕੇ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਉਹ ਹੀ, ਟਿਕਾਏਂ ਅਨੇਕ ਲਿਖ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਨਾਲੋਂ ਤਾਂ ਭਾਗਵਤ ਵੱਡਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਹੈ ਗਿਆਨ। ਭਾਗਵਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੀਵਨ ਕਹਾਣੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਗੀਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਬਾਪ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਤੇ ਚਲਦਾ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਗੀਤਾ ਤਾਂ ਅੱਧੇ ਘੰਟੇ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਗਿਆਨ ਤਾਂ ਸੁਣਦੇ ਹੀ ਆਉਂਦੇ ਹੋ। ਦਿਨ - ਪ੍ਰਤੀਦਿਨ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਅਨੇਕ ਲੋਕੀ ਆਉਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਆਉਣਗੇ। ਹੁਣੇ ਹੀ ਜੇਕਰ ਵੱਡੇ - ਵੱਡੇ ਰਾਜੇ ਆ ਜਾਣ ਫਿਰ ਤਾਂ ਦੇਰੀ ਨਾ ਲੱਗੇ। ਝੱਟ ਆਵਾਜ਼ ਨਿਕਲ ਜਾਵੇ ਇਸਲਈ ਯੁਕਤੀ ਨਾਲ ਹੋਲੀ - ਹੋਲੀ ਚਲਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਗੁਪਤ ਗਿਆਨ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਦੇ ਨਾਲ ਤੁਹਾਡੀ ਯੁੱਧ ਕਿਵੇਂ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਜਾਣੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਜਾਣ ਨਾ ਸਕੇ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ - ਤੁਸੀਂ ਸਤੋਪਧਾਨ ਬਣਨ ਦੇ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਾਪ ਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ ਤਾਂ ਨਾਲ ਲੈ ਜਾਵਾਂ। ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਸਭਨੂੰ ਮਿਲਣੀ ਹੈ। ਰਾਵਨਰਾਜ ਨਾਲ ਮੁਕਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਤੁਸੀਂ ਲਿਖਦੇ ਵੀ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸ਼ਿਵ ਸ਼ਕਤੀ ਬ੍ਰਹਮਾਕੁਮਾਰ ਕੁਮਾਰੀਆਂ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰਾਂਗੀਆਂ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ, 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਮੁਆਫ਼ਿਕ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠਾਚਾਰੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸੀ। ਇਹ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਬਿਠਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ - ਖਾਸ ਪੇਇੰਟਸ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਨ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਰਹੇਗੇ। ਪਥਰਬੁੱਧੀ ਹਨ ਨਾ। ਕਈ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਹਾਲੇ ਸਮਾਂ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਿੱਛੋਂ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਪਰ ਮੌਤ ਦਾ ਨਿਯਮ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਹੈ। ਕਲ ਮਰ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਕਲ - ਕਲ ਕਰਦੇ ਮਰ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਤੇ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ ਇਸਲਈ ਇਵੇਂ ਨਾ ਸਮਝੋ ਬਹੁਤ ਵਰ੍ਹੇ ਪਏ ਹਨ। ਪਿਛਾੜੀ ਵਿੱਚ ਗੈਲਪ ਕਰ ਲਵਾਂਗੇ। ਇਹ ਖਿਆਲ ਹੋਰ ਵੀ ਡਿਗਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੋ ਸਕੇ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕਰਦੇ ਰਹੋ। ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕਲਿਆਣ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕਿੰਨਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਿੰਨਾ ਬਾਪ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ! ਰੂਹਾਨੀ ਖੁਦਾਈ ਖਿਦਮਤਗਾਰ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਨਾ। ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਂ ਨੂੰ ਸੇਲਵੇਜ਼ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਰੂਹ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ, ਉਸ ਦੀਆਂ ਯੁਕਤੀਆਂ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਮਾੜੇ ਮਨੁੱਖ ਤਾਂ ਹੁੰਦੇ ਹੀ ਹਨ, ਹਰ ਇੱਕ ਦਾ ਪਾਰੂ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ। ਮੁੱਖ ਟਾਲ - ਟਾਲੀਆਂ ਜੋ ਗਿਣੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਤੇ ਪੱਤੇ ਅਨੇਕ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ ਮਿਹਨਤ ਕਰੋ। ਸਭਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨਾਲ ਬੁੱਧੀਯੋਗ ਜੁੱਟ ਜਾਵੇ। ਬਾਪ ਸਾਰਿਆਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪਵਿੱਤਰ ਬਣੋ ਤਾਂ ਮੁਕਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਜਾਵੇਗੇ। ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਥੋੜ੍ਹੀ ਨਾ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਭਾਰਤ ਲੜਾਈ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਯਗ ਰਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਯਗ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਸਭ ਇਸ ਯਗ ਵਿੱਚ ਸਵਾਹਾ ਜੋ ਜਾਣਗੇ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਇਹ ਬਣਿਆ - ਬਣਾਇਆ ਡਰਾਮਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਵਿਘਨਾਂ ਤੋਂ ਘਬਰਾਉਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਘਨਾਂ ਵਿੱਚ ਯਾਤ੍ਰਾ ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਧਿਆਨ ਰਹੇ - ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕਦੇ ਠਹਿਰ ਨਾ ਜਾਵੇ।

2. ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦਾ ਪਰਿਚੈ ਸਭ ਨੂੰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਪਾਵਨ ਹੋਣ ਦੀ ਯੁਕਤੀ ਦੱਸਣੀ ਹੈ। ਦੈਵੀ ਝਾੜ ਦਾ ਸੈਪਲਿੰਗ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ੍ਰਵ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦੇ ਬੋਝ ਨੂੰ ਦੇਕੇ ਸਦਾ ਆਪਣੀ ਉੱਨਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਭਵ:
ਜੋ ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸੰਪੰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਬਾਪ ਵੀ ਉਤਨਾ ਹੀ ਸਹਿਯੋਗ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਜੋ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਦਾ ਬੋਝ ਹੈ ਉਹ ਬਾਪ ਤੇ ਛੱਡ ਦੇਵੇ। ਬਾਪ ਦਾ ਬਣਕੇ ਬਾਪ ਦੇ ਉੱਪਰ ਜਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਦਾ ਬੋਝ ਛੱਡਣ ਨਾਲ ਸਫਲਤਾ ਵੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਉੱਨਤੀ ਵੀ ਸਹਿਜ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਉਂ ਅਤੇ ਕੀ ਦੇ ਕੁਵਸ਼ਚਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰਹੇ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਫੁਲਸਟਾਪ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸਹਿਜਯੋਗੀ ਬਣ ਅਤਿੰਦਰਿਆ ਸੁਖ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਰਹੇਗੇ।

ਸਲੋਗਨ:- ਦਿਲ ਅਤੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਅਨੇਸਟੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਪ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪਾਤਰ ਬਣ ਜਾਵਾਂਗੇ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਸੰਗਮ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਵੀਂ ਅਤੇ ਨਿਰਾਲੀ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲਦੀ ਹੈ, ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਅਸੀਂ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਐਕਟਰਸ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਦਾ ਪਾਰੂ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਯੋਧਿਆਂ ਨੂੰ (ਸ਼ਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ) ਕਿਹੜੀ ਯੁਕਤੀ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਹੇ ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ਤ੍ਰੀਓ, ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚਲਦੇ ਰਹੋ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ, ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਯਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਪਾਵੋ ਤਾਂ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਵੋਗੇ। ਉਲਟੇ - ਸੁਲਟੇ ਸੰਕਲਪਾਂ ਤੋਂ ਬੱਚ ਜਾਵੋਗੇ। ਯਾਦ ਦੀ ਮਿੱਠੀ ਯੁਕਤੀ ਮਾਇਆਜੀਤ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗੀ।
- ਗੀਤ:-** ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਥੀ ਹੈ ਭਗਵਾਨ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਇਹ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਬਣਾਏ ਹੋਏ ਗੀਤ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਕੋਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਗੀਤ ਭਜਨ ਆਦਿ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਮਹਿਮਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਭਗਤ ਲੋਕੀ ਪਰ ਜਾਣਦੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ। ਮਹਿਮਾ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਬਾਪ ਦੀ ਕਦੇ ਮਹਿਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਬਾਪ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਾਡੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਇਹ ਸਾਡਾ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਰੇ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਬਾਬਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹਾਂ ਉਵੇਂ ਹੀ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹਨ। ਉਹ ਹਨ ਪਰਮ ਆਤਮਾ, ਜਿਸਨੂੰ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸੀਂ ਬੱਚੇ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਸੋਲ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਸਥਾਨ ਕਿੱਥੇ ਹੈ? ਪਰਮਧਾਮ ਵਿੱਚ। ਸਾਰੀਆਂ ਸੋਲਜ਼ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਐਕਟਰਸ ਹੀ ਸੋਲਜ਼ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਐਕਟਰਸ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਪਾਰੂ ਮੁਤਾਬਿਕ ਇਤਨੀ ਤਨਖਾਹ (ਪਗਾਰ) ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਤਾਂ ਉੱਥੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਭ ਪਾਰੂਧਾਰੀ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਨੰਬਰਵਾਰ ਸਭਨੂੰ ਪਾਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰੂਹਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਅਵਿਨਾਸ਼ੀ ਪਾਰੂ ਨੂੰ ਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਰੂਹਾਂ ਦਾ ਪਾਰੂ ਇੱਕ ਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਸਭ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਇੱਕ ਜਿਹੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਭ ਤੋਂ ਚੰਗਾ ਪਾਰੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਿਵ ਦੀ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਜੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗੇ - ਚੰਗੇ ਐਕਟਰਸ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿੰਨੀ ਮਹਿਮਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਵੀ ਲੋਕੀ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਡਰਾਮਾ ਹੈ। ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਦੇ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉੱਚ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੈ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਐਕਟਰ, ਕ੍ਰਿਏਟਰ, ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਵੀ ਕਹੀਏ, ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਹੱਦ ਦੇ ਐਕਟਰਸ, ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ ਆਦਿ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਛੋਟਾ ਪਾਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਪਾਰੂ ਆਤਮਾ ਵਜਾਉਂਦੀ ਹੈ ਪਰ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਪਾਰੂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਾਰੂ ਸਾਰਾ ਆਤਮਾ ਦਾ ਹੈ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇੱਥੇ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ ਤੇ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਵੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਲੀ ਨਾਲੇਜ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਾਣ ਗਏ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਐਕਟਰਸ ਹਾਂ। ਸਭ ਨੂੰ ਪਾਰੂ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜੇ ਇੱਕ ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੂਜੇ ਨਾਲ। ਉਹ ਪਾਰੂ ਸਾਰਾ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਉਵੇਂ ਤਾਂ ਜੇ ਨਾਟਕ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਵੀ ਪਾਰੂ ਆਤਮਾ ਹੀ ਧਾਰਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਚੰਗਾ ਪਾਰੂ ਵੀ ਆਤਮਾ ਹੀ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਤਾਂ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਗਵਰਨਰ ਹਾਂ, ਫਲਾਣਾ ਹਾਂ। ਪਰੰਤੂ ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਗੇ ਕਿ ਮੈਂ ਆਤਮਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਣਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਨੂੰ ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਕੁਝ ਜਾਣਦੇ ਹੋ। ਸੁਦਰਾਂ ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਉਤੱਮ ਹੋ। ਇਨ੍ਹੇ ਚੋਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕਿੱਥੇ ਆਉਣਗੇ, ਜੇ ਬਣਨਗੇ। ਲੱਖਾਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ। ਜਿਸਨੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ, ਗਿਆਨ ਸੁਣਿਆ, ਉਹ ਪ੍ਰਜਾ ਬਣ ਗਏ। ਇੱਕ - ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਜਾ ਬਹੁਤ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ, ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਰ ਤੋਂ ਕਈ ਸਮਝਕੇ ਚੰਗੇ ਵੀ ਬਣ ਜਾਣਗੇ। ਸਿੱਖਣਗੇ, ਯੋਗ ਲਗਾਉਣਗੇ। ਹੁਣ ਉਹ ਨਿਕਲਦੇ ਜਾਣਗੇ। ਪ੍ਰਜਾ ਵੀ ਨਿਕਲੇਗੀ, ਫਿਰ ਸ਼ਾਹੂਕਾਰ, ਰਾਜਾ - ਰਾਣੀ, ਗਰੀਬ ਆਦਿ ਸਭ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਬਹੁਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਤ੍ਰੇਤਾ ਤੱਕ ਪ੍ਰਿੰਸ - ਪ੍ਰਿੰਸੇਜ਼ ਬਣਨੇ ਹਨ। ਸਿਰਫ 8, ਜਾਂ 108 ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਲੇਕਿਨ ਹਾਲੇ ਸਾਰੇ ਬਣ ਰਹੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਰਵਿਸ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਵੀ ਨਥਿੰਗਨਿਊ। ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਫੰਕਸ਼ਨ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਨਹੀਂ। ਕਈ ਵਾਰੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਫਿਰ ਸੰਗਮ ਤੇ ਇਹ ਹੀ ਧੰਧਾ ਕਰੋਗੇ ਹੋਰ ਕੀ ਕਰੋਗੇ! ਬਾਪ ਆਉਣਗੇ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਨਾਉਣ। ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਰਲਡ ਦੀ ਹਿਸਟਰੀ - ਜੋਗ੍ਰਾਫੀ। ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਚੰਗਾ ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸਭ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਇਸਨੇ ਬਹੁਤ ਵਧੀਆ ਭਾਸ਼ਣ ਕੀਤਾ। ਦੂਜੇ ਦਾ ਸੁਣਨਗੇ ਤਾਂ ਵੀ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਚੰਗਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਤੀਜੇ ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਤਿੱਖੇ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ

ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਤਿੱਖੇ ਹਨ। ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਪੁਰਸਾਰਥ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਜਾਈਏ। ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਜੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਝੱਟ ਹੱਥ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰਨਗੇ, ਭਾਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਪੁਰਸਾਰਥੀ ਹੋ, ਅੱਗੇ ਚੱਲ ਮੇਲ ਟ੍ਰੇਨ ਬਣ ਜਾਵੋਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਮੰਮਾ ਸਪੈਸ਼ਲ ਮੇਲ ਟ੍ਰੇਨ ਸੀ। ਬਾਬਾ ਦਾ ਤੇ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਚੱਲੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਦੇਵੇਂ ਇਕੱਠੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਸਕੋਗੇ ਕਿ ਕੌਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਦਾ ਸਮਝੋ ਕਿ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਦੇਵੇਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਪ੍ਰੰਤੂ ਉਹ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਹਨ। ਬਾਹਰ ਤੋਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਹ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ। ਬਾਪ ਵੀ ਮਹਿਮਾ ਸੁਣ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਦਾ ਵੀ ਕੋਈ ਬੱਚਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਕੇ ਉੱਚ ਪਦਵੀ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਬੱਚਾ ਕੁਝ ਨਾਮ ਨਿਕਾਲੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਫਲਾਣਾ ਬੱਚਾ ਇਸ ਰੂਹਾਨੀ ਸਰਵਿਸ ਵਿੱਚ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਤਾਂ ਭਾਸ਼ਣ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਬਾਪ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ, ਸਮਝਾਉਣਾ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਮਿਸਾਲ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੇ 5 ਬੱਚੇ ਸਨ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿੰਨੇ ਬੱਚੇ ਹਨ? ਤਾਂ ਬੋਲਿਆ ਕਿ 2 ਬੱਚੇ ਹਨ। ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ 5 ਬੱਚੇ ਹਨ! ਕਿਹਾ ਸਪੂਤ ਦੇ ਹਨ! ਇੱਥੇ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੈ। ਬੱਚੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਡਾਕਟਰ ਨਿਰਮਲਾ ਬੱਚੀ ਬਹੁਤ ਚੰਗੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਮਝਾਕੇ ਸੈਂਟਰ ਖੁਲਵਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸਰਵਿਸ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ। ਇਸ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਨਰਕ ਰਾਵਣ ਨੇ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਸੀਤਾ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਸਿਤਾਵਾਂ ਰਾਵਣ ਦੀ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਭ ਦੰਤ ਕਥਾਵਾਂ ਹਨ। ਇਹ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵੀ ਡਰਾਮੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਸਤਿਯੁਗ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਜੇ ਬੀਤ ਗਿਆ ਉਹ ਰਪੀਟ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਪੇ ਹੀ ਪੂਜੀਏ ਫਿਰ ਪੁਜਾਰੀ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਨੂੰ ਆਕੇ ਪੁਜਾਰੀ ਤੋਂ ਪੂਜੀਏ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਗੋਲਡਨ ਏਜ ਫਿਰ ਆਇਰਨ ਏਜ਼ਡ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਰਾਮਰਾਜ ਤਾਂ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਸੀ।

ਇਸ ਵਕਤ ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ੜੀਏ (ਯੋਧੇ) ਹੋ। ਲੜਾਈ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ੜੀ। ਬਾਕੀ ਉਹ ਹਨ ਜਿਸਮਾਨੀ ਸ਼ੜੀ। ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਬਾਹੂਬਲ ਨਾਲ ਲੜਨਾ - ਝਗੜਨਾ। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਮੱਲ ਯੁੱਧ ਹੁੰਦੀ ਸੀ ਬਾਹਵਾਂ ਆਦਿ ਨਾਲ। ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਦੇ ਸਨ ਫਿਰ ਜਿੱਤ ਨੂੰ ਪਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਵੇਖੋ ਬੋਮਬਜ਼ ਆਦਿ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਸ਼ੜੀਏ ਹੋ, ਉਹ ਵੀ ਸ਼ੜੀਏ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਮਾਇਆ ਤੇ ਜਿੱਤ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਸ਼੍ਰੀਮਤ ਤੇ ਚੱਲ ਕੇ। ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਸ਼ੜੀਏ। ਰੂਹਾਂ ਹੀ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀਆਂ ਕਰਮਿੰਦਰੀਆਂ ਦਵਾਰਾ। ਰੂਹ ਨੂੰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ - ਬੱਚੇ, ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਫਿਰ ਮਾਇਆ ਖਾਏਗੀ ਨਹੀਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਕਰਮ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਲਟਾ - ਸੁਲਟਾ ਸੰਕਲਪ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਖੁਸ਼ੀ ਵੀ ਰਹੇਗੀ ਇਸਲਈ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਅਭਿਆਸ ਕਰੋ। ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਮਿੱਠੇ ਹੋ। ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਬਾਬਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਪਹਿਚਾਣ ਦਿੱਤੀ ਹੈ - ਮੈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਬਾਪ ਹਾਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਸੁਨਾਉਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦਾ ਉਲਟਾ ਝਾੜ ਹੈ। ਇਹ ਵੈਰਾਇਟੀ ਧਰਮਾਂ ਦੀ ਮਨੁੱਖ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ, ਇਸਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਵਿਰਾਟ ਲੀਲਾ। ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਮਨੁੱਖ ਝਾੜ ਦਾ ਬੀਜਰੂਪ ਮੈਂ ਹਾਂ। ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਕੋਈ ਕਿਸ ਝਾੜ ਦਾ ਹੈ, ਕੋਈ ਕਿਸ ਝਾੜ ਦਾ ਹੈ। ਫਿਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਨਿਕਲਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਕਹਾਵਤ ਹੈ ਕਿ ਫਲਾਣੇ ਨੇ ਧਰਮ ਸਥਾਪਕ ਪੈਗੰਬਰ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ। ਪਰੰਤੂ ਉਥੋਂ ਭੇਜਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਡਰਾਮੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰਪੀਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਹਨ ਜੋ ਧਰਮ ਅਤੇ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮ। ਵਿਨਾਸ਼ ਦੀ ਜਵਾਲਾ ਪ੍ਰਜਵਲਿਤ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਯੋਗ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਰੁਦ੍ਰ ਨਾਮ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਉੱਚ ਠਹਿਰੇ ਨਾ। ਪਿੱਛੋਂ ਹੋਰ ਬਰਾਦਰੀਆਂ ਨਿਕਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗ੍ਰੇਟ - ਗ੍ਰੇਟ ਗ੍ਰੈਂਡ ਫਾਦਰ। ਸਿਜਰਾ ਹੈ, ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉੱਚ ਫਿਰ ਸਿਜਰਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਭਗਵਾਨ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕਿਵੇਂ ਰਚਦੇ ਹਨ। ਰਚਨਾ ਤੇ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਪਤਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਹੀ ਆਕੇ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਸੁਖੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ ਇਸਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਬਾਬਾ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਸੁਖ ਕਰਤਾ ਆਓ। ਨਾਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਹਰੀਦਵਾਰ। ਹਰੀਦਵਾਰ ਮਤਲਬ ਹਰੀ ਦਾ ਦਵਾਰ। ਉੱਥੇ ਗੰਗਾ ਬਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਅਸੀਂ ਗੰਗਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹਰੀ ਦੇ ਦਵਾਰੇ ਚਲੇ ਜਾਵਾਂਗੇ। ਪਰੰਤੂ ਹਰੀ ਦਾ ਦਵਾਰਾ ਹੈ ਕਿੱਥੇ? ਉਹ ਫਿਰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਹਰੀ ਦਾ ਦਵਾਰਾ ਤਾਂ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਹੈ। ਦੁਖ ਹਰਤਾ, ਸੁਖ ਕਰਤਾ। ਪਹਿਲਾਂ ਤੁਸੀਂ ਜਾਣਾ ਹੈ ਆਪਣੇ ਘਰ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਘਰ ਦਾ ਹੁਣ ਪਤਾ ਚਲਿਆ ਹੈ। ਬਾਪ ਦੀ ਗੱਦੀ ਥੋੜੀ ਉੱਚੀ ਹੈ। ਫੁੱਲ ਹੈ ਉੱਪਰ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਯੁਗਲ ਦਾਨਾ ਉਸ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ। ਫਿਰ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਸੇ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੀ ਮਾਲਾ। ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਗਲੇ ਦਾ ਹਾਰ ਉਹ ਹੀ ਫਿਰ ਵਿਸ਼ਨੂੰਪੁਰੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਘੜੀ-ਘੜੀ ਟੁੱਟ ਪੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨੰਬਰਵਾਰ ਤਾਂ ਹੈ ਨਾ। ਅੱਜ ਠੀਕ ਹਨ ਕਲ ਤੂਫਾਨ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਗ੍ਰਹਿਚਾਰੀ ਆਉਣ ਨਾਲ ਠੰਡੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੇਰਾ ਬਨੰਤੀ, ਅਸ਼ਚਰਿਆਵਤ ਸੁੰਨਤੀ, ਕਥੰਤੀ, ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਜਾਵੰਤੀ, ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਪੁਰਵੰਤੀ... ਫਿਰ ਇੱਕਦਮ ਭਾਗੰਤੀ, ਚੰਡਾਲ ਬਨੰਤੀ। ਫਿਰ ਮਾਲਾ ਕਿਵੇਂ ਬਣੇ? ਤਾਂ ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ ਨਹੀਂ ਬਣਦੀ। ਭਗਤ ਮਾਲਾ ਵੱਖ ਹੈ, ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ ਵੱਖ ਹੈ। ਭਗਤ ਮਾਲਾ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਹਨ ਫੀਮੇਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਮੀਰਾ ਅਤੇ ਮੇਲਜ਼ ਵਿੱਚ ਨਾਰਦ। ਇਹ ਹੈ ਰੁਦ੍ਰ ਮਾਲਾ। ਸੰਗਮ ਤੇ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਮੁਕਤੀ - ਜੀਵਨਮੁਕਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਹੁਣ ਨਰਕ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਰਕ ਨੂੰ ਲੱਤ ਮਾਰੋ, ਸਵਰਗ ਦੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਲਵੋ, ਜੇ ਤੁਹਾਡੀ ਰਾਵਣ ਨੇ ਖੋਹ ਲਈ ਹੈ। ਇਹ ਤਾਂ ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਸਭਨਾਂ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ, ਤੀਰਥਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਬੀਜਰੂਪ ਹਨ ਨਾ। ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਸਾਗਰ... ਇਹ ਆਤਮਾ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ।

ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ਸਤਿਯੁਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੋਂ ਕੀ ਸੀ? ਜਰੂਰ ਕਲਯੁਗ ਦਾ ਅੰਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੰਗਮਯੁਗ ਹੋਇਆ ਹੋਏਗਾ ਫਿਰ ਹੁਣ ਸਵਰਗ ਬਣਦਾ ਹੈ। ਬਾਪ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਦਾ ਰਚਿਯਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਵਰਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ਇਹ ਲਕਸ਼ਮੀ- ਨਾਰਾਇਣ ਸਵਰਗ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਵਰਸਾ ਕਿੱਥੋਂ ਮਿਲਿਆ? ਸਵਰਗ ਦੇ ਰਚਤਾ ਬਾਪ ਤੋਂ। ਬਾਪ ਦਾ ਹੀ ਇਹ ਵਰਸਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ ਵੀ ਪੁੱਛ ਸਕਦੇ ਹੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਸਤਿਯੁਗ ਦੀ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸੀ। ਕਿਵੇਂ ਲੀਤੀ? ਕੋਈ ਦੱਸ ਨਹੀਂ ਸਕਣਗੇ। ਇਹ ਦਾਦਾ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਪਰ ਜਾਣਦਾ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ - ਇਹ ਸੰਗਮ ਤੇ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖਦੇ ਹਨ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਾਜਯੋਗ ਦਾ ਵਰਨਣ ਹੈ। ਸਿਵਾਏ ਗੀਤਾ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਰਾਜਯੋਗ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਾਵਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਹੀ ਆਕੇ ਨਰ ਤੋਂ ਨਾਰਾਇਣ ਬਣਨ ਦੀ ਨਾਲੇਜ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦਾ ਮੁੱਖ ਸ਼ਾਸਤਰ ਹੈ ਗੀਤਾ। ਗੀਤਾ ਕਦੋਂ ਰਚੀ ਗਈ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਸੰਗਮ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਉਹ ਰਾਜ ਗਵਾ ਕੇ ਫਿਰ ਤੋਂ ਤਮੋਪ੍ਰਧਾਨ ਦੁੱਖੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ। ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਹੀ ਕਹਾਣੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਹੈ ਆਲਰਾਉਂਡਰ, ਹੋਰ ਤੇ ਸਭ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਰਾਜ ਦੱਸਦਾ ਹਾਂ। 5 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲੇ ਤੁਸੀਂ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਸੀ, ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਜਨਮਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ, ਹੇ ਭਰਤਵਾਸੀਓ! ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਅੰਤ ਵਿੱਚ। ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤਾਂ ਆਦਿ - ਅੰਤ ਦਾ ਨਾਲੇਜ ਕਿਵੇਂ ਸੁਣਾਵੋ! ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੀ ਵਿਧੀ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਮਝਾਉਣ ਕਿਵੇਂ? ਉੱਥੇ ਤਾਂ ਨਾਲੇਜ ਦੀ ਲੋੜ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਹੁਣ ਸੰਗਮ ਤੇ ਹੀ ਨਾਲੇਜ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਨਾਲੇਜਫੁੱਲ ਹਨ ਨਾ। ਜਰੂਰ ਨਾਲੇਜ ਸੁਣਾਉਣ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਣਾ ਪਵੇ। ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿ ਸੁਣਾਉਣਗੇ! ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਹੈ ਪਾਂਡਵ ਗਰਮੈਂਟ ਦੀ। ਹੁਣ ਹੈ ਸੰਗਮ - ਯਾਦਵ, ਕੌਰਵ ਅਤੇ ਪਾਂਡਵ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬੈਠ ਸੈਨਾ ਵਿਖਾਈਆਂ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਯਾਦਵ - ਕੌਰਵ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਾਲੇ ਵਿਪਰੀਤ ਬੁੱਧੀ। ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਗਾਲਾਂ ਕੱਢਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਨਾਲ ਪ੍ਰੀਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕੁੱਤੇ - ਬਿੱਲੀ ਸਭ ਵਿੱਚ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਪਾਂਡਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੀਤ ਬੁੱਧੀ ਸੀ। ਪਾਂਡਵਾਂ ਦਾ ਸਾਥੀ ਖੁਦ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸੀ। ਪਾਂਡਵ ਮਾਨਾ ਰੂਹਾਨੀ ਪੰਡੇ। ਉਹ ਹਨ ਜਿਸਮਾਨੀ ਪੰਡੇ, ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਰੂਹਾਨੀ ਪੰਡੇ। ਅੱਛਾ

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ। ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣ ਇਸ ਬੇਹੱਦ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਹੀਰੋ ਪਾਰੂ ਵਜਾਉਣਾ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਐਕਟਰ ਦਾ ਪਾਰੂ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਹੈ ਇਸਲਈ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪਾਰੂ ਦੀ ਰੀਸ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਹੈ।

2. ਸਵੇਰੇ - ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਕੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨੀਆਂ ਹਨ, ਅਭਿਆਸ ਕਰਨਾ ਹੈ - ਮੈਂ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀਆਂ ਕਰਮਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹਾਂ, ਬਾਬਾ ਤੁਸੀਂ ਕਿਨੇ ਮਿੱਠੇ ਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਨੂੰ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਦੇ ਆਦਿ - ਮੱਧ - ਅੰਤ ਦਾ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸਦਾ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨ ਅਤੇ ਦੇਹ ਦੀ ਬਦਬੂ ਨਾਲੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਇੰਦ੍ਰਪ੍ਰਸਥ ਨਿਵਾਸੀ ਭਵ:
ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇੰਦ੍ਰਪ੍ਰਸਥ ਵਿੱਚ ਸਿਵਾਏ ਪਰੀਆਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਿਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਮਨੁੱਖ ਮਤਲਬ ਜੇ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਦੇਹ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨ ਅਤੇ ਦੇਹ ਦੀ ਪੁਰਾਣੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਪੁਰਾਣੇ ਸੰਬੰਧਾਂ ਤੋਂ ਸਦਾ ਉੱਪਰ ਉੱਡਦੇ ਰਹਿੰਦੇ। ਜਰਾ ਵੀ ਮਨੁੱਖ - ਪਨ ਦੀ ਬਦਬੂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਦੇਹੀ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ, ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਯੋਗ ਦੇ ਪੰਖ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹੋਣ ਤਾਂ ਕਹਾਂਗੇ ਇੰਦ੍ਰਪ੍ਰਸਥ ਨਿਵਾਸੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਆਪਣੇ ਤਨ,ਮਨ, ਧਨ ਨੂੰ ਸਫਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸਰਵ ਖਜ਼ਾਨਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੀ ਸਮਝਦਾਰ ਹਨ।

- ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ:-** "ਮਿੱਠੇ ਬੱਚੇ :- ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਹਾਨੂੰ ਰਾਵਣਰਾਜ ਤੋਂ ਲਿਖੇਟ ਕਰ ਸਦਗਤੀ ਦੇਣ, ਨਰਕਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਬਨਾਉਣ"
- ਪ੍ਰਸ਼ਨ:-** ਬਾਪ ਨੇ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹੜੀ - ਕਿਹੜੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਲਵਾਈ ਹੈ?
- ਉੱਤਰ:-** ਹੇ ਭਾਰਤ ਵਾਸੀ ਬੱਚੇ! ਤੁਸੀਂ ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਸੀ। ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਰਤ ਸਵਰਗ ਸੀ, ਹੀਰੇ ਸੋਨੇ ਦੇ ਮਹਿਲ ਸਨ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ। ਧਰਤੀ ਆਸਮਾਨ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਸਨ। ਭਾਰਤ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸ਼ਿਵਾਲਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਿਰ ਤੋਂ ਅਜਿਹਾ ਭਾਰਤ ਬਣਨ ਵਾਲਾ ਹੈ।
- ਗੀਤ:-** ਨੈਣ ਹੀਣ ਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿਖਾਓ ਪ੍ਰਭੂ...

ਓਮ ਸ਼ਾਂਤੀ। ਮਿੱਠੇ - ਮਿੱਠੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਓ (ਆਤਮਾਵਾਂ) ਨੇ ਇਹ ਗੀਤ ਸੁਣਿਆ। ਕਿਸਨੇ ਕਿਹਾ? ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੇ। ਤਾਂ ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇ ਬਾਬਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਈਸ਼ਵਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪਿਤਾ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਕਿਹੜਾ ਪਿਤਾ? ਪਰਮਪਿਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਦੇ ਹਨ - ਇੱਕ ਲੇਕਿਕ, ਦੂਸਰਾ ਪਾਰਲੇਕਿਕ। ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਦੇ ਬੱਚੇ ਪਾਰਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ - ਹੇ ਬਾਬਾ। ਅੱਛਾ ਬਾਬਾ ਦਾ ਨਾਮ? ਸ਼ਿਵ। ਉਹ ਤਾਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਪੂਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਫਾਦਰ। ਲੇਕਿਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ। ਉੱਚ ਤੋਂ ਉੱਚ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦਾ ਬਾਪ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਜੀਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਉਸ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਹ ਭੁੱਲ ਗਈਆਂ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡਾ ਬਾਪ ਕੌਣ ਹੈ? ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਓ ਗੋਡ ਫਾਦਰ ਸਾਨੂੰ ਨੈਣਹੀਣ ਨੂੰ ਨੈਣ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਆਪਣੇ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਣੀਏ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਠੋਕਰਾਂ ਤੋਂ ਛੁਡਾਓ। ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਲਈ ਤੀਜਾ ਨੇਤ੍ਰ ਲੈਣ ਦੇ ਲਈ, ਬਾਪ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਦੇ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਬਾਪ ਹੀ ਕਲਪ - ਕਲਪ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਆਕੇ ਭਾਰਤ ਨੂੰ ਸਵਰਗ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲੇ ਕਲਯੁਗ ਹੈ, ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਬਾਦ ਸਤਿਯੁਗ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਸੰਗਮਯੁਗ। ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਕੇ ਜੇ ਪਤਿਤ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰੀ ਬਣ ਗਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ (ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ) ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸਨ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਇਹ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਸ੍ਰਰਗਵਾਸੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਭ ਨਰਕਵਾਸੀ ਹਨ। ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਰਤ ਹੈਵਿਨ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਹਿਮਾ ਸੀ, ਹੀਰੇ - ਸੋਨੇ ਦੇ ਮਹਿਲ ਸੀ। ਹੁਣ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਹੀ ਸਨ। ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਵੀ ਪਿੱਛੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਡਾਇਨੈਸਟੀ ਦੇ ਸੀ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੇ ਮੰਦਿਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦਾ ਰਾਜ ਕਦੋਂ ਸੀ, ਕਿਵੇਂ ਪਾਇਆ, ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਾਣਦੇ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਬਲਾਇੰਡਫੋਬ ਹੋਇਆ ਨਾ। ਸ਼ਿਵ ਦੀ, ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਾਯੋਗ੍ਰਾਫੀ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਹੁਣ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਆਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਅਸੀਂ ਪਤਿਤ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਪਤਿਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਵਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਾ ਬਾਬਾ ਆਓ। ਆਕੇ ਸਾਨੂੰ ਦੁੱਖਾਂ ਤੋਂ, ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਤੋਂ ਲਿਖੇਟ ਕਰੋ। ਬਾਪ ਹੀ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਲਿਖੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬੱਚੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਬਰੇਬਰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਸੀ। ਬਾਪੂ ਜੀ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਰਾਮ ਰਾਜ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਗ੍ਰਹਿਸਤ ਧਰਮ ਜੇ ਪਤਿਤ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਸੇ ਪਾਵਨ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਸ੍ਰਰਗਵਾਸੀ ਬਣਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ। ਹੁਣ ਨਰਕਵਾਸੀਆਂ ਦਾ ਕੀ ਹਾਲ ਹੈ, ਵੇਖ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹੇਲ, ਡੇਵਿਲ ਵਰਲਡ। ਇਹ ਹੀ ਭਾਰਤ ਡੀ.ਟੀ. ਵਰਲਡ ਸੀ। ਬਾਪ ਬੈਠ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ 84 ਜਨਮ ਲੀਤੇ ਹਨ, ਨਾ ਕਿ 84 ਲੱਖ। ਬਾਪ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਅਸਲ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਪਾਰੁ ਵਜਾਉਣ ਆਏ ਹੋ। 84 ਜਨਮਾਂ ਦਾ ਪਾਰੁ ਵਜਾਇਆ ਹੈ। ਪੁਨਰਜਨਮ ਤਾਂ ਜਰੂਰ ਲੈਣਾ ਪਵੇ ਨਾ। ਪੁਨਰਜਨਮ 84 ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

ਹੁਣ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਬਾਪ ਆਏ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੇਹੱਦ ਦਾ ਵਰਸਾ ਦੇਣ। ਬਾਪ ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ (ਆਤਮਾਵਾਂ) ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਹੋਰ ਸਤਿਸੰਗਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਅੱਧਾਕਲਪ ਭਾਰਤ ਜਦੋਂ ਸ੍ਰਰਗ ਸੀ ਤਾਂ ਇੱਕ ਵੀ ਪਤਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਇੱਕ ਵੀ ਪਾਵਨ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਹੈ ਹੀ ਪਤਿਤ ਦੁਨੀਆਂ। ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਗਵਾਨੁਵਾਚ ਲਿੱਖ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਤਾਂ ਗੀਤਾ ਸੁਣਾਈ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਲੋਕ ਆਪਣੇ ਧਰਮਸ਼ਾਸਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਆਪਣੇ ਧਰਮ ਨੂੰ ਹੀ ਭੁੱਲ ਗਏ ਹਨ। ਹਿੰਦੂ ਕੋਈ ਧਰਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਧਰਮ ਮੁੱਖ ਹਨ ਚਾਰ। ਪਹਿਲੇ ਹੈ ਆਦਿ ਸਨਾਤਨ ਦੇਵੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਅਤੇ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਾਕੇ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਦੇਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ, ਡਿਟੀਜਮ। ਉੱਥੇ ਦੁੱਖ ਦਾ ਨਾਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। 21 ਜਨਮ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁੱਖਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸੀ ਫਿਰ ਰਾਵਣ ਰਾਜ, ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਹੈ ਹੀ ਥੱਲੇ ਉਤਰਨ ਦਾ। ਭਗਤੀ ਹੈ ਰਾਤ, ਗਿਆਨ ਹੈ ਦਿਨ। ਹੁਣ ਹੈ ਘੋਰ ਹਨੇਰੀ ਰਾਤ। ਸ਼ਿਵ ਜਯੰਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵਰਾਤਰੀ, ਦੋਨੇ ਅੱਖਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਕਦੋਂ ਆਉਂਦੇ

ਹਨ? ਜਦੋਂ ਰਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਘੇਰ ਹਨੂੰਰੇ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਉਦੋਂ ਬਾਪ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਗੁਡੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਦੀ ਵੀ ਬਾਯੋਗੁਫੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਇਹ ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰ ਵੀ ਬਣਨੇ ਹੀ ਹਨ। ਇਹ ਡਰਾਮਾ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਚੱਕਰ ਨੂੰ ਵੀ ਸਮਝਣਾ ਹੈ। ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਹ ਹੈ ਭਗਤੀ ਦਾ ਗਿਆਨ, ਫਿਲਾਸਫੀ। ਉਹ ਕੋਈ ਸਦਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਮੈਂ ਆਕੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਅਸਲ ਗਿਆਨ ਸੁਣਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਪੁਕਾਰਦੇ ਵੀ ਹਨ, ਸਾਨੂੰ ਸੁੱਖਧਾਮ, ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਦਾ ਰਸਤਾ ਦੱਸੋ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਸੁੱਖਧਾਮ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਡਾਇਨੋਸਟੀ ਦਾ ਰਾਜ ਸੀ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ ਵਿੱਚ ਸਨ। ਉੱਥੇ 9 ਲੱਖ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਜ ਤੋਂ 5 ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਪਹਿਲੇ ਬਹੁਤ ਸਾਹੂਕਾਰ ਬਣਾਇਆ ਸੀ। ਇੰਨਾ ਧਨ ਦਿੱਤਾ ਫਿਰ ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਗਵਾਇਆ? ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਕੋਣ ਸਦਾਵੇ (ਕਹਿਲਾਵੇ)। ਭਾਰਤ ਹੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚ ਤੇ ਉੱਚ ਖੰਡ ਹੈ। ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਇਹ ਤੀਰਥ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਬਾਪ ਦਾ ਜਨਮ ਸਥਾਨ ਹੈ। ਜੇ ਵੀ ਧਰਮ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਦਗਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਦਾ ਰਾਜ ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਲੰਕਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ 5 ਵਿਕਾਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਹਨ। ਜੱਦ ਸੂਰਜਵੰਸ਼ੀ ਰਾਜ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਕਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਵਾਈਸਲੈਸ ਸੀ। ਹੁਣ ਵਿਸ਼ਵ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਸੀ। ਉਹ ਫਿਰ 84 ਜਨਮ ਭੋਗ ਹੁਣ ਆਸੂਰੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਬਣੇ ਹਨ ਫਿਰ ਦੈਵੀ ਸੰਪਰਦਾਏ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਬਹੁਤ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ। ਹੁਣ ਗਰੀਬ ਬਣਿਆ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਭੀਖ ਮੰਗ ਰਹੇ ਹਨ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਸਾਹੂਕਾਰ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੇ ਵਰਗਾ ਸੁੱਖ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮਿਲ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ। ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਮਾਲਿਕ ਸੀ, ਧਰਤੀ ਆਸਮਾਨ ਸਭ ਤੁਹਾਡੇ ਸੀ। ਬਾਪ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਭਾਰਤ ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ ਦਾ ਸਥਾਪਨ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਸ਼ਿਵਾਲਾ ਸੀ। ਉੱਥੇ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਨਵੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੈਵੀ - ਦੇਵਤਾ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਸੀ। ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਰਾਧੇ - ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਸੰਬੰਧ ਹੈ? ਦੋਨੋਂ ਵੱਖ - ਵੱਖ ਰਾਜਧਾਨੀ ਦੇ ਸੀ ਫਿਰ ਸਵੰਬਰ ਦੇ ਬਾਦ ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਬਣੇ ਹਨ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹੀ ਗਿਆਨ ਦਾ ਸਾਗਰ ਹੈ, ਉਹ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਰੂਹਾਨੀ ਗਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਸਪ੍ਰਿਚੂਲ ਨਾਲੇਜ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਾਪ ਹੀ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ - ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣੋ। ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਮਪਿਤਾ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸ਼ਿਵ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ। ਯਾਦ ਨਾਲ ਹੀ ਸਤੋਪ੍ਰਧਾਨ ਬਣੋਗੇ। ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਆਉਂਦੇ ਹੀ ਹੋ ਮਨੁੱਖ ਤੋਂ ਦੇਵਤਾ ਅਤੇ ਪਤਿਤ ਤੋਂ ਪਾਵਨ ਬਣਨ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਰਾਵਣ ਰਾਜ। ਭਗਤੀਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰਾਵਣ ਨੇ ਕੋਈ ਇੱਕ ਸੀਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਚੁਰਾਇਆ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਭਗਤੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਰਾਵਣ ਦੇ ਚੰਬੇ ਵਿੱਚ ਹੋ। ਸਾਰੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਵਿਕਾਰਾਂ ਰੂਪੀ ਰਾਵਣ ਦੀ ਕੈਦ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਸ਼ੋਕ ਵਾਟਿਕਾ ਵਿੱਚ ਦੁਖੀ ਹਨ। ਬਾਪ ਆਕੇ ਸਭ ਨੂੰ ਲਿਖੇਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਬਾਪ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸ੍ਰੋਰਗ ਬਣਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਨਹੀਂ ਕਿ ਹੁਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਨ ਬਹੁਤ ਹੈ, ਉਹ ਸ੍ਰੋਰਗ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਨਹੀਂ, ਹੁਣ ਹੈ ਹੀ ਨਰਕ। ਸਾਰੇ ਪਤਿਤ ਹਨ ਇਸਲਈ ਗੰਗਾ ਵਿੱਚ ਜਾਕੇ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਗੰਗਾ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨੀ ਹੈ। ਪਰ ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਕੋਈ ਬਣਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਤਾਂ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਨਦੀਆਂ ਨੂੰ। ਇਹ ਸਭ ਹੈ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ। ਬਾਪ ਹੀ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਆਕੇ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਤਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਇੱਕ ਹੈ ਲੈਕਿਕ ਬਾਪ, ਦੂਜਾ ਫਿਰ ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ ਅਲੈਕਿਕ ਬਾਪ ਅਤੇ ਉਹ ਪਾਰਲੈਕਿਕ ਬਾਪ। ਤਿੰਨ ਬਾਪ ਹਨ। ਸ਼ਿਵਬਾਬਾ, ਪ੍ਰਜਾਪਿਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦਵਾਰਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਬਾਪ ਆਕੇ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਪੁਨਰਜਨਮ ਲੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ - ਮੈਂ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦੂਜਾ ਲੈਂਦੀ ਹਾਂ। ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਆਤਮਾ ਸਮਝ ਮੈਨੂੰ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਪਾਵਨ ਬਣੋਗੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਯਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰੋ। ਹੁਣ ਇਹ ਹੈ ਮ੍ਰਿਤੂਲੋਕ ਦਾ ਅੰਤ। ਅਮਰਲੋਕ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਬਾਕੀ ਸਭ ਕਈ ਧਰਮ ਖਲਾਸ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੀ ਦੇਵਤਾ ਧਰਮ ਸੀ। ਫਿਰ ਤ੍ਰੇਤਾ ਵਿੱਚ ਚੰਦ੍ਰਵੰਸ਼ੀ ਰਾਮ - ਸੀਤਾ। ਤੁਸੀਂ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਚੱਕਰ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਂਤੀਧਾਮ, ਸੁੱਖਧਾਮ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਦੇ ਹੀ ਹਨ ਬਾਪ। ਮਨੁੱਖ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਸਦਗਤੀ ਦੇ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਉਹ ਸਭ ਹਨ ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਦੇ ਗੁਰੂ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਮਨੁੱਖ ਕਈ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਚਿੰਤਰ ਬਣਾਏ ਪੂਜਾ ਕਰ ਫਿਰ ਜਾਕੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਡੁੱਬ ਜਾ, ਡੁੱਬ ਜਾ। ਬਹੁਤ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ, ਖਿਲਾਉਂਦੇ ਪਿਲਾਉਂਦੇ, ਹੁਣ ਖਾਂਦੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲੋਕ ਹਨ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਗੁਡੀਆਂ ਦੀ ਪੂਜਾ। ਕਿੰਨੀ ਅੰਧਸ਼ਰਧਾ ਹੈ। ਹੁਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੋਣ ਸਮਝਾਏ।

ਬਾਪ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਈਸ਼ਵਰੀ ਸੰਤਾਨ। ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਬਾਪ ਤੋਂ ਰਾਜਯੋਗ ਸਿੱਖ ਰਹੇ ਹੋ। ਇਹ ਰਾਜਧਾਨੀ ਸਥਾਪਨ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੂਜਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਬਣੀ ਹੈ। ਕਰੋੜਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਸਤਿਯੁਗ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ। ਹੁਣ ਹੈ ਕੰਡਿਆਂ ਦਾ ਜੰਗਲ। ਹੁਣ ਰਾਵਣ ਰਾਜ ਬਦਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹ ਨਾਲੇਜ ਹੁਣ ਸਿਰਫ ਤੁਸੀਂ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਲਕਸ਼ਮੀ - ਨਾਰਾਇਣ ਨੂੰ ਵੀ ਇਹ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਇਹ ਗਿਆਨ ਪਰਾਏ ਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਮਾਰਗ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਬਾਪ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਬਾਪ ਹੀ ਰਚਤਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾ - ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸੰਕਰ ਵੀ ਰਚਨਾ ਹੈ। ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਰਵਵਿਆਪੀ ਕਹਿਣ ਨਾਲ ਸਭ ਬਾਪ ਹੋ ਜਾਂਦੇ। ਵਰਸੇ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ। ਬਾਪ ਤਾਂ ਆਕੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵਰਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਰਵ ਦਾ

ਸਦਗਤੀ ਦਾਤਾ ਇੱਕ ਹੀ ਬਾਪ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ 84 ਜਨਮ ਉਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਜੇ ਪਹਿਲੇ - ਪਹਿਲੇ ਸਤਿਯੁਗ ਵਿਚ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਚਨ ਲੋਕ ਦੇ ਜਨਮ ਕਿੰਨੇ ਹੋਣਗੇ? ਕਰਕੇ 40 ਜਨਮ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਹਿਸਾਬ ਨਿਕਾਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਦੇ ਲਈ ਕਿੰਨੇ ਧੱਕੇ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਧੱਕੇ ਨਹੀਂ ਖਾਵੋਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ ਯਾਦ ਦੀ ਯਾਤਰਾ। ਇਹ ਹੈ ਪਤਿਤ - ਪਾਵਨ ਗਾਡ ਫਾਦਰਲੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਾ ਪੜ੍ਹਦੀ ਹੈ। ਸਾਧੂ ਸੰਤ ਫਿਰ ਕਹਿ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਆਤਮਾ ਨਿਰਲੇਪ ਹੈ। ਅਰੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਹੀ ਕਰਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਦੂਜਾ ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਆਤਮਾ ਹੀ ਚੰਗਾ ਜਾਂ ਬੁਰਾ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਡਾ ਕਰਮ ਵਿਕਰਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਯੁਗ ਵਿਚ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉੱਥੇ ਵਿਕਰਮ ਹੁੰਦਾ ਨਹੀਂ। ਉਹ ਹੈ ਪੁੰਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਦੁਨੀਆਂ। ਇਹ ਸਭ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਹਨ। ਅੱਛਾ!

ਮਿੱਠੇ- ਮਿੱਠੇ ਸਿੱਕੀਲਧੇ ਬੱਚਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਾਪ ਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗੁਡਮੋਰਨਿੰਗ । ਰੂਹਾਨੀ ਬਾਪ ਦੀ ਰੂਹਾਨੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਮਸਤੇ।

ਧਾਰਨਾ ਲਈ ਮੁੱਖ ਸਾਰ:-

1. ਕੰਡੇ ਤੋਂ ਫੁੱਲ ਬਣ ਫੁੱਲਾਂ ਦਾ ਬਗੀਚਾ (ਸਤਿਯੁਗ) ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਬੁਰਾ ਕਰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ।
2. ਰੂਹਾਨੀ ਗਿਆਨ ਜੋ ਬਾਪ ਤੋਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਉਹ ਹੀ ਸਭ ਨੂੰ ਸੁਣਾਉਣਾ ਹੈ। ਆਤਮ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਬਣਨ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਬਾਪ ਨੂੰ ਹੀ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਕਿਸੀ ਦੇਹਧਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ।

ਵਰਦਾਨ:- ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਰਾਯਲ ਕੁਲ ਦੀ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਉੱਚੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਗੁਣਮੂਰਤ ਭਵ: ਜੋ ਰਾਯਲ ਕੁਲ ਵਾਲੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕਦੀ ਧਰਤੀ ਤੇ, ਮਿੱਟੀ ਤੇ ਪੈਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ। ਇੱਥੇ ਦੇਹ - ਅਭਿਮਾਨੀ ਮਿੱਟੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਥੱਲੇ ਨਹੀਂ ਆਓ, ਇਸ ਮਿੱਟੀ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਦੂਰ ਰਹੋ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਮ੍ਰਿਤੀ ਰਹੋ ਕਿ ਉੱਚੇ ਤੇ ਉੱਚੇ ਬਾਪ ਦੇ ਰਾਯਲ ਫੈਮਿਲੀ ਦੇ, ਉੱਚੀ ਸਟੇਜ ਵਾਲੇ ਬੱਚੇ ਹਨ ਤਾਂ ਥੱਲੇ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗੀ। ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਗੁਣ ਮੂਰਤ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ ਉੱਚੀ ਸਟੇਜ ਤੇ ਸਥਿਤ ਰਹੋ। ਕਮੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੀ ਖਤਮ ਕਰਦੇ ਜਾਓ। ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਸੋਚੋਗੇ ਤਾਂ ਕਮੀ ਰਹਿ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਲੋਗਨ:- ਰਾਯਲ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੇ ਹਰਸ਼ਿਤਮੁਖ ਦਵਾਰਾ ਪਿਓਰਿਟੀ ਦੀ ਰਾਇਲਟੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਾਏ।

“ਸੁਭਚਿੰਤਕ - ਮਣੀ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰੇ”

ਅੱਜ ਰਤਨਾਗਰ ਬਾਪ ਆਪਣੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਮਣੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਰਹੇ ਸਨ। ਰਤਨਾਗਰ ਬਾਪ ਦੀਆਂ ਮਣੀਆਂ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਕਿਰਨਾਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਅੱਜ ਦੀ ਇਸ ਆਰਟੀਫਿਸ਼ਲ ਚਮਕ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸਭ ਆਤਮਾਵਾਂ ਚਿੰਤਾਮਣੀ ਹਨ। ਅਜਿਹੇ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਚਮਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਚਿੰਤਾਮਣੀਆਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਮਣੀਆਂ ਆਪਣੇ ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਵਾਰਾ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰ ਰਹੀ ਹੋ। ਜਿਵੇਂ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦੂਰ - ਦੂਰ ਤੱਕ ਹਨੂਰੇ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਇਵੇਂ ਤੁਸੀਂ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਮਣੀਆਂ ਦੀ ਸੁਭ ਸੰਕਲਪ ਰੂਪੀ ਚਮਕ ਕਰੋ, ਕਿਰਨਾਂ ਕਰੋ - ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਫੈਲ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਕਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਮਝਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਕੋਈ ਸਪ੍ਰੀਚੁਲ ਲਾਈਟ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਲਾਈਟ ਕਿੱਥੋਂ ਦੀ ਇਹ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹ ਜਾਣ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਕੋਈ ਹੈ - ਇੱਥੇ ਤੱਕ ਟਚਿੰਗ ਹੋਈ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਆਖਿਰ ਲੱਭਦੇ - ਲੱਭਦੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਪੁੱਜ ਹੀ ਜਾਣਗੇ। ਤਾਂ ਇਹ ਟਚਿੰਗ ਤੁਸੀਂ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਮਣੀਆਂ ਦੇ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੰਕਲਪ ਦੀ ਚਮਕ ਹੈ। ਬਾਪਦਾਦਾ ਹਰੇਕ ਬੱਚੇ ਦੇ ਮਸਤਕ ਦਵਾਰਾ ਮਣੀ ਦੀ ਚਮਕ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਨੰਬਰਵਾਰ ਚਮਕਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਹਨ ਸਾਰੇ ਸੁਭਚਿੰਤਕ ਮਣੀਆਂ ਲੇਕਿਨ ਚਮਕ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੈ।

ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਬਣਨਾ - ਇਹ ਸਹਿਜ ਰੂਪ ਦੀ ਮਨਸਾ ਸੇਵਾ ਹੈ ਜੋ ਚਲਦੇ - ਚਲਦੇ ਹਰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾ ਜਾਂ ਅਣਜਾਣ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਦੇ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਬਣਨ ਦੇ ਵਾਇਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਵਾਯੂਮੰਡਲ ਨੂੰ ਜਾਂ ਚਿੰਤਾਮਣੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਫ੍ਰੀਕੁੰਸੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰ ਦੇਵੋਗੇ। ਅੱਜ ਦੀਆਂ ਮਨੁੱਖ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਚਾਰੇ ਪਾਸਿਓਂ ਭਾਵੇਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦਵਾਰਾ, ਭਾਵੇਂ ਵੈਭਵ ਦਵਾਰਾ - ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਆਰਥ ਭਾਵ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਵੈਭਵਾਂ ਵਿੱਚ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ - ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਲਈ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਅਲਪਕਾਲ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬਾਦ ਚਿੰਤਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਮਤਲਬ ਵੈਭਵ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ ਚਿੰਤਾ ਮਿਟਾਉਣ ਵਾਲੇ ਨਹੀਂ ਚਿੰਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਵੇਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸੰਪਰਕ ਵੀ ਕਈ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਿਟਾਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅੱਜ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਤੁਸੀਂ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਮਣੀਆਂ ਜਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀਆਂ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਂਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਦੁਨੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ।

ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਸਦਾ ਰਹਿਣ - ਇਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਧਾਰ ਹੈ ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ। ਜਿਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਰੂਰ ਉਹ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕਦੇ - ਕਦੇ ਵਿਅਰਥ ਚਿੰਤਨ ਜਾਂ ਪਰ - ਚਿੰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ। ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਵੀ ਵਿਅਰਥ ਚਿੰਤਨ, ਪਰ - ਚਿੰਤਨ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹਰ ਇੱਕ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਮਤਲਬ ਸਦਾ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਮਣੀ ਦੇ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਨ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਖਜ਼ਾਨਾ ਸਦਾ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਰਪੂਰਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਮਤਲਬ ਸ੍ਵ ਗਿਆਨ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ ਭਰਪੂਰ। ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਗਿਆਨ - ਸੰਪੰਨ ਦਾਤਾ ਬਣ ਹੋਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸਦਾ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਚੈਕ ਕਰੋ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਮੇਂ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਪਰ - ਚਿੰਤਨ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ? ਸੁਭਚਿੰਤਨ ਵਾਲਾ ਸਦਾ ਆਪਣੇ ਸੰਪੰਨਤਾ ਦੇ ਨਸ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਸਵਰੂਪ ਦਵਾਰਾ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿੰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਅਤੇ ਭਰਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ - ਚਿੰਤਨ ਅਤੇ ਵਿਅਰਥ ਚਿੰਤਨ ਵਾਲਾ ਸਦਾ ਖਾਲੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇਗਾ, ਇਸਲਈ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਬਣ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਦੇਣ ਦੇ ਪਾਤਰ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ। ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਸ੍ਵ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਮਿਟਾਉਣ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣਨ ਵਾਲੀ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਮਣੀਆਂ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਜੋ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਦੇ ਅਨੁਭਵੀ ਬਣਾ ਸਕਣ। ਜਿੱਥੇ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਨ ਹੋਵੇਗਾ ਉੱਥੇ ਚਿੰਤਾ ਖੁਦ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਤਾਂ ਸਦਾ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਬਣ ਗੁਪਤ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ ਨਾ।

ਇਹ ਜੋ ਬੇਹੱਦ ਦੀ ਵਿਸ਼ਵ - ਸੇਵਾ ਦਾ ਪਲਾਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਪਲਾਨ ਨੂੰ ਸਹਿਜ ਸਫਲ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਵੀ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਵੈਰਾਇਟੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸੰਬੰਧ - ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਬਣਨਾ ਮਤਲਬ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਿਮੰਤ ਦੇ ਪੰਖ ਦੇਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਚਿਤਾ ਤੇ ਰਹਿਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਹਿਮੰਤ, ਉਮੰਗ, ਉਤਸਾਹ ਦੇ ਪੰਖ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ। ਤੁਸੀਂ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸੁਭ ਭਾਵਨਾ

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਭਰਵਰੀਆਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਨਾਲ ਉੱਡਣ ਲੱਗਣਗੇ ਮਤਲਬ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਗੇ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਦਿਲਸ਼ਿਕਸ਼ਤ ਹੋ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਬੈਟਰ ਵਰਲਡ (ਸੁਖਮਈ ਸੰਸਾਰ) ਬਣਾਉਣਾ ਸਾਡੀ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਕੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ? ਜੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਕੀ ਬਣਾਉਣਗੇ? ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਵਰਤਮਾਨ ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਤਾਵਾਂ ਦੀ ਰਿਜ਼ਲਟ ਵੇਖ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਸਮਝਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸ਼ਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਚਿਤਾ ਤੇ ਬੈਠੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ - ਸ਼ਕਤੀ ਦਿਲਸ਼ਿਕਸ਼ਤ ਤੋਂ ਦਿਲਖੁਸ਼ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ, ਡੁੱਬ ਹੋਏ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਤਿਨਕੇ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਵੀ ਦਿਲ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਹਿੰਮਤ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਭ- ਚਿੰਤਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗੀ, ਸੜਦੀ ਹੋਈ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਠੰਢੇ ਪਾਣੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸੂਰ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਵੀ ਸੁਭ- ਚਿੰਤਕ ਸਥਿਤੀ ਹੈ। ਜੇ ਸੂਰ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਸਹਿਯੋਗ ਖੁਦ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਭਾਵਨਾ ਦੂਸਰਿਆਂ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਸਹਿਜ ਅਤੇ ਖੁਦ ਹੀ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗੀ। ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਹਰ ਇੱਕ ਦਿਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਸਨੇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਹੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਸਨੇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਸਮੇਂ, ਸੰਪਤੀ, ਸਹਿਯੋਗ ਸਦਾ ਨਿਉਛਾਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਸਨੇਹੀ ਬਣਾਏਗਾ ਅਤੇ ਸਨੇਹ ਸਭ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਵਿੱਚ ਨਿਉਛਾਵਰ ਬਣਾਏਗਾ ਇਸਲਈ, ਸਦਾ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਨ ਨਾਲ ਸੰਪੰਨ ਰਹੋ, ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਬਣ ਸੂਰ ਨੂੰ ਸਨੇਹੀ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਓ। ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਆਤਮਾ ਸੂਰ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟਤਾ ਦਾ ਸਹਿਜ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਲੈ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਹੀ ਸਦਾ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਸਨੈਲਿਟੀ ਵਾਲੇ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਵਿਸ਼ਵ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਸਨੈਲਿਟੀ ਵਾਲੇ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅੱਜਕਲ ਪ੍ਰਸਨੈਲਿਟੀ ਵਾਲੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਸਿਰਫ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ ਮਤਲਬ ਨਾਮ ਬੁਲੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਪ੍ਰਸਨੈਲਿਟੀ ਵਾਲੇ ਸਿਰਫ ਨਾਮੀਗ੍ਰਾਮੀ ਮਤਲਬ ਗਾਇਨ - ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਲੇਕਿਨ ਗਾਇਨ - ਯੋਗ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਜਨ ਯੋਗ ਵੀ ਬਣਦੇ ਹੋ। ਕਿੰਨੇ ਵੀ ਵੱਡੇ ਧਰਮ - ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ - ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਾਇੰਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਨੈਲਿਟੀ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਹੋਏ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਤੁਸੀਂ ਰੂਹਾਨੀ ਪ੍ਰਸਨੈਲਿਟੀ ਸਮਾਨ 63 ਜਨਮ ਪੂਜਨੀਏ ਨਹੀਂ ਬਣੇ ਹੋ ਇਸਲਈ ਇਹ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਬਣਨ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਹੈ। ਸੂਰ ਦੀ ਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ, ਸਹਾਰੇ ਦੀ, ਹਿੰਮਤ ਦੇ ਪਰਾਂ ਦੀ, ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਦੀ - ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਦੁਆਵਾਂ, ਆਸ਼ੀਰਵਾਦਾਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਬੱਚੇ ਬਣਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਭਗਤ ਆਤਮਾਵਾਂ ਬਣ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ ਇਸਲਈ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਦੇ ਪੂਜੀਏ ਬਣ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਮਤਲਬ ਬਹੁਤਕਾਲ ਦੀਆਂ ਪੂਜੀਏ ਆਤਮਾਵਾਂ ਇਸਲਈ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਉਸਦੇ ਨਾਲ - ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਤੀ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਬਣਾਓ ਕਿ :-

1. ਸਦਾ ਦੇ ਲਈ ਹਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ, ਅਤੇ ਅਨੇਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਕਰ ਇੱਕ ਸੁਭ - ਚਿੰਤਕ ਭਾਵਨਾ ਸਦਾ ਰੱਖਣਗੇ।
2. ਸੂਰ ਨੂੰ ਖੁਦ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ, ਅੱਗੇ ਰੱਖਣ ਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਸਹਿਯੋਗ ਸਦਾ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।
3. ਬੈਟਰ ਵਰਲਡ ਮਤਲਬ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਵਿਸ਼ਵ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਸੂਰ ਪ੍ਰਤੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਾਮਨਾ ਦਵਾਰਾ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਨਗੇ।
4. ਸਦਾ ਵਿਅਰਥ - ਚਿੰਤਨ, ਪਰ - ਚਿੰਤਨ ਨੂੰ ਸਮਾਪਤ ਕਰ ਮਤਲਬ ਬੀਤੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਬਿੰਦੀ ਲਗਾਏ, ਬਿੰਦੀ ਮਤਲਬ ਮਣੀ ਬਣ ਸਦਾ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ, ਸੂਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਭਾਵਨਾ, ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਕਾਮਨਾ, ਸਨੇਹ ਦੀ ਭਾਵਨਾ, ਸਮਰਥ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਦੀਆਂ ਕਿਰਨਾਂ ਦਵਾਰਾ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਿੰਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਇਹ ਖੁਦ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਸਫਲਤਾ ਦਾ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਹੈ। ਇਸ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਦਾ ਮਜਬੂਤ ਰੱਖਣਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਆਪੇ ਹੀ ਬੁਲੰਦ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਮਝਾ? ਸਾਰੇ, ਕੰਮ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਹੋ ਨਾ। ਜਦੋਂ ਵਿਸ਼ਵ ਨੂੰ ਸਹਿਯੋਗੀ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪਹਿਲੋਂ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਨਿਮਿਤ ਹੋ। ਛੋਟੇ, ਵੱਡੇ, ਬਿਮਾਰ ਹੋਣ ਜਾਂ ਸਵਸਥ ਹੋਣ, ਮਹਾਂਰਬੀ, ਘੁੜਸਵਾਰ - ਸਾਰੇ ਸਹਿਯੋਗੀ ਹਨ। ਪਿਆਰੇ ਤਾਂ ਹੈ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਤਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਉਂਗਲੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਇੱਟ ਦਾ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਕੋਈ ਫਾਉਂਡੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਟ ਹੈ, ਕੋਈ ਉਪਰ ਵਾਲੀ ਦੀਵਾਰ ਦੀ ਇੱਟ ਹੈ ਪਰ ਇੱਕ - ਇੱਕ ਇੱਟ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਸਭ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਵਾਲੇ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹੋ, ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਹੈ? ਸਾਡਾ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋ ਨਾ। ਤਾਂ ਬਾਪਦਾਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕੰਮ ਨੂੰ, ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਨੂੰ ਵੇਖ ਹਰਸ਼ਿਤ ਹਨ। ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕੰਮ ਦਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਚੰਗਾ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਆਤਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੇ ਲਈ ਰਹਿਮ ਹੈ, ਤਰਸ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਭੈਣ - ਭਾਈਆਂ ਬਾਪ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਨ ਕਿ ਬਾਪ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਨੇੜੇ ਆਉਣ, ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਆਉਣ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਬਣਨ, ਪੂਜੀਏ ਦੇਵਤਾ ਬਣਨ ਜਾਂ 33 ਕਰੋੜ ਨਾਮ ਗਾਇਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੀ ਬਣਨ ਲੇਕਿਨ ਆਵਾਜ਼ ਜਰੂਰ ਸੁਣਨ। ਅਜਿਹਾ ਉਮੰਗ ਹੈ ਨਾ? ਹਾਲੇ ਤੇ

9 ਲੱਖ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਤਾਂ ਸਮਝਾ, ਆਪਣਾ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਹੈ। ਆਪਣਾਪਨ ਹੀ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵ ਬਣਾਏਗਾ। ਅੱਛਾ।

ਅੱਜ ਪੰਜ ਪਾਸਿਆਂ ਦੀਆਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਆਈਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ। ਤ੍ਰਿਵੇਣੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਲੇਕਿਨ ਇਹ ਪੰਜ ਵੇਈ ਹੋ ਗਈ। ਪੰਜ ਪਾਸੇ ਦੀਆਂ ਨਦੀਆਂ ਸਾਗਰ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਤਾਂ ਨਦੀ ਅਤੇ ਸਾਗਰ ਦਾ ਮੇਲਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਨਵੇਂ - ਪੁਰਾਣੇ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਨੱਚ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਨਾ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪੁਰਾਣਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅਚਾਨਕ ਚਾਂਸ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਹੋਰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਖੁਸ਼ੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸੋਚ ਕੇ ਬੈਠੋ ਸੀ - ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਦੋਂ ਮਿਲਣਗੇ? ਹੁਣੇ ਮਿਲਣਗੇ - ਇਹ ਤਾਂ ਸੋਚਿਆ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। 'ਕਦੋਂ ਤੋਂ ਹੁਣ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਰ ਨਿਆਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅੱਛਾ। ਅੱਜ ਵਿਦੇਸ਼ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਯਾਦ ਪਿਆਰ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾਧਾਰੀ (ਜਯੰਤੀ ਭੈਣ) ਆਈ ਹੈ ਨਾ। ਵਿਦੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਅਰਥ ਪਹਿਲੇ ਨਿਮਿਤ ਬਣੀ ਨਾ। ਬ੍ਰਿਖ ਨੂੰ ਵੇਖ ਪਹਿਲੇ ਬੀਜ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਬੀਜਰੂਪ ਪਰਿਵਾਰ ਇਹ ਨਿਮਿਤ ਬਣਿਆ ਵਿਦੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ। ਤਾਂ ਪਹਿਲੇ ਨਿਮਿਤ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਯਾਦ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ।

ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਸ੍ਰਵ ਨਿਮਿਤ ਬਣੇ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚੇ ਸਦਾ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਯਤਨ ਵਿੱਚ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਨਾਲ ਦਿਨ - ਰਾਤ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਰ - ਬਾਰ ਇਹ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਗੂੰਜਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦੇਸ਼ ਦੀ ਬੁਲੰਦ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਬਾਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਸਦਾ ਸੇਵਾ ਦੇ ਲਈ ਕਦਮ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ - ਬਾਪ ਨਾਲ ਦਿਲ ਤੋਂ ਪਿਆਰ, ਸਨੇਹ ਹੈ, ਹਰ ਕਦਮ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਘੜੀ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ 'ਬਾਬਾ - ਬਾਬਾ' ਸ਼ਬਦ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਕਾਰਡ ਜਾਂ ਗਿਫ਼ਤ ਭੇਜਣਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ ਦਿਲ (ਹਾਰਟ) ਦਾ ਚਿੱਤਰ ਜਰੂਰ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਸਦਾ ਦਿਲਾਰਾਮ ਹੈ। ਦਿਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਦਿਲ ਲੀਤੀ ਹੈ। ਦੇਣ ਅਤੇ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਦਿਲ ਦਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਦਿਲ ਨਾਲ ਯਾਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਆਪਣੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ 'ਦਿਲ' ਹੀ ਭੇਜਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਹੀ ਦਿਲ ਦੀ ਯਾਦ ਜਾਂ ਦਿਲ ਦਾ ਸਨੇਹ ਦੂਰ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਮੈਜਾਰਿਟੀ ਨੂੰ ਨੇੜੇ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਬਾਪਦਾਦਾ ਇਹ ਹੀ ਵੇਖਦੇ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਪ ਨਾਲ ਅਤਿ ਸਨੇਹ ਹੈ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਦੇ ਗੁਪਤ ਰਾਜ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਅਨੁਭਵ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਾਬਾ ਦੀ ਸਾਕਾਰ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਪਾਰਟ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਵੀ ਅਵਿਅਕਤ ਪਾਲਣਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਚੰਗਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਾਪ ਅਤੇ ਦਾਦਾ ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ - ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੀ ਸਫ਼ਲਤਾ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਹਿਜ ਵੱਧਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਤਾਂ ਹਰੇਕ ਦੇਸ਼ ਵਾਲੇ ਆਪਣਾ - ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਪਹਿਲਾਂ ਸਮਝਣ। ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚਾ ਆਪਣਾ ਨਾਮ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ। ਸਮਝਾ?

ਪਲਾਨ ਤਾਂ ਬਣਾ ਹੀ ਰਹੇ ਹਨ। ਦੇਸ਼, ਵਿਦੇਸ਼ ਦੀ ਰੀਤੀ ਵਿੱਚ ਥੋੜ੍ਹਾ - ਬਹੁਤ ਫਰਕ ਤਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਲੇਕਿਨ ਪ੍ਰੀਤ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰੀਤੀ ਦਾ ਅੰਤਰ ਵੀ ਇੱਕ ਹੀ ਲੱਗਦਾ ਹੈ। ਵਿਦੇਸ਼ ਦਾ ਪਲਾਨ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਪਲਾਨ, ਲੇਕਿਨ ਪਲਾਨ ਤਾਂ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਤਰੀਕਾ ਥੋੜ੍ਹਾ - ਬਹੁਤ ਕਿਧਰੇ ਬਦਲਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਇਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕੰਮ ਨੂੰ ਸਦਾ ਹੀ ਸਫ਼ਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੀ ਰਹੇਗਾ। ਸਫ਼ਲਤਾ ਤਾਂ ਸਦਾ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੈ। ਦੇਸ਼ ਦਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ ਦਾ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ - ਦੋਵਾਂ ਦਾ ਮਿਲਕੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਦਾ ਹੀ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਅੱਛਾ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸਦਾ ਸਨੇਹੀ, ਸਹਿਯੋਗੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਨੇਹ, ਸਹਿਯੋਗ ਦਾ ਸੁਭ ਸੰਕਲਪ, ਸੁਭ ਆਵਾਜ਼ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦੇ ਕੋਲ ਸਦਾ ਪਹੁੰਚਦਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਦੇਸ਼, ਵਿਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਦੇ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਹੈ। ਹਰੇਕ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਆਪਣੀ - ਆਪਣੀ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਬਾਪ ਦੀ ਅਵਤਰਣ ਭੂਮੀ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਬੁਲੰਦ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਮਿਤ ਭੂਮੀ ਹੈ। ਆਦਿ ਅਤੇ ਅੰਤ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਪਾਰਟ ਹੈ। ਵਿਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਹਿਯੋਗ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਕਰਵਾਏਗਾ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਪ੍ਰਤੱਖਤਾ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਦੇਸ਼ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਇਸਲਈ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਸਦਾ ਸ੍ਰੇਸ਼ਠ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਵਾਲੇ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰ ਬਣੇ। ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਆਧਾਰਮੂਰਤ ਭਾਰਤ ਦੇ ਬੱਚੇ ਹਨ, ਇਸਲਈ ਭਾਰਤਵਾਸੀ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਭਾਗ ਦਾ ਸਾਰੇ ਗਾਇਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਯਾਦ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਉਮੰਗ - ਉਤਸਾਹ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵੱਧ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਵੱਧਦੇ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ ਇਸਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਹਰ ਇੱਕ ਬੱਚੇ ਆਪਣੇ - ਆਪਣੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ। ਤਾਂ ਦੇਸ਼ - ਵਿਦੇਸ਼ ਦੇ ਬੇਹੱਦ ਬਾਪ ਦੇ ਬੇਹੱਦ ਸੇਵਾਧਾਰੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਾਪਦਾਦਾ ਦਾ ਯਾਦਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਮਸਤੇ।

ਵਰਦਾਨ:- ਸ੍ਰਵ ਆਤਮਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਮਾਸਟਰ ਬੀਜਰੂਪ ਭਵ
ਅਨੇਕ ਭਗਤ ਆਤਮਾ ਰੂਪੀ ਪੱਤੇ ਜੋ ਸੁੱਕ ਗਏ ਹਨ, ਮੁਰਝਾ ਗਏ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਫਿਰ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਬੀਜਰੂਪ ਸਥਿਤੀ ਦਵਾਰਾ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਦਾਨ ਦੇਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ੍ਰਵ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ " ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿਦਿਆ" ਸਥਿਤੀ। ਜਦੋਂ ਖੁਦ ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿਦਿਆ ਹੋਣਗੇ ਉਦੋਂ ਦੂਸਰੀਆਂ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਸ੍ਰਵ ਇੱਛਾਵਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਇੱਛਾ ਮਾਤਰਮ ਅਵਿਦਿਆ ਮਤਲਬ ਸੰਪੂਰਨ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਬੀਜਰੂਪ ਸਥਿਤੀ। ਤਾਂ

ਮਾਸਟਰ ਬੀਜਰੂਪ ਬਣ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਸੁਣੇ, ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰਵਾਓ।
ਸਲੋਗਨ:- ਸਦਾ ਸੁਪ੍ਰੀਮ ਰੂਹ ਦੀ ਛਤ੍ਰਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਅਲੌਕਿਕ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸੇਫਟੀ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ।
